

**PREDLOG
SKRAJŠANI POSTOPEK
EVA 2024-1711-0007**

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalogah in pooblastilih policije

I UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Učinkovitost, strokovnost in zakonitost policijskega dela so odločilno povezane med drugim z ustreznim materialnim in moralnim vrednotenjem policijskega dela, kakovostjo opreme in delovnih sredstev, notranjo organizacijsko kulturo in ustreznim vodenjem, človeškimi medsebojnimi odnosi in občutkom pripadnosti organizaciji, ki zna zaščititi policistke in policiste (v nadaljnjem besedilu: policisti) pred grožnjami in neutemeljenimi obtožbami, hkrati pa od njih zahteva dosledno spoštovanje zakonitosti in človekovih pravic. Policija se vsakodnevno neposredno srečuje s pravicami in dolžnostmi oseb in njihovih organizacij, s svojim delovanjem posega na občutljivo področje svobode in zasebnosti, kar je s pravnimi normami urejeno na splošno in načelno. Policija je navadno prvi dejavnik v procesu reševanja konfliktnih družbenih razmerij, ko je treba tehtati med pravicami in dolžnostmi. Končno besedo pri tem ima sodišče, toda na začetku, največkrat brez potrebnega časa za razmislek, mora ukrepati policist, da zavaruje varnost ljudi in premoženja. Policija mora biti dobro opremljena, in sicer ne le z materialno-tehničnimi sredstvi, temveč tudi s pravnim znanjem, za to pa je potreben jasen zakon, ki ureja naloge in pooblastila policije, s katerimi policija in policisti te naloge izvajajo.

Zakon o nalogah in pooblastilih policije¹ je bil do zdaj dvakrat noveliran, in sicer v letih 2017² in 2019,³ v njegovo vsebino pa je poseglo tudi Ustavno sodišče Republike Slovenije.⁴ Z novelo ZNPPol-A so bile dopolnjene določbe o izdelavi prirejene identitete, iskanju pograšanih oseb, prikriti in namenski kontroli, varnostnem pregledu, preprečevanju nasilja v družini in na športnih prireditvah, uporabi prisilnih sredstev (vključno z uvedbo uporabe električnega paralizatorja), ukrepih za preprečevanje in odkrivanje terorizma, uporabi tehničnih sredstev pri nadzoru cestnega prometa in vodenju evidenc policije. Z novelo ZNPPol-B je začela veljati Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj⁵ v delu, ki ureja obdelavo, zbiranje, uporabo in hrambo podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) s strani pristojnega državnega organa in izmenjavo informacij.

1.1

¹ Uradni list RS, št. 15/13, 23/15 – popr., 10/17, 46/19 – odl. US, 47/19 in 153/21 – odl. US; ZNPPol.

² Uradni list RS, št. 15/13, 23/15 – popr.; ZNPPol-A.

³ Uradni list RS, št. 47/19; ZNPPol-B.

⁴ Delna odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-152/17-30, 4. julij 2019, Uradni list RS, št. 46/19, in odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. Up-26/19-31, U-I-227/19-22, 2. september 2021, Uradni list RS, št. 153/21.

⁵ UL L št. 119 z dne 4. maja 2016, str. 132; Direktiva 2016/681/EU.

V pravni red Evropske unije je bila sprejeta **Direktiva (EU) 2023/977 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o izmenjavi informacij med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic ter razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ**,⁶ ki jo je treba v notranji pravni red prenesti najpozneje do 12. decembra 2024.

V navedeni direktivi so določeni:

- splošne določbe za izmenjavo informacij med organi kazenskega pregona držav članic za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (področje uporabe horizontalnih pravil za izmenjavo informacij za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj; ključni izrazi, kot so organi, za katere veljajo horizontalna pravila o izmenjavi informacij, zadevna kazniva dejanja in vrsta informacij, ki so na voljo organom kazenskega pregona; načela, ki jih je treba spoštovati pri izmenjavi informacij med državami članicami, in sicer načelo razpoložljivosti, načelo enakovrednega dostopa, načelo zaupnosti, načelo lastništva podatkov in načelo zanesljivosti podatkov);
- določbe o izmenjavi informacij prek enotne kontaktne točke (vsebina zaprosila za informacije; merila, ki upravičujejo zaprosilo in presojujejo nujnost; obveznost enotne kontaktne točke, ki prejme zaprosilo za informacije, da zaprosila obdela in se nanje odzove v točno določenih rokih, ki lahko odstopajo le v nekaterih podrobno opredeljenih okoliščinah, in sicer kadar so potrebni sodna odobritev in razlogi za zavrnitev zaprosila za pošiljanje informacij);
- določbe o drugih oblikah izmenjave informacij (spontana izmenjava informacij, to je na lastno pobudo ustreznega organa brez predložitve zaprosila za informacije, kadar bodo informacije verjetno pomagale doseči enega od namenov, navedenih v direktivi; ureditev obveščanja enotne kontaktne točke o vseh izmenjavah informacij na podlagi zaprosila, ki niso zaprosila, predložena enotni kontaktni točki);
- dodatna pravila o zagotavljanju informacij (primeri, v katerih je na podlagi notranjega prava države članice, ki so ji na voljo ustrezne informacije, potrebna sodna odobritev za zagotavljanje navedenih informacij bodisi na podlagi zaprosila bodisi spontano in ne glede na to, ali jih zagotavlja enotna kontaktna točka ali organ kazenskega pregona; zahteve, namenjene zagotavljanju ustreznega varstva osebnih podatkov, ki so posledica zlasti usklajevanja s pravili direktive o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj; jezik, ki ga morajo enotne kontaktne točke in organi kazenskega pregona uporabljati v primerih, navedenih v direktivi, v zvezi z dejanskim zagotavljanjem informacij in vsemi drugimi sporočili v zvezi z njimi; obveznost enotne kontaktne točke in drugih organov kazenskega pregona, da sistematično obveščajo Europol, če izmenjave zadevajo kazniva dejanja, ki spadajo v pristojnost Europola; pravila o uporabi mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij (SIENA), ki jo upravlja Europol, in so v ta namen z njo neposredno povezani) in
- minimalne zahteve o vzpostavitvi enotne kontaktne točke kot osrednjega subjekta za usklajevanje izmenjave informacij med državami članicami.

1.2

V pravnem redu Evropske unije so bile sprejete tudi naslednje uredbe:

- **Uredba (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU.**⁷ Uredba 2018/1862/EU izboljšuje in razširja uporabo SIS za sodelovanje med policijskimi in pravosodnimi organi, in sicer določa pogoje ter postopke za vnos in obdelavo razpisov ukrepov v SIS za osebe in predmete ter za izmenjavo dopolnilnih informacij in podatkov v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter zajema postopke v zvezi z

⁶ UL L št. 134 z dne 22. maja 2023, str. 1; Direktiva 2023/977/EU.

⁷ UL L št. 312 z dne 7. decembra 2018, str. 56; Uredba 2018/1862/EU.

razpisi ukrepov za osebe, za katere se zahteva prijetje zaradi predaje ali izročitve, pogrešane osebe, ranljive osebe, ki jim je treba preprečiti potovanje bodisi zaradi njihove lastne zaščite bodisi zaradi preprečitve grožnje javnemu redu ali varnosti, otroke, pri katerih obstaja tveganje zlasti ugrabitve, trgovine z ljudmi ali sodelovanja v terorizmu, posameznike, iskane zaradi sodelovanja v sodnem postopku kot priče ali ki jim je bil vročen poziv v zvezi s kazenskim postopkom, neznane iskane osebe za namene identifikacije, prikrite ali namenske kontrole in poizvedbe za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, izvrševanje kazenske sodbe ali preprečevanje ogrožanja javne varnosti, za predmete zaradi zasega ali za zagotovitev dokazov v kazenskih postopkih, zlasti zlahka prepoznavne predmete, kot so avtomobili, plovila, zrakoplovi, strelno orožje, identifikacijski dokumenti in bankovci;

- **Uredba (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ⁸ ter Uredba (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav.⁹ Uredba 2019/817/EU med drugim sledi cilju izboljšanja učinkovitosti in uspešnosti mejnih kontrol na zunanjih mejah, krepitve preprečevanja nezakonitega priseljevanja in boja proti njemu, preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih kaznivih dejanj in drugih hudih kaznivih dejanj ter olajšanja identifikacije neznanih oseb, ki se ne morejo same identificirati, ali neidentificiranih človeških ostankov v primeru naravne nesreče, nezgode ali terorističnega napada, olajšanja in izboljšanja izmenjave informacij v okviru posameznih informacijskih sistemov Evropske unije. Uredba 2018/1860/EU vpliva na učinkovitost sistema izmenjave informacij o odločbah o vrnitvi, izdanih državljanom tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju držav članic, in na spremljanje, ali so državljani tretjih držav, ki so jim bile navedene odločbe izdane, zapustili ozemlje držav članic, predvsem pa na identifikacijo tujcev z izdano odločbo o vrnitvi;**
- **Uredba (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226.¹⁰ Uredba med drugim določa vzpostavitev nacionalne enote ETIAS, ki bo dostopala do sistema ETIAS tudi zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, v ta namen pa tudi vzpostavitev nadzornega seznama zaradi prepoznavanja povezav med podatki v dosjeju prosilca in informacijami v zvezi z osebami, ki so osumljene storitve terorističnega kaznivega dejanja ali drugega hudega kaznivega dejanja ali udeležbe pri njem ali za katere so na podlagi celovite ocene oseb podani stvarni indici ali utemeljeni razlogi za sum, da bodo storile teroristično kaznivo dejanje ali drugo hudo kaznivo dejanje.**

1.3

Sodišče Evropske unije je v sodbi št. C-817/19 z dne 21. junija 2022 med drugim ugotovilo, da sistem, vzpostavljen z Direktivo 2016/681/EU, lahko zajema le jasno opredeljive in omejene informacije iz rubrik Priloge I k direktivi, ki so povezane z opravljenim letom in zadevnim potnikom, kar za nekatere rubrike iz te priloge pomeni, da so zajete le informacije, na katere se te rubrike izrecno sklicujejo;¹¹ da

⁸ UL L št. 135 z dne 22. maja 2019, str. 27; Uredba 2019/817/EU.

⁹ UL L št. 312 z dne 7. decembra 2018, str. 1; Uredba 2018/1860/EU.

¹⁰ UL L št. 236 z dne 19. septembra 2018, str. 1; Uredba 2018/1240/EU.

¹¹ Ustavno sodišče Republike Slovenije je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na podlagi zahteve varuha človekovih pravic, v delni odločbi št. U-I-152/17-69, 17. november 2022, ugotovilo, da 31. točka prvega odstavka 125. člena ZNPPol ni v neskladju z Ustavo. Po oceni Ustavnega sodišča Republike Slovenije sta rubriki osebnih podatkov iz navedene točke »informacije v zvezi s programi za pogoste potnike« in »informacije o drugih morebitnih posebnostih, povezanih s potnikom«, upoštevaje razlago Sodišča Evropske unije v postopku predhodnega odločanja, ki velja »erga omnes«, opredeljeni jasno in pomensko določljivo. Iz

mora biti uporaba sistema, vzpostavljenega z Direktivo 2016/681/EU, omejena na teroristična kazniva dejanja in samo na huda kazniva dejanja, ki so objektivno, vsaj posredno, povezana z letalskim prevozom potnikov (v zvezi s temi hudimi kaznivimi dejanji uporabe tega sistema ni mogoče razširiti na kazniva dejanja, ki, čeprav izpolnjujejo merilo iz te direktive v zvezi s pragom teže in so med drugim navedena v Prilogi II k tej direktivi, ob upoštevanju posebnosti notranjega kazenskega sistema spadajo med splošna kazniva dejanja); da mora biti morebitna razširitev uporabe Direktive 2016/681/EU na vse lete ali del letov znotraj EU omejena na tisto, kar je nujno potrebno; da nacionalna enota za informacije o potnikih lahko pri predhodnem ocenjevanju podatkov PNR, katerega namen je identificirati osebe, ki jih je treba podrobneje preveriti pred njihovim prihodom oziroma odhodom, in ki se najprej opravi z avtomatiziranimi obdelavami, primerja te podatke samo s podatkovnimi zbirkami o osebah ali predmetih, ki so iskani ali so zanje razpisani ukrepi; da je tudi v primerih zaprosil za naknadno zagotavljanje in naknadno ocenjevanje podatkov, vloženih pred iztekom šestmesečnega obdobja od prenosa podatkov, treba zagotoviti predhodni nadzor sodišča ali neodvisnega upravnega organa in da Direktiva 2016/681/EU, ki določa splošno petletno obdobje hrambe PNR podatkov in se uporablja brez razlikovanja za vse letalske potnike, nasprotuje notranji zakonodaji.

1.4

Ustavno sodišče Republike Slovenije je v postopku za oceno ustavnosti presojo ureditev ukrepa prepovedi približevanja določeni osebi, kraju in območju po 60. in 61. členu ZNPPol. Ustavno sodišče Republike Slovenije je odločilo, da 60. člen ZNPPol ni v neskladju z Ustavo Republike Slovenije¹² in da je v neskladju z Ustavo Republike Slovenije 61. člen ZNPPol, pri čemer je Državni zbor Republike Slovenije ugotovljeno neskladje dolžan odpraviti v enem letu od objave odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije. Ustavno sodišče Republike Slovenije je ugotovilo, da v postopku sodnega odločanja o predlogu za podaljšanje ukrepa prepovedi približevanja po 61. členu ZNPPol ni zagotovljena predhodna kontradiktornost, ker zakon ne določa roka za vložitev predloga za podaljšanje ukrepa, temveč le, da mora biti ta predlog podan do izteka ukrepa. Ker je lahko predlog vložen tudi tik pred iztekom ukrepa, je o predlogu nemogoče odločiti tako, da bi ga preiskovalni sodnik pred odločitvijo vsaj vročil v odgovor kršitelju, kaj šele, da bi se kršitelj mogel o njem izjaviti. Kršitelju je zagotovljena le naknadna kontradiktornost, vendar ne v postopku pred sodiščem prve stopnje, pri čemer taka ureditev posega v pravico kršitelja do izjave iz 22. člena Ustave Republike Slovenije (18. točka obrazložitve). Ustavno sodišče Republike Slovenije je kot možnost za zagotavljanje kontradiktornosti postopka navedlo določitev roka za vložitev predloga za podaljšanje ukrepa, ob upoštevanju tudi položajev, ki bi upravičevali ureditev od te izjeme. V primeru take izjeme bi se lahko naknadna kontradiktornost v postopku pred sodiščem prve stopnje zagotovila z možnostjo nesuspendivnega ugovora kršitelja zoper odločitev preiskovalnega sodnika o podaljšanju ukrepa. Taka ureditev ne bi zmanjšala učinkovitosti ukrepa, saj gre za položaj, v katerem je varnost oškodovanca že zagotovljena na podlagi 60. člena ZNPPol, za izvedbo ugovornega in pritožbenega postopka pa je na voljo primeren čas. To pomeni, da poseg v pravico do izjave iz 22. člena Ustave Republike Slovenije z ureditvijo v 61. členu ZNPPol ni nujen (23. točka obrazložitve).

1.5

Ustavno sodišče Republike Slovenije je že v odločbi št. U-I-312/11-21 s 13. februarja 2014 (25. točka obrazložitve) navedlo, da po ustaljeni ustavnosodni presoji pomeni vsako zbiranje in obdelovanje

pritrilnega ločenega mnenja sodnice dr. Katje Šugman Stubbs k navedeni odločbi izhaja: »... Prvi razlog, zaradi katerega se mi je zdelo pomembno opraviti presojo skladnosti z 38. členom Ustave, je ta, da bi pri taki presoji vseeno uporabili naše ustavne standarde. Ti pa se ne nanašajo samo na vprašanje določnosti zakonske ureditve, ampak tudi na zahtevo, da morajo biti posegi v človekove pravice določeni v zakonu. Z rešitvijo, ki jo je izbralo Ustavno sodišče, imamo v zakonu še vedno v veljavi nedoločno in preširoko normo – ta pa posega v človekove pravice. Res je, da njen pomen zamejuje obvezna razlaga SEU, vendar pa je formalni del zahteve, da mora biti vsaka omejitev človekovih pravic določena z zakonom, neizpolnjen. Rešitev, ki jo je ubralo Ustavno sodišče, tudi ne daje jasnih napotkov zakonodajalcu, kaj bi bil moral storiti, da bi izpodbijana norma izpolnjevala vse zahteve jasnosti in določnosti. In ne nazadnje, takšna norma bo težje uporabljiva tudi za uporabnike zakonodaje. Če bi ubrali drugo pot, bi bilo že iz spremenjenega besedila zakona, ki bi vključeval razlago SEU, jasno razvidno, kakšne so zahteve izpodbijanih rubrik, predvsem pa, kako ozko zamejene so. Za povprečnega uporabnika bi bilo to gotovo bolj jasno, predvidljivo in uporabno, predvsem pa gotovo bolj varovalno za človekove pravice, kot je sedaj sprejeta rešitev.«

¹² Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90, 97, 99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a; Ustava Republike Slovenije.

osebnih podatkov poseg v pravico do varstva zasebnosti oziroma v pravico posameznika, da obdrži informacije o sebi, ker noče, da bi bili z njimi seznanjeni drugi (informacijska zasebnost). Vendar pravica do informacijske zasebnosti ni neomejena, ni absolutna. Zato mora posameznik sprejeti omejitve informacijske zasebnosti oziroma dopustiti posege vanjo v prevladujočem splošnem interesu in ob izpolnjevanju ustavno določenih pogojev. Poseg je dopusten, če je v zakonu določno opredeljeno, kateri podatki se smejo zbirati in obdelovati, za kakšen namen jih je dovoljeno uporabiti, če sta predvidena nadzor nad zbiranjem, obdelovanjem in uporabo ter varstvo tajnosti zbranih osebnih podatkov. Namen zbiranja osebnih podatkov mora biti ustavno dopusten. Zbirati se smejo le podatki, ki so primerni in nujno potrebni za uresničitev zakonsko opredeljenega namena. Ko gre za obdelavo osebnih podatkov za namene policijskega dela, mora zakonodajalec še posebej skrbno pretehtati težo ukrepa, s katerim brez privolitve posameznika posega v občutljivo območje njegove zasebnosti.

Glede na navedena izhodišča je Vlada Republike Slovenije v mnenju o zahtevi informacijskega pooblaščenca za oceno ustavnosti 129. člena ZNPPol,¹³ ki jo Ustavno sodišče Republike Slovenije vodi pod opr. št. U-I-9/24, med drugim navedla, da je zahteva za oceno ustavnosti 129. člena ZNPPol v delu, ki se nanaša na (ne)sorazmernost rokov hrambe v evidenci kaznivih dejanj, utemeljena in da je, upošteva naj novejši razvoj zagotavljanja sistema in pravic s področja varstva osebnih podatkov na ravni EU kot tudi v Republiki Sloveniji, treba začeti pripravljati normativne rešitve, ki se nanašajo na roke hrambe v evidencah policije, s poudarkom na določitvi sorazmernih rokov hrambe v blokirani evidenci kaznivih dejanj, ob upoštevanju razlikovanja med pravnomočno obsojenimi in neobsojenimi posamezniki.

1.6

Nasilje na športnih prireditvah je posebna oblika nasilja, ki vodi v združevanje v navijaške skupine in lahko poraja nasilno vedenje med organiziranimi navijači. Med pomembnejšimi dejavniki sta skupinska prepoznavna navijačev in občutek pripadnosti predvsem pri mladih navijačih. Izkazovanje podpore svojemu klubu je za navijaške skupine danes nekaj običajnega in samoumevnega. Med oblike izkazovanja podpore prištevamo glasno navijanje, petje navijaških pesmi, uprizarjanje koreografije z različnimi transparenti in bučno podporo s tribun. Ob tem ne gre prezreti dejstva, da so v tem tudi razna ideološka sporočila in neprimerne opazke. K nasilju vodijo dejanja, s katerimi želijo navijači pridobiti pozornost sovrstnikov in se tako povzpeti po tako imenovani hierarhiji v navijaški skupini ali pa se preprosto odzovejo na provokacije nasprotnih navijačev. Takim navijačem nasilje ne pomeni le izzivanja nasprotnih navijačev, ampak tudi način dokazovanja in napredovanja na hierarhični lestvici znotraj navijaške skupine. Med ta nasilna dejanja spadajo predvsem žaljenje nasprotnih navijačev in igralcev, metanje pirotehničnih sredstev, odvzem zastave nasprotni skupini, uničevanje tribun in pretepanje z nasprotnimi navijači, kadar jim to okoliščine dopuščajo. Med hujše incidente štejejo tudi spopadi med pripadniki različnih organiziranih navijaških skupin, ki so imeli za posledico tudi smrt navijačev. Tudi v Republiki Sloveniji se dogajajo incidenti, povezani z navijači, ki so potovali na športne prireditve v tujino in so Republiko Slovenijo le prečkali. Zaradi vedno hujših oblik nasilja je poleg izobraževanja in preventivnega dela s klubi in navijaškimi skupinami treba poseči tudi v kaznovalno ureditev obravnave takega nasilja.

1.7

Policijsko delo spada med področja, za katera v zakonu ni mogoče predvideti vseh položajev, s katerimi se lahko srečujejo tisti, ki ga izvajajo. Predlagane spremembe in dopolnitve ZNPPol tako tudi dopolnjujejo in natančneje urejajo določbe, ki so se med izvajanjem zakona pokazale kot pomanjkljive ali premalo natančno urejene, tako da bosta zagotovljeni še večja pravna in osebna varnost ljudi in njihovega premoženja ter usklajenost z drugimi sistemskimi zakoni. Po drugi strani se s predlaganimi spremembami opredeljujejo dodatna orodja za učinkovitejše delovanje policije, ob upoštevanju že uveljavljenih splošnih načel za opravljanje policijskih nalog (načelo spoštovanja človekovih pravic,

¹³ Sklep Vlade Republike Slovenije, št. 05001-3/2024/5, 22. februar 2024.

načelo enake obravnave, načelo zakonitosti in načelo sorazmernosti), ki mora za izvajanje podeljenih nalog slediti splošnemu družbenemu, tehnološkemu in informacijskemu razvoju.

2 CILJI, NAČELA IN POGLOBITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Predlagane spremembe in dopolnitve zakona sledijo naslednjim ciljem:

- uskladitev določb s pravnim redom Evropske unije;
- uskladitev določb z odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije in v zvezi s postopkom, ki se vodi pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije;
- učinkovitejše delovanje policije pri opravljanju nalog, ki izhajajo iz njenih temeljnih zakonskih dolžnosti, olajšanje dela sodišča in večja zaščita žrtev nasilja.

2.2 Načela

Predlagane spremembe in dopolnitve zakona ne spreminjajo temeljnih načel veljavnega zakona. Izražena so zlasti načela pravne države, enakosti pred zakonom, ekonomičnosti in učinkovitosti delovanja organa, enake obravnave in sorazmernosti. Poudarjeno je zlasti načelo jasnosti in določnosti, ki omogoča spoštovanje pravne države in človekovih pravic v policijskih postopkih ter najvišje strokovne standarde policijskega dela.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

- **uskladitev določb s pravnim redom Evropske unije:**

S predlogom zakona se v pravni red prenaša Direktiva 2023/977/EU, ki sledi trem ključnim ciljem:

- s skupnimi pravili zagotoviti enakovreden dostop za pristojne organe katere koli države članice do informacij, ki so na voljo v drugih državah članicah, za namene preprečevanja in odkrivanja kaznivih dejanj, izvajanja kazenskih preiskav ali postopkov v zvezi s kriminalnimi dejavnostmi;
- določiti skupne minimalne standarde, da bi se zagotovilo učinkovito in uspešno delovanje enotnih kontaktnih točk;
- za vse izmenjave informacij določiti uporabo mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij (SIENA), hkrati pa okrepiti Europolovo vlogo kot kriminalističnega informacijskega vozlišča EU za kazniva dejanja, ki spadajo v njegovo pristojnost.

S predlogom zakona bo za potrebe ugotavljanja identitete mogoče izvesti tudi neposredno preverjanje po zbirkah podatkov, kot jih predvideva Uredba 2019/817/EU, zajem biometričnih podatkov (prstnih odtisov in odtisov dlani) na kraju postopka in njihovo primerjanje v evidencah. Če identifikacijski postopek, ki bi se prvotno izvedel že na kraju postopka, ne bi bil uspešen, se ohranja možnost privedbe zaradi izvedbe identifikacijskega postopka v prostorih policije. Poleg možnosti odvzema prstnih odtisov in fotografiranja osebe, ki je poskušala nedovoljeno prestopiti državno mejo ali jo je nedovoljeno prestopila, se s predlagano spremembo navedeno pooblastilo širi tudi na osebo, ki ji je bila zaradi nezakonitega prebivanja v skladu z zakonom, ki ureja vstop v Republiko Slovenijo in prebivanje tujcev v njej, izdana odločba o vrnitvi, kar bo bistveno vplivalo na učinkovitost sistema izmenjave informacij o odločbah o vrnitvi, izdanih državljanom tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju držav članic, ter na spremljanje, ali so državljani tretjih držav, ki so jim bile navedene odločbe izdane, zapustili ozemlje držav članic, predvsem pa na identifikacijo tujcev z izdano odločbo o vrnitvi.

S predlaganimi spremembami se ob upoštevanju Uredbe 2018/1862/EU spreminja opredelitev prikrite kontrole, ki se širi na dodatne predmete in na negotovinska plačilna sredstva, posledično se nadgrajuje

vsebina evidence prikritih kontrol ter skrajšujejo roki hrambe osebnih podatkov v navedeni evidenci oziroma določa izbris ukrepa, vključno z osebnimi podatki po prenehanju veljavnosti ukrepa.

S predlaganimi dopolnitvami se ob upoštevanju Uredbe 2018/1240/EU vzpostavlja nacionalna enota ETIAS, ki bo odgovorna za obravnavo prošenj in odločanje glede izdaje, zavrnitve, razveljavitve ali preklica potovalnih odobritev, in določa pravna podlaga za uvrstitev osebe na nadzorni seznam ETIAS. Nadzorni seznam ETIAS vključuje podatke v zvezi z osebami, ki so osumljene storitve terorističnega kaznivega dejanja ali drugega hudega kaznivega dejanja ali sodelovanja pri njem, ali osebami, za katere na podlagi celovite ocene osebe obstajajo konkretni indici ali utemeljeni razlogi za domnevo, da bodo storile teroristično kaznivo dejanje ali drugo hudo kaznivo dejanje. Nadzorni seznam, ki je operativni seznam, bo omogočal ciljne zadetke za osebe, katerih pogoje vstopa na ozemlje EU je treba zaradi dejanskih indicev ali utemeljenih razlogov za domnevo, da bodo storile teroristično ali drugo hudo kaznivo dejanje, dodatno preveriti.

S predlogom zakona se obravnavajo vse ključne vsebine, ki jih je Sodišče EU poudarilo v sodbi št. C-817/19 (112.a, 112.b, 112.c, 128., 129. in 129.a člen ZNPPol; PNR podatki o potnikih na notranjih letih se ne smejo več zbirati in obdelovati sistematično za vse lete, temveč samo za tiste, za katere je izdelana ustrezna ocena tveganja. Določa se, da naknadno sporočanje PNR podatkov in razkritje psevdonimiziranih podatkov odredi preiskovalni sodnik na podlagi predhodnega predloga državnega tožilca. Spreminjajo se podatki v API in PNR evidenci in zamejujejo roki hrambe v navedenih evidencah).

– **uskladitev določb z odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije in v zvezi s postopkom, ki se vodi pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije:**

Ob upoštevanju odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. Up-26/19-31, U-I-227/19-22 z 2. septembra 2021 se v okviru postopka odločanja o podaljšanju ukrepa prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju določa rok za vložitev predloga za podaljšanje ukrepa, ki kršitelju omogoča podajo izjave glede navedb v predlogu (tako imenovana predhodna kontradiktornost). Za primere, v katerih oškodovanec predloga iz upravičenih razlogov ne bi mogel vložiti v zakonsko določenem roku, se določa tako imenovana naknadna kontradiktornost pred sodiščem prve stopnje z možnostjo vložitve nesuspendivnega ugovora zoper odločbo preiskovalnega sodnika, o kateri preiskovalni sodnik tudi odloči. Ker je ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah iz 62. člena ZNPPol (katerega obseg se v skladu s predlagano ureditvijo tudi širi) po svoji naravi prav tako omejevalni ukrep, ki je vsebinsko zelo podoben ukrepu prepovedi približevanja, se možnost, da se kršitelj izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev, določa tudi v postopku sodnega preizkusa navedenega ukrepa.

Z namenom upoštevanja temeljnih načel obdelave osebnih podatkov se v delu vodenja in vzdrževanja evidenc policije, njihove vsebine in rokov hrambe podatkov v evidencah spreminja nabor osebnih podatkov v nekaterih že obstoječih evidencah (evidenca kaznivih dejanj, evidenca prekrškov, evidenca iskanih oseb, evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek, evidenca preiskav DNK, evidenca daktiloskopiranih oseb, evidenca fotografiranih oseb in evidenca prikritih kontrol). Poleg tega se omejuje pravica posameznika do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki v evidenci groženj uslužbencem policije in v evidenci operativnih informacij po njihovem blokiranju ter v evidenci podatkov o obdelavi podatkov oseb, ki jim policija mora zagotavljati varnost. S pošiljanjem blokiranih operativnih informacij posameznikom, ki so bili deležni operativne policijske obdelave, bi lahko prišlo do ogrožanja varnosti oseb, ki so pri tem prostovoljno sodelovale, s pošiljanjem blokiranih podatkov iz evidence groženj uslužbencem policije pa bi lahko prišlo do ogrožanja varnosti policistov in drugih ogroženih oseb, zato gre po mnenju predlagatelja v teh primerih za upravičeno izjemo pri uveljavljanju pravice posameznika do seznanitve s svojimi podatki.

Dodatno se omogoča prenehanje hrambe podatkov v posameznih evidencah v primerih pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ter takrat, ko se zakonska ali sodna rehabilitacija začne še pred

potekom zastaralnega roka, v primeru odstopa enoti specializiranega državnega tožilstva, ki je pristojna za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili (posebni oddelek), ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah ter določa rok za pošiljanje ustreznih podatkov o dokončanju kazenskega postopka s strani državnih tožilstev in sodišč. Predlagajo se tudi skrajšanje rokov hrambe v posameznih evidencah in rokov hrambe podatkov po njihovem blokiranju, zmanjševanje obsega evidenc, za katere je predvidena hramba blokiranih podatkov (posledično se širi obseg evidenc, katerih podatki se po izteku rokov brišejo), ter ukinitvev hrambe podatkov v anonimizirani obliki.

Vzpostavlja se pravna podlaga za vodenje evidence predstavnikov javnosti, ki sodelujejo na senatih v pritožbenih postopkih zoper delo policije.

– **učinkovitejše delovanje policije pri opravljanju nalog, ki izhajajo iz njenih temeljnih zakonskih dolžnosti, olajšanje dela sodišča in večja zaščita žrtve nasilja:**

Ker zaradi operativne narave dela policije, ko vnaprej ni mogoče predvideti vseh postopkov s tujimi državljani in posledično potrebe po tolmačenju, lahko pride do položaja, ko je tolmača treba zagotoviti nujno in takoj, se določa zakonska podlaga za izvedbo tolmačenja na daljavo, po elektronskih medijih, to je bodisi po telefonu bodisi po videokonferenci.

Pri izvedbi identifikacijskega postopka se bolj nedvoumno določa, da se ta postopek sme uporabiti tudi za ugotovitev identitete neznanega storilca kaznivih ravnanj.

Opušča se normativno urejanje namenske kontrole.

S predlagano dopolnitvijo pooblastila prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju se zaradi boljše zaščite žrtve nasilja v družini razlogi za izrek navedenega ukrepa širijo, in sicer se med razlogi za utemeljen sum na nedvoumen način določa tudi hujše ogrožanje zdravja žrtve, ki ga v skladu z veljavno ureditvijo ni mogoče enoznačno uvrstiti pod ogrožanje življenja, osebne varnosti ali svobode osebe. Pri vročanju odredbe s pritrditvijo na oglasno desko policijske postaje oziroma okrožnega sodišča se zaradi varstva osebnih podatkov oškodovancev in kršiteljev predlaga javnosti dostopen manjši obseg podatkov (smiselno enako tudi pri ukrepu prepovedi udeležbe na športnih prireditvah).

Poleg tega se predlaga tudi zaostritev ukrepov v zvezi z nasiljem na športnih prireditvah in s tem zagotovitev večje varnosti drugih udeležencev športnih prireditev. Zalotitev pri storitvi prekrška se širi na prekrške iz zakona, ki ureja eksplozive in pirotehnična sredstva, obseg ukrepa se širi na prepoved približevanja športnemu objektu in območju, povezanemu s športno prireditvijo, v času izvajanja športne dejavnosti. Po vzoru ureditve prepovedi približevanja v 60. členu ZNPPol se omogoča, da policisti ukrep lahko izrečejo tudi, če je storilec z izvrševanjem dejanja ob prihodu policistov že prenehal ali pa je s kraja pobegnil, podaljšuje se čas trajanja navedenega ukrepa, v okviru ukrepa prekinitve potovanja na športno prireditev se urejata zaseg nevarnih predmetov, najdenih v prevoznih sredstvih, ko lastnik predmetov ni znan, in možnost pridržanja zaradi neupoštevanja izrečenega ukrepa ter zvišuje se višina globe za kršitev ukrepa prepovedi udeležbe na športnih prireditvah.

b) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavnim pravnim redom, s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

c) Usklajenost predloga zakona:

Usklajenost predloga zakona (pripombe strokovne javnosti in opredelitve predlagatelja) je podrobneje prikazana v 7. točki uvodne obrazložitve predloga zakona.

3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Direktiva 2023/977/EU

Za izvajanje direktive bo treba zagotoviti dodatna finančna sredstva na državni ravni. Republika Slovenija je imela delo na tem področju organizirano v skladu z določbami okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ, vendar direktiva, ki spreminja navedeno ureditev, nalaga državam članicam nove funkcionalnosti sistema upravnega poslovanja enotnih kontaktnih točk in zelo kratke roke za odgovore. Za delovanje slovenske enotne kontaktne točke v Upravi kriminalistične policije Generalne policijske uprave so zagotovljena redna sredstva v okviru proračuna Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije. Nadgradnja sistema upravnega poslovanja in potrebna dodatna delovna mesta bi se lahko deloma financirali iz evropskih sredstev (Sklad za notranjo varnost in sklad Evropsko integrirano upravljanje meja in skupna vizumska politika; sklad BMVI). Program Instrumenta za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko v okviru sklada BMVI zagotavlja za obdobje od leta 2024 do leta 2027 800.000,00 EUR, od tega 600.000,00 EUR (75 odstotkov) evropskih sredstev in 200.000,00 EUR (25 odstotkov) slovenske soudeležbe. Sredstva so namenjena za posodobitev aplikacij za izmenjavo podatkov (Europol, Interpol, Sirene), pri čemer je predvidena poraba v višini 320.000,00 EUR v letih 2024 in 2025 ter 160.000,00 EUR v letu 2026. Poleg tega program zagotavlja še 100.000,00 EUR (100-odstotno financiranje s strani EU) v okviru operativne podpore za integrirano upravljanje meja. Predvidena poraba je po 33.333,33 EUR za leti 2025 in 2026 ter 33.333,34 za leto 2027. Skupaj torej 900.000,00 EUR iz sklada BMVI za obdobje od leta 2024 do leta 2027.

Leto	2024			2025		
Opis						
SKLAD BMVI – EU 75 % in SLOVENIJA 25 % Posodobitev aplikacij za izmenjavo podatkov (Europol, Interpol, Sirena)	320.000,00	EU	240.000,00	320.000,00	EU	240.000,00
		SLO	80.000,00		SLO	80.000,00
SKLAD BMVI – EU 100 % Operativna podpora za integracijo upravljanja meja		EU	–	33.333,33	EU	33.333,33
		SLO	–		SLO	–
SKUPAJ:	320.000,00	EU	240.000,00	353.333,33	EU	273.333,33
		SLO	80.000,00		SLO	80.000,00
5 novih zaposlitev – sredstva se bodo iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev*	–		–	157.500,00		–
			–			157.500,00
SKUPAJ:			–		*	157.500,00
			–			
	320.000,00	EU	240.000,00	510.833,33	EU	273.333,33
		SLO	80.000,00		SLO	80.000,00

Leto	2026			2027		
Opis						
	160.000,00	EU	120.000,00		EU	

SKLAD BMVI – EU 75 % in SLOVENIJA 25 % Posodobitev aplikacij za izmenjavo podatkov (Europol, Interpol, Sirena)		SLO	40.000,00		SLO	
SKLAD BMVI – EU 100 % Operativna podpora za integracijo upravljanja meja	33.333,33	EU	33.333,33	33.333,34	EU	33.333,34
		SLO	–		SLO	–
SKUPAJ:	193.333,33	EU	153.333,33	33.333,34	EU	33.333,34
		SLO	40.000,00		SLO	
5 novih zaposlitev – sredstva se bodo iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev*	157.500,00		–	157.500,00		–
			157.500,00	157.500,00		157.500,00
SKUPAJ:		*	157.500,00		*	157.500,00
		EU	153.333,33	190.833,34	EU	33.333,34
	SLO	40.000,00	SLO			
	350.833,33					

Skupni seštevek finančnih posledic v zvezi z izvajanjem Direktive 2023/977/EU

EVROPSKI SKLADI, EVROPSKA in SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA DIREKTIVO 2023/977/EU za obdobje 2024–2027	900.000,00	EU	700.000,00
		SLO	200.000,00
5 novih zaposlitev – sredstva se bodo iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev*	472.500,00	*	472.500,00
SKUPAJ:	1.372.500,00		
5 novih zaposlitev – sredstva se bodo iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev*	157.500,00	*	157.500,00
EVROPSKI SKLADI, EVROPSKA in SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA DIREKTIVO 2023/977/EU za obdobje 2024–2025	673.333,33	EU	513.333,33
		SLO	160.000,00
SKUPAJ:	830.833,33		
5 novih zaposlitev – sredstva se bodo iskala v	315.000,00	*	315.000,00

okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev*			
EVROPSKI SKLADI, EVROPSKA in SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA DIREKTIVO 2023/977/EU za obdobje 2026–2027	226.666,67	EU	186.666,67
		SLO	40.000,00
SKUPAJ:	541.666,67		

Program Instrumenta za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko v okviru sklada BMVI zagotavlja za obdobje od leta 2024 do leta 2027 1.372.500,00 EUR, od tega 700.000,00 EUR evropskih sredstev in 200.000,00 EUR slovenske soudeležbe, ter 472.500,00 EUR za obdobje od leta 2025 do leta 2027 za pet zaposlitev, ki se bodo iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev. Sredstva v višini 900.000,00 EUR so namenjena za posodobitev aplikacij za izmenjavo podatkov in informacij ter prenovo sistema upravnega poslovanja.

Finančne posledice iz naslova petih dodatnih zaposlitev na letni ravni znašajo 157.500,00 EUR (strošek enega kriminalističnega inšpektorja specialista II znaša na letni ravni 31.500,00 EUR).

Uredba 2018/1240/EU

Leto	2024			2025		
Opis						
SKLAD BMVI – EU 75 % in SLOVENIJA 25 % Nakup IT strojne opreme ter nadgradnja aplikacije ETIAS, nadzornega seznama ETIAS, poizvedbe v centralnem sistemu ETIAS in obvezno testiranje ETIAS	830.666,67	EU	623.000,00	70.333,33	EU	52.750,00
		SLO	207.666,67		SLO	17.583,33
SKLAD BMVI – EU 100 % Načrtovanje novih zaposlitev	172.500,00	EU	172.500,00	172.500,00	EU	172.500,00
		SLO	–		SLO	–
SKLAD BMVI – EU 100 % Vzdrževanje aplikacije ETIAS		EU	–	47.250,00	EU	47.250,00
		SLO	–		SLO	–
SKLAD BMVI – EU 75 % in SLOVENIJA 25 %	4.000,00	EU	3.000,00	5.000,00	EU	3.750,00
		SLO	1.000,00		SLO	1.250,00
SKUPAJ	1.007.166,67	EU	798.500,00	295.083,33	EU	276.250,00
		SLO	208.666,67		SLO	18.833,33

Leto	2026	2027
------	------	------

Opis						
SKLAD BMVI – EU 75 % in SLOVENIJA 25 % Nakup IT strojne opreme ter nadgradnja aplikacije ETIAS, nadzornega seznama ETIAS, poizvedbe v centralnem sistemu ETIAS in obvezno testiranje ETIAS	70.333,33	EU	52.750,00	263.999,99	EU	197.999,99
		SLO	17.583,33		SLO	66.000,00
SKLAD BMVI – EU 100 % Načrtovanje novih zaposlitev	172.500,00	EU	172.500,00	222.500,00	EU	222.500,00
		SLO	–		SLO	–
SKLAD BMVI – EU 100 % Vzdrževanje aplikacije ETIAS	47.250,00	EU	47.250,00	141.750,00	EU	141.750,00
		SLO	–		SLO	–
SKLAD BMVI – EU 75 % in SLOVENIJA 25 %	4.000,00	EU	3.000,00	7.000,00	EU	5.250,00
		SLO	1.000,00		SLO	1.750,00
SKUPAJ	294.083,33	EU	275.500,00	635.249,99	EU	567.499,99
		SLO	18.583,33		SLO	67.750,00

Skupni seštevek v zvezi z izvajanjem Uredbe 2018/1240/EU

SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA ETIAS SKUPAJ 2024–2027	2.231.583,32	EU	1.917.749,99
		SLO	313.833,33
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA ETIAS SKUPAJ 2024–2025	1.302.250,00	EU	1.074.750,00
		SLO	227.500,00
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA ETIAS SKUPAJ 2026–2027	929.333,32	EU	842.999,99
		SLO	86.333,33

Sredstva v višini 1.235.333,32 EUR za obdobje med letoma 2024 in 2027 bodo namenjena za nakup IT strojne opreme, financiranje nadgradnje aplikacije ETIAS, nadzornega seznama ETIAS, poizvedb v centralnem sistemu ETIAS in obveznih testiranj sistema ETIAS. Sistem ETIAS je v 75 odstotkih financiran iz sklada BMVI (B.SO1.1.21-01A), 25 odstotkov pa je strošek proračuna Republike Slovenije. Podatki o načrtovani porabi so razvidni iz tabele.

Za nacionalno enoto ETIAS se načrtuje šest dodatnih zaposlitev, za kar je v obdobju med letoma 2024 in 2027 načrtovano 740.000,00 EUR evropskih sredstev, brez slovenske soudeležbe. Gre za 100-

odstotno financiranje iz sklada BMVI (B.SO1.6.22-02) in ni finančno breme proračuna. Podatki o načrtovani porabi so razvidni iz tabele.

Za vzdrževanje aplikacije ETIAS je za obdobje od leta 2024 do leta 2027 načrtovano 236.250,00 EUR evropskih sredstev, brez slovenske soudeležbe. Gre za 100-odstotno financiranje iz sklada BMVI (B.SO1.6.22-01) in ni finančno breme proračuna. Podatki o načrtovani porabi so razvidni iz tabele.

Za usposabljanje na področju ETIAS je za obdobje od leta 2024 do leta 2027 načrtovano 20.000,00 EUR, od tega 75 odstotkov evropskih sredstev iz sklada BMVI (B.SO1.1.21-02) in 25 odstotkov slovenske soudeležbe. Podatki o načrtovani porabi so razvidni iz tabele.

V zvezi s predlaganima novima 112.e in 112.f členom predloga zakona, ki se nanašata na vzpostavitev nacionalne enote ETIAS, bo policija zagotovila prostore, informacijske rešitve in njihovo prilagoditev potrebam uporabnikov in zahtevam centralnega sistema ETIAS ter del opreme za novo enoto.

Stroški za izvajanje nalog iz 112.e, 112.f in 112.g člena predloga zakona (povezani z vzpostavitvijo sistema ETIAS za plače in materialne stroške) bodo bremenili Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije.

Na podlagi drugega odstavka 85. člena Uredbe 2018/1240/EU stroški delovanja ETIAS bremenijo splošni proračun EU. Med te stroške spadajo:

- stroški delovanja in vzdrževanja informacijskega sistema ETIAS, vključno z nacionalnimi enotnimi vmesniki,
- stroški delovanja centralne enote ETIAS,
- stroški osebja in tehnične opreme (strojne in programske), ki je potrebna za opravljanje nalog nacionalnih enot ETIAS,
- stroški prevajanja.

Evropska komisija je že pripravila osnutek delegiranega akta o poročanju o stroških delovanja in vzdrževanja ETIAS. Akt določa obveznosti poročanja držav članic, Frontexa, eu-LISE in Europolu, ki bo potrebno za morebitne stroške delovanja in vzdrževanja sistema ETIAS, vključno z morebitno spremembo zneska pristojbine za odobritev potovanja. Akt določa tudi obveznosti poročanja držav članic o izvajanju ETIAS in način razdelitve finančne podpore med državami članicami. Države članice so tako na podlagi akta po začetku delovanja sistema ETIAS dolžne Evropski komisiji do 15. februarja naslednjega leta predložiti letno poročilo o stroških za obračunsko leto.

Skupni seštevek za leto 2024 znaša 1.007.166,67 EUR, za leto 2025 pa 295.08,33 EUR.

Finančne posledice za proračun iz naslova Uredbe 2018/1240/EU znašajo za leto 2024 208.666,67 EUR in za leto 2025 18.833,33 EUR; sredstva so zagotovljena.

Sistem PNR

Leto	2024			2025		
	Opis	EU	100.000,00	EU	100.000,00	
SKLAD ISF – EU 75 % in SLOVENIJA 25 % Vzdrževanje in nadaljnji razvoj SI sistema PNR, nadgradnja programske opreme za potrebe obdelave PNR podatkov o potnikih in nabava potrebne MTS	133.333,33	SLO	33.333,33	133.333,33	SLO	33.333,33

Leto	2026		2027			
Opis						
SKLAD ISF – EU 75 % in SLOVENIJA 25 % Vzdrževanje in nadaljnji razvoj SI sistema PNR, nadgradnja programske opreme za potrebe obdelave PNR podatkov o potnikih in nabava potrebne MTS	66.666,66	EU	50.000,00	141.666,68	EU	106.250,01
		SLO	16.666,67		SLO	35.416,67

Skupni seštevek finančnih posledic v zvezi z izvajanjem PNR

SKLAD IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA PNR SKUPAJ 2024–2027	475.000,00	EU	356.250,00
		SLO	118.750,00
SKLAD IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA PNR SKUPAJ 2024–2025	266.666,66	EU	200.000,00
		SLO	66.666,66
SKLAD IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA PNR SKUPAJ 2026–2027	208.333,34	EU	156.250,01
		SLO	52.083,34

Izvajanje sistema PNR je in bo v veliki večini financirano iz evropskih sredstev, in sicer iz Sklada za notranjo varnost v višini 75 odstotkov od vrednosti projekta (operacije). Slovenska soudeležba je predvidena v višini 25 odstotkov. Projekt se izvaja v obdobju od leta 2023 do leta 2027.

Za izvedbo projekta z naslovom Vzdrževanje in nadaljnji razvoj SI sistema PNR je za leto 2024 zagotovljeno 133.333,33 EUR (25 odstotkov sredstev iz proračuna Republike Slovenije pomeni 33.333,33 EUR), prav tako so za leto 2025 zagotovljena sredstva v enaki višini.

Skupna tabela

SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA DIREKTIVO SKUPAJ 2024–2027	1.372.500,00	EU	700.000,00
		SLO	200.000,00
		*	472.500,00
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA DIREKTIVO SKUPAJ 2024–2025	830.833,33	EU	513.333,33
		SLO	160.000,00
		*	157.500,00
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA DIREKTIVO SKUPAJ 2026–2027	541.666,67	EU	186.666,67
		SLO	40.000,00
		*	315.000,00
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA PNR SKUPAJ 2024–2027	475.000,00	EU	356.250,00
		SLO	118.750,00
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA PNR SKUPAJ 2024–2025	266.666,66	EU	200.000,00
		SLO	66.666,66
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA PNR SKUPAJ 2026–2027	208.333,34	EU	156.250,01

		SLO	52.083,34
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA ETIAS SKUPAJ 2024–2027	2.231.583,32	EU	1.917.749,99
		SLO	313.833,33
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA ETIAS SKUPAJ 2024–2025	1.302.250,00	EU	1.074.750,00
		SLO	227.500,00
SKLADI IN SLOVENSKA SOUDELEŽBA ZA ETIAS SKUPAJ 2026–2027	929.333,32	EU	842.999,99
		SLO	86.333,33
ZNPPoI 2024–2027 SKUPAJ	4.079.083,30	EU	2.973.999,97
		SLO	632.583,33
		*	472.500,00
ZNPPoI 2024–2025 SKUPAJ	2.399.749,99	EU	1.788.083,33
		SLO	454.166,66
		*	157.500,00
ZNPPoI 2026–2027 SKUPAJ	1.679.333,31	EU	1.185.916,65
		SLO	178.416,67
		*	315.000,00

* Za obdobje od leta 2025 do leta 2027 se bodo sredstva za pet novih zaposlitev v višini 472.500,00 EUR iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev.

Predlog zakona bo imel finančne posledice za državni proračun, ki so ocenjene na 4.079.083,30 EUR, od tega 2.973.999,97 EUR evropskih sredstev in 632.583,33 EUR slovenske soudeležbe. Sredstva so zagotovljena.

Sredstva 472.500,00 EUR za nove zaposlitve se bodo iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4 NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Po sprejetju predloga zakona bodo finančna sredstva za izvajanje zakona v višini 2.399.749,99 EUR, od tega 1.788.083,33 EUR evropskih sredstev in 454.166,66 EUR slovenske soudeležbe, zagotovljena v že sprejetem državnem proračunu.

Sredstva v višini 157.500,00 EUR za nove zaposlitve se bodo iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev.

Finančna sredstva v višini 1.679.333,33 EUR, od tega 1.185.916,65 EUR evropskih sredstev in 178.416,67 EUR slovenske soudeležbe, pa bodo načrtovana ob pripravi proračuna za leti 2026 in 2027.

Sredstva v višini 315.000,00 EUR za nove zaposlitve se bodo iskala v okviru obstoječih skladov EU s področja notranjih zadev.

5 PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

S predlogom zakona se urejata prenos Direktive 2023/977/EU ter izvršljivost Uredbe 2019/817/EU, Uredbe 2018/1860/EU, Uredbe 2018/1862/EU in Uredbe 2022/1240/EU. Druge predlagane spremembe in dopolnitve niso predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije. Primerljiva vsebina tega predloga zakona je predstavljena po posameznih državah (v posameznih državah postopki sprejemanja predpisov še potekajo, zato je ponekod predstavljena nameravana ureditev).

5.2 Prikaz ureditve v državah članicah Evropske unije

Direktiva 2023/977/EU

a. Avstrija

Trenutno poteka preučitev nujnosti morebitne nacionalne spremembe zakona. Prvi pregled pravne službe je pokazal, da nov zakon oziroma novela verjetno nista potrebna.

b. Češka

Predlagali bodo spremembe zakona o policiji in zakona o vojaški policiji, pripravili pa bodo tudi spremembe zakona o carinski upravi. Predlogi normativnih rešitev so še v fazi notranje razprave.

c. Finska

Prenos direktive bo izveden z novim zakonom o izmenjavi informacij med pristojnimi organi kazenskega pregona in z razvojem enotnega sistema upravljanja primerov s strani finske policije. Sprejetje zakona je predvideno v decembru 2024.

č. Hrvaška

Na Hrvaškem pripravljajo zakon o izmenjavi informacij med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije, v katerem bodo vključene vsebine iz direktive.

d. Madžarska

Prenos direktive v notranjo zakonodajo bo dosežen s spremembami zakona o sodelovanju in izmenjavi informacij v okviru informacijskega sistema Evropske unije za kazenski pregon in INTERPOLA ter zakona o mednarodnem sodelovanju organov kazenskega pregona.

e. Nemčija

Začeli bodo spreminjati zakon o zveznem kazenskem uradu (BKAG). Spremembe notranje zakonodaje bodo vključevale predvsem sklicevanja na direktivo. Ker se o spremembah trenutno dogovarjajo različne zakonodajne institucije, osnutek besedila ni na voljo.

f. Slovaška

Direktiva bo prenesena v pravni red s spremembami zakona o policiji, ki so še v pripravi. Podrobnejše izvedbene vsebine bodo urejene s spremembami internih predpisov.

Uredba 2018/1240/EU

a. Francija

Posebnege zakona za izvajanje uredbe in vzpostavitev nadzornega seznama ne bodo pripravili, saj se uredba EU uporablja neposredno. Imenovanih organov za dostop do podatkov v sistemu ETIAS še niso opredelili.

b. Avstrija

Zaradi dela nacionalne enote ETIAS bodo pripravili spremembe in dopolnitve zakona o policiji za tujce, zakona EU o policijskem sodelovanju, zakona o mejni kontroli, zakona o naselju in prebivanju in zakona o državljanstvu. Za potrebe vzpostavitve nadzornega seznama notranje zakonodaje ne bodo spreminjali, imenovani organi za dostop do podatkov v sistemu ETIAS bodo direktorat za državno varnost in obveščevalno dejavnost ter kriminalistična obveščevalna služba.

c. Luksemburg

Pripravili bodo zakon o sistemu ETIAS, prilagodili pa bodo tudi notranjo zakonodajo o priseljevanju, ki bo urejala potovalno odobritev kot nov pogoj za vstop v državo in bivanje v njej, zahteve v zvezi s sistemom ETIAS in kazni za prevoznike. V zakonu bodo opredelili imenovane organe za dostop do podatkov ETIAS (pooblaščen osebe direktorata za priseljevanje v ministrstvu za notranje zadeve, nacionalne obveščevalne službe, carinske in trošarinske agencije, zdravstvena inšpekcija in pravosodna policija) in vsebino nacionalne vloge za vnos.

č. Norveška

Za izvajanje uredbe bodo pripravili spremembe in dopolnitve zakona o priseljevanju, ki ureja sprejem tujih državljanov na ozemlje in njihovo bivanje na njem. Glede nadzornega seznama ne bodo spreminjali notranje zakonodaje, imenovana organa za dostop do podatkov v sistemu ETIAS bosta nacionalni službi za kazenske preiskave.

d. Portugalska

Sprejeli so spremembe in dopolnitve zakona o notranji varnosti. Glede nadzornega seznama še ocenjujejo, ali bodo morali spreminjati zakonodajo, trenutno prevladuje mnenje, da je materija ustrezno urejena v uredbi. Imenovani organi za dostop do podatkov v sistemu ETIAS bodo vsi organi kazenskega pregona.

e. Češka

V postopku priprave je sprememba zakona o prebivanju tujcev. Glede nadzornega seznama še nimajo rešitve. Imenovani organi za dostop do podatkov v sistemu ETIAS bodo ministrstvo za azil in migracijsko politiko in vse operativne enote ministrstva za notranje zadeve.

f. Bolgarija

Spremenili bodo zakon o tujcih in zakon o vstopu v Republiko Bolgarijo, prebivanju v njej in izstopu iz nje. S spremembami zakona o ministrstvu za notranje zadeve bodo uredili odobritev potovanja ETIAS kot enega od pogojev za vstop v državo, strukturo in naloge nacionalne enote ETIAS, pogoje za izdajo potovalnega odobritve z omejeno ozemeljsko veljavnostjo, postopek pritožbe (v skladu z zakonikom o upravnem postopku), obveznosti prevoznikov in sankcije za njihovo neupoštevanje. Vsebinsko nadzornega seznama še urejajo. Imenovani organi za dostop do podatkov v sistemu ETIAS bodo generalni direktorat nacionalne policije, generalni direktorat za boj proti organiziranemu kriminalu, generalni direktorat mejne policije, regionalni direktorati ministrstva za notranje zadeve, državna agencija za nacionalno varnost, carinska agencija, vojaška policija in organi sodne oblasti.

g. Švedska

Spremenili bodo zakon o tujcih in zakon o podatkih o tujcih. Obdelavo osebnih podatkov bodo uredili v okviru zakona o kazenskih postopkih. Za upravljanje nadzornega seznama bodo pripravili uredbo z navodili za švedsko varnostno-obveščevalno službo, ki ji bo dodeljena naloga, da podpira švedsko policijo pri njenem delu s sistemom ETIAS. Imenovani organi za dostop do podatkov v sistemu ETIAS bodo carina, stroškovna straža, agencija za migracije, pritožbeno sodišče za migracije, sodišča za priseljevanje, varnostna služba, vladni uradi in nekatera švedska veleposlaništva.

Razpis ukrepa prikrite, poizvedovalne in namenske kontrole

Ureditev razpisa ukrepa prikrite, poizvedovalne in namenske kontrole ter pristojnosti za odločanje so razvidne iz spodnje preglednice.

Država	Prikrita kontrola	Poizvedovalna kontrola	Namenska kontrola
Avstrija	policija	ne izvajajo	ne izvajajo
Belgija	pravosodni organ	niso odgovorili	pravosodni organ
Ciper	policija	niso odgovorili	policija
Češka	policija, carina	ne izvajajo	ne izvajajo
Danska	policija	niso odgovorili	policija
Estonija	policija, tožilstvo, carina	policija, tožilstvo, carina	policija, tožilstvo, carina
Finska	mejna policija in carina	mejna policija in carina	mejna policija in carina
Francija	policija in pravosodni organ	ne izvajajo	policija in pravosodni organ
Grčija	policija	niso odgovorili	policija
Hrvaška	policija	ne izvajajo	ne izvajajo
Irska	policija in SIRENE	ne izvajajo	ne izvajajo
Islandija	policija	niso odgovorili	policija
Liechtenstein	policija	niso odgovorili	policija
Litva	policija in carina	policija in carina	policija in carina
Luksemburg	pravosodni organ	niso odgovorili	ne izvajajo
Madžarska	policija, državno tožilstvo, carina	ne izvajajo	policija, državno tožilstvo, carina
Malta	policija, nacionalni organ	policija, nacionalni organ	policija, nacionalni organ
Nemčija	policija, sodišče, državno tožilstvo	policija, sodišče, državno tožilstvo	policija, sodišče, državno tožilstvo
Nizozemska	državno tožilstvo	ne izvajajo	državno tožilstvo
Norveška	pravosodni organ	niso odgovorili	pravosodni organ
Poljska	mejna policija, agencija za notranjo varnost, agencija za zunanje obveščevalne službe, centralni urad za boj proti korupciji, vojaška protiobveščevalna služba in vojaška obveščevalna služba	mejna policija, agencija za notranjo varnost, agencija za zunanje obveščevalne službe, centralni urad za boj proti korupciji, vojaška protiobveščevalna služba in vojaška obveščevalna služba	mejna policija, agencija za notranjo varnost, agencija za zunanje obveščevalne službe, centralni urad za boj proti korupciji, vojaška protiobveščevalna služba in vojaška obveščevalna služba
Portugalska	policija in pravosodni organ	niso odgovorili	ne izvajajo
Slovaška	policija	policija	policija
Španija	policija ali pravosodni organ	policija ali pravosodni organ	policija ali pravosodni organ
Švedska	policija, carina, obalna straža, agencija za gospodarski kriminal, varnostna služba in enota za davčni kriminal švedske davčne agencije	policija, carina, obalna straža, agencija za gospodarski kriminal, varnostna služba in enota za davčni kriminal švedske davčne agencije	ne izvajajo

Švica	federalna policija in 2/3 kantonskih policij	ne izvajajo	federalna policija in 2/3 kantonskih policij
-------	--	-------------	--

Tabelarična razčlenitev statističnih podatkov ukrepa prikrite in namenske kontrole

Število razpisanih ukrepov prikrite in namenske kontrole v Sloveniji

Vrsta ukrepa	2019	2020	2021	2022	2023
Prikrita kontrola	39	14	11	16	4
Namenska kontrola	16	1	3	3	2

Število zadetkov v schengenskem informacijskem sistemu v Sloveniji na podlagi tujih razpisov

Vrsta zadetka	2019	2020	2021	2022	2023
Prikrita kontrola	2017	1453	1476	1203	743
Namenska kontrola	400	303	335	381	188

Število zadetkov v schengenskem informacijskem sistemu na podlagi razpisov v Sloveniji

Vrsta zadetka	2019	2020	2021	2022	2023
Prikrita kontrola	139	28	27	61	15
Namenska kontrola	0	0	0	0	3

Vzdrževanje reda na športnih prireditvah

a. Splošni ukrepi

Večina držav je sprejela »protiizgredniške« zakone po posameznih incidentih ali pred posameznimi velikimi mednarodnimi športnimi dogodki (na primer Švica pred Eurom 2008, Velika Britanija po izgredih v belgijskem mestu Charleroi na Euru 2000). Najpogostejši ukrepi so:

- prepoved udeležbe na tekmah in/ali pojavljanja v bližini stadionov med tekmami;
- prepoved uporabe javnega prevoza na dan tekme in v kritičnem obdobju prepoved obiska potencialnih žarišč nemirov, kot so mestna jedra, lokali, pivnice;
- javljanje na policijski postaji;
- prepoved udeležbe na tekmah v tujini (zaplemba potnega lista);
- policija lahko patroljira na meji in prepreči osebam, da zapustijo državo, če meni, da pri njih obstajajo razlogi za prepoved udeležbe na tekmah v tujini;
- prepoved dogovora o pretepih navijačev (že sam dogovor je prekršek ali kaznivo dejanje, ki ga policija zazna prek spleta ali s prisluškovanjem telefonom oziroma spremljanjem elektronske pošte – namen je preprečitev preteпов v bližini stadionov);
- obvezna vgraditev videokamer na stadionih;
- takojšnja privedba navijačev, ki mečejo predmete na igrišče, pred sodnika in obsodba brez odlašanja;
- igranje tekem pred praznimi tribunami;
- obvezno članstvo v klubu kot pogoj za nakup karte;
- obvezen prevoz na tekme v gosteh z določenim prevoznim sredstvom (na primer določenim vlakom), ki je povezan s članstvom v klubu;
- razpustitev nasilnih band;
- kaznivo dejanje »biti član nasilne bande«.

b. Anglija

V Angliji je na podlagi Football Disorder Act mogoča kombinacija prepovedi udeležbe na domačih in tujih tekmah (o čemer odloča sodišče):

- javljanje na policijski postaji med tekmo;
- zahteva po predaji potnih listov pred mednarodnimi tekmami (tisti, ki imajo prepoved udeležbe, morajo potne liste predati pred pomembnimi tekmami v tujini);
- prepoved udeležbe je mogoča tudi brez predkaznovanosti (za osebe, ki naj bi kadar koli povzročile kakršno koli nasilje ali nered v Veliki Britaniji ali drugje ali pripomogle k temu in pri katerih obstaja razumna podlaga za sklepanje o koristnosti prepovedi udeležbe zaradi preprečevanja nasilja ali neredov (pri katerih bi te osebe domnevno sodelovale)). Dokazni standard je civilnopravni (angl. a balance of probabilities), ne pa kazenskopravni (angl. beyond reasonable doubt). Pri tem se upoštevajo tudi grožnje, uporaba (nošenje, pisanje) rasističnih znakov in gesel. Sodišče pri presoji upošteva deportacije iz drugih držav, evikcije z nogometnih prizorišč doma ali v tujini, videodokaze, dosedanje postopke na sodiščih;
- policija lahko prepreči osebi, da zapusti državo, če oceni, da obstajajo razlogi za prepoved udeležbe (policija osebo torej lahko na meji aretira; pridrži za šest ur; oseba ne sme zapustiti države, dokler ni opravljeno sodno zaslišanje glede prepovedi udeležbe).

Prepovedi udeležbe na tekmah trajajo od dve do deset let, natančni pogoji se določajo od primera do primera. Po potrebi lahko sodišča izgrednikom prepovedo uporabo javnega prevoza na dan tekme in v kritičnem obdobju obisk potencialnih žarišč nemirov, kot so mestna jedra, lokali, pivnice. Osebi je lahko odrejeno javljanje na policijski postaji, v bližini katere živi ali dela ali ki jo iz drugih razlogov sama izbere. Oseba lahko zaprosi tudi za javljanje na drugi policijski postaji. Če se ne javlja, gre lahko v zapor (do šest mesecev) in/ali dobi globo. Med trajanjem prepovedi udeležbe na nogometnih tekmah obvestijo osebo, na kateri dan in ob katerih urah se mora javiti na policijski postaji (to je v času »čezmorskih« tekem). Na postajo mora priti z osebno izkaznico.

c. Hrvaška

Prepoved udeležbe na športnih prireditvah ureja Zakon o sprječavanju nereda na športnim natjecanjima. Na podlagi tega zakona je mogoče izreči tri vrste prepovedi udeležbe na športnih prireditvah, ki trajajo od enega do dveh let:

- prepoved udeležbe na določenih športnih prireditvah na ozemlju Republike Hrvaške z obveznim javljanjem na policijski postaji;
- prepoved udeležbe na določenih športnih prireditvah na ozemlju Republike Hrvaške z obvezno prisotnostjo na policijski postaji in
- prepoved odhoda na določene športne prireditve v tujini, na katerih sodelujejo hrvaška reprezentanca ali hrvaški klubi, z obveznim javljanjem na policijski postaji in obvezno izročitvijo potne listine.

Oseba, ki ji je bila izrečena prepoved udeležbe na športnih prireditvah na ozemlju Republike Hrvaške z obveznim javljanjem na policijski postaji, se mora najpozneje dve uri pred začetkom tekme zglasiti na pristojni policijski postaji glede na kraj bivanja, se javiti dežurnemu policistu ter ga obvestiti o naslovu zadrževanja med športno prireditvijo in dve uri po koncu prireditve. Naslov zadrževanja ne sme biti znotraj območja dveh kilometrov od športnega objekta, na katerem poteka športna prireditve, razen v upravičenih primerih (kraj bivanja, delovno mesto ali drugi upravičeni razlogi).

6 PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic:

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Za zagotovitev učinkovitega izvajanja tega zakona bo predlagatelj pripravil ustrezna usposabljanja ter ciljnim skupinam in širši javnosti predstavil novosti.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje tega zakona bo spremljalo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Druge take okoliščine niso podane.

7 PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona je bil objavljen na portalu E-demokracija 9. maja 2024, istega dne je bil poslan v strokovno usklajevanje Sindikatu policistov Slovenije, Policijskemu sindikatu Slovenije, varuhu človekovih pravic, informacijskemu pooblaščenču, Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, Vrhovnemu državnemu tožilstvu Republike Slovenije, Državnemu odvetništvu Republike Slovenije, Komisiji za preprečevanje korupcije, zagovorniku načela enakosti, Združenju občin Slovenije, Skupnosti občin Slovenije, Združenju mestnih občin Slovenije, Javni agenciji Republike Slovenije za varnost prometa,

Javni agenciji za civilno letalstvo Republike Slovenije, Društvu za nenasilno komunikacijo, Amnesty International Slovenije in Pravno-informacijskemu centru nevladnih organizacij.

Mnenja, predloge in pripombe so podali Sindikat policistov Slovenije, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije, Društvo za nenasilno komunikacijo, informacijski pooblaščenec in posameznik AA ter Inštitut za razvoj vključujoče družbe prek spletnega portala E-demokracija (osebni podatki fizične osebe so v besedilu anonimizirani).

Varuh človekovih pravic in Državno odvetništvo Republike Slovenije sta podala mnenje brez pripomb.

Oseba AA

Oseba AA je preko spletnega portala E-demokracija podala predlog za novelacijo celotnega pritožbenega postopka, ki je urejen v Zakonu o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13, 23/15 – popr., 10/17, 46/19 – odl. US, 47/19 in 153/21 – odl. US). Po proučitvi predlogov in mnenj je bilo ugotovljeno, da se ne nanašajo na vsebino predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalogah in pooblastilih policije, ki je predmet trenutne novele. Zadevne pripombe bodo ponovno preučene pri nadaljnjih novelah Zakona o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13, 23/15 – popr., 10/17, 46/19 – odl. US, 47/19 in 153/21 – odl. US).

Inštitut za razvoj vključujoče družbe

Pripombe oziroma komentarji Inštituta za razvoj vključujoče družbe so bili skrbno preučeni in analizirani, pri čemer je bilo ugotovljeno, da je pravna ureditev posameznih členov trenutno veljavnega zakona, za katere Inštitut za razvoj vključujoče družbe predlaga posamezne vsebinske spremembe, ustrezno urejena in ne predstavlja morebitne pravne nejasnosti in težav pri uporabi navedenega zakona v praksi.

Društvo za nenasilno komunikacijo

K predlaganemu 9. členu (prepoved približevanja)

V zvezi s podanim predlogom Društva za nenasilno komunikacijo, da se zaradi jasnosti v 60. členu Zakona o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13, 23/15 – popr., 10/17, 46/19 – odl. US, 47/19 in 153/21 – odl. US) določi, da se prepoved približevanja izreče tudi do otrok v primerih, ko obstojijo razlogi za sum, da bo oseba »huj ogrozila psihično ali fizično zdravje osebe ali nadaljevala z izvajanjem nasilja vpričo otrok«, in opažanj Društva za nenasilno komunikacijo, da policisti pri svojem delu občasno ne prepoznajo zadostne stopnje ogroženosti žrtve, tudi otrok, da policija nadzora ne vrši ustrezno ali ga sploh ne vrši, je bilo ugotovljeno, da je policija sprejela različne organizacijske ukrepe (npr. spremembe internih navodil oziroma strokovnih smernic za delo), zaradi česar te spremembe v predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalogah in pooblastilih policije niso potrebne.

V zvezi z opažanji Društva za nenasilno komunikacijo, ki se nanašajo na dodatne obveznosti Centrov za socialno delo, je bilo ugotovljeno, da so obveznosti Centrov za socialno delo, po prejemu obvestilu policije o izrečenem ukrepu, že ustrezno opredeljene v obstoječem tretjem odstavku 60. člena ZNPPol in dodatno še v Pravilniku o prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju (Uradni list RS, št. 49/14) ter Pravilniku o sodelovanju organov ter o delovanju centrov za socialno delo, multidisciplinarnih timov in regijskih služb pri obravnavi nasilja v družini (Uradni list RS, št. 31/09 in 42/17).

Glede podanega predloga Društva za nenasilno komunikacijo, da se v osmem odstavku 60. člena ZNPPol doda določba, da »policija o izrečeni globi in o pridržanju osebe vedno obvesti državnega tožilca in preiskovalnega sodnika« je bilo ugotovljeno, da je obveščanje (sicer samo preiskovalnega sodnika) urejeno že v aktualnem šestem odstavku 60. člena ZNPPol.

Sindikat policistov Slovenije

K predlaganemu 2. členu (19. člen – sporazumevanje pri opravljanju policijskih nalog)

Na Ministrstvu za notranje zadeve je sporazumevanju pri opravljanju policijskih nalog namenjena stalna pozornost, zato je bila upoštevana pripomba za spremembo besedila člena, in sicer da se tolmačenje lahko izvaja tudi s tehničnimi sredstvi za prenos slike in glasu ali le glasu, če je zagotovljen varen prenos podatkov, kar naslavlja pomislek Sindikata policistov Slovenije glede uporabe zasebnih medijev.

K predlaganemu 4. členu (41. člen – načini ugotavljanja identitete)

Predlog Sindikata policistov Slovenije je bil sprejet in vključen v besedilo člena.

V 41. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Policisti ugotavljajo identiteto osebe tako, da jo na primeren način ustavijo oziroma pristopijo do nje in ji takoj, ko je glede na okoliščine to mogoče, pojasnijo razlog izvedbe policijskega postopka ter od nje zahtevajo izročitev javne listine z njeno fotografijo, ki jo je izdal državni organ, da listino pogledajo ter primerjajo in preverijo podatke v ustreznih evidencah.«.

K predlaganemu 6. členu (44. člen – prikrita kontrola)

Predlog po uporabi ustaljenih pojmov iz veljavne slovenske zakonodaje v izogib napačnemu razumevanju je bil upoštevan.

Prvi odstavek 44. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Prikrita kontrola se izvaja pri mejni in policijski kontroli v notranjosti države na podlagi ukrepov za osebe, motorna vozila ne glede na pogon, priklopna vozila z največjo dovoljeno maso nad 750 kg, bivalne priklopnike, plovila, zabojnike, zrakoplove, strelno orožje, prazne uradne dokumente, ki so bili ukradeni, odtujeni ali izgubljeni oziroma ki naj bi bili taki dokumenti, vendar so lažni, izdane identifikacijske dokumente, kot so potni listi, osebne izkaznice, dovoljenja za prebivanje, potovalni dokumenti in vozniška dovoljenja, ki so bili ukradeni, odtujeni, izgubljeni ali razveljavljeni oziroma ki naj bi bili taki dokumenti, vendar so lažni, ter za negotovinska plačilna sredstva, ki so vneseni v evidenco prikritih kontrol iz tega zakona in schengenski informacijski sistem, v skladu z določbami Uredbe 2018/1862/EU.«.

K predlaganemu 9. členu (60. člen – prepoved približevanja)

S predlogom Sindikata policistov Slovenije se delno strinjamo in pojasnjujemo, da se bo izraz »huje ogrozila zdravje osebe« podrobneje pojasnil v 3. členu Pravilnika o prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju. Sprejeta je tudi pripomba za dopolnitev tretjega odstavka zakonske določbe, ker je v praksi vedno več primerov uporabe alternativnih načinov zaklepanja stanovanj.

S predlagano dopolnitvijo prvega odstavka 60. člena ZNPPol se med razlogi za izrek ukrepa prepovedi približevanja na nedvoumen način določa tudi hujše ogrožanje zdravja žrtve. Policisti se pri obravnavi primerov nasilja v družini pogosto soočajo s primeri, ko žrtve poročajo o dolgotrajnem in hudem psihičnem nasilju, ki ga ni mogoče enoznačno uvrstiti pod ogrožanje življenja, osebne varnosti ali svobode osebe. S pogostim psihičnim nasiljem, ki je neredko povezano tudi z neposrednimi ali prikritimi grožnjami z ubojem, pretepom, pohabitvijo, odvzemom otrok oziroma z onemogočenjem stikov z njimi ali s sorodniki in prijatelji, z namestitvijo v psihiatrijo in tako dalje, se lahko huje načne tudi zdravje žrtev, kar pogosto vodi v različne odvisnosti, psihosomatske okvare ali bolezni, v skrajnih primerih pa tudi v samopoškodovanja in samomorilnost. Nova okoliščina oziroma pogoj za izrek ukrepa (»da bo huje ogrozila zdravje osebe«) bo podrobneje pojasnjena v 3. členu (kriteriji za ugotavljanje okoliščin za izrek prepovedi približevanja) Pravilnika o prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju.

Ker so z razvojem sodobne tehnologije stanovanja lahko zaklenjena na drug način, ne samo s ključi, na primer z elektronsko ključavnico (na tržišču so najrazličnejši sistemi zaklepanja, od uporabe kartic oziroma čipov do številčnih kod, čitalnikov papilarnih linij, očesne mrežnice in podobno), se s predlagano dopolnitvijo tretjega odstavka določa tudi možnost izročitve drugega sredstva za zaklepanje. V

preostalih primerih (na primer čitalniki papilarnih linij, očesne mrežnice) pa policisti osebi svetujejo zamenjavo sistema zaklepanja ali omejevanja mogočih dostopov (na primer sprememba kode).

K predlaganemu 22. členu (127. člen pravica osebe do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki)

Sindikata policistov Slovenije predlaga spremembo četrtega odstavka 127. člena, in sicer na način, da se policijo obligatorno zaveže k omejitvi vpogleda posameznika v podatke o policistu, če je to potrebno za zagotovitev varnosti policista, ker je beseda »sme« neustrezna in zato ne predstavlja ustrezne varnosti za policista, se ne upošteva, saj predlog ni predmet novele ZNPPol-C, poleg tega pa se že po trenutno veljavni zakonodaji zagotavlja zaščita policista v vsakem primeru.

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

K predlaganemu 9. členu (prepoved približevanja)

Glede podane dileme Vrhovnega sodišča Republike Slovenije k spremembi 60. člena ZNPPol o presumpciji vročitve je bilo podano naslednje pojasnilo.

Primerov neuspešnega vročanja policijskih odredb in sodnih odločb (sklepov) o prepovedi približevanja in posledično o njihovem izobešanju na oglasno desko policije ali sodišča je kar nekaj. Roki za presojo oz. odločitev preiskovalnega sodnika je 24 ur in to je navadno tudi čas, ko se odločba vroči ali izobesi na oglasno desko in velja, da se z izobešanjem na oglasno desko šteje za vročeno.

Pripomba Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, da bi veljalo poziv kršitelju iz drugega odstavka 60. člena, naj policistu »pove naslov, kjer mu bo možno vročiti pisno odredbo«, dopolniti še z »odločbo preiskovalnega sodnika«, saj se na ta naslov navezuje tudi določba četrtega odstavka (»Preiskovalni sodnik vroči odločbo kršitelju na naslov, ki ga je posredoval policiji,«), se upošteva.

Pripomba Vrhovnega sodišča Republike Slovenije glede vročanja odločbe in izobešanja obvestila o izdani odločbi na oglasno desko je bila pri predlagani spremembi upoštevana.

Predlog Vrhovnega sodišča Republike Slovenije o (prvem) podaljšanju trajanja ukrepa s 15 na 30 dni je bil upoštevan, ob že izpostavljenih prednostih takšne spremembe pa se je treba zavedati tudi povečanega obsega dela predvsem pri izvajanju (dnevni) nadzorov nad spoštovanjem ukrepa (velika večina ukrepov je že sedaj potrjenih in tudi podaljšanih, vse več tudi do 60 dni).

K predlaganemu 10. členu (podaljšanje prepovedi približevanja)

V zvezi s predlogom spremembe prvega odstavka 61. člena ZNPPol, v katerem Vrhovno sodišče Republike Slovenije predlaga podaljšanje roka s 3 na 5 dni pred iztekom ukrepa je bilo ugotovljeno, da je potrebno zadržati možnost podaje takega predloga vse do zadnjega dne veljave ukrepa, četudi kot izjemo. To je bila nenazadnje pred leti tudi sprememba na predlogov civilne družbe oz. NVO (prvotno je oškodovanec predlog za podaljšanje lahko podal zgolj v roku do treh dni pred potekom ukrepa).

Predlog za podaljšanje s 3 na 5 dni je bil upoštevan, še posebej ob dejstvu predlaganega podaljšanja veljavnosti ukrepa iz 15 na 30 dni, kar v praksi pomeni, da bodo ti predlogi lahko podani bistveno kasneje, kot so sedaj (npr. torej tudi po 25 dneh veljave ukrepa).

Prav je bil upoštevan predlog Vrhovnega sodišča Republike Slovenije o vročanju predloga in odločbe preko policije.

Nasprotovanje Vrhovnega sodišča Republike Slovenije predlogu, da se v primeru neuspešnega ugovora kršitelja, o katerem odloči preiskovalni sodnik, ugovor šteje za pritožbo. Vrhovno sodišče Republike Slovenije meni, da če je preiskovalni sodnik ugovor zavrnil, je na mestu, da kršitelj že vloženi in presojeni ugovor podkrepí z novimi navedbami in argumenti in vloží samostojno pritožbo, ki se nato predloži v odločanje zunajobravnavnemu senatu pristojnega sodišča (in ne da se njegov ugovor šteje za pritožbo, kot določa predlog spremembe), je bilo upoštevano kot izhaja iz novega besedila predloga zakona.

K predlaganemu 11. členu (prepoved udeležbe na športnih prireditvah)

Glede predloga spremembe 62. člena ZNNPol Vrhovno sodišče Republike Slovenije predlaga, da se odredba vroča samo enkrat in sicer preko policije in se zgoraj navedeni dva fazi postopka družita v eno, tako da se določi, da policija vroči odredbo skupaj s pravnim poukom, v katerem je navedeno, da se lahko v 48 urah izjavi o navedbah v odredbi ter svojo izjavo posreduje neposredno na pristojno sodišče.

Predlog je bil upoštevan.

K predlaganemu 15. členu (sporočanje podatkov o potnikih iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR))

Odločba Sodišča EU C-817/19 v 226. točki podaja natančno razlago, kateri organi so poleg sodnih lahko pristojni za odločanje o naknadnem sporočanju PNR podatkov in razkritju psevdonimiziranih popolnih izvornih PNR podatkov in o dostopu do njih. Navedena odločba določa neodvisnost organa: »Natančneje, na kazenskem področju zahteva po neodvisnosti pomeni, da navedeni organ, prvič, ne sodeluje pri preiskovanju zadevnih kaznivih dejanj, in drugič, da je glede strank v kazenskem postopku nevtralen.« Ker je državno tožilstvo organ, ki sodeluje pri pregonu terorističnih in drugih kaznivih dejanj, po razlagi odločbe sodišča tako ni nevtralen in ne more odločati o utemeljenosti in upravičenosti zaprosil za naknadno sporočanje PNR podatkov in razkritje psevdonimiziranih popolnih izvornih PNR podatkov in dostop do njih. V Republiki Sloveniji je edini organ, ki zadosti navedeni določbi, sodišče oziroma preiskovalni sodnik okrožnega sodišča.

Zaradi navedenega ni bil upoštevan predlog Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, da v tem primeru preiskovalni sodnik ne bi bil stvarno pristojen.

Prav tako je bilo ohranjeno besedilo četrtega odstavka.

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije

K predlaganemu 5. členu (identifikacijski postopek)

Predlagana dopolnitev drugega odstavka 42. člena ZNPPol upošteva cilj večje jasnosti, da se smejo ukrepi iz prvega odstavka tega člena (na primer objava fotografije in osebnega opisa osebe), če je to nujno, uporabiti tudi za ugotovitev identitete storilcev kaznivih ravnanj (na primer nadzorna kamera posname storilca kaznivega dejanja ali hujšega prekrška). Veljavna ureditev eksplicitno določa navedeno možnost le za žrtve, ne pa tudi za storilce kaznivih ravnanj, pri čemer teh ni mogoče enoznačno umestiti v kontekst iskanih oseb, kot so določene v drugem odstavku 42. člena ZNPPol (gre za osebo, ki jo policija išče, vendar ni v evidenci iskanih oseb, ker njena identiteta še ni bila ugotovljena). Zoper tako osebo tudi ni uveden predkazenski ali prekrškovni postopek, ker njena identitete ni znana.

Iz navedenih razlogov pripomba Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije po ohranitvi veljavnega člena ni bila upoštevana.

K predlaganemu 23. členu (128. člen - roki hrambe podatkov) v zvezi s prehodno določbo 29. člena (uskladitev evidenc) in 22. člena (127. člen - pravica osebe do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki)

Pri ureditvi seznanitve z lastnimi osebnimi podatki v evidenci iz 1. točke (evidenca kaznivih dejanj), 2. točke (evidenca prekrškov), 7. točke (evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi) in 19. točke (evidenca prikritih kontrol) 125. člena ZNPPol predlog zakona sledi načinu ureditve seznanitve z osebnimi in drugimi podatki določenim v prvem odstavku 181. člena ZDT-1. Navedena določba določa, da dostop do vsebine osebnih in drugih podatkov iz vpisnikov, imenikov in evidenc, ki se nanašajo na njih, pridobijo posamezniki, na katere se nanašajo, ali druge osebe, ki so v njih navedene v zvezi s pristojnostmi iz prvega odstavka 19. člena tega zakona šele po zastaranju kazenskega pregona ali po pravnomočnosti sodbe. Pred potekom rokov iz prejšnjega stavka pa lahko dostopajo do vsebine osebnih ali drugih podatkov samo v okviru sodnega postopka ali na podlagi odločbe sodišča. Glede na dejstvo, da v skladu s prvim odstavkom 180. člena ZDT-1 državna tožilstva obdelujejo v vpisnikih,

imenikih in evidencah tudi osebne in druge podatke, ki so po zakonu, ki ureja kazenski postopek, po zakonu, ki ureja postopek pred organi za prekrške, po tem zakonu ali po drugih zakonih potrebni za odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj in prekrškov, policija v evidencah iz 1., 2., 7., in 19. točke 125. člena ZNPPol seznanitev z lastnimi osebnimi podatki ne more urediti drugače kot je to določeno v ZDT-1.

Predlagana dopolnitev prve alineje prvega odstavka 128. člena ZNPPol dodatno omogoča prenehanje hrambe podatkov v primerih pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ter takrat ko izbris obsodbe in s tem zakonska ali sodna rehabilitacija nastopita še pred potekom zastaralnega roka. V drugi alineji prvega odstavka 128. člena ZNPPol, ki ureja t.i. biometrične evidence se besedilo »policijska preiskava«, ki ga zakon natančneje ne opredeljuje, nadomešča z izrazom »do prejema odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka«. V nasprotnem primeru bi prišlo do nesorazmerne hrambe biometričnih podatkov (katerih ureditev je bila že predmet ustavnopravne presoje), do zastaranja kazenskega pregona v zadevah, v katerih je policija predhodno podala poročilo po desetem odstavku 148. člena ZKP. Ker se navedena odločitev državnega tožilca v skladu s prvim odstavkom 134. člena Državnotožilskega reda objavi le v internem opomniku, ki je sestavni del državnotožilskega spisa, je v predlagani spremembi drugega odstavka 128. člena ZNPPol dodatno predvideno pošiljanje obvestila o sprejeti odločitvi. Z namenom enotne zakonske ureditve se dodaja tudi obveznost pristojnega državnega tožilca o pošiljanju obvestila o zavrženju kazenske ovadbe in razlogih za zavrženje. Ne gre za novo obveznost državnih tožilcev, saj navedeno že ureja drugi odstavek 8. člena Uredbe o sodelovanju državnega tožilstva, policije in drugih pristojnih državnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin (Uradni list RS, št. 83/10, 28/21 in 87/22).

Predlagana dopolnitev druge alineje prvega odstavka omogoča hrambo podatkov tudi, kadar identiteta osebe ni bila ugotovljena. Dopolnitev poleg tega omogoča tudi prenehanje hrambe podatkov v primeru odstopa enoti specializiranega državnega tožilstva, ki je pristojna za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah (posebni oddelek), saj z odstopom kazenske zadeve drugim organom naloge in pooblastila policije prenehajo, ter takrat, ko izbris obsodbe in s tem zakonska ali sodna rehabilitacija nastopita še pred potekom zastaralnega roka. Ker po odstopu zadeve posebnemu oddelku policija ni več pristojna za obravnavanje navedenih oseb in posledično z nadaljnimi odločitvami ni več seznanjena (na podlagi petega odstavka 158.a člena ZKP, je predvideno obveščanje predstojnika o zaključenem predkazenskem postopku, na podlagi petega odstavka 199. člena ZDT-1 je predvideno, da državni tožilec z obravnavanjem zadeve seznanijo policijo, 82. člen Državnotožilskega reda pa ureja le pošiljanje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe, pri čemer se v primeru naznanitev ali obvestil Posebnemu oddelku ta določba ne uporablja), se s predlagano spremembo obravnava problematika hrambe navedenih podatkov v policiji. Nasprotno bi se namreč morali ti podatki hraniti do zastaranja kazenskega pregona. Predlagana zamejitev roka hrambe v teh zadevah ne bo v ničemer ovirala dela posebnega oddelka, saj mora policija hkrati z odstopom poslati podatke za nadaljnje preiskovanje posebnemu oddelku. V skladu s prvim odstavkom 10. člena Pravilnika o organizaciji, obveščanju in delu Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije, ki se uporablja tudi za obveščanje posebnega oddelka, je policija dolžna poslati vse podatke o zadevi, zbrane in pridobljene do prejema obvestila. Predlagana sprememba tudi v ničemer ne vpliva na izvajanje določbe drugega odstavka 202. člena ZDT-1, saj bo policija ob pogojih iz navedene določbe še vedno lahko pozneje poslala tudi druge podatke, potrebne za izvajanje nalog policistov in državnih tožilcev posebnega oddelka.

Dopolnitev drugega odstavka je predlagana zaradi prenehanja hrambe podatkov tudi v sodbah, s katerimi je bila obtožba zavrnjena, in v primerih pravnomočne ustavitve kazenskega postopka. Policija mora biti za zagotovitev ustrezne hrambe podatkov obveščena tudi o zavrnilih sodbah (da se prepreči hramba podatkov oseb, ki za očitano kaznivo dejanje niso bile pravnomočne obsojene) in o odstopih zadev v tujino. Črta se obveznost pošiljanja podatkov, ki niso povezani z njihovo hrambo. Dopolnitev drugega odstavka 128. člena ZNPPol posledično dopolnjuje tudi nov način urejanja podatkov iz evidence preiskav DNK, daktiloskopiranih oseb in evidence fotografiranih oseb, ki je bil sprejet z novelo ZNPPol-A na podlagi odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-I-312/11, 13. februar 2014.

Ker lahko sodišča na podlagi prvega odstavka 519. člena ZKP ali 84. člena ZSKZDČEU-1 odstopijo nadaljevanje kazenskega postopka v tujo državo, je pomembno, da je policija s tem seznanjena, da lahko od ustrezne države pridobi podatke o zaključku postopka in s tem zagotovi zakonito hrambo podatkov v evidencah iz 8., 14. in 15. točke 125. člena ZNPPol.

Iz navedenih razlogov so bile pripombe Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije upoštevane delno.

K predlaganemu 29. členu (uskladitev evidenc)

V predlogu 28. člena je bila upoštevana pripomba Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije in je bil brisan drugi odstavek, ki se je glasil:

»(2) Državna tožilstva in sodišča policiji posredujejo podatke iz spremenjenega drugega odstavka 128. člena zakona v roku iz prejšnjega odstavka.«

Informacijski pooblaščenec

Glede opozorila Informacijskega pooblaščenca, da bi morala Slovenija med drugim v okviru sprememb ZNPPol (konkretno ustreznih sprememb 112.a, 112.b, 112.c, 128. in 129. člena ZNPPol) ustrezno nasloviti vse zahteve Sodišča Evropske unije (SEU) v okviru sodbe v zadevi C-817/19 glede tolmačenja Direktive EU 2016/681, je bilo ugotovljeno, da so zahteve SEU upoštevane.

K predlaganemu 5. členu (identifikacijski postopek)

Pripomba Informacijskega pooblaščenca glede spremembe prvega odstavka 42. člena ZNPPol je bila proučena, pri čemer je pomembno, da je identifikacija in postopek izvedbe identifikacije točno opredeljen in upošteva načelo sorazmernosti iz 16. člena ZNPPol. Izvedba identifikacijskega postopka je tako opredeljena kot stopnja izvedbe identifikacije, če ni mogoče drugače zanesljivo ugotoviti identitete posameznika s katerim ima postopek. Sprememba omogoča uporabo sodobnih tehnologij za preverjanje biometričnih značilnosti posameznika, ki omogočajo preverjanje in ugotavljanje identitete na kraju postopka ter uporabo informacijskih sistemov EU za identifikacijo oseb. Določila 112. člena niso del te spremembe ZNPPol in nima vpliva na samo izvedbo identifikacije in identifikacijskega postopka. Sprememba določil izvedbe identifikacijskega postopka in uporabe biometrije za identifikacijo oseb je nujna, saj je iz postopkov policije mogoče ugotoviti, da je vedno težje ugotoviti pravo identiteto oseb, saj osebe nimajo dokumentov in policisti ne morejo ustrezno ugotoviti identitete. Biometrični podatki, ki so del uradnih evidenc policije in EU, so točno opredeljeni v posameznih aktih s katerimi so evidence vzpostavljene in je njihova uporaba omejena s temi akti in omogočajo večjo verjetnost ugotovitve prave identitete oseb, tudi storilcev hujših KD, ki prikrivajo svojo pravo identiteto, da bi izvedli KD (terorizem, ekstremizem...) ali pobegnili pred organi pregona. Upoštevanje pripombe IP bi pomenilo veliko omejitev operativnosti in učinkovitosti policije.

Pripomba Informacijskega pooblaščenca ni bila upoštevana.

K predlaganemu 7. členu (razpis prikrite kontrole)

Glede podane pripombe, ki se nanaša na vsebino prvega in tretjega odstavka 45. člena ZNPPol je bilo ugotovljeno, da Uredba 2018/1862 v 36. členu govori o "jasnih indicij" oz. v angleškem prevodu "Clear indication", česar pa slovenska zakonodaja ne pozna. "Clear indication" je bil v angleški verziji uveden že v Sklepu Sveta 2007/533/PNZ (člen 36/2(a), bil je pa napačno preveden v slovensko verzijo v "konkretni dokazi", tako je bil posledično leta 2017 usklajen pravni pojem "zadostni dejanski razlogi", ki se v danem predlogu ne spreminja.

V predlaganem sedmem odstavku 45. člena ZNPPol se določajo roki za preverjanje razpisov ukrepov za osebe, predmete in negotovinska plačilna sredstva upošteva vsebino 53/1 oziroma 54/1 člena Uredbe 2018/1862/EU. Na podlagi podanih pripomb, glede jasne določitve jasne obveznosti izbriša razpisa in z razpisom povezanih osebnih podatkov po poteku zakonsko ter v Uredbi 2018/1862/EU

določenih rokov. Vsebina sedmega odstavka 45. člena se na podlagi podanih pripomb spremeni, in se sedaj glasi:

»(7) Razpis ukrepa sme policija hraniti le toliko časa, kolikor je potrebno za doseg namena, zaradi katerega je bil razpisan. Policija preneha izvajati ukrep takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil razpisan. Policija o prenehanju brez odlašanja pisno obvesti državnega tožilca. Razpis ukrepa se izbriše po izteku veljavnosti razpisa ukrepa oziroma ko odredbodajalec izda odločbo o izbrisu ukrepa«.

K 112. členu ZNPPol

Glede podane pripombe na vsebino 112. člena ZNPPol je bilo ugotovljeno, da predmetni členi ni predmet spremembe v predmetnem predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalogah in pooblastilih policije.

K predlaganemu 13. členu (zbiranje in obdelava podatkov iz evidence potnikov, prijavljenih na let (API))

V zvezi s predlogom Informacijskega pooblaščenca za dopolnitev spremenjenega 112.a člena ZNPPol je bilo ugotovljeno, da je namen izsleditve iskanih oseb in predmetov širši od namena iz Direktive o API. Ta namen je bil urejen in usklajen s sprejetima novelama ZNPPol-A in ZNPPol-B. V delu, ki se nanaša na osebe in predmete, za katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi pa pojasnjujemo, da je ta namen potrebno dodati, ker so API podatki del PNR podatkov, pri katerih se podatki prav tako preverjajo tudi glede razpisa drugih zakonitih ukrepov. To je glede na sodbo SEU v zadevi C-817/19 mogoče – podatkovne zbirke o osebah ali predmetih, ki so iskani ali so zanje razpisani ukrepi, so z direktivo dovolj jasno in natančno opredeljene (t. 187 sodbe C-817/19). Z drugimi zakonitimi ukrepi so mišljeni drugi ukrepi, ki so bili odrejeni zakonito in se zoper osebi vodijo v evidencah policije. Zakaj morajo biti tudi del API – sistem deluje tako, da se najprej preverijo API podatki, le ti pa potem v določenem obsegu postanejo del PNR podatkov. V kolikor se ne preverijo že v okviru API, ne morejo postati del PNR, s čimer bi iz PNR izpadli podatki, ki bi se nanašali na osebe, zoper katere so odrejeni drugi zakoniti ukrepi. Evidence v katerih so beleženi ti ukrepi so navedene v samem besedilu člena.

Kot je bilo pojasnjeno, so API podatki del PNR podatkov, težave, ki se pojavljajo na ravni EU pa izhajajo iz tega, ker Direktiva API in Direktiva PNR nista poenoteni. Sta pa v pripravi predlog nove Uredbe (EU) o zbiranju in prenosu predhodnih informacij o potnikih (API) za izboljšanje in olajšanje nadzora zunanjih meja, spremembi Uredbe (EU) 2019/817 in Uredbe (EU) 2018/1726 ter razveljavitvi Direktive Sveta 2004/82/ESTa ter predlog nove Uredbe (EU) o zbiranju in prenosu podatkov API za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj. Predloga sta tesno povezana oba vsebujeta podobne določbe o seznamu podatkovnih elementov API, zbiranju podatkov API z avtomatiziranimi sredstvi in prenosu podatkov na usmerjevalnik.

V skladu z zgoraj navedenim pripombe Informacijskega pooblaščenca v tem delu niso upoštevane.

K predlaganemu 14 členu (zbiranje in obdelava podatkov iz evidence potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR))

Glede podane pripombe na podano spremembo 112.b člena ZNPPol, da so zgolj deloma naslovljene zahteve Sodišča Evropske unije (SEU) v okviru sodbe v zadevi C-817/19 glede prepovedi petletne neselektivne hrambe podatkov je bilo ugotovljeno, da je bilo stališče iz navedene sodbe v celoti upoštevano. Predlog zakona predvideva razlikovanje med podatki potnikov, pri katerih ni bilo potrjene povezave s terorističnimi ali drugimi hudimi kaznivimi dejanji, ter podatki potnikov, pri katerih je ta povezava bila potrjena. Prvi se hranijo 6 mesecev in se nato izbrišejo. Sodba 6 mesečne hrambe vseh teh podatkov ne problematizira (t. 255 sodbe). Podatki potnikov, pri katerih je bila povezava s terorističnimi ali drugimi hudimi kaznivimi dejanji potrjena, pa se v psevdonimizirani obliki hranijo še tri leta, nato pa izbrišejo. V tem delu pa se je torej naredil še korak dlje od pričakovanj iz sodbe, saj se je rok hrambe psevdonimiziranih podatkov skrajšal iz petih na tri leta, kar se ocenjuje kot najkrajši možni rok hrambe, pri katerem pooblastilo še ne postane zgolj črka na papirju. Za dostop do psevdonimiziranih podatkov je potrebna odredba sodišča.

V zvezi s predlogom, da bi se besedilo prvega in drugega odstavka 112.b člena ZNPPol dopolnilo na način, da bo nedvoumno jasno, da obveznost velja le za vse redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki potnike dejansko pripeljejo iz tretjih držav na ozemlje Republike Slovenije ali v obratni smeri, je bilo ugotovljeno, da ni sporno, da obveznost velja le za vse redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki potnike dejansko pripeljejo iz tretjih držav na ozemlje Republike Slovenije ali v obratni smeri. Dodatno pojasnjevanje ni potrebno.

Glede podane pripombe, navezujoče se na ureditev in obseg izvedbe ocene tveganj je bilo ugotovljeno, da določena dodatna pojasnila izhajajo iz obrazložitve, sicer pa je že v sedaj veljavnem ZNPPol ureditev glede ocene tveganja za pripravo ocenjevalnih meril že urejena, dodana je bila še za ocene tveganj za "notranje" lete, vsebina pa sovпада za obe vrsti ocen tveganj.

K predlaganemu 15. členu (posredovanje podatkov o potnikih iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR))

Glede podane pripombe oz. podanega predloga, da se besedilo 112.c člena ZNPPol v delu, ki se nanaša na definicijo dokaznega standarda je bilo ugotovljeno, da je, glede na razlago tega dokaznega standarda iz obrazložitve ZNPPol-A, uporaba dokaznega standarda zadostni dejanski razlogi primerna in glede na jezikovno razlago tudi strožja od indecev, ki jih izpostavlja Informacijski pooblaščenec. Gre za poseben dokazni standard, ki ni vezan na ZKP in je bil oblikovan posebej za pooblastila iz ZNPPol. Prav tako je bila uporaba tega dokaznega standarda dogovorjena in usklajena v preteklih spremembah ZNPPol in se s to novelo vanj ne posega.

K predlaganemu 17. členu (obdelava podatkov državljanov tretjih držav (ETIAS), nacionalna enota ETIAS in nadzorni seznam ETIAS)

Pripombe Informacijskega pooblaščenca, glede vsebine 112.e člena ZNPPol so deloma upoštevane.

Spremenjen novi 112.e člen sedaj glasi:

- 1) Z vzpostavitvijo Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) se za državljane tretjih držav, ki so oproščeni zahteve po vizumu pri prehodu zunanjih meja, v skladu z Uredbo 2018/1240/EU omogoča preučitev, ali bi njihova prisotnost na ozemlju držav članic pomenila tveganje za varnost, nezakonito priseljevanje ali visoko tveganje za epidemijo.«.

Nadalje glede mnenja Informacijskega pooblaščenca, da v skladu z drugim odstavkom prvega člena Uredbe (EU) 2018/1240 sme Policija oz. drugi imenovani organi držav članic (ter Europol) vpogledati v podatke, shranjene v centralnem sistemu ETIAS zgolj za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih dejanj ali drugih hudih kaznivih dejanj, ki spadajo v njihovo pristojnost in ne za najširše namene preprečevanja tveganja za varnost, za nezakonito priseljevanje ali visokega tveganja za epidemijo, kot to določa prvi odstavek predlaganega novega 112.e člena ZNPPol je bilo ugotovljeno kot sledi.

Ugotovljeno je bilo, da prvi odstavek 112.e člena ZNPPol v prvem odstavku ureja obdelovanje podatkov za potrebe odločanja v skladu s prvim odstavkom 1. člena Uredbe (EU) 2018/1240. Sledenje bo v obsegu, ki se nanaša na ročno obravnavanje prošenj (torej po avtomatski obravnavi podatkov, ki poteka na centralnem sistemu ETIAS, ki poteka na ravni EU) za potovalno odobritev in odločanje o njih, obdelovala Nacionalna enota ETIAS (8. člen Uredbe (EU) 2018/1240), ki bo organizirana v okviru Generalne policijske uprave. Nacionalna enota ETIAS bo istočasno tudi centralna točka dostopa, kot to določa drugi odstavek predloga 112.e (sedaj tretji odstavek 112.f) člena in kot izhaja obveznost iz drugega odstavka 50. člena Uredbe (EU) 2018/1240, preko katere bodo imenovani organi za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih dejanj ali drugih hudih kaznivih dejanj pod pogoji iz 52. člena Uredbe (EU) 2018/1240 zaprosili za vpogled v podatke.

Zaradi večje razumljivosti sta bila dopolnjena predloga 112.e in 112.f člena ZNPPol, dopolnjena je tudi obrazložitev.

Prav tako so bile deloma upoštevane pripombe Informacijskega pooblaščenca na drugi odstavek novega 112.f člena ZNPPol. Spremenjen 112.f člen se sedaj glasi:

»1) Naloge iz 8. člena Uredbe 2018/1240/EU izvaja enota policije, pristojna za obravnavo prošenj državljanov tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: Nacionalna enota ETIAS).

(2) Nacionalna enota ETIAS pri izvajanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi nacionalnimi enotami držav članic EU, agencijo Europol in Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo (v nadaljnjem besedilu: agencija Frontex).

(3) Nacionalna enota ETIAS je hkrati tudi centralna točka dostopa, ki ima dostop do centralnega sistema ETIAS v skladu z drugim odstavkom 50. člena Uredbe 2018/1240/EU.

(4) Nacionalna enota ETIAS, kadar so izpolnjeni pogoji iz 52. člena Uredbe 2018/1240/EU, podatke o prosilcih, oziroma rezultate njihove obdelave, zabeležene v centralnem sistemu ETIAS, pošlje pristojnim organom za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih ali drugih hudih kaznivih dejanj iz drugega odstavka 112.g člena tega zakona.

(5) Uradno obvestilo o centralni točki dostopa in imenovanih organih, ki so pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj na ozemlju Republike Slovenije in lahko centralno točko dostopa zaprosijo za vpogled v podatke, zabeležene v centralnem sistemu ETIAS, eu-LISA in Komisiji pošlje minister za notranje zadeve.«

K predlaganemu 18. členu (posredovanje podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam)

Glede pripombe Informacijskega pooblaščenca, podane na vsebino tretjega odstavka 117. člena ZNPPol, je bilo ugotovljeno, da se drugi in tretji odstavek 117. člena ZNPPol nanašata na tretje države, prvi odstavek pa na države članice EU in EUROPOL ter druge države, za katere velja Direktiva o izmenjavi informacij. Členi 117.a in naslednji se za izmenjavo s tretjimi državami ne uporabljajo. Edino kar jim je skupno je, da vsa izmenjava, tako s tretjimi državami, kot državami članicami EU, poteka preko enotne kontaktne točke, kot to odloča 7. odstavek 117. člena. Vsebinsko se s predlogom ZNPPol-C v tretji odstavek 117. člena ne posega.

K predlaganemu 21. členu (posebna pravila za vpisovanje podatkov v evidence)

Glede pripombe Informacijskega pooblaščenca, da gre v prvem odstavku 126. člena ZNPPol za nesorazmeren poseg v zasebnost, zaradi česar predlaga, da besedilo prvega odstavka 126. člena ostane v tem delu nespremenjeno, je bilo ugotovljeno kot sledi.

Podatki o DNK in daktiloskopiranju, pridobljeni zaradi izločitve, zbirajo na podlagi tretjega odstavka 149. člena in so namenjeni zgolj enkratni obdelavi z namenom izločitve tistih sledi, ki so jih povzročile osebe iz domačega okolja oškodovancev. Primerjava je torej po sistemu 1:1 in se podatkov ne vnaša v nobeno evidenco. Teh oseb nikakor ne moremo enačiti z osebami, za katere je potrebno ugotavljanje identitete, po drugi strani pa ne gre za osebe, ki lahko zaradi narave svojega dela kontaminirajo sled. Tem je namenjena evidenca iz 28. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona.

Obdelava podatkov oseb, za katere je potrebno ugotavljati identiteto, je opredeljena v 42., 128. in 129. členu. Te podatke se primerja s podatki iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena in se obdelujejo, kot je to navedeno v 128. in 129. členu.

Pripomba Informacijskega pooblaščenca se ne upošteva.

K predlaganemu 22. členu (pravica osebe do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki)

Pri ureditvi seznanitve z lastnimi osebnimi podatki v evidenci iz 1. točke (evidenca kaznivih dejanj), 2. točke (evidenca prekrškov), 7. točke (evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi) in 19. točke (evidenca prikritih kontrol) drugega odstavka 123. člena ZNPPol predlog zakona sledi načinu ureditve seznanitve z osebnimi in drugimi podatki določenim v prvem odstavku 181. člena

ZDT-1. Navedena določba določa, da dostop do vsebine osebnih in drugih podatkov iz vpisnikov, imenikov in evidenc, ki se nanašajo na njih, pridobijo posamezniki, na katere se nanašajo, ali druge osebe, ki so v njih navedene v zvezi s pristojnostmi iz prvega odstavka 19. člena tega zakona šele po zastaranju kazenskega pregona ali po pravnomočnosti sodbe. Pred potekom rokov iz prejšnjega stavka pa lahko dostopajo do vsebine osebnih ali drugih podatkov samo v okviru sodnega postopka ali na podlagi odločbe sodišča. Glede na dejstvo, da v skladu s prvim odstavkom 180. člena ZDT-1 državna tožilstva obdelujejo v vpisnikih, imenikih in evidencah tudi osebne in druge podatke, ki so po zakonu, ki ureja kazenski postopek, po zakonu, ki ureja postopek pred organi za prekrške, po tem zakonu ali po drugih zakonih potrebni za odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj in prekrškov, policija v evidencah iz 1., 2., 7., in 19. točke 125. člena ZNPPol seznanitev z lastnimi osebnimi podatki ne more urediti drugače kot je to določeno v ZDT-1

Med temeljne dolžnosti policije spadajo ukrepi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter za varovanje življenja in osebne varnosti ljudi. Policija pri pridobivanju podatkov sodeluje z osebami, ki prostovoljno pošljejo operativne informacije, ali pa jih zaznajo in zabeležijo policisti (11. člen ZNPPol). Vsebine takih operativnih informacij so osebni podatek osebe, na katero se nanašajo. Tudi osebni podatek, ki glede na izraz vsebine določa posameznika, lahko razkriva vir podatka, zato ga mora policija zaščititi, da se zagotovi njegova varnost in anonimnost. S pošiljanjem blokiranih operativnih informacij posameznikom, ki so bili deležni operativne policijske obdelave, bi lahko prišlo do ogrožanja varnosti oseb, ki so pri tem prostovoljno sodelovale, s pošiljanjem blokiranih podatkov iz evidence groženj uslužbencem policije pa bi lahko prišlo do ogrožanja varnosti policistov in drugih ogroženih oseb, navedenih v evidenci iz 5. točke 125. člena ZNPPol, zato gre po mnenju predlagatelja v teh primerih (določene omejitve glede vpogleda v podatke določa tudi veljavni četrti odstavek 127. člena ZNPPol, omejitve pa dopušča tudi 25. člen ZVOPOKD) za upravičeno izjemo, ki je zamejena na čas, dokler trajajo ukrepi za varovanje v skladu s Pravilnikom o varovanju ogroženih uslužbencev policije (ta se na podlagi 33. člena ZODPol uporablja tudi za posameznika, ki je pomagal oziroma pomaga policiji), pri uveljavljanju pravice posameznika do seznanitve s svojimi podatki.

K predlaganemu 23. členu (rok hrambe podatkov)

Predlagana dopolnitev prve alineje prvega odstavka 128. člena ZNPPol dodatno omogoča prenehanje hrambe podatkov v primerih pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ter takrat ko izbris obsodbe in s tem zakonska ali sodna rehabilitacija nastopita še pred potekom zastaralnega roka. V drugi alineji prvega odstavka 128. člena ZNPPol, ki ureja t.i. biometrične evidence se besedilo »policijska preiskava«, ki ga zakon natančneje ne opredeljuje, nadomešča z izrazom »do prejema odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka«. V nasprotnem primeru bi prišlo do nesorazmerne hrambe biometričnih podatkov (katerih ureditev je bila že predmet ustavnopravne presoje), do zastaranja kazenskega pregona v zadevah, v katerih je policija predhodno podala poročilo po desetem odstavku 148. člena ZKP. Ker se navedena odločitev državnega tožilca v skladu s prvim odstavkom 134. člena Državnotožilskega reda objavi le v internem opomniku, ki je sestavni del državnotožilskega spisa, je v predlagani spremembi drugega odstavka 128. člena ZNPPol dodatno predvideno pošiljanje obvestila o sprejeti odločitvi. Z namenom enotne zakonske ureditve se dodaja tudi obveznost pristojnega državnega tožilca o pošiljanju obvestila o zavrženju kazenske ovadbe in razlogih za zavrženje. Ne gre za novo obveznost državnih tožilcev, saj navedeno že ureja drugi odstavek 8. člena Uredbe o sodelovanju državnega tožilstva, policije in drugih pristojnih državnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin (Uradni list RS, št. 83/10, 28/21 in 87/22).

Predlagana dopolnitev druge alineje prvega odstavka omogoča hrambo podatkov tudi, kadar identiteta osebe ni bila ugotovljena. Dopolnitev poleg tega omogoča tudi prenehanje hrambe podatkov v primeru odstopa enoti specializiranega državnega tožilstva, ki je pristojna za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah (posebni oddelek), saj z odstopom kazenske zadeve drugim organom naloge in pooblastila policije prenehajo, ter takrat, ko izbris obsodbe in s tem zakonska ali sodna rehabilitacija nastopita še pred potekom zastaralnega roka. Ker po odstopu zadeve posebnemu oddelku policija ni več pristojna za obravnavanje

navedenih oseb in posledično z nadaljnjimi odločitvami ni več seznanjena (na podlagi petega odstavka 158.a člena ZKP, je predvideno obveščanje predstojnika o zaključenem predkazenskem postopku, na podlagi petega odstavka 199. člena ZDT-1 je predvideno, da državni tožilec z obravnavanjem zadeve seznaní policijo, 82. člen Državnotožilskega reda pa ureja le pošiljanje sklepa o zavrnjenju kazenske ovadbe, pri čemer se v primeru naznanitev ali obvestil Posebnemu oddelku ta določba ne uporablja), se s predlagano spremembo obravnava problematika hrambe navedenih podatkov v policiji. Nasprotno bi se namreč morali ti podatki hraniti do zastaranja kazenskega pregona. Predlagana zamejitev roka hrambe v teh zadevah ne bo v ničemer ovirala dela posebnega oddelka, saj mora policija hkrati z odstopom poslati podatke za nadaljnje preiskovanje posebnemu oddelku. V skladu s prvim odstavkom 10. člena Pravilnika o organizaciji, obveščanju in delu Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije, ki se uporablja tudi za obveščanje posebnega oddelka, je policija dolžna poslati vse podatke o zadevi, zbrane in pridobljene do prejema obvestila. Predlagana sprememba tudi v ničemer ne vpliva na izvajanje določbe drugega odstavka 202. člena ZDT-1, saj bo policija ob pogojih iz navedene določbe še vedno lahko pozneje poslala tudi druge podatke, potrebne za izvajanje nalog policistov in državnih tožilcev posebnega oddelka.

Hramba podatkov v evidenci operativnih informacij (6. točka) se prenaša v novo sedmo alinejo, s čimer se skrajšuje čas hrambe. V večini primerov ni potrebe, da se podatki iz evidence operativnih informacij hranijo do zastaranja kazenskega pregona, zlasti ker operativna informacija nima dokazne vrednosti, temveč je največkrat le indic, na podlagi katerega policisti usmerjajo preiskavo. Roka hrambe v zakonu ni mogoče časovno opredeliti, ker je odvisen od vsebine posamezne operativne informacije, v praksi pa se bo moralo zagotoviti obdobjo sistematično vsebinsko preverjanje aktualnosti, pri čemer je določen triletni skrajni rok hrambe.

Predlagana sprememba v evidenci dogodkov (9. točka) se nanaša na spremembo roka hrambe, pri čemer se hramba podatkov v evidenci podaljšuje s treh na pet let, obenem pa se s predlagano spremembo 129. člena ZNPPol krajša čas hrambe blokiranih podatkov s petih let na dve leti. Z upoštevanjem načela sorazmernosti je predlagan skupen čas hrambe podatkov (vključno s hrambo blokiranih podatkov) sedem let, prej osem let.

Predlagana sprememba v evidenci oseb, ki jim je bila odvzeta prostost (10. točka) in v evidenci zadržanih oseb (23. točka) se nanaša na spremembo roka hrambe, pri čemer se hramba podatkov v navedenih evidencah podaljšuje iz dveh let na štiri leta, obenem pa se s spremembo 129. člena ZNPPol podatki v evidenci po poteku roka hrambe brišejo, s čimer se skupni rok hrambe podatkov ne spreminja in ostaja štiri leta.

Predlagana sprememba v evidenci uporabe prisilnih sredstev (13. točka) se nanaša na spremembo roka hrambe, pri čemer se hramba podatkov v evidenci iz 13. točke podaljšuje iz dveh let na štiri leta, obenem pa se s spremembo 129. člena ZNPPol podatki v evidenci po poteku roka hrambe brišejo, s čimer se skupni rok hrambe podatkov, ne spreminja in ostaja štiri leta.

Hramba podatkov v evidenci prikritih kontrol (19. točka) se prenaša v novo šestnajsto alinejo, saj se v skladu z določbo 55. člena Uredbe 2018/1862/EU razpis izvajanja ukrepa prikrite, namenske ali poizvedovalne kontrole po prenehanju izvajanja vključno z osebnimi podatki izbriše.

Veljavna ureditev je za podatke API in PNR določala enoten rok hrambe šest mesecev. Direktiva Sveta 2004/82/ES z dne 29. aprila 2004 o dolžnosti prevoznikov, da posredujejo podatke o potnikih v 6. členu določa: »Po vstopu potnikov ti organi izbrišejo podatke v 24 urah po posredovanju, razen kadar so podatki potrebni pozneje za izvajanje zakonskih pooblastil organov, odgovornih za izvajanje kontrol oseb na zunanjih mejah, skladno z nacionalnimi zakoni in ob upoštevanju določb o varstvu podatkov po Direktivi 95/46/ES.« Z namenom, da se zagotovi spoštovanje rokov hrambe API podatkov (30. točka 125. člena ZNPPol), je za podatke iz 30. točke, torej API podatke, določen rok hrambe 24 ur po pridobitvi podatkov. Rok hrambe za PNR podatke (31. točka) ostaja nespremenjen, torej šest mesecev po pridobitvi podatkov, v kolikor pa je bila potrjena povezava s terorističnimi ali drugimi hudimi kaznivimi dejanji, pa se v psevdonimizirani obliki hranijo še tri leta, nato pa se izbrišejo.

Dopolnitev drugega odstavka je predlagana zaradi prenehanja hrambe podatkov tudi v sodbah, s katerimi je bila obtožba zavržena, in v primerih pravnomočne ustavitve kazenskega postopka. Policija mora biti za zagotovitev ustrezne hrambe podatkov obveščena tudi o zavrnilnih sodbah (da se prepreči hramba podatkov oseb, ki za očitano kaznivo dejanje niso bile pravnomočne obsojene) in o odstopih zadev v tujino. Črta se obveznost pošiljanja podatkov, ki niso povezani z njihovo hrambo. Dopolnitev drugega odstavka 128. člena ZNPPol posledično dopolnjuje tudi nov način urejanja podatkov iz evidence preiskav DNK, daktiloskopiranih oseb in evidence fotografiranih oseb, ki je bil sprejet z novelo ZNPPol-A na podlagi odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-I-312/11, 13. februar 2014. Ker lahko sodišča na podlagi prvega odstavka 519. člena ZKP ali 84. člena ZSKZDČEU-1 odstopijo nadaljevanje kazenskega postopka v tujo državo, je pomembno, da je policija s tem seznanjena, da lahko od ustrezne države pridobi podatke o zaključku postopka in s tem zagotovi zakonito hrambo podatkov v evidencah iz 8., 14. in 15. točke 125. člena ZNPPol.

Predlagana sprememba tretjega odstavka je redakcijska, saj je v drugem stavku veljavnega tretjega odstavka izostala beseda »dovoljen«.

S predlaganim novim 4. odstavkom se omogoča ministrstvu pristojnemu za obrambo, da ta uporablja podatke, ki jih zbira na podlagi izvajanja pooblastil določenih v tem zakonu, v svojih internih kadrovskih postopkih. Ker je ministrstvo eno bistvenih državnih organov za obrambo države mora kot tako zagotavljati notranjo varnost, nemoteno delovanje in nivo integriteta, kar lahko in mora udeležati tudi preko delovnopравниh disciplinskih postopkov. Ker je določeno, da mora biti tovrstna obdelava določena z zakonom, trenutno velja, da ministrstvo ne sme uporabiti podatkov zbranih pri obravnavanju kaznivega dejanja v lastnih kadrovskih postopkih, kar vpliva na uspešnost izvedbe disciplinskega postopka. Na podlagi navedenega se predlaga sprejetje novega četrtega odstavka.

K predlaganemu 24. členu (blokiranje podatkov)

Z namenom upoštevanja načela sorazmernosti obdelave podatkov se krajšajo roki hrambe blokiranih podatkov v evidencah iz 1., 7., 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol. Ker gre za evidence, ki so vsebinsko povezane oziroma se nanašajo na podatke pridobljene v okviru preiskovanja kaznivih dejanj, je njihova hramba po blokiranju urejena skorajda enotno. Razlika je le pri hrambi podatkov v primeru, ko policija pošlje poročilo pristojnemu državnemu tožilcu, ker na podlagi zbranih obvestil in dokazov ugotovi, da ni podlage za kazensko ovadbo. S predlagano spremembo druge alineje drugega odstavka 129. člena ZNPPol so zaradi zagotavljanja sorazmernosti hrambe dodani evidenca kaznivih dejanj in evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek, redakcijsko pa se usklajuje poimenovanje posameznih kaznivih dejanj glede na določbe KZ-1.

S predlagano spremembo tretje alineje drugega odstavka 129. člena ZNPPol se predlaga, da se ne glede na določbe prve alineje tega odstavka podatki v evidencah iz 1. in 7. točke drugega odstavka 123. člena zakona brišejo v 30 dneh od pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe, od odstopa enoti Specializiranega državnega tožilstva, ki je pristojna za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili ali z zakonom, določenim pristojnim organom v obrambnih silah, ter od prejema sklepa o zavrženju, kadar ne gre za primere iz prejšnje alineje (druga alineja ureja le roke hrambe v primeru sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za posamezna kazniva dejanja ter iz razlogov po določbi 161.a in 162. člena ZKP, ne pa tudi v primeru sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za druga kazniva dejanja in zavrženja kazenskih ovadb iz razlogov, navedenih v 161. členu ZKP).

S predlagano spremembo četrte alineje drugega odstavka 129. člena ZNPPol se predlaga, da se ne glede na določbe prve alineje tega odstavka podatki v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena zakona brišejo v 30 dneh od pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe, od odstopa enoti Specializiranega državnega tožilstva, ki je pristojna za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili ali z zakonom, določenim pristojnim organom v obrambnih silah, ter od prejema sklepa o zavrženju, kadar ne gre za primere iz prejšnje alineje (druga alineja ureja le roke hrambe v primeru sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za

posamezna kazniva dejanja ter iz razlogov po določbi 161.a in 162. člena ZKP, ne pa tudi v primeru sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za ostala kazniva dejanja in zavrženja kazenskih ovadb iz razlogov, navedenih v 161. členu ZKP). V primeru, ko policija pošlje poročilo pristojnemu državnemu tožilcu, ker na podlagi zbranih obvestil in dokazov ugotovi, da ni podlage za kazensko ovadbo, se biometrični podatki hranijo 30 dni od prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka (glej obrazložitev k predlagani spremembi 128. člena ZNPPol).

V predlagani četrti alineji drugega odstavka 129. člena ZNPPol so združene evidence (2., 4. in 6. točka drugega odstavka 123. člena ZNPPol), za katere je predviden rok hrambe podatkov po blokiranju deset let. Za evidenci iz 2. in 4. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol je že v veljavnem 129. členu ZNPPol predviden rok hrambe podatkov po blokiranju deset let, za evidenco iz 6. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol pa ocenjujemo, da je primernejši krajši rok hrambe kot v veljavni ureditvi.

V skladu s predlogom sprememb prvega odstavka 129. člena ZNPPol, se smiselno spreminja tudi peta alineja drugega odstavka 129. člena ZNPPol, saj predlog spremembe prvega odstavka 129. člena ZNPPol predvideva ukinitvev hrambe blokiranih podatkov iz evidence iz 10., 11., 12. in 23. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol, obenem pa se hramba blokiranih podatkov iz 5., 9., 16., 18. in 21. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol določi enotno na dve leti.

V tretjem odstavku se briše drugi stavek, ki se nanaša na podatke iz 30. in 31. točke drugega odstavka 123. člena, saj je dostop do teh podatkov urejen v predlogu 112.c člena ZNPPol.

Ker zakon ne predvideva več anonimizacije podatkov, se četrti odstavek spremeni tako, da se po poteku rokov hrambe, ki so določeni v drugem odstavku 129. člena ZNPPol podatki brišejo.

K predlaganemu 25. členu (psevdonimizacija podatkov)

S predlagano spremembo člena se izraz »depersonalizacija« nadomešča z ustrežnejšim izrazom »psevdonimizacija«, kot izhaja tudi iz Splošne uredbe o varstvu podatkov in določb ZVOPOKD.

S spremembo drugega odstavka 129.a člena ZNPPol se zakonsko določilo glede hrambe PNR podatkov usklajuje z odločbo Sodišča EU C-817/19. Navedena odločba v 255. točki izrecno navaja, da šestmesečna hramba vseh PNR podatkov, tudi če ni nobenih indicev, da ti potniki sodelujejo pri terorističnih ali hudih kaznivih dejanjih, načeloma ne presega meje, kar je nujno potrebno. Za hrambo PNR podatkov po izteku šestmesečnega obdobja pa odločba Sodišča EU C-817/19 v 257., 258. in 259. točki navaja, da hramba podatkov o potnikih, za katere ni bila ugotovljena nobena druga okoliščina, ki bi kazala na obstoj objektivnih elementov, ki bi lahko dokazovali tveganje v zvezi s terorističnimi ali hudimi kaznivimi dejanji, ni omejena na tisto, kar je nujno potrebno. Če se za potrjene zadetke za potnike potrdi takšna povezava, pa je te podatke dopustno hraniti tudi po šestmesečnem obdobju (259. točka odločbe Sodišča EU C-817/19). Poleg tega odločba Sodišča EU C-817/19 v 261. in 262. točki določa, da bi splošna hramba vseh PNR podatkov za obdobje petih let lahko bila v nasprotju z določili Listine Evropske unije o temeljnih pravicah 2016/C 202/02 (člen 7, 8 in 52/1).

Za uskladitev hrambe PNR podatkov z navedenimi določili odločbe Sodišča EU C-817/19 se tako čas hrambe podatkov za potnike, za katere je bila po preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji, skrajšuje s petih let na tri leta, s čimer se zagotavlja načelo sorazmernosti in primernega varstva osebnih podatkov drugih letalskih potnikov. Ti podatki pa se po izteku šestmesečnega obdobja še vedno psevdonimizirajo v skladu z veljavnim prvim odstavkom 129.a člena ZNPPol, ki ostaja nespremenjen.

Veljavni tretji odstavek se izbriše, saj je njegova vsebina prestavljena v novo predlagani ureditvi 112.c člena ZNPPol.

Veljavni četrti odstavek se izbriše, saj je pristojnost za odločanje o pošiljanju vseh PNR podatkov, ne glede na to, koliko časa je preteklo od njihove pridobitve, torej tudi za razkritje popolnih izvornih PNR podatkov, ki so bili psevdonimizirani po preteku šestmesečnega obdobja od pridobitve, in dostop do

njih, urejena v novo predlagani ureditvi 112.c člena ZNPPol. V tej povezavi se opušča tudi vnaprejšnja določitev konkretnega organa odločanja, saj se bo pristojnost za odločanje v posamičnih primerih določala v skladu z določili zakonov, ki urejajo pristojnosti državnih tožilstev in okrožnih sodišč.

Prav tako je besedilo veljavnega četrtega odstavka, ki se nanaša na vsebino podatkov, ki jih morata vsebovati predlog in odredba, predstavljeno v novo predlagani šesti odstavek 112.c člena ZNPPol.

Veljavni peti odstavek se izbriše, saj je njegova vsebina, ki se nanaša na postopek v nujnih primerih, predstavljena v predlagani sedmi odstavek 112.c člena ZNPPol.

Veljavni šesti odstavek se izbriše, saj je njegova vsebina, ki se nanaša na dovoljeno obdobje 24 ur za razkritje popolnih izvornih podatkov in dostop do njih po prejemu ustrezne odredbe predstavljena v 112.c člen ZNPPol in se vsebinsko ne spreminja.

8 PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe.

9 NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Boštjan Poklukar, minister za notranje zadeve, Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije,
- Helga Dobrin, državna sekretarka, Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije,
- Tina Heferle, državna sekretarka, Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije,
- dr. Darijo Levačič, generalni direktor Direktorata za policijo in druge varnostne naloge, Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije,
- mag. Senad Jušić, generalni direktor policije, Generalna policijska uprava.

II BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13, 23/15 – popr., 10/17, 46/19 – odl. US, 47/19 in 153/21 – odl. US) se v 2. členu za drugim odstavkom dodata nova, tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2023/977 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o izmenjavi informacij med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic ter razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ (UL L št. 134 z dne 22. 5. 2023, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/977/EU).

(4) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- Uredbe (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ (UL L št. 135 z dne 22. 5. 2019, str. 27);
- Uredbe (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 312 z dne 7. 12. 2018, str. 1);
- Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU (UL L št. 312 z dne 7. 12. 2018, str. 56; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1862/EU);
- Uredbe (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226 (UL L 236 z dne 19. 9. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1240/EU), v delu, ki ureja nacionalno enoto in njeno delo na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ter nadzorni seznam ETIAS.«.

2. člen

V 19. členu se za besedilom člena, ki postane prvi odstavek, doda nov, drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Tolmačenje se lahko izvaja tudi s tehničnimi sredstvi za prenos slike in glasu ali le glasu, če je zagotovljen varen prenos podatkov, če ni mogoče pravočasno zagotoviti neposrednega tolmačenja in če je to nujno potrebno za izvedbo policijske naloge.«.

3. člen

V sedmi alineji prvega odstavka 33. člena se črta besedilo »in namensko«, v 19. točki drugega odstavka 123. člena pa besedilo »in namenskih«.

4. člen

V 41. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Policisti ugotavljajo identiteto osebe tako, da jo na primeren način ustavijo oziroma pristopijo do nje in ji takoj, ko je glede na okoliščine to mogoče, pojasnijo razlog izvedbe policijskega postopka ter od nje zahtevajo izročitev javne listine z njeno fotografijo, ki jo je izdal državni organ, da listino pogledajo ter primerjajo in preverijo podatke v ustreznih evidencah.«.

V tretjem odstavku se besedilo »evidenc po tem zakonu« nadomesti z besedilom »evidenc policije«.

Četrty in peti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Če policisti ne morejo ugotoviti identitete osebe, smejo izvesti identifikacijski postopek. Če identifikacijskega postopka na kraju ni mogoče izvesti, smejo policisti zaradi izvedbe identifikacijskega postopka osebo privedi v policijske prostore.

(5) Policisti smejo vzeti prstne odtise osebi, ki je poskušala nedovoljeno prestopiti ali je nedovoljeno prestopila državno mejo, in osebi, ki ji je na podlagi zakona, ki ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo in njihovo prebivanje v Republiko Sloveniji, izdana odločba o vrnitvi, ter te osebe fotografirati.«.

5. člen

V 42. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Identifikacijski postopek obsega preverjanje podatkov v evidencah policije, uradnih evidencah in drugih zbirkah podatkov, za pridobitev katerih je policist pooblaščen z zakonom, pravnimi akti Evropske unije, katerih določbe so enakovredne zakonom in neposredno uporabljive, ali z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, zajem ali odvzem in primerjavo prstnih odtisov ter odtisov dlani, zabeleženje in primerjavo opisa osebe, fotografiranje osebe in primerjavo fotografije s fotografijami drugih oseb, odvzem brisa ustne sluznice, in kadar tega ni mogoče odvzeti, odvzem drugega biološkega materiala in primerjavo profilov DNK ter druga povezana operativna in pomožna kriminalističnotehnična opravila. Fotografijo in osebni opis osebe smejo policisti tudi objaviti.«.

6. člen

Naslov pred 44. členom in 44. člen se spremenita tako, da se glasita:

»Prikrita kontrola

44. člen (prikrita kontrola)

(1) Prikrita kontrola se izvaja pri mejni in policijski kontroli v notranjosti države na podlagi ukrepov za osebe, motorna vozila ne glede na pogon, priklopna vozila z največjo dovoljeno maso nad 750 kg, bivalne priklopnike, plovila, zabojnike, zrakoplove, strelno orožje, prazne uradne dokumente, ki so bili ukradeni, odtujeni ali izgubljeni oziroma ki naj bi bili taki dokumenti, vendar so lažni, izdane identifikacijske dokumente, kot so potni listi, osebne izkaznice, dovoljenja za prebivanje, potovalni dokumenti in vozniška dovoljenja, ki so bili ukradeni, odtujeni, izgubljeni ali razveljavljeni oziroma ki naj bi bili taki dokumenti, vendar so lažni, ter za negotovinska plačilna sredstva, ki so vneseni v evidenco prikritih kontrol iz tega zakona in schengenski informacijski sistem, v skladu z določbami Uredbe 2018/1862/EU.

(2) Prikrita kontrola pomeni prikrito zbiranje čim več informacij iz tretjega odstavka tega člena med izvajanjem mejne kontrole in policijske kontrole v notranjosti države.

(3) Za namene prikrite kontrole se organu, ki je podal predlog za razpis, pošljejo informacije iz prvega odstavka 37. člena Uredbe 2018/1862/EU.

(4) Policisti morajo prikrito kontrolo uporabljati in opravljati tako, da čim manj posegajo v pravice osebe, na katero se razpis ukrepa nanaša, in pravice oseb, ki jo spremljajo.«.

7. člen

45. člen, ki se mu doda sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen (razpis prikrite kontrole)

(1) Če obstajajo zadostni dejanski razlogi, da je bilo storjeno, da se pripravlja, izvršuje oziroma organizira kaznivo dejanje iz drugega odstavka tega člena, če na podlagi celostne ocene te osebe, ugotovljene na podlagi informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, zlasti na podlagi informacij policije, kazenskih ovadb, kazenskih postopkov, ki še niso pravnomočno končani, in pravnomočnih kazenskih obsodb, ki še niso izbrisane, se sme za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona kaznivih dejanj, izvrševanja kazenske sodbe in preprečevanja ogrožanja javne varnosti razpisati ukrep prikrite kontrole zoper osebo, ki se vnese v evidenco prikritih kontrol iz tega zakona in schengenski informacijski sistem.

(2) Kadar obstajajo zadostni dejanski razlogi, da so predmeti iz prvega odstavka prejšnjega člena ali negotovinska plačilna sredstva povezani s kaznivimi dejanji iz naslednjega odstavka, se lahko v evidenco prikritih kontrol iz tega zakona in schengenski informacijski sistem vnese razpis prikrite kontrole za te predmete ali negotovinska plačilna sredstva, ki se lahko poveže z razpisom iz prvega odstavka tega člena.

(3) Ukrep prikrite kontrole se sme razpisati za naslednja kazniva dejanja: terorizem po 108. členu, potovanje v tujino z namenom terorizma po 108.a členu, financiranje terorizma po 109. členu, ščuvanje in javno povečevanje terorističnih dejanj po 110. členu, novačenje in usposabljanje za terorizem po 111. členu, trgovino z ljudmi po 113. členu, uboj po 115. členu, umor po 116. členu, ugrabitev in prisilno izginotje po 134. členu, posilstvo po 170. členu, spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let, po 173. členu, pridobivanje oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu, zlorabo prostitucije po 175. členu, prikazovanje, izdelavo, posest in posredovanje pornografskega gradiva po 176. členu, neupravičeno proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi in postopki v športu ter predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu, omogočanje uživanja ali uporabe prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi ali postopkov v športu po 187. členu, veliko tatvino po 205. členu, rop po 206. členu, goljufijo po 211. členu, izsiljevanje po 213. členu, nedovoljeno posest in promet s stvarmi, ki so posebnega kulturnega pomena ali naravne vrednote, po 218. členu, poslovno goljufijo po 228. členu, goljufijo na škodo Evropske unije po 229. členu, zlorabo informacijskega sistema po 237. členu, ponarejanje denarja po 243. členu, ponarejanje in uporabo ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev po 244. členu, pranje denarja po 245. členu, uporabo ponarejenega negotovinskega plačilnega sredstva po 247. členu, izdelavo, pridobitev in odtujitev pripomočkov za ponarejanje po 248. členu, tihotapstvo po 250. členu, hudodelsko združevanje po 294. členu, nedovoljeno proizvodnjo in promet orožja ali eksploziva po 307. členu, prepovedano prehajanje meje ali ozemlja države po 308. členu, povzročitev splošne nevarnosti po drugem odstavku 314. člena, ugrabitev zrakoplova ali plovila po 329. členu, napad na varnost zračnega prometa po 330. členu, protipravno ravnanje z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po

334. členu, diverzijo po 356. členu, ogrožanje oseb pod mednarodnim varstvom po 371. členu, jemanje talcev po 373. členu in piratstvo po 374. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21, 105/22 – ZZNSPP in 16/23).

(4) Razpis prikrite kontrole iz prvega odstavka tega člena s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije. Predlog policije in odredba državnega tožilca morata vsebovati podatke, ki omogočajo določljivost osebe, predmetov iz prvega odstavka prejšnjega člena ali negotovinskih plačilnih sredstev, razlog in utemeljitev za razpis prikrite kontrole. Če pisne odredbe ni mogoče pravočasno dobiti in če bi bilo nevarno odlašati, lahko državni tožilec na ustni predlog policije začetek izvajanja ukrepa izjemoma dovoli z ustno odredbo. O ustnem predlogu državni tožilec napiše uradni zaznamek. Pisna odredba, ki mora vsebovati utemeljitev razloga predčasne izvedbe, mora biti izdana najpozneje v 12 urah po izdaji ustne odredbe.

(5) Izvajanje ukrepa sme trajati največ tri mesece, iz tehtnih razlogov pa se na podlagi pisnega predloga sme podaljšati vsakič za tri mesece. Skupno sme ukrep trajati 12 mesecev. Če nadaljnje pomembne okoliščine kažejo na to, da je treba ukrep še naprej izvajati, se sme ukrep na podlagi pisnega predloga izjemoma podaljšati vsakič še za tri mesece, na skupno največ 18 mesecev. Razpis ukrepa za predmete iz prvega odstavka prejšnjega člena ali za negotovinska plačilna sredstva, ki je povezan z razpisom ukrepa za osebe iz prvega odstavka tega člena, se hrani toliko časa, kot se hrani razpis ukrepa za osebo.

(6) Razpis se sme odrediti tudi za naslednja kazniva dejanja: genocid po 100. členu, hudodelstvo zoper človečnost po 101. členu in vojna hudodelstva po 102. členu, izdajo tajnih podatkov po 260. členu, veleizdajo po 348. členu, napad na ozemeljsko celovitost po 349. členu, uboj predsednika republike po 352. členu, nasilje zoper najvišje predstavnike države po 353. členu, oborožen upor po 355. členu in vohunstvo po 358. členu KZ-1, vendar le na podlagi pisne odredbe generalnega državnega tožilca ali vrhovnega državnega tožilca, ki ga generalni državni tožilec za to posebej pisno pooblasti. Glede pogojev odreditve razpisov in roka njihovega trajanja po tem odstavku se uporabljajo določbe četrtega in petega odstavka tega člena. Predlagatelj razpisa se mora o razlogih za izdajo razpisa še pred izdajo posvetovati z drugimi državami, ki bi morale ta razpis izvesti.

(7) Razpis ukrepa sme policija hraniti le toliko časa, kolikor je potrebno za doseg namena, zaradi katerega je bil razpisan. Policija preneha izvajati ukrep takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil razpisan. Policija o prenehanju brez odlašanja pisno obvesti državnega tožilca. Razpis ukrepa se izbriše po izteku veljavnosti razpisa ukrepa oziroma ko odredbodajalec izda odločbo o izbrisu ukrepa.«

8. člen

V 57. členu se osmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(8) Za preprečitev prepoznavnosti, če je to nujno zaradi ogroženosti življenja, zaščite integritete ali zavarovanja dokazov, smejo policisti osebi med privedbo za nujno potreben čas na glavo nadeti posebno zaščitno pokrivalo. O uporabi zaščitnega pokrivala odloči policijski vodja. Posebno zaščitno pokrivalo smejo policisti nadeti osebi tudi na njeno željo.«

9. člen

V 60. členu se v prvem odstavku za besedilom »svobodo osebe« doda besedilo »ali da bo huje ogrozila zdravje osebe«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi odredi policist tako, da kršitelju, na katerega se ukrep nanaša, v policijskem postopku z njim takoj izreče ustno odredbo, naknadno pa mu v roku, ki ne sme biti daljši od šestih ur, vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu. Pisna odredba mora vsebovati podatke o kršitelju, zoper katerega je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), odrejeni ukrep (ukrep zajema tudi določitev razdalje od kraja oziroma osebe, na kateri se kršitelj ne sme gibati, vendar sme biti ta razdalja največ dvesto metrov), opis ogrožanja (način, obseg, trajanje), utemeljitev razlogov za odrejeni ukrep (prejšnji ukrepi policije, trajajoče ali prejšnje grdo ravnanje in podobno) in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti poslana v sodno presojo. Policist pozove kršitelja, naj mu pove naslov, na katerem mu bo mogoče vročiti pisno odredbo ali odločbo preiskovalnega sodnika. Če policist kršitelja ne najde na navedenem naslovu ali kršitelj naslova noče povedati, mu odredbo ali odločbo preiskovalnega sodnika vroči tako, da obvestilo o izdani odredbi ali izdani odločbi pritrdi na oglasno desko pristojne policijske postaje, na kar kršitelja ob izreku ustne prepovedi posebej opozori. V obvestilu iz prejšnjega stavka se navedejo podatki o razlogih za tako vročanje, organ, ki je dokument izdal, številka, datum in vrsta dokumenta, osebno ime naslovnika, stalno ali začasno prebivališče naslovnika, datum in ura pritrditve obvestila na oglasno desko in kraj, kjer je dokument.«.

V tretjem odstavku se za besedo »ključ« doda besedilo »oziroma drugo sredstvo za zaklepanje«.

V četrtem odstavku se:

- v šestem stavku druga beseda »odločbo« nadomesti z besedilom »obvestilo o izdani odločbi, ki vsebuje podatke iz drugega odstavka tega člena«,
- za šestim stavkom doda nov sedmi stavek, ki se glasi: »Preiskovalni sodnik lahko vroči odločbo prek policije.«.

10. člen

61. člen se spremeni tako, da se glasi:

»61. člen (podaljšanje prepovedi približevanja)

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bo kršitelj nadaljeval ogrožanje tudi po preteku 15 dni, za katere je bila izrečena prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi, lahko oškodovanec najmanj tri dni pred iztekom ukrepa predlaga preiskovalnemu sodniku podaljšanje ukrepa iz prejšnjega člena za do 60 dni. Oškodovanec lahko predlog iz utemeljenih razlogov vloži tudi pozneje, pred iztekom ukrepa. S predlogom mora biti brez odlašanja seznanjen kršitelj, ki se lahko v 24 urah od prejema predloga izjavi o navedbah v predlogu.

(2) Okoliščine, ki izkazujejo, da bo kršitelj nadaljeval z ogrožanjem, so predvsem naslednje:

- neupoštevanje prepovedi približevanja, še zlasti, če so to pri nadzoru ugotovili policisti;
- izrečena globa zaradi neupoštevanja prepovedi približevanja;
- odrejeno pridržanje zaradi neupoštevanja prepovedi približevanja;
- ugotovljeno nadlegovanje po komunikacijskih sredstvih;
- grožnje kršitelja oškodovancu, poslane tretjim osebam.

(3) Če kršitelja ni mogoče pravočasno seznaniti s predlogom iz prvega odstavka, lahko kršitelj v treh dneh od vročitve odločbe vloži ugovor zoper odločbo preiskovalnega sodnika, s katero podaljša prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi. Preiskovalni sodnik o ugovoru odloči v roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur. Kršitelj lahko zoper odločitev preiskovalnega sodnika, s katero ta ugovoru ne ugodi, v treh dneh od vročitve odločbe vloži pritožbo na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Oškodovanec lahko zoper odločitev preiskovalnega sodnika, s katero ta ugovoru ugodi in sklep o podaljšanju približevanja razveljavi, v treh dneh od vročitve

odločbe vložijo pritožbo na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe.

(4) Če so izpolnjeni zakonski pogoji in če je oškodovanec predlog vložil pravočasno, preiskovalni sodnik do izteka ukrepa izda odločbo, s katero podaljša prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi. Zoper odločbo preiskovalnega sodnika je v treh dneh od vročitve odločbe dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Pritožbo lahko vložita kršitelj in oškodovanec.

(5) Ugovor in pritožba zoper odločbo preiskovalnega sodnika ne zadržata izvršitve. Preiskovalni sodnik vroči predlog za podaljšanje ukrepa oziroma odločbo kršitelju na naslov, ki ga je sporočil policiji, če pa mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se obvestilo o prejetem predlogu oziroma izdani odločbi, ki vsebuje podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena, pritrudi na oglasno desko okrožnega sodišča. Preiskovalni sodnik lahko vroči predlog in odločbo prek policije. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.«.

11. člen

V 62. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Če je podan utemeljen sum, da je oseba na športni prireditvi ali v zvezi s športno prireditvijo, ki jo določa zakon, ki ureja šport (v nadaljnjem besedilu: športne prireditve), storila dejanje, ki ima znake prekrška zoper javni red in mir z znaki nasilja, prekrška iz zakona, ki ureja eksplozive in pirotehnične izdelke, ali prekrška iz zakona, ki ureja javna zbiranja, ali dejanje, ki ima znake kaznivega dejanja z znaki nasilja, ali je bila zalotena pri takem prekršku ali kaznivem dejanju in je glede na okoliščine mogoče pričakovati, da bo nadaljevala takšna ravnanja, ji sme policist izreči ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah za obdobje od dveh do deset let. Pričakovane okoliščine nadaljevanja takšnih ravnanj se utemeljujejo zlasti na podlagi konkretnega ravnanja osebe v povezavi z njenim dotodanjim ravnanjem z znaki nasilja. Prepoved udeležbe na športnih prireditvah zajema tudi prepoved približevanja športnemu objektu v času izvajanja športne prireditve, če oseba to stori z namenom udeležbe na športni prireditvi. Odrejeni ukrep zajema tudi določitev vrste športne prireditve, športnega objekta in določitev območja, povezanega s športno prireditvijo, na katerem se kršitelj v času izvajanja športne prireditve ne sme gibati, pri čemer območje ne sme presežati razdalje, ki je nujno potrebna za zagotavljanje varnosti na športni prireditvi, vendar ne sme presežati 500 metrov od športnega objekta.

(2) Policist po obravnavi dejanja, ki ima znake prekrška ali kaznivega dejanja iz prejšnjega odstavka, in ob okoliščinah, ki utemeljujejo izrek ukrepa, osebi v policijskem postopku z njo takoj z ustno odredbo izreče ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah. Osebo sme tudi fotografirati. V roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur, ji vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu skupaj s pravnim poukom, v katerem je navedeno, da se lahko v 48 urah izjavi o navedbah v odredbi ter svojo izjavo pošlje neposredno na stvarno pristojno sodišče, vključno s podatkom o posameznem stvarno pristojnem sodišču. Pisna odredba mora vsebovati podatke o osebi, zoper katero je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), opredelitev okoliščin, ki utemeljujejo izrek ukrepa, in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti poslana v sodno presojo. Policist vroči odredbo osebi neposredno. Če takšna vročitev ni možna se odredba osebno vroči v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek«.

V tretjem odstavku se za besedilom »športno prireditve« doda besedilo »in kraj oziroma območje prepovedi pred športnim objektom«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Policija odredbo iz drugega odstavka tega člena v 48 urah od izdaje pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča. Preiskovalni sodnik lahko odredbo potrdi ali v primerih, ko iz okoliščin primera izhaja, da niso podani pogoji za izdajo odredbe, razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 15 dni. Zoper odločitev preiskovalnega sodnika je v osmih dneh od vročitve odločitve dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v 15 dneh od prejema pritožbe. Pritožba zoper odločitev preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve.«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Preiskovalni sodnik vroči odločbo kršitelju na naslov, ki ga je sporočil policiji. Če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se obvestilo o izdani odločbi, ki vsebuje podatke iz drugega odstavka 60. člena tega zakona, pritrudi na oglasno desko okrožnega sodišča. Preiskovalni sodnik lahko vroči odločbo prek policije. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se za besedilom »prireditveni prostor« doda besedilo »in kraj oziroma območje prepovedi pred športnim objektom«.

Dosedanja šesti in sedmi odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane deveti odstavek, se besedilo »zagotavlja subjekt, ki opravlja dejavnost varovanja javnih zbiranj v skladu z določbami zakona, ki ureja javna zbiranja« nadomesti z besedilom »opravlja subjekt zasebnega varovanja«.

12. člen

V 63. členu se v drugem odstavku na koncu doda besedilo, ki se glasi: »Policisti takšne predmete zasežejo.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če ni mogoče ugotoviti lastnika predmetov iz prejšnjega odstavka, policisti predmete zasežejo, vozniku vozila ali osebu za spremljavo vlaka, v katerem se predmeti nahajajo, pa izdajo potrdilo o zasegu. Zaseg se opravi v skladu s tem zakonom.«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

V tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se beseda »prejšnjega« nadomesti z besedo »drugega«.

Za dosedanjim četrtem odstavkom, ki postane peti odstavek, se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Osebo, ki ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega ali drugega odstavka tega člena, policist v skladu z določbami tega zakona pridrži, dokler se športna prireditelja ne konča in se udeleženci ne razidejo.«.

13. člen

V 112.a členu se v prvem odstavku za besedilom »iskanih oseb in predmetov« doda besedilo »oziroma oseb in predmetov, zoper katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za izsleditev iskanih oseb in predmetov oziroma oseb in predmetov, za katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi, policija zbira podatke potnikov, prijavljenih na let, za vse redne in posebne lete od

letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz tretjih držav na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Kadar je izdelana ocena tveganja iz drugega odstavka 112.b člena tega zakona, se za namene iz prejšnjega odstavka tega člena podatki potnikov, prijavljenih na let, zbirajo tudi za z oceno tveganja določene redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz držav članic EU na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Preverjanje in ocenjevanje potnikov, prijavljenih na let, iz prve alineje prejšnjega odstavka poteka tako, da se ti podatki po prejemu avtomatizirano preverijo v:

- evidencah iz drugega odstavka 123. člena tega zakona, in sicer v evidenci iskanih oseb, v evidenci pogrešanih oseb, v evidenci iskanih in najdenih predmetov, v evidenci prikritih kontrol ter v evidenci odrejenih ukrepov sodišč,
- evidencah iz prvega odstavka 110. člena zakona, ki ureja pogoje in načine vstopa tujcev v Republiko Slovenijo, bivanja tujcev v Republiki Sloveniji in njihove zapustitve Republike Slovenije, in sicer v evidenci izrečenih stranskih sankcij izгона tujca iz države, v evidenci o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, v evidenci o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, ter v evidenci izdanih odločb o vrnitvi,
- v evidenci iskanih in pogrešanih oseb ter drugih ukrepov mednarodne organizacije Interpol,
- v evidenci ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentov mednarodne organizacije Interpol in
- v schengenskem informacijskem sistemu.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Nacionalna enota za informacije o potnikih lahko glede na utemeljene razloge v posamičnem primeru posreduje podatke potnikov, prijavljenih na let, oziroma rezultate njihove obdelave tudi drugim enotam policije in drugim organom v Republiki Sloveniji ali v drugih državah, če je takšno posredovanje podatkov potrebno za njihovo odločanje oziroma odzivanje in če je takšna obdelava podatkov v skladu z namenom iz prvega odstavka tega člena.«.

Dosedanji osmi odstavek, ki postane deveti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(9) Posredovanje podatkov v skladu s prejšnjim odstavkom lahko nacionalna enota za informacije o potnikih izvede na lastno pobudo takoj po njihovem avtomatiziranem in posamičnem preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi.«.

14. člen

V 112.b členu se v prvem odstavku črta besedilo »ali iz držav članic EU«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Na podlagi ocene tveganja za namene obdelave podatkov letov znotraj EU iz osmega odstavka tega člena policija zbira podatke iz prejšnjega odstavka tudi za z oceno tveganja določene redne in

posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz držav članic EU na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.«.

Dosedanji drugi odstavek, ki postane tretji odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Policija podatke iz prejšnjih odstavkov zbira in obdeluje zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj iz 112.č člena tega zakona, ki so neposredno ali posredno povezana z letalskim prometom.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Preverjanje in ocenjevanje potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic iz prve alineje prejšnjega odstavka poteka tako, da se ti podatki po prejemu avtomatizirano preverijo z vnaprej določenimi ocenjevalnimi merili v:

- evidencah policije iz drugega odstavka 123. člena tega zakona, in sicer v evidenci kaznivih dejanj, v evidenci operativnih informacij, v evidenci oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek, v evidenci prikritih kontrol, v evidenci odrejenih ukrepov sodišč,
- v evidenci iskanih in pogrešanih oseb ter drugih ukrepov mednarodne organizacije Interpol,
- v evidenci ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentov mednarodne organizacije Interpol,
- v schengenskem informacijskem sistemu in
- v informacijskem sistemu agencije Europol.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Ocene tveganja iz drugega odstavka tega člena in ocenjevalna merila iz druge alineje petega odstavka tega člena se pripravljajo na podlagi analitične obdelave podatkov oziroma informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, in pomenijo stopnjo nevarnosti terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj ali specifične potovalne vzorce storilcev teh kaznivih dejanj oziroma njihovih žrtev in zato omogočajo usmerjeno delo policije in drugih pristojnih organov na takšne osebe. Ocene tveganja in ocenjevalna merila oblikuje in sproti posodablja nacionalna enota za informacije o potnikih v sodelovanju z drugimi enotami policije, drugimi organi s seznama iz desetega odstavka 112.c člena tega zakona, enotami za informacije o potnikih v drugih državah EU ter agencijo Europol.«.

15. člen

112.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»112.c člen

(posredovanje podatkov o potnikih iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR))

(1) Nacionalna enota za informacije o potnikih glede na utemeljene razloge v posamičnem primeru posreduje podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave drugim enotam policije in drugim organom v Republiki Sloveniji, navedenim na seznamu iz desetega odstavka tega člena, če nacionalna enota za informacije o potnikih oceni, da je takšno posredovanje

podatkov potrebno za njihovo odločanje oziroma odzivanje zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih ali hudih kaznivih dejanj.

(2) Podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave nacionalna enota za informacije o potnikih pod pogoji, določenimi v prejšnjem odstavku, posreduje tudi enotam za informacije o potnikih drugih držav članic EU.

(3) Posredovanje podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave upravičencem iz prvega, drugega in desetega odstavka tega člena lahko nacionalna enota za informacije o potnikih izvede na lastno pobudo takoj po njihovem avtomatiziranem in posamičnem preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi.

(4) Če obstaja zadostni dejanski razlog, da bi lahko bila izsledena iskana oseba ali da je bilo storjeno, da se pripravlja, izvršuje oziroma organizira teroristično ali drugo hudo kaznivo dejanje iz 112.č člena tega zakona in če na podlagi celostne ocene za posameznega potnika v letalskem prometu, ugotovljene na podlagi informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, zlasti na podlagi operativnih informacij policije, kazenskih ovadb, kazenskih postopkov, ki še niso pravnomočno končani, in pravnomočnih kazenskih obsodb, ki še niso izbrisane, lahko za odkritje iskane osebe ali za odkritje in pregon takšnega kaznivega dejanja ali storilca preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca odredi nacionalni enoti za informacije o potnikih posredovanje preteklih ali prihodnjih podatkov potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultatov njihove obdelave upravičencem iz prvega, drugega, petega in desetega odstavka tega člena ter agenciji Europol.«

(5) Nacionalna enota za informacije o potnikih lahko ob pogojih iz prejšnjega odstavka posreduje podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave organom tretjih držav, pristojnim za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih kaznivih dejanj, le če:

- tretja država soglaša, da bo drugi tretji državi posredovala prejete podatke le, kadar bo to nujno potrebno za namen preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj, in le s predhodno pridobljenim soglasjem policije, razen v izjemnih okoliščinah brez predhodnega soglasja policije, če so takšni prenosi bistvenega pomena za odziv na konkretno in dejansko grožnjo, povezano s terorističnim ali drugim hudim kaznivim dejanjem, in predhodnega soglasja policije ni bilo mogoče pravočasno pridobiti;
- je to v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, v delu, ki se nanaša na prenos osebnih podatkov.

(6) Predlog in odredba morata biti pisna in morata vsebovati podatke, ki omogočajo določljivost osebe, utemeljitev razlogov in namena uporabe podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, obseg podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, ki so potrebni, ustrezno obdobje, za katero se podatki zahtevajo, druge pomembne okoliščine v povezavi z njihovo neposredno uporabo ter predlog oziroma odredbo za razkritje izvornih podatkov in dostop do njih, če so bili podatki v skladu s 129.a členom tega zakona že psevdonimizirani. Razkritje popolnih izvornih podatkov potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic in dostop do njih sme trajati le 24 ur od njihovega razkritja, potem pa se vsi razkriti podatki znova psevdonimizirajo.

(7) V nujnih primerih, če je pri obravnavi posameznega terorističnega ali drugega hudega kaznivega dejanja treba izvesti nujne in neodložljive ukrepe za njegovo neposredno preprečitev ali za izsleditev in prijetje storilcev in odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti, lahko preiskovalni sodnik v skladu s četrtem in petim odstavkom tega člena odredi posredovanje podatkov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultatov njihove obdelave na ustni predlog državnega tožilca. O ustnem predlogu državnega tožilca preiskovalni sodnik napravi uradni zaznamek. Pisna odredba mora biti izdana najpozneje v 24 urah po izdaji ustne odredbe.

(8) V nujnih primerih iz prejšnjega odstavka lahko pristojni organi s seznama iz desetega odstavka tega člena neposredno zaprosijo za podatke oziroma za rezultate njihove obdelave enoto za informacije o potnikih v kateri koli drugi državi članici EU in zaprosilo v vednost pošljejo tudi nacionalni enoti za informacije o potnikih. Prav tako lahko nacionalna enota za informacije o potnikih na podlagi neposredno prejetega zaprosila pristojnih organov drugih držav članic EU, navedenih na seznamu pristojnih organov, ki je objavljen v Uradnem listu Evropske unije, in ob izdani odredbi preiskovalnega sodnika neposredno posreduje podatke oziroma rezultate njihove obdelave tem pristojnim organom.

(9) Po vsakem posredovanju podatkov potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultatov njihove obdelave organom tretjih držav se o tem obvesti pooblaščen oseba za varstvo osebnih podatkov, imenovana v skladu s 112.d členom tega zakona.

(10) Seznam organov, ki so pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj na ozemlju Republike Slovenije ter lahko zaprosijo za podatke o potnikih iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave oziroma jih prejmejo, Evropski komisiji pošlje minister.«.

16. člen

V 112.č členu se:

- za besedilom »po 103. členu,« doda besedilo »združevanje in ščuvanje h genocidu, k hudodelstvom zoper človečnost ali agresiji po 105. členu,«,
- za besedilom »po 113. členu,« doda besedilo »prepovedana tvorba živih bitij po 114. členu,«,
- za besedilom »po 117. členu,« doda besedilo »detomor po 119. členu,«,
- besedilo »ugrabitev po 134. členu« nadomesti z besedilom »ugrabitev in prisilno izginotje po 134. členu«,
- črta besedilo »pridobivanje oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu,«,
- za besedilom »po 181. členu,« doda besedilo »trgovina z deli človeškega telesa, spolnimi celicami, krvjo in komponentami krvi po 181.a členu, proizvodnja in promet ponarejenih sredstev za zdravljenje, zdravil, ki nimajo dovoljenja za promet, ali medicinskih pripomočkov, ki ne izpolnjujejo več zahtev glede skladnosti po 183.a členu,«,
- besedilo »neupravičena proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu« nadomesti z besedilom »neupravičena proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi in postopki v športu ter predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu«,
- besedilo »omogočanje uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu« nadomesti z besedilom »omogočanje uživanja ali uporabe prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi ali postopkov v športu po 187. členu, odvzem mladoletne osebe po drugem odstavku 190. člena«,
- besedilo »nedovoljen izvoz in uvoz stvari, ki so posebnega kulturnega pomena, ali naravne vrednote po 218. členu« nadomesti z besedilom »nedovoljena posest in promet s stvarmi, ki so posebnega kulturnega pomena ali naravne vrednote po 218. členu«,
- besedilo »po četrtem odstavku 221. člena« nadomesti z besedilom »po drugem, tretjem in četrtem odstavku 221. člena«,
- besedilo »povzročitev stečaja z goljufijo ali nevestnim poslovanjem po 226. členu« nadomesti z besedilom »oškodovanje upnikov z goljufijo ali nevestnim poslovanjem po 226. členu, dajanje prednosti upnikom po 227. členu«,
- za besedilom »po 229. členu,« doda besedilo »preslepitev pri pridobitvi in uporabi posojila ali ugodnosti po prvem odstavku 230. člena, preslepitev pri poslovanju z vrednostnimi papirji po drugem odstavku 231. člena,«,
- črta besedilo »izdelava, pridobitev in odtujitev pripomočkov za ponarejanja po 248. členu,«,

- za besedilom »po 247. členu,« doda besedilo »davčna zatajitev po prvem, drugem in četrtem odstavku 249. člena,«,
- za besedilom »po 308. členu,« doda besedilo »poškodovanje ali uničenje javnih naprav po prvem odstavku 318. člena,«,
- za besedilom »po 332. členu,« doda besedilo »onesnaženje morja in voda s plovili po 333. členu,«,
- besedilo »nezakonito ravnanje z zaščitenimi živalmi in rastlinami po 344. členu« nadomesti z besedilom »nezakonito ravnanje z zavarovanimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami po 344. členu«.

17. člen

Za 112.d členom se dodajo novi, 112.e, 112.f in 112.g člen, ki se glasijo:

»112.e člen (obdelava podatkov državljanov tretjih držav (ETIAS))

(1) Z vzpostavitvijo Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) se za državljane tretjih držav, ki so oproščeni zahteve po vizumu pri prehodu zunanjih meja, v skladu z Uredbo 2018/1240/EU omogoča preučitev, ali bi njihova prisotnost na ozemlju držav članic pomenila tveganje za varnost, nezakonito priseljevanje ali visoko tveganje za epidemijo.

112.f člen (nacionalna enota ETIAS)

(1) Naloge iz 8. člena Uredbe 2018/1240/EU izvaja enota policije, pristojna za obravnavo prošenj državljanov tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: Nacionalna enota ETIAS).

(2) Nacionalna enota ETIAS pri izvajanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi nacionalnimi enotami držav članic EU, agencijo Europol in Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo (v nadaljnjem besedilu: agencija Frontex).

(3) Nacionalna enota ETIAS je hkrati tudi centralna točka dostopa, ki ima dostop do centralnega sistema ETIAS v skladu z drugim odstavkom 50. člena Uredbe 2018/1240/EU.

(4) Nacionalna enota ETIAS, kadar so izpolnjeni pogoji iz 52. člena Uredbe 2018/1240/EU, podatke o prosilcih, oziroma rezultate njihove obdelave, zabeležene v centralnem sistemu ETIAS, posreduje pristojnim organom za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih ali drugih hudih kaznivih dejanj iz drugega odstavka 112.g člena tega zakona.

(5) Uradno obvestilo o centralni točki dostopa in imenovanih organih, ki so pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj na ozemlju Republike Slovenije in lahko centralno točko dostopa zaprosijo za vpogled v podatke, zabeležene v centralnem sistemu ETIAS, eu-LISA in Komisiji pošlje minister za notranje zadeve.

112.g člen (nadzorni seznam ETIAS)

(1) Če obstajajo zadostni dejanski razlogi, da je bilo storjeno, da se pripravlja, izvršuje oziroma organizira teroristično kaznivo dejanje ali drugo hudo kaznivo dejanje, nacionalna enota ETIAS na podlagi 34. člena Uredbe 2018/1240/EU, ob upoštevanju 35. člena Uredbe 2018/1240/EU, osebo uvrsti na nadzorni seznam ETIAS, ki je v centralnem sistemu ETIAS.

(2) Za teroristična kazniva dejanja ali druga huda kazniva dejanja se štejejo kazniva dejanja iz 112.č člena tega zakona, kaznivo dejanje požiga po 222. členu in javnega spodbujanja sovraštva, nasilja ali nestrpnosti po 297. členu KZ-1.

(3) Nacionalna enota ETIAS v roku enega leta po preteku koledarskega leta, ko je bil opravljen vnos podatkov, vsaj enkrat letno izvrši pregled, če je vpis podatkov še potreben.«

18. člen

V 117. členu se v naslovu za besedo »podatkov« doda besedilo »in informacij«.

V prvem odstavku se na obeh mestih besedilo »osebnih podatkov« nadomesti z besedilom »podatkov in informacij« ter se črta besedna zveza »ali Evropskega gospodarskega prostora«.

V drugem odstavku se besedilo »osebne in druge podatke« nadomesti z besedilom »podatke in informacije«.

V petem odstavku se beseda »podatkov« nadomesti z besedilom »podatkov in informacij«.

V šestem odstavku se besedilo »iz prejšnjega odstavka se osebni podatki« nadomesti z besedilom »se podatki in informacije«.

Za šestim odstavkom se dodata nova, sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Policija podatke in informacije ter zaprosila za podatke in informacije iz prejšnjih odstavkov prejema in posreduje prek enotne kontaktne točke, določene z zakonom, ki ureja organiziranost in delo policije (v nadaljnjem besedilu: enotna kontaktna točka).

(8) Za namen posredovanja podatkov in informacij v skladu s tem členom, 117.a, 117.b, 117.c in 117.č členom tega zakona:

1. »informacija« pomeni vsako vsebino, ki se nanaša na eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, dejstev ali okoliščin, ki so pomembni za organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za namene izvajanja njihovih nalog, vključno s kriminalističnim pridobivanjem in vrednotenjem informacij;
2. »razpoložljiva informacija« pomeni neposredno in posredno dostopno informacijo;
3. »neposredno dostopna informacija« pomeni informacijo v zbirki podatkov, do katere lahko enotna kontaktna točka neposredno dostopa, in informacijo iz javno dostopnih virov, vključno s spletom in javnimi podatki;
4. »posredno dostopna informacija« pomeni informacijo, ki jo enotna kontaktna točka lahko pridobi v skladu s 115. členom tega zakona oziroma 148. členom Zakona o kazenskem postopku;
5. »druga država članica EU« pomeni tudi državo schengenskega območja.«

19. člen

Za 117. členom se dodajo novi, 117.a, 117.b, 117.c in 117.č člen, ki se glasijo:

»117.a člen

(način poslovanja enotne kontaktne točke)

(1) Enotna kontaktna točka sprejema zaprosila enotnih kontaktnih točk ali imenovanih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (v nadaljnjem besedilu: imenovani organi) drugih držav članic EU, navedenih na seznamu imenovanih organov, ki je objavljen na spletni strani

Evropske komisije, v slovenskem ali angleškem jeziku ter se sporazumeva z njimi v jezikih, ki jih druga država sprejema.

(2) Enotna kontaktna točka pri komunikaciji praviloma uporablja mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij agencije Europol. Mrežna aplikacija za varno izmenjavo informacij agencije Europol se ne uporablja, kadar njena uporaba zaradi tehničnega ali operativnega incidenta ni mogoča, kadar je zaradi nujnosti potrebna uporaba drugega kanala ali kadar gre za izmenjavo podatkov in informacij s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami ali je potrebna uporaba Interpolovega komunikacijskega kanala.

(3) Enotni kontaktni točki so omogočeni avtomatizirano navzkrižno preverjanje prejetih zaprosil za podatke in informacije s posredovanimi ter drugimi podatki in informacijami, povezljivost z mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij agencije Europol ter avtomatizirana priprava statističnih podatkov v zvezi z izmenjavo podatkov in informacij.

(4) Enotna kontaktna točka zaprosila za posredovanje podatkov in informacij ali podatke in informacije posreduje drugim državam članicam EU prek njihovih enotnih kontaktnih točk.

(5) Kadar enotna kontaktna točka zaprosila za posredovanje podatkov in informacij ali podatke in informacije posreduje imenovanim organom drugih držav članic EU, jih v vednost posreduje tudi njihovim enotnim kontaktnim točkam.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek enotna kontaktna točka zaprosila za posredovanje podatkov in informacij ali podatkov in informacij ne posreduje enotni kontaktni točki druge države članice EU, če bi to:

- otežilo ali onemogočilo izvedbo zakonite policijske naloge,
- ogrozilo obravnavo zadev v zvezi s terorizmom, ki niso povezane z izrednimi razmerami ali kriznim upravljanjem, ali
- ogrozilo varnost posameznika.

(7) V primeru obravnave kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 117.č člena tega zakona enotna kontaktna točka za vsak primer posebej glede na sedmi odstavek 7. člena Uredbe (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L št. 135 z dne 24. 5. 2016, str. 53; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2016/794/EU) oceni, ali je treba kopijo zaprosila za podatke in informacije ali podatke in informacije posredovati tudi agenciji Europol.

117.b člen **(zaposilo za posredovanje podatkov in informacij)**

(1) Enotna kontaktna točka zaprosilo za posredovanje podatkov in informacij predloži, kadar v posamičnem primeru obstajajo utemeljeni razlogi, da so podatki in informacije potrebni ter sorazmerni za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj in da so v drugi državi članici EU na voljo.

(2) Zaposilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati vsaj:

1. opis zaprosenih podatkov in informacij glede na obseg razpoložljivih podatkov in informacij;
2. namen, za katerega se podatki in informacije zapošajo in ki vključuje opis dejstev in okoliščin ter navedbo obravnavanega kaznivega dejanja;
3. utemeljene razloge, da so v posamičnem primeru zaproseni podatki in informacije na voljo v zaproseni drugi državi članici EU;

4. navedbo povezave med namenom iz 2. točke tega odstavka in subjektom, na katerega se podatki in informacije nanašajo;
5. razloge za nujno obravnavo zaprosila in
6. morebitne omejitve uporabe podatkov in informacij, navedenih v zaprosilu, za namene, za katere niso bili zaprošeni.

(3) Zaposilo iz prvega odstavka tega člena se označi kot nujno, kadar glede na razpoložljiva dejstva in okoliščine obravnavane zadeve obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da so zaprošeni podatki in informacije:

- bistvenega pomena za preprečitev neposredne in resne grožnje javnemu redu,
- potrebni za preprečitev neposredne ogroženosti življenja ali telesne nedotakljivosti posameznika,
- potrebni za sprejetje odločitve glede ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, ali
- da ne bodo omogočali učinkovitega preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona kaznivih dejanj, če ne bodo prejeti v roku iz prve alineje prvega odstavka 117.c člena tega zakona.

117.c člen (posredovanje zaprošenih podatkov in informacij)

(1) Enotna kontaktna točka zaprošene podatke in informacije posreduje čim prej, najpozneje pa:

- v osmih urah od prejema nujnega zaprosila v zvezi z neposredno dostopnimi podatki in informacijami;
- v treh dneh od prejema nujnega zaprosila v zvezi s posredno dostopnimi podatki in informacijami;
- v sedmih dneh od prejema drugih zaprosil.

(2) Kadar je za posredovanje zaprošenih podatkov in informacij v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, potrebna sodna odobritev, enotna kontaktna točka nemudoma obvesti drugo državo članico EU o pričakovani zamudi roka iz prejšnjega odstavka, razlogih za zamudo, roku, v katerem bodo zaprošeni podatki in informacije posredovani, in o poteku postopka sodne odobritve. Enotna kontaktna točka podatke in informacije posreduje čim prej po prejeti sodni odobritvi.

(3) Enotna kontaktna točka lahko zaprosi za dopolnitev zaprosila ali za dodatna pojasnila. Rok iz prvega odstavka tega člena začne teči od dne, ko je enotna kontaktna točka prejela dopolnitev zaprosila ali dodatna pojasnila.

(4) Enotna kontaktna točka v celoti ali delno zavrne posredovanje zaprošenih podatkov in informacij, če:

1. zaprošenih podatkov in informacij nima,
2. zaprosilo ne vsebuje minimalnih vsebin, določenih v 117.b členu tega zakona,
3. je bila sodna odobritev zavrnjena,
4. so zaprošeni podatki in informacije osebni podatki, ki ne spadajo v kategorije osebnih podatkov iz priloge B Uredbe 2016/794/EU,
5. so zaprošeni podatki in informacije netočni, nepopolni, nezanesljivi ali neposodobljeni in jih ni mogoče posredovati v skladu s petim odstavkom 117. člena tega zakona,
6. v posamičnem primeru obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi posredovanje zaprošenih podatkov in informacij bilo v nasprotju s strateškimi interesi nacionalne varnosti ali bi jim škodovalo, ogrozilo uspeh preiskave kaznivega dejanja v teku ali varnost posameznika ali neupravičeno škodovalo zaščitenim pomembnim interesom pravne osebe,
7. se zaprosilo nanaša na kaznivo dejanje, za katero je najvišja zagrožena zaporna kazen eno leto ali manj, ali na zadevo, ki ni kaznivo dejanje, ali

8. če so bili zaprošeni podatki in informacije predhodno pridobljeni od druge države članice EU ali od tretje države in ta država ni dala soglasja za posredovanje teh podatkov in informacij.

117.č člen

(posredovanje podatkov in informacij na lastno pobudo)

(1) Enotna kontaktna točka lahko drugim državam članicam EU podatke in informacije, ki so na voljo, posreduje tudi na lastno pobudo, kadar v posamičnem primeru obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi lahko bili podatki in informacije pomembni za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj.

(2) Enotna kontaktna točka vedno posreduje podatke in informacije, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi lahko bili podatki in informacije pomembni za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja hudih kaznivih dejanj, razen če obstaja razlog za zavrnitev posredovanja podatkov in informacij iz 3. ali 6. točke četrtega odstavka 117.c člena tega zakona.

(3) Za huda kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se štejejo kazniva dejanja iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, kaznivo dejanje požiga po 222. členu in kaznivo dejanje sabotaže po 357. členu KZ-1 in z njimi povezana kazniva dejanja.

(4) Za povezana kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se štejejo:

- kazniva dejanja, storjena z namenom pridobitve sredstev za izvrševanje hudih kaznivih dejanj iz prejšnjega odstavka,
- kazniva dejanja, storjena z namenom omogočanja ali izvrševanja hudih kaznivih dejanj iz prejšnjega odstavka,
- kazniva dejanja, storjena z namenom zagotavljanja nekaznovanja storilcev hudih kaznivih dejanj iz prejšnjega odstavka.«.

20. člen

V 125. členu se:

- v 1. točki za besedilom »ki so dale obvestila« doda besedilo »ali zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi«, za besedo »videoposnetki« pa se dodata vejica in besedilo »dokumenti, ki nastanejo pri preiskovanju kaznivega dejanja ali zaradi njega,«,
- v 2. točki za besedilom »predmetov prekrška,« doda besedilo »čas zasega predmetov, osebno ime osebe, ki ji je bil predmet zasežen, identifikacijska oznaka osebe, ki je predmete zasegla,«,
- 3. točka spremeni tako, da se glasi:
»3. evidenca iskanih oseb: poklic in zaposlitev ter fotografija iskane osebe, organ, ki je predlagal razpis ukrepa, vrsta in veljavnost ukrepa, navedba kaznivega dejanja, ki je podlaga za razpis, podatki o nadaljnjem postopku in razlog razpisa;«,
- v 7. točki za besedilom »preiskovalnega sodnika« dodata vejica in besedilo »vrsta komunikacijskega sredstva, ki je bilo nadzorovano,«,
- 8. točka spremeni tako, da se glasi:
»8. evidenca preiskav DNK: kraj, čas in razlog odvzema vzorca DNK, identifikacijska oznaka osebe, ki je vzorec odvzela, in profil odvzetega vzorca DNK;«,
- 14. točka spremeni tako, da se glasi:
»14. evidenca daktiloskopiranih oseb: kraj, čas in razlog odvzema prstnih odtisov, na podlagi česa je bila potrjena identiteta osebe, ki so ji bili odvzeti prstni odtisi, identifikacijska oznaka osebe, ki je odvzela odtise, odtisi prstov in dlani;«,
- 15. točka spremeni tako, da se glasi:

»15. evidenca fotografiranih oseb: fotografija, osebni opis, kraj, čas in razlog fotografiranja, identifikacijska oznaka osebe, ki je fotografirala;«,

- 19. točka spremeni tako, da se glasi:

»19. evidenca prikritih kontrol: vzdevek ali lažno ime, fotografija, prstni odtisi, odtisi dlani in osebni opis iskane osebe, predmeti, ki jih ima v uporabi, podatki, ki omogočajo identifikacijo predmetov in negotovinskih plačilnih sredstev, številka, vrsta in veljavnost ukrepa;«,

- 30. točka spremeni tako, da se glasi:

»30. evidenca potnikov, prijavljenih na let (API): podatki o letu, načrtovani in dejanski datum, ura ter kraj vzleta in pristanka zrakoplova, število vseh potnikov na zrakoplovu, potovalni status osebe na zrakoplovu, vrsta in številka potovalnega dokumenta, začetni kraj vkrcanja in končni kraj izkrcanja potnika ter mejni prehod vstopa potnika na ozemlje držav članic Evropske unije, podatki o sedežu in prtljagi potnika ter identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika.

- 31. točka spremeni tako, da se glasi:

»31. evidenca potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR): datum rezervacije letalske vozovnice, podatki iz letalske vozovnice, vključno s številko letalske vozovnice, datumom izdaje, podatkom o enosmernih letalskih vozovnicah in navedbo cene letalske vozovnice s pripadajočimi pristojbinami, identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika, poštni naslov, telefonska številka in elektronski naslov potnika, potovalni status potnika, vključno s potrditvami, prijavo na let, informacijami o neizkoriščenih in neodpovedanih rezervacijah letalskih vozovnic ter informacijami o letalskih vozovnicah brez rezervacije, podatki o načinu plačila letalske vozovnice, vključno z naslovom za izdajo računa, podatki o sedežu in prtljagi potnika, podatek v zvezi s statusom potnika v okviru programa zvestobe določene letalske družbe ali skupine letalskih družb ter identifikacijska številka tega potnika kot pogostega potnika, informacije o mladoletnikih brez spremstva, mlajših od 18 let, kot so osebno ime in spol, starost, znanje jezikov, osebno ime in kontaktni podatki skrbnika pri odhodu ter sorodstveno razmerje z mladoletnikom, osebno ime in kontaktni podatki skrbnika pri prihodu in sorodstveno razmerje z mladoletnikom, podatki o zastopniku ob odhodu in prihodu, predvideni datum potovanja, popoln načrt potovanja, podatki v zvezi z letom, vključno z informacijami o letih pod skupno oznako, število in osebna imena drugih potnikov, povezanih z isto rezervacijo letalske vozovnice, informacije o ločitvi skupne rezervacije letalskih vozovnic zaradi spremembe ali odpovedi poti enega ali več potnikov, podatki o potovalni agenciji oziroma potovalnem agentu, vse naknadne spremembe podatkov in vsi zbrani podatki potnika, prijavljenega na let (API): ime in priimek potnika, rojstni podatki (dan, mesec, leto), spol, državljanstvo, podatki o letu, načrtovani in dejanski datum, ura in kraj vzleta in pristanka zrakoplova, število vseh potnikov na zrakoplovu, potovalni status osebe na zrakoplovu, vrsta, številka, država izdaje in datum izteka veljavnosti potovalnega dokumenta, začetni kraj vkrcanja in končni kraj izkrcanja potnika, mejni prehod vstopa potnika na ozemlje držav članic Evropske unije, podatki o sedežu in prtljagi potnika ter identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika;«.

21. člen

V 126. členu se v prvem odstavku črta besedilo »ali ugotovitve identitete osebe«.

V drugem odstavku se besedilo »občutljivi osebni podatki« nadomesti z besedilom »osebni podatki posebne vrste«.

22. člen

V 127. členu v prvem odstavku:

- se druga alineja spremeni tako, da se glasi: »1., 2., 7. in 19. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po pravnomočnosti sodbe ali po zastaranju pregona;«,
- se tretja alineja črta,
- dosedanja četrta alineja postane tretja alineja,

- v dosedanji peti alineji, ki postane četrta alineja, se pred piko na koncu stavka doda besedilo », razen če bi se s tem ogrozila varnost ogrožene osebe ali posameznika, ki policiji prostovoljno posreduje operativne informacije, dokler trajajo ukrepi za varovanje v skladu s predpisom, ki ureja varovanje ogroženih uslužbencev policije«.

23. člen

V 128. členu v prvem odstavku:

- se prva, druga in tretja alineja spremenijo tako, da se glasijo:
 - »- v evidencah iz 1., 7. in 24. točke do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence, če pa tega ni, do zastaranja kazenskega pregona;
 - v evidencah iz 8., 14. in 15. točke do prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka, do odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah ali do najdbe pogrešane osebe ali do ugotovitve identitete neznane osebe ali identifikacije neznanega trupla ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence, če pa tega ni, do zastaranja kazenskega pregona;
 - v evidenci iz 2. točke do prejema obvestila o ustavitvi postopka s strani prekrškovnega organa ali pristojnega sodišča ali do prejema obvestila o zavrnitvi obdolžilnega predloga s strani pristojnega sodišča ali tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe, če pa te ni, štiri leta po času storitve prekrška;«,
 - se za šesto alinejo doda nova sedma alineja, ki se glasi:
 - »- v evidenci iz 6. točke do izteka razlogov, vendar najdlje tri leta;«,
 - se dosedanji sedma in osma alineja, ki postaneta osma in deveta alineja, spremenita tako, da se glasita:
 - »- v evidenci iz 9. točke pet let po datumu dogodka;
 - v evidencah iz 10. in 23. točke štiri leta po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja, razen videoposnetka, ki se hrani dva meseca po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja;«,
 - dosedanji deveta in deseta alineja postaneta deseta in enajsta alineja,
 - se dosedanja enajsta alineja, ki postane dvanajsta alineja, spremeni tako, da se glasi:
 - »- v evidenci iz 13. točke štiri leta po datumu uporabe prisilnega sredstva;«,
 - dosedanje dvanajsta do štirinajsta alineja postanejo trinajsta do petnajsta alineja,
 - se za petnajsto alinejo doda nova šestnajsta alineja, ki se glasi:
 - »- v evidenci iz 19. točke do prenehanja izvajanja ukrepa ali izteka veljavnosti razpisa ukrepa;«,
 - dosedanje petnajsta do dvajseta alineja postanejo sedemnajsta do dvaindvajseta alineja,
 - dosedanja enaindvajseta alineja, ki postane triindvajseta alineja, se spremeni tako, da se glasi:
 - »- v evidenci iz 30. točke 24 ur po pridobitvi podatkov;«,
 - se za dosedanjo enaindvajseto alinejo, ki postane triindvajseta alineja, doda nova, štiriindvajseta alineja, ki se glasi:
 - »- v evidenci iz 31. točke šest mesecev po pridobitvi podatkov.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pristojno sodišče mora pristojni policijski enoti ali obveščevalno-varnostni službi ministrstva, pristojnega za obrambo, kadar ima na podlagi zakona pristojnost, poslati podatke o zavrnitvah ali ustavitvah prekrškovnih postopkov, sodbah o prekrških, pravnomočnih ustavitvah preiskave, ustavitvah kazenskega postopka ter zavrnilih, oprostilih in obsodilih sodbah kot tudi podatke o odstopu zadeve v tujino v 30 dneh od pravnomočnosti. Pristojno državno tožilstvo, pristojno sodišče ali pristojni upravni organ mora pristojni policijski enoti ali obveščevalno-varnostni službi ministrstva, pristojnega za obrambo, kadar ima ta na podlagi zakona pristojnost, poslati podatke iz drugega odstavka 121. člena

tega zakona, obvestilo državnega tožilca o zavrženju kazenske ovadbe in razlogih za zavrženje, obvestilo o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka, ter podatke o izbrisu obsodbe iz kazenske evidence v 30 dneh od nastanka podatka.«.

V tretjem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Dostop do podatkov iz evidenc iz 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 14., 15., 19. in 24. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona je v obdobju, ki je za posamezne evidence določeno v prvem odstavku tega člena, pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom.«.

V tretjem odstavku se v drugem stavku pred besedilom »državnim organom« doda beseda »dovoljen«.

Za tretjim odstavkom se doda novi četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Dostop do podatkov iz evidenc, navedenih v prvem stavku prvega odstavka tega člena, ki jih upravlja organ, ki je v ministrstvu, pristojnem za obrambo, pristojen za upravljanje evidenc na podlagi tega zakona, je dovoljen tudi za namen vodenja in odločanja v disciplinskih postopkih ter postopkih odpovedi pogodbe o zaposlitvi na obrambnem področju.«.

Sedanji četrti odstavek postane peti odstavek in sedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

24. člen

129. člen se spremeni tako, da se glasi:

»129. člen (blokiranje podatkov)

(1) Po preteku rokov hrambe iz prejšnjega člena se podatki iz evidenc, katerih upravljavec je policija, blokirajo in naprej obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov z dokumentarnim gradivom, razen podatkov:

- v evidencah iz 3., 10., 11., 12., 13., 17., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. in 30. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, ki se brišejo;
- v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, ki se po najdbi pogošane osebe, ugotovitvi identitete neznane osebe in identifikaciji neznanega trupla brišejo;
- v evidenci iz 31. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, pri katerih po preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi ni bila potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji iz 112.č člena tega zakona, ki se brišejo;
- v evidenci iz 31. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, pri katerih je bila po preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji iz 112.č člena tega zakona, ki se psevdonimizirajo v skladu s 129.a členom tega zakona.

(2) Po blokiranju:

- se podatki v evidencah iz 1., 7., 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo pet let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 15 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 25 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen;
- ne glede na določbo prejšnje alineje se podatki v evidencah iz 1., 7., 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo največ osem let od izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za kazniva dejanja hude telesne poškodbe po prvem odstavku 123. člena, posebno hude telesne poškodbe po četrtem odstavku 124. člena, velike tatvine po 1. točki prvega

odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena, poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena, omogočanja uživanja ali uporabe prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi ali postopkov v športu po prvem odstavku 187. člena, nasilja v družini po prvem in drugem odstavku 191. člena, zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po drugem odstavku 192. člena, izsiljevanja po prvem in drugem odstavku 213. člena, poslovne goljufije po prvem odstavku 228. člena, zlorabe negotovinskega plačilnega sredstva po četrtem odstavku 246. člena KZ-1, kadar državni tožilec ravna po določbah petega odstavka 161.a in četrtega odstavka 162. člena Zakona o kazenskem postopku;

- ne glede na določbo prve alineje tega odstavka se podatki v evidencah iz 1. in 7. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona brišejo v 30 dneh od odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah v primeru zavrženja kazenske ovadbe, kadar ne gre za primere iz prejšnje alineje, v primeru pravnomočne ustavitve kazenskega postopka, pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe;
- ne glede na določbo prve alineje tega odstavka se podatki v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona brišejo v 30 dneh od odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah v primeru zavrženja kazenske ovadbe, kadar ne gre za primere iz prejšnje alineje, v primeru pravnomočne ustavitve kazenskega postopka, pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe. Če policija pošlje poročilo pristojnemu državnemu tožilcu, ker na podlagi zbranih obvestil in dokazov ugotovi, da ni podlage za kazensko ovadbo, se podatki hranijo 30 dni od prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka;
- v evidenci iz 2., 4. in 6. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona se podatki hranijo deset let;
- ne glede na določbe četrte alineje tega odstavka se podatki v evidenci iz 2. točke brišejo v 30 dneh od prejema obvestila o ustavitvi postopka s strani prekrškovnega organa ali pristojnega sodišča ali od prejema obvestila o zavrnitvi obdolžilnega predloga s strani pristojnega sodišča;
- v evidencah iz 5., 9., 16., 18., in 21. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona se podatki hranijo dve leti.

(3) Dostop do podatkov iz evidenc prejšnjega odstavka je policistom in pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom.

(4) Po poteku rokov iz drugega odstavka tega člena se podatki brišejo.«.

25. člen

129.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»129.a člen (psevdonimizacija podatkov)

(1) Po poteku roka iz štiriindvajsete alineje prvega odstavka 128. člena tega zakona se podatki v evidenci iz 31. točke 125. člena tega zakona psevdonimizirajo z zakrivanjem vseh podatkovnih elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati posameznega potnika, na katerega se ti podatki nanašajo, zlasti pa:

- osebno ime, vključno s številom in imeni drugih potnikov na isti rezervaciji, ki potujejo skupaj,
- naslov in kontaktni podatki,

- vsi podatki o načinu plačila, vključno z naslovom za izdajo računa, če vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika, na katerega se podatki nanašajo, ali katero koli drugo osebo,
- informacije v zvezi s programi za potnike, ki pogosto letijo,
- splošne opombe, če vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika, na katerega se podatki nanašajo, in
- vsi zbrani podatki potnikov, prijavljenih na let (API), ki vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika.

(2) Vsi podatki potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic, za katere je bila po preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji iz 112.č člena tega zakona, se trajno izbrišejo iz evidenc po treh letih od njihove pridobitve.«.

26. člen

V 145. členu se na koncu tretjega odstavka doda besedilo, ki se glasi: »Predlagatelj iz prejšnjega stavka k predlogu priloži soglasje predlagane osebe, iz katerega izhajata njeno osebno ime in EMŠO.«.

V četrtem odstavku se črta besedilo », prekrškovni«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Predstavniki javnosti je razrešen pred potekom dobe, za katero je bil imenovan, če:

- sam tako zahteva,
- ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena,
- se neupravičeno ne udeleži obveznega usposabljanja, ki ga organizira ministrstvo, ali
- se neupravičeno ne udeleži dveh sej senata v enem letu ali nevestno opravlja delo.«.

27. člen

Za 145. členom se doda nov, 145.a člen, ki se glasi:

»145.a člen (evidenca predstavnikov javnosti)

(1) Za izvajanje določb tega zakona, ki se nanašajo na razrešitev predstavnikov javnosti in sodelovanje predstavnikov javnosti v postopku pred senatom, ministrstvo upravlja evidenco predstavnikov javnosti, ki obsega naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. naslov stalnega ali začasnega prebivališča,
3. EMŠO,
4. telefonsko številko in elektronski naslov,
5. datum imenovanja,
6. območje policijske uprave, za katero je predstavnik javnosti imenovan,
7. datum udeležbe obveznega usposabljanja oziroma datum neupravičenega izostanka iz obveznega usposabljanja,
8. datum udeležbe na seji senata oziroma datum neupravičenega izostanka s seje senata.

(2) Podatki iz evidence predstavnikov javnosti se hranijo do poteka dobe, za katero je bil predstavnik javnosti imenovan, oziroma do njegove razrešitve v skladu s prejšnjim členom tega zakona. Po poteku tega roka se podatki izbrišejo.

(3) Ministrstvo pridobiva podatke iz 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena neposredno od predstavnika javnosti. Za namene iz prvega odstavka tega člena predstavnik javnosti ministrstvu pisno ali po elektronski poti sporoči vsako spremembo podatkov o naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, telefonski številki in elektronskem naslovu najpozneje v osmih dneh po nastanku spremembe.«.

28. člen

V 162. členu se tretji in četrti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Z globo od 300 do 800 eurov se za prekršek kaznuje kršitelj, ki ne upošteva odredbe iz 60. člena tega zakona, ki ne izroči ključa oziroma drugega sredstva za zaklepanje prebivališča ali ki v času odrejenega ukrepa nadleguje oškodovanca po komunikacijskih sredstvih.

(4) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje kršitelj, ki:

- ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega odstavka 62. člena tega zakona,
- ne upošteva odredbe preiskovalnega sodnika iz sedmega odstavka 62. člena tega zakona.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

29. člen

(uskladitev evidenc)

(1) Policija uskladi evidence podatkov po 123. členu zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Ministrstvo vzpostavi evidenco iz novega 145.a člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

30. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Ob začetku veljavnosti tega zakona preneha veljati Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Finančno upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije (Uradni list RS, št. 99/13).

(2) Minister uskladi določbe podzakonskega predpisa iz petega odstavka 60. člena zakona z določbami tega zakona v šestih mesecih po začetku veljavnosti tega zakona.

31. člen

(sprememba določbe Zakona o organiziranosti in delu v policiji)

V Zakonu o organiziranosti in delu v policiji (Uradni list RS, št. 15/13, 11/14, 86/15, 77/16, 77/17, 36/19, 66/19 – ZDZ, 200/20, 172/21, 105/22 – ZZNŠPP in 141/22) se 20. člen spremeni tako, da se glasi:

»20. člen

(enotna kontaktna točka)

V generalni policijski upravi je organizirana enota, ki opravlja naloge enotne kontaktne točke za izmenjavo podatkov in informacij s tujimi organi in mednarodnimi organizacijami za potrebe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Pri tem sodeluje s pristojnimi organi

Republike Slovenije za področja carinskih in davčnih zadev, preprečevanja pranja denarja in odvzema premoženjske koristi.«.

32. člen
(uporaba)

(1) Določbe novih, 112.e, 112.f in 112.g člena zakona se začnejo uporabljati z dnem začetka delovanja centralnega sistema ETIAS, ki ga Evropska komisija objavi v Uradnem listu Evropske unije.

(2) Spremenjeni 112.a, 112.b, 112.c, 125., 128., 129. in 129.a člen zakona se v delu, ki se nanaša na PNR, začnejo uporabljati dve leti po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

33. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Ker se s predlaganimi spremembami 117. člena ZNPPol in novimi, 117.a, 117.b in 117.c členom v nacionalni pravni red prenašajo določbe Direktive 2023/977/EU, se s predlaganim novim, tretjim odstavkom 2. člena ZNPPol, ki ureja prenos predpisov Evropske unije, posebej navaja tudi navedena direktiva.

S predlaganimi spremembami 41. in 42. člena ZNPPol se spreminja ureditev v skladu z Uredbo 2019/817/EU in Uredbo 2018/1860/EU, s spremembami in dopolnitvami 44. in 45. člena ZNPPol se spreminja ureditev, ki se nanaša na izvajanje prikrite in namenske kontrole v skladu z Uredbo 2018/1862/EU, s predlaganimi novimi, 112.d, 112.e in 112.f členom pa se ureja izvajanje Uredbe 2018/1240/EU v delu, ki se nanaša na nacionalno enoto ETIAS in njeno delo na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter nadzorni seznam ETIAS, zato se s predlaganim novim, četrtem odstavkom 2. člena ZNPPol posebej navajajo tudi zgoraj navedene uredbe.

Uredba 2018/1240/EU v 45. členu določa naloge prevoznikov in sicer, da s poizvedbo v informacijskem sistemu ETIAS preverijo, ali državljani tretjih držav, za katere velja zahteva po potovalni odobritvi, imajo veljavno potovalno odobritev ali ne. Obveznosti za prevoznike pa ureja predlog Zakona o tujcih, zato nalog prevoznikov ni potrebo urejati v ZNPPol.

V predlogu sprememb Zakona o letalstvu, ki ureja me drugim tudi obveznost pošiljanja podatkov o notranjih EU letih predstavlja bodoča ureditev v ZNPPol *lex specialis* glede na predlog Zakona o letalstvu.

K 2. členu:

Pri opravljanju policijskih nalog lahko policisti pri ustnem sporazumevanju z osebami, ki ne znajo slovenščine, uporabljajo tudi drug jezik, ki ga oseba razume, sicer pa tolmača. Uporabo tolmača v postopkih policije poleg ZNPPol določajo tudi drugi predpisi, glede na področje dela policije (na primer Zakon o splošnem upravnem postopku,¹⁴ Zakon o tujcih,¹⁵ Zakon o prekrških,¹⁶ Zakon o kazenskem postopku,¹⁷ Zakon o mednarodni zaščiti¹⁸). Policija tolmačenje največkrat potrebuje v postopkih vračanja tujcev (po neformalnem sporazumu, po formalnem sporazumu ali z odločbo o vračanju), v hitrem prekrškovnem postopku, v postopku podaje obdolžilnih predlogov, pri obravnavi prometnih nesreč, v postopkih s tujci, ko se šele ugotovljajo okoliščine vstopa v državo in še ne obstajajo razlogi za sum, da je oseba storila kaznivo dejanje ali prekršek, in v postopkih s tujci, ki podajo namero za mednarodno zaščito. Prav tako se urejajo primeri, ko področni predpis tolmačenja na daljavo ne ureja (na primer pridobitev izjave kršitelja v postopku o prekršku).

Ker zaradi operativne narave dela policije, ko vnaprej ni mogoče predvideti vseh postopkov s tujimi državljani in posledično potrebe po tolmačenju, lahko pride do položaja, ko je tolmača treba zagotoviti nujno in takoj, se po vzoru ureditve v trinajstem odstavku 6. člena ZMZ-1 in upošteva pravno naravo pravice do tolmača določa zakonska podlaga za izvedbo tolmačenja na daljavo, po elektronskih medijih, to je bodisi po telefonu bodisi na videokonferenci, če ni mogoče pravočasno zagotoviti neposrednega tolmačenja in če je to nujno potrebno za izvedbo policijske naloge. Predlagani način tolmačenja bo, da bi se izognili zamudnemu čakanju na prihod tolmača (zlasti kadar gre za tolmačenje iz deficitarnih jezikov), vplival na trajanje postopka policista s tujim državljanom (tudi v primerih omejitve njegovega

¹⁴ Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb; ZUP.

¹⁵ Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP, 48/23 in 115/23; ZTuj-2.

¹⁶ Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE, 5/21 – odl. US in 38/24; ZP-1.

¹⁷ Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo, 96/22 – odl. US, 2/23 – odl. US in 89/23 – odl. US; ZKP.

¹⁸ Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo, 54/21 in 42/23 – ZZSDT-D; ZMZ-1.

gibanja), pri čemer se s predlagano ureditvijo ne posega v druge področne ureditve, v katerih je določena možnost uporabe videokonference ali drugih elektronskih medijev za tolmačenje v (posameznih) postopkih policije (na primer 8. člen v povezavi s 84.a členom ZKP¹⁹). Uporaba tehničnih sredstev je omejena na tehnična sredstva, pri katerih je zagotovljen varen prenos podatkov, s čimer se prepreči uporaba zasebnih sredstev policistov v službene namene. Analogna uporaba določil novele 8., 84.a in 148. člena ZKP (izjemoma, kadar ni mogoče pravočasno zagotoviti tolmača, nujnost zaradi uspešne izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka, varen prenos podatkov, uresničevanje jamstev ali pravic v predkazenskim ali kazenskem postopku) za izvajanje tega zakona ni sprejemljiva. S predlagano novelo tega člena želi policija urediti uporabo tolmača tudi na daljavo, bodisi v najbolj preprostih primerih po telefonu bodisi v primerih, ko je treba zbirati obvestila od oseb na policijski postaji, tudi prek videokonference (uporaba tehničnih sredstev za prenos slike in glasu ali le glasu). Policija snemanja na daljavo ne potrebuje, saj večinoma potrebuje tolmača v množičnih primerih, ko obravnava migrante, ki nedovoljeno prestopijo državno mejo. V letu 2023 je policija obravnavala 479 kaznivih dejanj tihotapljenja ljudi po 308. členu KZ-1, ki jih je storilo 548 tujcev in devet slovenskih državljanov. V letu 2024 pa je bilo obravnavanih tudi 60.602 migrantov, ki so nedovoljeno prestopili državno mejo, večinoma iz Republike Hrvaške. Velika večina od njih je izrazila namero za mednarodno zaščito, kar pomeni, da (v skladu s pravno varovalko) po določbah ZMZ-1 in ZTUj-2 ne smejo biti obravnavani zaradi prekrška nedovoljenega prestopa državne meje. Policija v teh primerih samo zbere obvestila od tujcev, da ugotovi njihovo poreklo in državljanstvo, morebitno identiteto, cilj potovanja in druge okoliščine, ki so pomembne za policijski postopek. Sicer pa v teh primerih policija izvaja predhodne postopke namere za mednarodno zaščito, nato pa tujce preda pristojnemu organu, ki začne uradni postopek za mednarodno zaščito. Glede na navedeno ni potrebno zagotavljanje standardov, ki so določeni za zaslišanje po ZKP ali ZUP, saj se te osebe ne zaslišujejo, temveč se le zbirajo predhodna obvestila kot predpogoj za uradni začetek postopka za priznanje mednarodne zaščite. S predlagano novelo 19. člena se torej samo pravno ureja možnost tolmačenja na daljavo v tistih postopkih, v katerih je treba zbrati prva obvestila (na primer na kraju, ko je treba izvesti prve nujne ukrepe za zavarovanje življenja in premoženja ljudi). Policija in tudi tolmači bodo lahko na ta način hitreje in učinkoviteje zagotavljali tolmačenje več osebam, ki so razpršene po vsej državi. Na tak način se zagotavljata večja učinkovitost in tudi višja stopnja uporabe jezika v postopku takrat, ko je to neobhodno potrebno brez dodatnega čakanja.

K 3. členu:

Predlagana sprememba sedme alineje prvega odstavka 33. člena in 19. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol je redakcijska uskladitev s predlagano spremembo 44. in 45. člena ZNPPol, ki med drugim opušča ukrep namenske kontrole.

K 4. členu:

S predlagano spremembo prvega odstavka 41. člena ZNPPol, ki predpisuje osnovni način ugotavljanja identitete, se poleg predhodne zaustavitve osebe dodaja neposreden pristop policista do osebe. Policisti ne ustavijo vedno osebe pred ugotavljanjem identitete, ampak pogosto neposredno pristopijo do osebe, ki se nekje zadržuje; sedi na klopi, je doma, na delovnem mestu. Policisti osebi takoj, ko je glede na okoliščine to mogoče, pojasnijo razlog izvedbe celotnega postopka, kar vključuje pojasnilo o razlogu ustavitve oziroma pristopa do osebe in tudi o razlogu ugotavljanja identitete, ter od nje zahtevajo izročitev javne listine z njeno fotografijo, ki jo je izdal državni organ, da listino pregledajo ter primerjajo in preverijo podatke v ustreznih evidencah.

S predlogom dopolnitve besedila »in ji takoj, ko je glede na okoliščine to mogoče« se dodatno urejajo položaji, ko policisti pred zahtevo za izročitev dokumenta ne morejo osebi pojasniti razloga izvedbe policijskega postopka, ker morajo v določenih primerih zaradi okoliščin ukrepati takoj. Tako bo policist najprej prijel osebo, ki beži, obvladal njeno upiranje ali odvrnil njen napad in podobno ter ji bo šele nato pojasnil razlog izvedbe policijskega postopka.

¹⁹ Predlagatelj navaja, da je bil 19. 6. 2024 sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-P), ki med drugim s predlagano spremembo 8. člena ZKP zagotavlja pravno podlago za ustno tolmačenje prek videokonference v predkazenskem in kazenskem postopku.

Predlagana sprememba tretjega odstavka sledi poenotenju izrazov iz prvega odstavka 42. člena ZNPPol.

Predlagana sprememba četrtega odstavka je potrebna zaradi »interoperabilnosti« po Uredbi 2019/817/EU, v kateri je pogoj za izvedbo identifikacijskega postopka, da se ta začne izvajati že na kraju, kjer je oseba obravnavana. Navedena uredba v petem in šestem odstavku 20. člena od držav članic zahteva ureditev dostopa do informacijskih zbirk EU za potrebe identifikacijskega postopka oseb. Ker veljavna ureditev ni predvidevala uporabe biometričnih podatkov na kraju postopka in preverjanja po drugih zbirkah podatkov, je to treba urediti v ZNPPol. S predlagano spremembo navedenega odstavka v povezavi s predlagano spremembo prvega odstavka 42. člena ZNPPol bo tako mogoče za potrebe ugotavljanja identitete izvesti tudi neposredno preverjanje po zbirkah podatkov, kot jih predvideva Uredba 2019/817/EU, zajem biometričnih podatkov (obseg teh glede na določbo 42. člena ZNPPol pomenijo podatki o prstnih odtisih, odtisih dlani) na kraju postopka in njihovo primerjanje v evidencah. Če identifikacijski postopek, ki bi se prvotno izvedel že na kraju, ne bi bil uspešen, se ohranja možnost privedbe zaradi izvedbe identifikacijskega postopka v prostorih policije.

Predlagana sprememba besedne zveze »nezakonito prestopiti« v besedno zvezo »nedovoljeno prestopiti« v petem odstavku sledi terminologiji ZTuj-2.

Ker za obravnavo tujcev, ki so poskušali nedovoljeno prestopiti ali so nedovoljeno prestopili državno mejo, in tujcev, ki jim je bila zaradi nezakonitega prebivanja izdana odločba o vrnitvi, zadostuje odvzem prstnih odtisov, se s predlagano spremembo petega odstavka črta možnost odvzema odtisov dlani.

Poleg možnosti odvzema prstnih odtisov in fotografiranja osebe, ki je poskušala nedovoljeno prestopiti ali je nedovoljeno prestopila državno mejo, se s predlagano spremembo navedeno pooblastilo širi tudi na osebo, ki ji je bila zaradi nezakonitega prebivanja v skladu z zakonom, ki ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo in njihovo prebivanje v Republiki Sloveniji, izdana odločba o vrnitvi. Predlagana sprememba je potrebna zaradi prenosa Uredbe 2018/1860/EU. Iz recitala št. 11 k navedeni uredbi: »Ker je osebe mogoče zanesljivo identificirati na podlagi prstnih odtisov, fotografij ali podobe obraza, bi morali biti ti vedno vključeni v razpise ukrepov za vrnitev. Če niso na voljo, na primer kadar se odločba o vrnitvi izda v odsotnosti, bi morale biti v takih primerih izjemoma mogoče odstopati od te zahteve.« Poleg tega je bila Uredba 2018/1860/EU sprejeta z namenom vračanja državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop v države članice, bivanje ali prebivanje v njih, ob doslednem spoštovanju temeljnih pravic in zlasti načela nevračanja (angl. non-refoulement). Navedeno je bistveni del obsežnih prizadevanj za boj proti nedovoljenim migracijam in za povečanje števila vrnjenih migrantov brez urejenega statusa. Recitali Uredbe 2018/1860/EU navajajo tudi: »Razpisi ukrepov za vrnitev, vneseni v SIS, in izmenjava dopolnilnih informacij o teh razpisih ukrepov bi morali pristojnim organom pomagati sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev odločb o vrnitvi. SIS bi moral prispevati k identifikaciji državljanov tretjih držav, ki jim je bila izdana taka odločba o vrnitvi, in k izmenjavi informacij med državami članicami o takih državljanih tretjih držav, ki so pobegnili in bili prijeti v drugi državi članici. Da se zagotovi učinkovito vračanje in da bi imeli razpisi ukrepov za vrnitev večjo dodano vrednost, bi morale države članice za odločbe o vrnitvi, ki jih izdajo v zvezi z nezakonito prebivajočimi državljani tretjih držav v skladu z določbami Direktive 2008/115/ES, vnesti razpise ukrepov v SIS. Treba je določiti kategorije podatkov, ki se vnesejo v SIS v zvezi z državljanom tretje države, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi. Ker je osebe mogoče zanesljivo identificirati na podlagi prstnih odtisov, fotografij ali podobe obraza, bi morali biti ti vedno vključeni v razpise ukrepov za vrnitev.« Kategorije podatkov so natančno opredeljene v 4. členu Uredbe 2018/1860/EU – v točki (u) fotografije in podobe obraza in v točki (v) daktiloskopski podatki.

Določba bo bistveno vplivala na učinkovitost sistema izmenjave informacij o odločbah o vrnitvi, izdanih državljanom tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju držav članic, ter spremljanje, ali so državljani tretjih držav, ki so jim bile navedene odločbe izdane, zapustili ozemlje držav članic, predvsem

pa na identifikacijo tujcev z izdano odločbo o vrnitvi. Na podlagi določb navedene uredbe se bodo vse odločbe o vrnitvi oziroma ukrepi za vrnitev vnašali v SIS. Pri določitvi kategorije podatkov, ki se vnesejo v SIS v zvezi z državljanom tretje države, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi, pa je treba upoštevati identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, da bi lahko pristojni organi hitro sprejemali informirane odločitve. Z novo določbo bo imela Slovenija na voljo daktiloskopske podatke oziroma fotografije tujcev, ki jim bo izdana odločba o vrnitvi zaradi njihovega nezakonitega prebivanja, s čimer se bo bistveno vplivalo na učinkovitost sistema izmenjave informacij o odločbah o vrnitvi, izdanih državljanom tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju držav članic, in spremljanje, ali so državljani tretjih držav, ki so jim bile navedene odločbe izdane, zapustili ozemlje držav članic, predvsem pa na identifikacijo tujcev z izdano odločbo o vrnitvi. S tem se bo lahko uspešno izvajala evropska politika migracij, ki si prizadeva za boj proti nedovoljenim migracijam in povečanje števila vrnjenih tujcev brez urejenega statusa.

K 5. členu:

S predlagano spremembo prvega odstavka 42. člena ZNPPol se zaradi poenotenja izrazov v tretjem odstavku 41. člena besedna zveza »upravnih organov« nadomesti z besedno zvezo »uradnih evidencah«. Ker pooblastilo za pridobivanje podatkov policista ne izhaja le iz zakona, temveč tudi iz pravnih aktov EU (na primer na podlagi uredb EU AFIS, SIS-AFIS, CIR) ali mednarodnih pogodb (na primer Interpol), ki se uporabljajo neposredno, se prvi odstavek dopolnjuje tudi z navedbo teh. Zaradi tehnološkega razvoja novih programov se dodatno opredeljuje možnost zajema prstnih odtisov in odtisov dlani, s čimer se zagotovi »odčitavanje« teh vrst biometričnih podatkov na kraju z namenom primerjanja v ustreznih evidencah. Z zajemom se ne ustvarja nova zbirka podatkov, odvzem prstnih odtisov in odtisov dlani pa obsega odčitavanje teh podatkov, njihovo primerjavo in hrambo. Podatki za odvzem so glede na zakonsko dikcijo podatki o prstnih odtisih in odtisih dlani. Taka opredelitev sledi tudi načelu sorazmernosti pri identifikacijskem postopku, saj policistu omogoča stopnjevanje invazivnosti posega v človekove pravice in temeljene svoboščine, saj je zajem milejši poseg kot odvzem. Da bi se izognili morebitnim razlagam, da besedna zveza iz veljavne ureditve »druga operativna in kriminalističnotehnična opravila« pomeni dodatno podlago za nove načine identifikacijskega postopka, se na zakonski ravni dodatno predlaga njena zamejitev. Glede drugih »povezanih operativnih opravil« predlagatelj pojasnjuje, da je v zvezi z identifikacijo osebe pogosto treba opraviti tudi druga operativna opravila (kot na primer naloge, ki jih izvaja operativno-komunikacijski center, pridobivanje podatkov o morebitnih svojcih umrle osebe) z namenom, da se zoži krog mogočih oseb za identifikacijo (na primer v primeru prometne nesreče s smrtnim izidom, ko policija pozna le barvo in tip vozila, ki je povzročilo prometno nesrečo, v primeru najdbe trupla, ko je, ob upoštevanju na primer najdenih predmetov ob truplu, treba zožiti krog mogočih oseb za identifikacijo najdenega trupla), pri čemer gre v vseh navedenih primerih za opravila, ki so povezana z identifikacijo konkretne osebe ali trupla. Med »pomožna kriminalističnotehnična opravila« pa spadajo postopki, v katerih policisti (kriminalistični tehniki) iščejo, odvzamejo in strokovno pravilno shranijo (zavarujejo) materialne dokaze. Gre torej za strokovni način izvedbe opravil.

Identifikacija in postopek izvedbe identifikacije sta točno opredeljena in upoštevata načelo sorazmernosti iz 16. člena ZNPPol. Izvedba identifikacijskega postopka je tako opredeljena kot stopnja izvedbe identifikacije, če ni mogoče drugače zanesljivo ugotoviti identitete posameznika, ki je v postopku. Sprememba omogoča uporabo tehnologij za preverjanje biometričnih značilnosti posameznika, ki omogočajo preverjanje in ugotavljanje identitete na kraju postopka ter uporabo informacijskih sistemov EU za identifikacijo oseb. Določila 112. člena niso del te spremembe ZNPPol in ne vplivajo na samo izvedbo identifikacije in identifikacijskega postopka.

Sprememba določil izvedbe identifikacijskega postopka in uporabe biometrije za identifikacijo oseb je nujna, saj je iz postopkov policije mogoče ugotoviti, da je vedno težje ugotoviti pravo identiteto oseb, saj osebe nimajo dokumentov in policisti ne morejo ustrezno ugotoviti njihove identitete. Biometrični podatki, ki so del uradnih evidenc policije in EU, so točno opredeljeni v posameznih aktih, s katerimi so evidence vzpostavljene, in je njihova uporaba omejena s temi akti ter omogočajo večjo verjetnost ugotovitve prave

identitete oseb, tudi storilcev hujših kaznivih dejanj, ki prikrivajo svojo pravo identiteto, da bi izvedli kaznivo dejanje (terorizem, ekstremizem) ali pobegnili pred organi pregona.

K 6. členu:

Predlagana sprememba 44. in 45. člena ZNPPol, ki urejata prikrito in namensko kontrolo, sledi Uredbi 2018/1862/EU in upošteva izkušnje v praksi pri izvajanju navedenih ukrepov, tudi primerjalnega pregleda ureditve v drugih državah članicah EU in schengenskega prostora.

V skladu s predlagano ureditvijo se opušča ureditev razpisa ukrepa namenske kontrole. Uredba 2018/1862/EU v petem odstavku 37. člena določa: »Pri izvajanju namenskih kontrol se lahko zaradi namenov iz 36. člena opravi preiskava oseb, vozil, plovil, zrakoplovov, zabojsnikov in predmetov, ki jih ima oseba s seboj. Preiskave se izvedejo v skladu z nacionalnim pravom države članice izvršiteljice.« Pravna podlaga za izvajanje prikrite kontrole je urejena v tretjem odstavku 44. člena ZNPPol, izvajanje ukrepa namenske kontrole pa se veže na pogoje iz ZKP, ZP-1 in posredno na pregled osebe iz ZNPPol. Prav tako iz primerjalnega pregleda ureditve v drugih evropskih državah izhaja, da najmanj šest držav članic ne razpisuje in ne izvaja namenske kontrole, pri čemer tudi iz šestega odstavka 27. člena Uredbe 2018/1862/EU ne izhaja obligatornost ureditve navedenega ukrepa v nacionalnem pravnem redu.

Uredba 2018/1862/EU v četrtem odstavku 37. člena predpisuje nov ukrep, to je poizvedovalno kontrolo, ki zajema razgovor z osebo, tudi na podlagi informacij ali specifičnih vprašanj, ki jih je država članica izdajateljica dodala razpisu ukrepa v skladu z drugim odstavkom 36. člena, pri čemer se razgovor opravi v skladu z nacionalnim pravom države članice izvršiteljice. Glede na naravo poizvedovalne kontrole, pri kateri gre za prostovoljen pogovor, med katerim policist osebi postavi vprašanja, na katera pa ni dolžna odgovarjati, kot izhaja iz recitala št. 37 k Uredbi 2018/1862/EU, je po oceni predlagatelja pravna podlaga za opravljanje razgovora v okviru poizvedovalne kontrole podana že v 148. členu ZKP, zaradi česar ni potrebe po dodatnem normiranju v ZNPPol. Tudi sicer v praksi policija, če je treba opraviti razgovor z osebo, zaprosilo pošlje prek Interpolovega kanala za izmenjavo informacij, kjer tuji varnostni organi na podlagi slovenskega zaprosila razgovor tudi opravijo.

Glede na navedeno je ugotoviti, da policisti tudi sicer ne bodo uporabljali ukrepa poizvedovalne kontrole, saj informacije pridobijo na hitrejši in učinkovitejši način, ki je v praksi že uveljavljen po ustaljenem načinu izmenjave informacij v okviru mednarodnega policijskega sodelovanja. Tudi sicer policija v letu 2023 beleži zadetke na podlagi ukrepov, vnesenih v SIS na podlagi 36. člena Uredbe 2018/1862/EU, in sicer: prikrita kontrola – 758, namenska kontrola – 183, poizvedovalna kontrola – 7, kar kaže na to, da večina držav članic v SIS vnaša ukrep prikrite kontrole, saj za ukrep namenske kontrole bodisi nimajo pravne podlage bodisi je poseg v človekove pravice prevelik, poizvedovalna kontrola pa se dejansko v praksi ne uporablja oziroma ukrep države članice redko razpisujejo.

V skladu s predlogom se nadalje širita nabor predmetov in uporaba izrazov v skladu z določili 3. člena Zakona o motornih vozilih (Uradni list RS, št. 75/17 in 92/20 – ZPrCP-E; v nadaljnjem besedilu: ZMV), za katere se lahko izvaja prikrita kontrola. Glede na veljavno ureditev, po kateri je prikrita in namenska kontrola poleg oseb mogoča le za vozila, plovila, zrakoplove ali zabojsnike, bo mogoče prikrilo kontrolo poleg oseb izvajati še za negotovinska plačilna sredstva in za predmete, določene v točkah (a), (b), (c), (e), (g), (h), (j), (k) in (l) drugega odstavka 38. člena Uredbe 2018/1862/EU. Ti predmeti so: (a) motorna vozila ne glede na pogon; (b) priklopna vozila z največjo dovoljeno maso nad 750 kg; (c) bivalni priklopniki; (e) plovila; (g) zabojsniki; (h) zrakoplovi; (j) strelno orožje; (k) prazni uradni dokumenti, ki so bili ukradeni, odtujeni ali izgubljeni oziroma ki naj bi bili taki dokumenti, vendar so lažni; (l) izdani identifikacijski dokumenti, kot so potni listi, osebne izkaznice, dovoljenja za prebivanje, potovalni dokumenti in vozniška dovoljenja, ki so bili ukradeni, odtujeni, izgubljeni ali razveljavljeni oziroma ki naj bi bili taki dokumenti, vendar so lažni.

Uredba (EU) 2018/1862 v 36. členu določa, da se lahko ukrep prikrite kontrole med drugim razpiše tudi za zrakoplove. Ob preverjanju zrakoplova v različnih možnih situacijah (carinjenje, registracija, kontrola

na letališčih) po različnih možnih parametrih (številka trupa, registracijska številka) se lahko ugotovi, da je za zrakoplov razpisan ukrep prikrite kontrole in takrat se v celoti ali delno zbere in državi članici izdajateljici posreduje podatke iz 37. člena Uredbe (EU) 2018/1862. V praksi je ukrep namenjen predvsem za zasebna letala.

V predlaganem prvem odstavku (v nadaljevanju smiselno tudi v predlogu za spremembo 45. člena ZNPPol) se določa vnos ukrepa tudi v nacionalno evidenco iz 19. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol. Ker zaradi kompleksnosti prvega odstavka 37. člena Uredbe 2018/1862/EU ni bilo mogoče najti druge ustrezne nomotehnične rešitve, se prvi odstavek 44. člena sklicuje neposredno na določbo uredbe, kljub temu da povzemanje vsebin pravnega akta, ki se uporablja neposredno, ni dopustno.

Uredba 2018/1862 v tretjem odstavku 37. člena določa, da se prikrito zbere čim več informacij iz prvega odstavka 37. člena Uredbe. Iz tega razloga je v četrtem odstavku določeno, da se pri tem čim manj posega v pravice osebe, na katero se razpis ukrepa nanaša, in pravice oseb, ki jo spremljajo, saj se ukrepi ne morejo izvajati v najmanjšem obsegu, ki še omogoča dosego namena uvedbe/izvedbe prikrite kontrole, ker tretji odstavek 37. člena Uredba 2018/1862 določa, da se prikrito zbere čim več informacij iz prvega odstavka 37. člena Uredbe 2018/1862.

V skladu z 2. točko 4. člena Uredbe 2018/1862/EU, »[d]ržave članice vnašajo, posodablajo, brišejo podatke SIS in v njih opravljajo poizvedbe prek svojih N.SIS«. Tako se ukrep prikrite kontrole najprej vedno vnese v nacionalno evidenco, to je evidenco prikritih kontrol, in nato še v schengenski informacijski sistem. Če se ukrep briše iz evidence prikritih kontrol se avtomatsko briše tudi iz schengenskega informacijskega sistema, enako velja tudi za popravke oziroma posodobitve.

Uredba 2018/1862/EU v prvem odstavku 37. člena natančno določa tudi nabor informacij, ki jih država članica izvršiteljica ukrepa prikrite, poizvedovalne ali namenske kontrole v celoti ali delno zbere in jih pošlje državi članici izdajateljici ukrepa. Ker je nabor informacij širši kot v veljavnem četrtem odstavku 44. člena ZNPPol, se s predlaganim tretjim odstavkom 44. člena ZNPPol določa sklic na prvi odstavek 37. člena Uredbe 2018/1862/EU, medtem ko vsebina predlaganega četrtega odstavka ohranja ureditev iz veljavnega petega odstavka 44. člena ZNPPol (z izjemo črtanja ukrepa namenske kontrole).

K 7. členu:

Predlagana sprememba 45. člena ZNPPol ureja razpisovanje ukrepa prikrite kontrole, in sicer so v prvem odstavku navedeni pogoji za razpisovanje ukrepa za osebe, v drugem odstavku pa pogoji za razpisovanje ukrepa za predmete, določene v prvem odstavku 44. člena, in za negotovinska plačilna sredstva. Razpisovanje ukrepa prikrite kontrole za osebe je mogoče le za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona kaznivih dejanj, izvrševanja kazenske sodbe in preprečevanja ogrožanja javne varnosti ob obstoju ene ali več okoliščin, povzetih iz tretjega odstavka 36. člena Uredbe 2018/1862/EU.

S predlaganim drugim odstavkom se povezujejo ukrepi za osebo in predmete, kot to izhaja iz petega odstavka 36. člena Uredbe 2018/1862/EU.

S predlaganim tretjim odstavkom se nabor kaznivih dejanj dopolnjuje s kaznivim dejanjem uporabe ponarejenega negotovinskega plačilnega sredstva po 247. členu KZ-1 ter kaznivim dejanjem izdelave, pridobitve in odtujitve pripomočkov za ponarejanje po 248. členu KZ-1. Gre za kaznivi dejanji, povezani z različnimi oblikami napada na bankomate (skimming, cashtrapping, blackbox in tako dalje). Pri izvrševanju teh kaznivih dejanj se storilci gibljejo po ozemlju Republike Slovenije in po ozemlju drugih držav EU izključno z namenom izvrševanja kaznivih dejanj, povezanih z napadi na bankomate. Pri tem s seboj prevažajo tudi za to potrebne posebne elektronske naprave, ki so namenjene in prilagojene izvrševanju napadov na bankomate. Ta kazniva dejanja navadno izvršujejo organizirane kriminalne združbe, ki delujejo na širšem območju EU, pa tudi zunaj njenih meja. Običajno storilci vstopijo na ozemlje Republike Slovenije z vozili, v katerih prevažajo tudi elektronsko opremo, namenjeno za izvrševanje napadov na bankomate. Na bankomatih namestijo naprave, s katerimi pridobijo podatke o

plačilnih karticah, nato pa državo zapustijo in ta kazniva dejanja izvršujejo še v drugih državah EU. Pridobljeni podatki se uporabljajo za izdelavo ponarejenih plačilnih kartic, ki jih storilci po navadi pošljejo članom združbe, ki delujejo v tretjih državah. Ti nato protipravno dvigujejo denar na bankomatih ali POS-terminalih in s tem oškodujejo tudi naše državljane in banke. Tako pridobljena sredstva med drugim uporabijo tudi za izvrševanje drugih hujših kaznivih dejanj, povezanih z drogami, trgovino z orožjem, pranjem denarja in tako dalje. Ocenjuje se, da bi uvedba ukrepa prikrita, poizvedovalna ali namenska kontrola za navedeni kaznivi dejanji zaradi izrazito mednarodnega elementa povečala učinkovitost preiskav obravnavanih kaznivih dejanj na državni in tudi mednarodni ravni. V tretjem odstavku se poleg tega redakcijsko usklajuje poimenovanje posameznih kaznivih dejanj glede na določbe Zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika.²⁰

S predlaganim četrtem odstavkom se v skladu s predlaganim prvim odstavkom tega člena določa, da razpis prikrite kontrole dovoli državni tožilec na predlog policijske enote. Policija ima namreč centraliziran sistem vnosa ukrepov zoper osebe, ki so vneseni v nacionalno evidenco prikritih kontrol in schengenski informacijski sistem.

Prenos pristojnosti na generalnega direktorja policije ni predlagan, saj iz mnenja Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije z dne 10. novembra 2021 in mnenja Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije z dne 2. novembra 2021, ki sta bila podana na podlagi iste predhodno podane argumentacije predlagatelja za prenos pristojnosti, izhaja, da se Ministrstvo za pravosodje Republike Slovenije in Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije ne strinjata s tem, da razpis prikrite in poizvedovalne kontrole dovoli generalni direktor policije ali oseba, ki jo za to pooblasti, in ne državni tožilec. Ureditev, po kateri policija sama sebi izdaja odredbe, ni smiselna, saj ni mogoče realno pričakovati, da bodo znotraj iste organizacije vzpostavljeni realni standardi preverjanja zakonskih pogojev, prav tako ureditev ni primerljiva s podobnimi primeri v ZKP, v katerih je odredbodajalec praviloma sodišče, le redkokdaj pa državni tožilec (kadar ga odredi policiji). Takšna ureditev bi bila tudi notranje neusklajena, kar je v nasprotju z 22. (enaka obravnava) in 2. členom Ustave (načelo pravne države).²¹ Mnenje, da bi moral odločati državni tožilec, potrjuje tudi dejstvo, da gre za prikrito delovanje kot tudi siceršnje usmerjevalno vlogo državnega tožilca pri delovanju policije na področju odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Ne gre samo za delovanje, ki bi bilo primerljivo delovanju policije po 148. členu ZKP, tako glede na obseg kot tudi glede na invazivnost posega in prikritost delovanja. Glede na invazivnost posega je edino primerno, da takšen ukrep tudi v prihodnje s pisno ali ustno odredbo odreja državni tožilec, ki je *dominus litis* predkazenskega postopka.

Razlog »povečanja števila ukrepov« je le statistične narave in posledično nedopusten, saj je treba vsakršen ukrep, uperjen zoper posameznika, presojeti izrazito ozko in pri tem opraviti kontrole v smislu testa sorazmernosti in podobno, zaradi česar je odrejanje na primer prikritih preiskovalnih ukrepov, ki prav tako posegajo v pravice posameznika, pridržano državnemu tožilcu ali preiskovalnemu sodniku. Državni tožilci lahko izdajo odredbo le na pobudo policije, zato je število tako izdanih odredb odvisno od števila prejetih pobud za razpis prikrite kontrole.

V predlaganem petem odstavku 45. člena ZNPPol se določajo roki za preverjanje razpisov ukrepov za osebe, predmete in negotovinska plačilna sredstva, kot izhajajo iz veljavne ureditve.

V predlaganem šestem odstavku se ohranja veljavna ureditev v zvezi s pristojnostjo generalnega državnega tožilca ali pooblaščenega vrhovnega državnega tožilca za odreditev razpisa prikrite kontrole za taksativno določena kazniva dejanja s strani generalnega državnega tožilca ali pooblaščenega vrhovnega državnega tožilca.

²⁰ Uradni list RS, št. 186/21; KZ-11.

²¹ Glejte tudi sodbo ESČP v primeru *Roman Zakharov proti Rusiji*, št. 47143/06, 4. december 2015, v kateri je v razdelku 285 navedeno, da tožilski nadzor posegov v elektronske komunikacije ne zadošča. V primeru razpisov prikrite in namenske kontrole gre seveda za nižjo intenziteto posegov v zasebnost, vendar prav to morda kaže, da bi bilo ustrežneje ohraniti pristojnost odločanja državnih tožilcev kot pa policije.

V predlaganem sedmem odstavku se urejata rok hrambe razpisa ukrepa in določba glede izbrisa ukrepa po izteku veljavnosti razpisa ukrepa.

Druge predlagane spremembe pa so redakcijske in so povezane s predlaganim črtanjem namenske kontrole.

K 8. členu:

Glede skladnosti slovenske ureditve z Direktivo (EU) 2016/343 je bilo potrebno smiselno drugače urediti uporabo maskirnega pokrivala, in sicer tako, da se doda možnost uporabe maskirnega pokrivala zaradi zavarovanja integritete osebe, kadar gre za medijsko odmeven primer ali za ranljivo osebo.

K 9. členu:

S predlagano dopolnitvijo prvega odstavka 60. člena ZNPPol se med razlogi za izrek ukrepa prepovedi približevanja na nedvoumen način določa tudi hujše ogrožanje zdravja žrtve. Policisti se pri obravnavi primerov nasilja v družini pogosto soočajo s primeri, ko žrtve poročajo o dolgotrajnem in hudem psihičnem nasilju, ki ga ni mogoče enoznačno uvrstiti pod ogrožanje življenja, osebne varnosti ali svobode osebe. S pogostim psihičnim nasiljem, ki je neredko povezano tudi z neposrednimi ali prikritimi grožnjami z ubojem, pretepom, pohabitvijo, odvzemom otrok oziroma z onemogočenjem stikov z njimi ali s sorodniki in prijatelji, z namestitvijo v psihiatrijo in tako dalje, se lahko huje načne tudi zdravje žrtev, kar pogosto vodi v različne odvisnosti, psihosomatske okvare ali bolezni, v skrajnih primerih pa tudi v samopoškodovanja in samomorilnost. Nova okoliščina oziroma pogoj za izrek ukrepa (»da bo huje ogrozila zdravje osebe«) bo podrobneje pojasnjena v 3. členu (kriteriji za ugotavljanje okoliščin za izrek prepovedi približevanja) Pravilnika o prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju.

Ker so z razvojem sodobne tehnologije stanovanja lahko zaklenjena na drug način, ne samo s ključi, na primer z elektronsko ključavnico (na tržišču so najrazličnejši sistemi zaklepanja, od uporabe kartic oziroma čipov do številčnih kod, čitalnikov papilarnih linij, očesne mrežnice in podobno), se s predlagano dopolnitvijo tretjega odstavka določa tudi možnost izročitve drugega sredstva za zaklepanje. V preostalih primerih (na primer čitalniki papilarnih linij, očesne mrežnice) pa policisti osebi svetujejo zamenjavo sistema zaklepanja ali omejevanja mogočih dostopov (na primer sprememba kode).

Poleg tega se s predlagano spremembo drugega in četrtega odstavka upoštevajo ureditev iz 96. člena ZUP in priporočila informacijskega pooblaščenca glede »najmanjšega obsega podatkov« pri vročanju z javnim naznanilom (v konkretnem primeru s pritrditvijo odredbe oziroma obvestila o izdani odločbi, ki vsebuje podatke iz drugega odstavka 60. člena na oglasno desko pristojne policijske postaje oziroma okrožnega sodišča). S predlagano spremembo bo zadoščeno obvezi seznanitve kršitelja in varstva osebnih podatkov tako oškodovancev kot tudi kršiteljev. Ker določba prvega odstavka 117. člena ZKP, ki ureja način vročanja pisanj, ne določa posebej, da se lahko posamezna pisanja vročajo tudi po policiji, se v četrtem odstavku posebej navaja, da lahko preiskovalni sodnik odločbo iz četrtega odstavka 60. člena ZNPPol vroči po pristojni policijski postaji, kar sicer v praksi že poteka.

K 10. členu:

Ob upoštevanju odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. Up-26/19-31, U-I-227/19-22, 2. september 2021, s katero je odločilo, da je 61. člen ZNPPol, ki ureja podaljšanje prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju, v neskladju z Ustavo Republike Slovenije, se s predlagano spremembo navedene določbe v okviru postopka odločanja o podaljšanju ukrepa prepovedi približevanja določa rok za vložitev predloga za podaljšanje ukrepa, ki kršitelju omogoča, da se izreče o navedbah v predlogu (tako imenovana predhodna kontradiktornost). Predlagani tridnevni rok pred iztekom ukrepa za vložitev predloga in 24-urni rok za to, da se kršitelj izreče o navedbah, po mnenju predlagatelja ne vplivata na učinkovitost (sodnega) postopka in s tem ukrepa. Ker so v praksi primeri, v katerih oškodovanec predloga zaradi upravičenih razlogov (na primer ker lahko razlogi za sum, da bo kršitelj nadaljeval ogrožanje tudi po preteku ukrepa, nastopijo kadar koli, tudi zadnji dan trajanja

veljavnosti ukrepa) ne bo mogel vložiti v predvidenem roku, se s predlaganim drugim odstavkom določa tako imenovana naknadna kontradiktornost pred sodiščem prve stopnje. Preiskovalni sodnik bo tudi v teh primerih, če bo na podlagi pravočasno vložene predloga ugotovil, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izdajo odločbe o podaljšanju prepovedi približevanja, odločbo tako kot do zdaj poslal kršitelju, ta pa se bo v tako imenovanem ugovornem postopku lahko izrekel o navedbah iz odločbe.

V drugem odstavku so natančneje opredeljene okoliščine, ki izkazujejo, da bo kršitelj nadaljeval z ogrožanjem. Z navedeno natančnejšo opredelitvijo ravnanj je omejena možnost arbitrnega odločanja organa, kar ne bi bilo sprejemljivo z vidika načela pravne varnosti in jasnosti ter določnosti predpisov.

S predlaganimi spremembami se z vidika učinkovitega pravnega varstva zagotavlja tudi možnost pritožbe oškodovanca zoper odločbo preiskovalnega sodnika, s katero ta ugotovi ugovoru kršitelja, oziroma zoper odločbo, s katero predlog oškodovanca za podaljšanje ukrepa zavrne, pri čemer se ohranja tridnevni rok za vložitev pritožbe, o kateri v treh dneh odloča zunajobravnavni senat okrožnega sodišča.

S predlaganimi spremembami se poleg tega v petem odstavku upoštevajo ureditev iz 96. člena ZUP in priporočila informacijskega pooblaščenca glede »najmanjšega obsega podatkov« pri vročanju z javnim naznanilom (v konkretnem primeru s pritrditvijo odločbe na oglasno desko pristojnega okrožnega sodišča). S predlagano spremembo bo zadoščeno obvezi seznanitve kršitelja ter varstva osebnih podatkov oškodovancev in tudi kršiteljev. Ker veljavna ureditev v 61. členu ZNPPol za razliko od ureditve v 60. členu ZNPPol določa »pošiljanje« odločbe kršitelju in ne »vročanja«, se s predlagano spremembo z vidika notranje usklajenosti predpisa tudi v primeru aktov, ki se nanašajo na podaljšanje ukrepa prepovedi približevanja, uporablja izraz »vročanje« s predlaganimi dostavkom, da lahko preiskovalni sodnik odločbo in predlog iz tretjega odstavka 61. člena ZNPPol vroči tudi po pristojni policijski postaji, kar v praksi že poteka, pri čemer se določba četrtega odstavka uporablja tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata (enako tudi v veljavnem četrtem odstavku 60. člena ZNPPol).

K 11. členu:

Veljavna ureditev v prvem odstavku 62. člena ZNPPol med pogoji, na podlagi katerih je mogoče izreči ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah, določa zalotitev osebe na športni prireditvi ali v zvezi s športno prireditvijo pri storitvi prekrška zoper javni red in mir z elementi nasilja oziroma pri storitvi prekrška iz zakona, ki ureja javna zbiranja. Zaradi primerov v praksi, ko osebe iz organiziranih navijaških skupin v okolici športnih objektov pogosto izvršujejo tudi prekrške po Zakonu o eksplozivih in pirotehničnih izdelkih,²² ki glede na njihovo naravo izvršitve prav tako vsebujejo elemente nasilja, se s predlagano spremembo prvega odstavka zalotitev pri storitvi prekrška širi tudi na prekrške iz zakona, ki ureja eksplozive in pirotehnična sredstva. Veljavna ureditev določa tudi, da se ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah izreče le v primerih zalotitve pri izvrševanju prekrška iz nabora alternativno naštetih prekrškov ali kaznivega dejanja z elementi nasilja, kar pomeni, da ukrepa prepovedi udeležbe na športnih prireditvah ni mogoče izreči v primerih, ko so bili storilci taksativno naštetih prekrškov oziroma osumljenci kaznivih dejanj z elementi nasilja, izvršenih na športnih prireditvah, identificirani naknadno v okviru preiskovanja navedenih kaznivih ravnanj.

V zadnjih letih se vse pogosteje pojavljajo kršitve javnega reda in ogrožanja varnosti, ki jih izvršujejo posamezne organizirane navijaške skupine na športnih prireditvah, zlasti na nogometnih tekmah. Kljub povečani aktivnosti policije in drugih pristojnih inšpekcijskih organov občasno prihaja do nepričakovanih izgredov, ki imajo v javnosti opazen odmev. Čeprav v družbi obstaja zavedanje, da le z represivnimi ukrepi ni mogoče doseči celovitega namena, ki izhaja iz Evropske konvencije o nasilju in nedostojnem vedenju obiskovalcev na športnih prireditvah, zlasti na nogometnih tekmah, pa je ob vse večjih športnih objektih in sočasni popularizaciji športa na normativni ravni treba vzpostaviti učinkovite ukrepe zoper tiste nasilne obiskovalce, ki športne dogodke zlorabljajo za nasilne izgrede.

²² Uradni list RS, št. [35/08](#) in 19/15; ZEPI.

V praksi so namreč vse pogostejši primeri hujših in množičnih kršitev javnega reda in miru na športnih prireditvah ali v zvezi s športnimi prireditvami, v katerih so udeleženi pripadniki organiziranih navijaških skupin, ki so v sovražnih odnosih, kjer mora policija vzpostaviti javni red in mir ter preprečiti spopad oziroma pretep med pripadniki organiziranih navijaških skupin, ki so kot storilci izvršenih prekrškov in kaznivih dejanj ugotovljeni naknadno, na primer z zbiranjem obvestil, pregledi posnetkov varnostnih kamer, prepoznavo osebe po fotografijah v okviru preiskovanja kaznivih dejanj in prekrškov. V takih primerih se je *de lege lata* ureditev iz 62. člena ZNPPol izkazala za neprimerno in neučinkovito. Pri preiskovanju spopadov in drugih oblik nasilja med organiziranimi navijaškimi skupinami na športnih prireditvah in v zvezi z njimi je bilo ugotovljeno tudi, da se med najbolj vztrajnimi in predrznimi izgredek pojavljajo vedno iste osebe, ki športne dogodke izrabljajo za nasilne izgrede. Preiskovalni sodniki in zunajobravnavni senati okrožnih sodišč (v primerih izpodbijanja odločitev preiskovalnih sodnikov o razveljavitvah ukrepov prepovedi udeležbe na športnih prireditvah) so v svojih odločitvah večkrat sprejeli stališče, da glede na veljavno ureditev *ex post* ni mogoče izreči ukrepa prepovedi udeležbe na športnih prireditvah. S predlagano dopolnitvijo prvega odstavka 62. člena ZNPPol se tako po vzoru ureditve prepovedi približevanja v 60. členu ZNPPol omogoča, da policisti ukrep izrečejo tudi v primerih, ko je storilec ob prihodu policistov že prenehal izvrševati dejanje ali pa je s kraja pobegnil, pri čemer policisti v teh primerih ukrep izrečejo takoj, ko začnejo postopek s storilcem kaznivega ravnanja.

Ker policisti pri svojem delu zaznavajo, da zakonsko določen čas trajanja ukrepa prepovedi približevanja udeležbe na športnih prireditvah (dve leti) na posameznika nima ustreznega učinka, saj je posameznik, ki »zamudi« samo dve klubski sezoni, še vedno na različne načine vključen v aktivnosti navijaške skupine (sicer zunaj igrišč), medtem ko ima daljša odsotnost na športnih prireditvah za posledico, da posameznik zaradi omejitev, ki so sicer povezane z obiskovanjem športnih prireditve, tudi znotraj navijaške skupine nima več ustrezne veljave (k temu dodatno prispeva dejstvo, da se v navijaških skupinah razmeroma hitro menjajo generacije navijačev), se čas trajanja ukrepa iz 62. člena ZNPPol podaljšuje od dveh do deset let.

S predlagano spremembo prvega in drugega odstavka se poleg tega posebej določa, da ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah zajema tudi prepoved približevanja športnemu objektu (izraz je opredeljen v 73. členu Zakona o športu²³) med športno prireditvijo, na katero se ukrep nanaša, če oseba to stori z namenom udeležbe na športni prireditvi. Ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah po veljavni zakonski ureditvi le delno dosega zastavljene cilje, saj lahko policija izreče le ukrep za sam športni objekt, na območju, povezanem s športno prireditvijo v športnem objektu, pa navedenega ukrepa ne more izreči. Na podlagi izkušenj policija ugotavlja, da zadrževanje pripadnikov organizirane navijaške skupine zunaj stadiona (ali tudi v lokalih v njegovi neposredni bližini) pomeni dodatno varnostno tveganje. Te osebe pogosto kršijo javni red in mir ter tako negativno vplivajo tudi na druge obiskovalce. Posledično mora policija načrtovati dodatne ukrepe za preprečevanje kršitev javnega reda, predvsem fizičnega obračunavanja med pripadniki nasprotnih navijaških skupin. S sprejetjem omejitve približevanja športnemu objektu in območju, povezanemu s športno prireditvijo (platoji, parkirišča, dovozne ceste, poti, ulice, ki neposredno vodijo do športnega objekta, hrib, s katerega je mogoč ogled tekme ...), med športno prireditvijo na predlagano največjo razdaljo 500 metrov (njena določitev bo v vsakem posamičnem primeru odvisna od infrastrukture stadiona in njegove okolice) bi se vpliv teh oseb na kraju športne prireditve onemogočil.

Policist vroči odredbo osebi neposredno. Če takšna vročitev ni možna se odredba osebno vroči v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

Ker je ukrep prepovedi udeležbe na športnih prireditvah iz 62. člena ZNPPol po svoji naravi prav tako omejevalni ukrep, ki je po vsebini zelo podoben ukrepu prepovedi približevanja, se ob upoštevanju odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. Up-26/19-31, U-I-227/19-22, 2. september 2021, s predlagano spremembo četrtega odstavka možnost, da se kršitelj izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev preiskovalnega sodnika glede izdane odredbe policije, določa tudi v postopku

²³ Uradni list RS, št. 29/17, 2/18 – ZNOrg, 82/20 in 3/22 – ZDeb.

sodnega preizkusa navedenega ukrepa. Tako bo policist v roku, ki ne sme biti krajši od 24 ur, osebi vročil pisno odredbo o odrejenem ukrepu, skupaj s pravnim poukom, v katerem bo navedeno, da se lahko v 48 urah izjavi o navedbah v odredbi in svojo izjavo pošlje neposredno na konkretno stvarno pristojno sodišče.

S predlaganim novim petim odstavkom se smiselno enako kot v 60. in 61. členu ZNPPol ureja vročanje s strani preiskovalnega sodnika in zunajobravnavnega senata.

Predlagane spremembe tretjega in petega (zdaj šestega) odstavka so redakcijske in so povezane s predlagano širitvijo veljavnega ukrepa prepovedi udeležbe na športnih prireditvah.

Ker določba osmega odstavka 62. člena ZNPPol na izvedbeni ravni dopušča različne interpretacije glede tega, kdo v okviru rediteljske službe po določbah Zakona o javnih zbiranjih²⁴ lahko preverja spoštovanje prepovedi udeležbe na športnih prireditvah, saj rediteljsko službo v skladu s 24. členom ZJZ lahko opravljajo reditelji (prostovoljci po določbah ZJZ) ali varnostniki v skladu z določbami Zakona o zasebnem varovanju,²⁵ se s predlagano spremembo navedenega odstavka na zakonski ravni na nedvoumen način določa, da spoštovanje prepovedi udeležbe na športnih prireditvah lahko preverja le subjekt zasebnega varovanja, ki imajo za razliko od rediteljev prostovoljcev na voljo tudi ukrepe iz 45. člena ZZasV-1 (takšna razlaga sicer izhaja iz 30. člena Pravilnika o policijskih pooblastilih²⁶ in komentarja k navedeni določbi²⁷).

K 12. členu:

Policisti so pri izvajanju nalog v zvezi z varovanjem športnih prireditev v prevoznih sredstvih (na primer avto, kombi, avtobus, vlak), s katerimi na športno prireditev potujejo organizirani navijači, že večkrat našli nevarne predmete, kot so na primer bejzbolske in kovinske palice, preklopni noži, predelani kovinski predmeti, ki po videzu delujejo kot bokser, pa to niso, pirotehnični izdelki in orožje ter druge za zdravje in življenje nevarne predmete, ki se ne štejejo za orožje po Zakonu o orožju.²⁸ Z novelo ZNPPol-A je bil ukrep prekinitve potovanja na športno prireditev razširjen tudi na posest takih predmetov, s čimer se zagotavlja, da se skupini, katere pripravljala dejanja kažejo na očiten namen huje kršiti javni red, takoj prekine nadaljnje potovanje, s tem pa se preprečijo poznejše kršitve javnega reda. Ker v takih primerih praviloma ni mogoče ugotoviti dejanskega lastnika nevarnih predmetov, se ti zasežejo, vozniku vozila ali osebu za spremljavo vlaka, v katerem se predmeti nahajajo, pa izdajo potrdilo o zasegu.

Zaseg predmetov iz prejšnjega odstavka ni procesno opravilo v smislu določb ZP-1 (prekrškovnega postopka v primeru najdbe na primer pirotehničnih izdelkov ali orožja ni mogoče voditi zoper neznano osebo), temveč varnostno pooblastilo, ki temelji na razlogih javne varnosti. Če pa bi bil med postopkom ugotovljen lastnik nevarnih predmetov, katerih posest je z materialnim predpisom prepovedana (na primer pirotehnični izdelki, orožje), policisti opravijo zaseg po določbah tega predpisa (na primer ZEPI, ZOro-1). Gre torej za sui generis postopek zasega predmetov, s katerim se za voznika vozila ali osebu za spremljavo vlaka, v katerem so bili taki predmeti najdeni, v ničemer ne prejudicira odgovornost za prekršek.

S predlagano ureditvijo se tako vzpostavlja učinkovita pravna podlaga za zaseg nevarnih predmetov, katerih posest je s posameznim področnim predpisom prepovedana, in tudi nevarnih predmetov, katerih posest s posameznim področnim predpisom sicer ni izrecno prepovedana, gre pa za predmete, za katere je verjetno, da bodo uporabljeni za napad ali se bosta z njimi huje ogrozila javni red in splošna varnost ljudi ali premoženja (njihov lastnik v obeh primerih ni znan oziroma ugotovljen), vse navedeno pa narekuje uporabo pooblastila iz drugega odstavka 63. člena ZNPPol.

²⁴ Uradni list RS, št. 64/11 – uradno prečiščeno besedilo; ZJZ.

²⁵ Uradni list RS, št. 17/11; ZZasV-1.

²⁶ Uradni list RS, št. 16/14 in 59/17.

²⁷ M. Žaberl in drugi (2016), Zakon o nalogah in pooblastilih policije s komentarjem, str. 237–238, točka 8.

²⁸ Uradni list RS, št. [23/05](#) – uradno prečiščeno besedilo, [85/09](#), 125/21 in 105/22 – ZZNŠPP; ZOro-1.

63. člen ZNPPol morebitnega neupoštevanja izrečenega ukrepa posebej ne sankcionira, saj naj bi slednje dopuščala že razlaga veljavne zakonske ureditve. Policisti namreč ukrep izrečejo ustno, kar pomeni, da osebam izdajo potreben ukaz zaradi zagotavljanja javnega reda, neupoštevanje odrejenega zakonitega ukrepa ali odredbe uradne osebe pa se kaznuje po prvem odstavku 22. člena Zakona o varstvu javnega reda in miru.²⁹ Kadar pa policisti ukrep prekinitve potovanja izvedejo s prepovedjo nadaljevanja vožnje z vozilom v cestnem prometu, je neupoštevanje te odredbe sankcionirano v osmem odstavku 27. člena Zakona o pravilih cestnega prometa.³⁰ Kadar osebe izrečene prepovedi ne upoštevajo in kljub postopku o prekršku zaradi nespoštovanja odrejenega zakonitega ukrepa policistov nadaljujejo kršitev, jih smejo policisti tudi pridržati po določilih prve alineje prvega odstavka 64. člena ZNPPol ali po določilih ZP-1, če so podani pogoji za pridržanje po ZP-1.³¹ S predlaganim novim šestim odstavkom se z vidika *lex certa* in poudarjene generalne in specialne prevencije nedvoumno določa, da policist osebo, ki ne spoštuje izrečenega ukrepa, lahko pridrži v skladu z določbo 64. člena ZNPPol, dokler se športna prireditev ne konča in se udeleženci ne razidejo, kar je primerljivo tudi ureditvi v petem (po predlogu šestem) odstavku 62. člena ZNPPol.

K 13. členu:

S predlagano dopolnitvijo v prvem in tretjem odstavku 112.a člena ZNPPol oziroma z dodanim besedilom »oziroma oseb in predmetov, zoper katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi« se določneje navaja obdelava podatkov potnikov, prijavljenih na let (v nadaljnjem besedilu: API podatki), tudi za primere, ko so zoper osebe in predmete razpisani drugi zakoniti ukrepi in ne samo razpisi iskanj.

V tej povezavi se s predlagano spremembo veljavnega petega odstavka 112.a člena navajajo vse evidence, v katerih se API podatki avtomatizirano preverjajo. Tako se v primerjavi z veljavno ureditvijo dodatno navajajo evidenca izrečenih stranskih sankcij izгона tujca iz države, evidenca o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, evidenca o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, ter evidenca izdanih odločb o vrnitvi. V navedenih evidencah so podatki o tujcih, ki jim je bil zavrnjen ali prepovedan vstop v državo ali jim je bila izrečena stranska kazen izгона tujca iz države. Navedeni ukrepi ne spadajo v kategorijo iskanih oseb, temveč so zoper tujce odrejeni navedeni zakoniti ukrepi, ki spadajo v kategorijo zgoraj navedene predlagane dopolnitve »oziroma oseb in predmetov, zoper katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi«. S tem se učinkovito izvaja mejna kontrola in se preprečuje, da bi tujec, ki mu je že bil zavrnjen vstop v državo ali je bil iz nje odstranjen oziroma mu je vstop v državo prepovedan, znova poskušal vstopiti v državo, kar je ključno za učinkovito izvajanje mejne kontrole kot enega od ciljev, ki izhajajo iz drugega odstavka 112.a člena ZNPPol. Prav tako se v tej povezavi s predlagano spremembo veljavnega petega odstavka 112.a člena določneje navajajo mednarodne evidence, v katerih se preverjajo API podatki v okviru mednarodnega policijskega sodelovanja, tako za namen učinkovitega boja proti nezakonitemu priseljevanju in izboljšanju mejne kontrole kakor tudi za namen izsleditve iskanih oseb in predmetov oziroma oseb in predmetov, za katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi. To so evidence mednarodne organizacije Interpol (Nominals, SLTD), katere članica je tudi Republika Slovenija. Pravice in obveznosti Republike Slovenije izhajajo iz članstva v navedeni organizaciji. Prav tako se API podatki preverjajo tudi v evidencah schengenskega informacijskega sistema (SIS), k čemur Republiko Slovenijo zavezujejo Uredba 2018/1860/EU, Uredba 2018/1861/EU in Uredba 2018/1862/EU. Navedene evidence opredeljuje tudi Direktiva 2016/681/EU, ki predvideva primerjanje podatkov o potnikih tudi s podatkovnimi zbirkami o osebah ali predmetih, ki so iskani ali so v zvezi z njimi razpisani ukrepi, v skladu s pravili EU ter mednarodnimi in nacionalnimi pravili, ki veljajo za takšne zbirke in jih ne problematizira niti odločba Sodišča EU C-817/19, ki v 187. in 188. točki govori o teh podatkovnih zbirkah kot o zbirkah, s katerimi enote za informacije o potnikih primerjajo navedene podatke.

S predlagano spremembo tretjega odstavka 112.a člena ZNPPol in predlogom novega četrtega odstavka se zakonske določbe usklajujejo z vsebino odločbe Sodišča EU C-817/19, iz katere med

²⁹ Uradni list RS, št. 70/06 in 139/20.

³⁰ Uradni list RS, št. 156/21 – uradno prečiščeno besedilo in 161/21 – popr.

³¹ Zakon o nalogah in pooblastilih policije s komentarjem, M. Žaberl in drugi, GV Založba, 2016, str. 243.

drugim izhaja, da se podatki potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (v nadaljnjem besedilu: PNR podatki) na notranjih – schengenskih letih ne smejo več zbirati in obdelovati sistematično za vse lete znotraj EU, temveč samo za tiste, za katere je izdelana ustrezna ocena tveganja (167. do 175. točka odločbe Sodišča EU C-817/19), kar posledično vpliva tudi na API podatke, ki so del PNR podatkov. Predlagana sprememba tretjega odstavka tako ureja zbiranje API podatkov za vse redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz tretjih držav na ozemlje Republike Slovenije, predlagan nov četrti odstavek pa, glede na spremembe pri zbiranju PNR podatkov (katerih del so API podatki) na notranjih letih, ureja zbiranje API podatkov na notranjih letih in jih veže na oceno tveganja iz predlaganega novega drugega odstavka 112.b člena ZNPPol.

Namen izsleditve iskanih oseb in predmetov je širši od namena iz direktive o API. Ta namen je bil urejen in usklajen s sprejetima novelama ZNPPol-A in ZNPPol-B. V delu, ki se nanaša na osebe in predmete, za katere so razpisani drugi zakoniti ukrepi, pa pojasnjujemo, da je ta namen treba dodati, ker so API podatki del PNR podatkov, pri katerih se podatki prav tako preverjajo tudi glede razpisa drugih zakonitih ukrepov. To je glede na sodbo SEU v zadevi C-817/19 mogoče – podatkovne zbirke o osebah ali predmetih, ki so iskani ali so zanje razpisani ukrepi, so z direktivo dovolj jasno in natančno opredeljene (187. točka sodbe C-817/19). Z drugimi zakonitimi ukrepi so mišljeni drugi ukrepi, ki so bili odrejeni zakonito in se zoper osebo vodijo v evidencah policije. Zakaj morajo biti tudi del API – sistem deluje tako, da se najprej preverijo API podatki, ti pa potem v določenem obsegu postanejo del PNR podatkov. Če se ne preverijo že v okviru API, ne morejo postati del PNR, s čimer bi iz PNR izpadli podatki, ki bi se nanašali na osebe, zoper katere so odrejeni drugi zakoniti ukrepi. Evidence, v katerih so beleženi ti ukrepi, so navedene v samem besedilu člena.

Kot je bilo pojasnjeno, so API podatki del PNR podatkov. Težave, ki se pojavljajo na ravni EU, pa izhajajo iz tega, ker direktiva o API in direktiva o PNR nista poenoteni. Sta pa v pripravi predlog nove uredbe (EU) o zbiranju in prenosu predhodnih informacij o potnikih (API) za izboljšanje in olajšanje nadzora zunanjih meja, spremembi Uredbe (EU) 2019/817 in Uredbe (EU) 2018/1726 ter razveljavitvi Direktive Sveta 2004/82/ESTa ter predlog nove uredbe (EU) o zbiranju in prenosu podatkov API za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj. Predloga sta tesno povezana, oba vsebujeta podobne določbe o seznamu podatkovnih elementov API, zbiranju podatkov API z avtomatiziranimi sredstvi in prenosu podatkov na usmerjevalnik.

Predlagana sprememba veljavnega petega odstavka 112.a člena v delu, ki se nanaša na evidenco prikrite in namenske kontrole, je redakcijska uskladitev s predlagano spremembo 44. in 45. člena ZNPPol, ki med drugim opušča ukrep namenske kontrole.

V veljavnem sedmem odstavku 112.a člena se briše besedilo »ter mednarodni organizaciji Interpol«, saj se nobeni podatki, ki se izmenjujejo v okviru mednarodnega policijskega sodelovanja, ne pošiljajo Interpolu kot organizaciji, temveč se prek komunikacijskega kanala, ki ga zagotavlja navedena organizacija, komunicira z nacionalnimi enotami Interpola v državah članicah te organizacije. Torej je možnost pošiljanja podatkov v zakonskem besedilu 112.a člena veljavnega ZNPPol z besedno zvezo »ali v drugih državah« že urejena. Gre za nujnost pošiljanja, ki je na eni strani pogojena z namenom učinkovitega boja proti jasno opredeljeni kriminaliteti (PNR) in zagotavljanju učinkovitega boja zoper nezakonito priseljevanje ter izboljšanje mejne kontrole (API) v luči skrajševanja rokov hrambe podatkov. Slednje (API – 24 ur hrambe) posledično onemogoči operativno učinkovitost policije. Standard utemeljeni razlogi pa je v veljavi že od prve novele ZNPPol glede API in PNR podatkov.

S predlagano spremembo veljavnega osmega odstavka 112.a člena se opušča možnost naknadnega pošiljanja API podatkov na podlagi obrazložene pisne zahteve. V praksi se je namreč izkazalo, da naknadno pošiljanje podatkov za osebo, ki je že prešla mejno kontrolo, za namen učinkovitega boja proti nezakonitemu priseljevanju in za izboljšanje mejne kontrole, ni smiselno. Prav tako se rok hrambe API podatkov, ki se zbirajo in obdelujejo za namen učinkovitega boja proti nezakonitemu priseljevanju in izboljšanju mejne kontrole ter za izsleditev iskanih oseb in predmetov, z dosedanjih šestih mesecev

skrajšuje na 24 ur (glej obrazložitev k 22. in 23. členu), zato je naknadno pošiljanje podatkov izgubilo operativno učinkovitost. Ne glede na navedeno spremembo pa se pošiljanje API podatkov na lastno pobudo takoj po preverjanju avtomatiziranih zadetkov z neavtomatiziranimi sredstvi ne ukinja; slednje je tudi namen ocenjevanja potnikov, da se identificirajo tisti potniki, ki bi jih morali policija in drugi pristojni organi podrobneje varnostno obravnavati.

K 14. členu:

S spremembo prvega odstavka 112.b člena ZNPPol (črtanje besedila »ali iz držav članic EU«) in predlaganim novim drugim odstavkom 112.b člena ZNPPol se zakonske določbe usklajujejo z vsebino odločbe Sodišča EU C-817/19, iz katere med drugim izhaja, da se PNR podatki na notranjih – schengenskih letih ne smejo več zbirati in obdelovati sistematično za vse lete znotraj EU, temveč samo za tiste, za katere je izdelana ustrezna ocena tveganja (167. do 175. točka odločbe Sodišča EU C-817/19). V tej povezavi je spremenjen tudi veljavni sedmi odstavek (po novem osmi odstavek), saj je v njegovo besedilo poleg že veljavnega besedila glede načina in postopka izdelave ocenjevalnih meril in ocen tveganj kot podlaga za te dodano tudi besedilo, ki se nanaša na ocene tveganj, ki bodo izdelane za notranje lete. Ocene tveganj bodo izdelane na podlagi analitične obdelave podatkov oziroma informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, z namenom ugotavljanja, ali obstajajo dovolj konkretne okoliščine za podajo ocene tveganja o stopnji nevarnosti terorističnih kaznivih dejanj, pri čemer se lahko zbiranje in obdelava PNR podatkov razširi na vse notranje lete za obdobje, ki je nujno potrebno, z možnostjo podaljšanja, in ali obstajajo dovolj konkretne okoliščine za podajo ocene tveganja o stopnji nevarnosti drugih hudih kaznivih dejanj, ki se nanašajo na posamezne letalske povezave, specifične potovalne vzorce ali celo na nekatera letališča, pri čemer se lahko zbiranje in obdelava PNR podatkov razširi samo na te notranje lete ter je treba razloge za navedene ocene tveganj redno pregledovati in ocene tveganj tudi redno posodabljeni.

Policija preneha zbirati in obdelovati PNR podatke na notranjih letih takoj, ko se s sprotnim pregledovanjem razlogov ugotovi, da so ti prenehali.

Predlog zakona predvideva razlikovanje med podatki potnikov, pri katerih ni bilo potrjene povezave s terorističnimi ali drugimi hudimi kaznivimi dejanji, in podatki potnikov, pri katerih je ta povezava bila potrjena. Prvi se hranijo šest mesecev in se nato izbrišejo. Sodba šestmesečne hrambe vseh teh podatkov ne problematizira (255. točka sodbe). Podatki potnikov, pri katerih je bila povezava s terorističnimi ali drugimi hudimi kaznivimi dejanji potrjena, pa se v psevdonimizirani obliki hranijo še tri leta, nato pa izbrišejo. V tem delu se je torej naredil še korak dlje od pričakovanj iz sodbe, saj se je rok hrambe psevdonimiziranih podatkov skrajšal s pet na tri leta, kar se ocenjuje kot najkrajši mogoči rok hrambe, pri katerem pooblastilo še ne postane samo črka na papirju. Za dostop do psevdonimiziranih podatkov je potrebna odredba sodišča.

V tej povezavi se z dodanim besedilom »enotami za informacije o potnikih v drugih državah EU ter agencijo Europol« v predlaganem osmem odstavku ureja tudi področje mednarodnega policijskega sodelovanja pri izmenjavi podatkov in informacij za namen prepoznavanja stopnje nevarnosti terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj tudi izven ozemlja Republike Slovenije v mednarodnem okolju. Ker je EU enoten varnostni prostor vseh državljanov EU, v katerem dejanja terorizma ali huda kazniva dejanja niso omejena le na eno državo članico, se je tudi v praksi potrdilo, da je za učinkovito izdelavo ocenjevalnih meril in ocen tveganj nujno potrebno sodelovanje z izmenjavo informacij in podatkov o potnikih s sorodnimi enotami v tujini. Z analizo PNR podatkov o potnikih, za katere je bila ugotovljena povezanost s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji, se ugotavljajo tudi specifični potovalni vzorci storilcev teh kaznivih dejanj oziroma njihovih žrtev, na podlagi katerih se oblikujejo ocenjevalna merila, ki služijo kot orodje za ugotavljanje še neznanih potencialnih storilcev navedenih kaznivih dejanj oziroma oseb, ki bi bile s temi kaznivimi dejanji povezane. To je tudi eden od osnovnih ciljev Direktive 2016/681.

S predlaganim redakcijskim popravkom veljavnega petega odstavka 112.b člena ZNPPol se določene navajajo tudi mednarodne evidence, v katerih se preverjajo PNR podatki v okviru mednarodnega policijskega sodelovanja. To opredeljuje tudi Direktiva 2016/681/EU, ki predvideva primerjanje podatkov o potnikih tudi s podatkovnimi zbirkami o osebah ali predmetih, ki so iskani ali so v zvezi z njimi razpisani ukrepi, v skladu s pravili EU ter mednarodnimi in nacionalnimi pravili, ki veljajo za takšne zbirke in jih ne problematizira niti odločba Sodišča EU C-817/19, ki v 187. in 188. točki govori o teh podatkovnih zbirkah kot o zbirkah, s katerimi enote za informacije o potnikih primerjajo navedene podatke, ki so dovolj jasno in natančno opredeljeni. To so evidence mednarodne organizacije Interpol (evidenca iskanih in pogrešanih oseb ter drugih ukrepov mednarodne organizacije Interpol – Nominals, evidenca ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentov mednarodne organizacije Interpol – SLTD), katere članica je tudi Republika Slovenija. Pravice in obveznosti Republike Slovenije izhajajo iz članstva v navedeni organizaciji. Prav tako se PNR podatki preverjajo tudi v evidencah schengenskega informacijskega sistema (SIS II), k čemur Republiko Slovenijo zavezuje Uredba 2018/1862/EU (SIS). PNR podatki se preverjajo tudi v informacijskem sistemu agencije Europol (EIS) na podlagi Uredbe 2016/794/EU.

Navedene evidence so torej nepogrešljiv in nadvse pomemben informacijski vir, ki je nujno potreben za uspešno in učinkovito identificiranje tistih potnikov, ki bi jih morali policija in drugi pristojni organi podrobneje varnostno obravnavati z vidika dejstva, da bi lahko sodelovali pri terorističnem ali drugem hudem kaznivem dejanju. Ob odsotnosti primerjanja PNR podatkov z navedenimi evidencami bi bilo ocenjevanje potnikov, da se identificirajo tisti potniki, ki bi jih morali policija in drugi pristojni organi podrobneje varnostno obravnavati, skorajda nemogoče.

K 15. členu:

V veljavnem 112.c členu ZNPPol je določen postopek posredovanja PNR podatkov o potnikih iz sistema rezervacij letalskih vozovnic. Posredovanje PNR podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave lahko nacionalna enota za informacije o potnikih izvede na lastno pobudo takoj po njihovem avtomatiziranem in posamičnem preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi upravičencem, če oceni, da je takšno posredovanje podatkov potrebno za njihovo odločanje oziroma odzivanje zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih ali hudih kaznivih dejanj. PNR podatki oziroma rezultati njihove obdelave se tako lahko posredujejo drugim enotam policije in drugim organom v Republiki Sloveniji, navedenim na seznamu iz veljavnega osmega odstavka tega člena, ter enotam za informacije o potnikih drugih držav članic EU, medtem ko se posredovanje PNR podatkov agenciji Europol (veljavni tretji odstavek tega zakona) in organom tretjih držav (veljavni šesti odstavek tega zakona) lahko izvede le na obrazloženo pisno zahtevo. Veljavni 112.c člen ZNPPol ureja tudi pogoje in način naknadne pridobitve oziroma posredovanja PNR podatkov, ki so v podatkovni zbirki oziroma evidenci potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic. Kot pogoj za pridobitev teh podatkov je bila v veljavnem tretjem odstavku določena obrazložena pisna zahteva, v kateri morajo biti izkazani namen uporabe podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, obseg podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, ki so potrebni, obdobje, za katero se podatki potrebujejo, in vse pomembne okoliščine v povezavi z njihovo neposredno uporabo. V četrtem odstavku je bilo tudi določeno, da zaprosene PNR podatke oziroma rezultate njihove obdelave nacionalna enota za informacije o potnikih sporoči takoj, če podatki še niso bili depersonalizirani v skladu s 129.a členom ZNPPol, v katerem je določeno, da se PNR podatki po poteku šestmesečnega obdobja depersonalizirajo. Za razkritje popolnih izvornih PNR podatkov in dostop do njih so bili v tretjem odstavku 129.a člena ZNPPol navedeni tudi pogoji, v četrtem odstavku pa je bilo določeno, da to s pisno odredbo dovoli državni tožilec Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani. V petem odstavku so bili tudi določeni pogoji za pridobitev PNR podatkov v nujnih primerih.

Odločba Sodišča EU C-817/19 v 226. točki podaja natančno razlago, kateri organi so poleg sodnih lahko pristojni za odločanje o razkritju popolnih izvornih PNR podatkov in o dostopu do njih. Navedena odločba določa neodvisnost organa: »Natančneje, na kazenskem področju zahteva po neodvisnosti pomeni, da navedeni organ, prvič, ne sodeluje pri preiskovanju zadevnih kaznivih dejanj, in drugič, da je glede strank v kazenskem postopku nevtralen.« Ker je državno tožilstvo organ, ki sodeluje pri pregonu terorističnih in drugih kaznivih dejanj, po razlagi odločbe sodišča tako ni nevtralen in ne more odločati o

utemeljenosti in upravičenosti zaprosil za razkritje popolnih izvornih PNR podatkov in dostop do njih. V Republiki Sloveniji je edini organ, ki zadosti navedeni določbi, sodišče oziroma preiskovalni sodnik okrožnega sodišča.

Prav tako odločba Sodišča EU C-817/19 v 224. točki določa, da morajo biti pogoji, ki veljajo za razkritje popolnih izvornih PNR podatkov in dostop do njih, po izteku šestmesečnega obdobja enaki kot za dostop do PNR podatkov in njihovo sporočanje do izteka tega obdobja. Torej, o dostopu do vseh PNR podatkov in njihovem posredovanju, ne glede na to, koliko časa je preteklo od njihove pridobitve, mora odločati preiskovalni sodnik okrožnega sodišča. Državno tožilstvo vodi in usmerja predkazenski postopek policije, zato je določeno kot organ, ki bo na pobudo policije ali drugih upravičenih organov preiskovalnemu sodniku tudi podal pisni predlog za izdajo odredbe za posredovanje podatkov, če pa so bili podatki že psevdonimizirani (po izteku šestmesečnega obdobja), bo preiskovalni sodnik v odredbi hkrati odredil tudi razkritje popolnih izvornih PNR podatkov in dostop do njih.

Kot je bilo navedeno, se veljavni postopek posredovanja PNR podatkov na lastno pobudo, ki se lahko izvede takoj po njihovem avtomatiziranem in posamičnem preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi, ne spreminja. Naknadno sporočanje PNR podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave pa se v tretjem odstavku 112.c člena ZNPPol spreminja tako, da je črtano besedilo, ki se nanaša na sporočanje PNR podatkov na podlagi upravičene pisne zahteve, v kateri morajo biti izkazani namen uporabe podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, obseg podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, ki so potrebni, obdobje, za katero se podatki potrebujejo, in vse pomembne okoliščine v povezavi z njihovo neposredno uporabo. Po novi ureditvi bo posredovanje PNR podatkov mogoče le na podlagi izdane odredbe preiskovalnega sodnika. Ta bo lahko odredil posredovanje tako »preteklih« kot »prihodnjih« PNR podatkov. Posredovanje »preteklih« PNR podatkov v posamičnih primerih na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika se nanaša na PNR podatke pred datumom izdaje odredbe, torej na tiste, ki že obstajajo v evidenci iz 31. točke 125. člena ZNPPol. Posredovanje »prihodnjih« PNR podatkov v posamičnih primerih na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika pa se nanaša na PNR podatke po datumu izdaje odredbe, torej na tiste, ki jih policija prejme in za katere je pri preverjanju ugotovljeno, da se nanašajo na navedeno izdano odredbo preiskovalnega sodnika.

Pogoji in način pridobitve odredbe preiskovalnega sodnika so natančno določeni v predlaganem novem četrtem odstavku in v novopredlaganih petem, šestem, sedmem in osmem odstavku tega člena. Direktiva 2016/681/EU v 11. členu za posredovanje PNR podatkov v tretje države določa dodatne pogoje, ki so preneseni v novopredlagani peti odstavek, kot je to že v veljavnem ZNPPol.

PNR podatke oziroma rezultate njihove obdelave na podlagi izdane odredbe preiskovalnega sodnika bo nacionalna enota za informacije o potnikih tako lahko posredovala upravičenim drugim enotam policije in drugim organom v Republiki Sloveniji, navedenim na seznamu, ki ga bo Evropski komisiji poslal minister (novi deseti odstavek), enotam za informacije o potnikih drugih držav članic EU, agenciji Europol, ob dodatnih pogojih pa tudi organom tretjih držav (veljavni šesti odstavek, novopredlagani peti odstavek).

V šestem odstavku se natančneje določata postopek pridobitve odredbe preiskovalnega sodnika in vsebina pisnega predloga državnega tožilstva, v sedmem in osmem odstavku pa je določen postopek v nujnih primerih. Kot v veljavnem 112.c členu ZNPPol je v predlagani deveti odstavek iz Direktive 2016/681/EU (11. člen) prenesena obveznost obveščanja pooblaščen osebe za varstvo osebnih podatkov v primerih, ko se PNR podatki posredujejo v tretje države. Deseti odstavek opredeljuje, da seznam organov, ki so pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj na ozemlju Republike Slovenije, Evropski komisiji pošlje minister.

K 16. členu:

S predlagano spremembo 112.č člena ZNPPol se redakcijsko usklajuje poimenovanje posameznih kaznivih dejanj glede na določbe KZ-11 ter dodajajo kazniva dejanja po 105. členu (združevanje in

ščuvanje h genocidu, k hudodelstvom zoper človečnost ali agresiji), 114. členu (prepovedana tvorba živih bitij), 119. členu (detomor), 181.a členu (trgovina z deli človeškega telesa, spolnimi celicami, krvjo in komponentami krvi), 183.a členu KZ-1 (proizvodnja in promet ponarejenih sredstev za zdravljenje, zdravil, ki nimajo dovoljenja za promet, ali medicinskih pripomočkov, ki ne izpolnjujejo zahtev glede skladnosti), drugem odstavku 190. člena (odvzem mladoletne osebe), drugem, tretjem in četrtem odstavku 221. člena (napad na informacijski sistem), 227. členu (dajanje prednosti upnikom), prvem odstavku 230. člena (preslepitev pri pridobitvi in uporabi posojila), drugem odstavku 231. člena (preslepitev pri poslovanju z vrednostnimi papirji), prvem, drugem in četrtem odstavku 249. člena (davčna zatajitev) in 333. členu (onesnaženje morja in voda s plovil) KZ-1. Podlaga za ureditev zbiranja in obdelave podatkov iz evidence potnikov v 112.a, 112.b, 112.c in 112.č členu je Direktiva 2016/681/EU, ki v Prilogi II ureja Seznam kaznivih dejanj iz točke (9) 3. člena, ki je podlaga za določitev nabora kaznivih dejanj, določenih v 112.č členu ZNPPol. Ker Priloga II k navedeni direktivi v 7. točki določa tudi »goljufijo, vključno z goljufijo, ki škoduje finančnim interesom Unije«, predlagamo, da se 112.č člen ZNPPol dopolni tudi s kaznivimi dejanji iz 227. člena, prvega odstavka 230. člena, drugega odstavka 231. člena ter prvega, drugega in četrtega odstavka 249. člena KZ-1. Prav tako se predlaga, da se navedeni člen dopolni tudi z naslednjimi kaznivimi dejanji, ki so vsa navedena v Prilogi II navedene direktive:

- kaznivo dejanje iz drugega in tretjega odstavka 221. člena KZ-1, za kar je podlaga v 9. točki (računalniška kriminaliteta/kibernetska kriminaliteta) Priloge II k navedeni direktivi,
- kaznivo dejanje iz 333. člena KZ-1, za kar je podlaga v 10. točki (okoljski kriminal, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi vrstami ter ogroženimi rastlinskimi vrstami in sortami) Priloge II k navedeni direktivi,
- kaznivo dejanje iz 119. člena KZ-1, za kar je podlaga v 12. točki (umor, huda telesna poškodba) Priloge II k navedeni direktivi,
- kaznivi dejanji iz 114. in 181.a člena KZ-1, za kar je podlaga v 13. točki (nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi) Priloge II k navedeni direktivi,
- kaznivo dejanje iz drugega odstavka 190. člena KZ-1, za kar je podlaga v 14. točki (ugrabitvev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev) Priloge II k navedeni direktivi,
- kaznivo dejanje iz 183.a člena KZ-1, za kar je podlaga v 17. točki (ponarejanje in piratstvo izdelkov) Priloge II k navedeni direktivi,
- kaznivo dejanje iz 105. člena KZ-1, za kar je podlaga v 22. točki (kazniva dejanja v pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča) Priloge II k navedeni direktivi,
- kaznivo dejanje iz prvega odstavka 318. člena KZ-1, za kar je podlaga v 24. točki (sabotaža) Priloge II k navedeni direktivi.

Poleg tega se iz navedenega 112.č člena ZNPPol izbrišeta kaznivi dejanji po 173.a in 248. členu KZ-1, saj navedeni kaznivi dejanji ne spadata v kategorijo hudih kaznivih dejanj (najvišja zagrožena zaporna kazen ne dosega kriterija najmanj treh let).

Kazniva dejanja se dodajajo oziroma brišejo, ker Direktiva 2016/681/EU (člen 3/9) določa, da hudo kaznivo dejanje »pomeni kazniva dejanja iz Priloge II, ki se po nacionalnem pravu države članice kaznujejo z zaporno kaznijo oziroma ukrepom odvzema prostosti z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj treh let«. Odločba Sodišča EU C-817/19 v 151. točki pa v zvezi s tem navaja, da »je izključeno, da se podatki PNR lahko obdelujejo zaradi boja proti kaznivim dejanjem, ki – čeprav izpolnjujejo merilo iz te določbe v zvezi s pragom teže – ob upoštevanju posebnosti nacionalnega kazenskega sistema ne spadajo med huda kazniva dejanja, ampak med splošna kazniva dejanja«. Ker Kazenski zakonik Republike Slovenije (KZ-1) ne pozna ločnice med hudimi in splošnimi kaznivimi dejanji (kazniva dejanja so razdeljena po vsebinskih poglavjih varovanja posameznih dobrin), je edini standard, ki opredeljuje posamezno kaznivo dejanje kot hudo kaznivo dejanje, prav višina zagrožene kazni.

Vsa navedena kazniva dejanja, za katera se predlaga umestitev v 112.č člen ZNPPol, in navedeni kaznivi dejanji, za kateri se predlaga črtanje iz navedenega člena, tako sledijo kategorijam kaznivih

dejanj iz Priloge II Direktive 2016/681/EU ob upoštevanju, da je zanje najvišja zagrožena kazen zapora najmanj tri leta.

K 17. členu:

112.e člen

Glavne naloge Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) so povečanje varnosti v schengenskem območju, preprečevanje nezakonitih migracij, varovanje javnega zdravja, izboljšava učinkovitosti mejne kontrole, podpora ciljem SIS, podpora ciljem SVI (sistem vstopa in izstopa), prispevek k preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju terorističnih dejanj in drugih hudih kaznivih dejanj in prispevek k pravilni identifikaciji oseb. Sistem zagotavlja potovalne odobritve državljanom tretjih držav, ki so oproščeni vizumske obveznosti, in omogoča preučitev, ali njihova prisotnost na ozemlju držav članic ne pomeni oziroma ne bo pomenila tveganja za varnost ali nezakonito priseljevanje ali visokega tveganja za epidemijo. Zato potovalna odobritev pomeni odločitev, iz katere je razvidno, da ni konkretnih znakov ali utemeljenih razlogov za sklepanje, da prisotnost osebe na ozemlju držav članic pomeni takšna tveganja. Ker je taka potovalna odobritev po svoji naravi drugačna od vizuma, zanjo ne bodo potrebne dodatne informacije in prosilec ne bo nalagala večjega bremena kot vizum. Veljavna potovalna odobritev bo pogoj za vstop na ozemlje držav članic, vendar pa še ne bo pomenila avtomatično dodeljene pravice do vstopa. Sistem bo spoštoval stroge varnostne in zaščitne ukrepe za varstvo osebnih podatkov. Posamezniki imajo pravico do obveščeniosti, dostopa do svojih podatkov, popravka napačnih podatkov in pravico do pritožbe na odločitev o potovalni odobritvi. Uredba določa natančne postopke, kriterije in odgovornosti vseh vpletenih deležnikov za zagotovitev učinkovitega delovanja in zaščito pravic posameznikov.

Z Uredbo 2018/1240/EU so državam članicam EU dodeljene nove naloge, povezane z obravnavo prošelj državljanov tretjih držav, ki so oproščeni zahteve po vizumu pri prehodu zunanjih meja EU.

Nacionalna enota ETIAS obravnava prošnje državljanov tretjih držav v okviru centralnega sistema ETIAS, ki navedene podatke tudi hrani. Centralni sistem upravlja agencija Frontex. Povezava centralnega sistema z državami članicami bo potekala v okviru informacijskega sistema z varnimi in šifriranimi vmesniki. Vlogo upravljavca osebnih podatkov, ki jih obdeluje posamezna država članica v centralnem sistemu ETIAS, ima v skladu s 7. točko 4. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES³² nacionalna enota ETIAS.

112.f člen

Naloge nacionalne enote ETIAS so opredeljene v 8. členu Uredbe 2018/1240/EU, pri čemer je nacionalna enota ETIAS po avtomatski obravnavi podatkov, ki poteka v centralnem sistemu ETIAS, odgovorna za neavtomatizirano (ročno) obravnavanje prošelj za potovalno odobritev in odločanje o njih, zagotavljanje posodobljenosti podatkov o prosilcih, odločanje o izdaji potovalnih odobritev z omejeno zemeljsko veljavo, zagotavljanje informacij prosilec o postopku v primeru pritožbe ter razveljavitev in preklic potovalne odobritve. Proces obdelave prošnje za potovalno odobritev je zasnovan tako, da je preprost in učinkovit. Prosilec izpolni spletni obrazec in plača pristojbino, nato se podatki avtomatsko preverijo v različnih zbirkah podatkov, kot so Europol, Interpol, SIS, VIS, Eurodac, EES in nadzorni seznam ETIAS. Ta avtomatska preverjanja potekajo v okviru centralnega sistema ETIAS (20. člen Uredbe 2018/1240/EU). Večina prošelj bo odobrena v nekaj minutah. V primeru zadetka, ko avtomatski sistem zazna morebitno ujemanje podatkov prosilca z zbirkami podatkov, ki jih preverja, postopek obdelave prošnje postane bolj podroben. Takrat se prošnja pošlje v nadaljnjo neavtomatizirano (ročno) obravnavo nacionalni enoti ETIAS, ki temeljito preveri prošnjo in odloči o nadaljnjih ukrepih. Prosilec je o odločitvi obveščen po e-pošti. Če je prošnja odobrena, je odobritev povezana s potnim listom prosilca in velja za obdobje treh let ali do izteka veljavnosti potnega lista, kar

³² UL L št. 119 z dne 4. maja 2016, str. 1; Splošna uredba o varstvu podatkov.

nastopi prej. Avtomatizirana in ročna obdelava prošenj je urejena v 15., 25., 27., 28., 30., 31., 32., 36. in 37. členu Uredbe 2018/1240/EU. Nacionalna enota ETIAS je umeščena v generalno policijsko upravo.

ETIAS nacionalna enota na podlagi 21. in 29. člena Uredbe 2018/1240/EU pri izvajanju nalog sodeluje z nacionalnimi enotami ETIAS držav članic ter agencijama Europol in Frontex. Pri izvajanju nalog ji pomoč nudijo tudi nacionalni organi, ki opravljajo naloge preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih ali drugih hudih kaznivih dejanj.

Uredba 2018/12140/EU določa, da država članica imenuje centralno točko, ki ima dostop do centralnega sistema ETIAS. V Sloveniji bo centralna točka dostopa v nacionalni enoti ETIAS, ki je sicer del iste organizacije kot imenovani organi (preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj je v skladu s 4. členom ZNPPol naloga policije), vendar bo zaradi umeščenosti v generalno policijsko upravo delovala popolnoma neodvisno od imenovanih organov. Imenovani organi bodo imeli zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih kaznivih dejanj ali drugih hudih kaznivih dejanj pravico zaprositi za vpogled v podatke, zabeležene v centralnem sistemu ETIAS. Do podatkov bodo lahko dostopali le pod strogimi pogoji, določenimi v uredbi. To vključuje obrazloženo elektronsko ali pisno zaprosilo, da je dostop potreben za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja terorističnega kaznivega dejanja ali drugega hudega kaznivega dejanja in sorazmeren ter da obstajajo dokazi ali utemeljeni razlogi za domnevo, da bo vpogled v podatke, shranjene v centralnem sistemu ETIAS, pripomogel k preprečevanju, odkrivanju ali preiskovanju katerega koli zadevnega kaznivega dejanja, zlasti kadar obstaja utemeljen sum, da osumljenec, storilec ali žrtev terorističnega kaznivega dejanja ali drugega hudega kaznivega dejanja spada v eno od kategorij potnikov, ki jih zajema uredba. Izjemoma je vpogled brez preverjanja pogojev v podatke mogoč le v nujnih primerih, kadar je treba preprečiti neposredno nevarnost za življenje ljudi, povezano s terorističnim kaznivim dejanjem ali drugim hudim kaznivim dejanjem. V takšnih primerih se upravičenost preverja naknadno.

O imenovanih organih in o centralni točki dostopa se uradno obvesti eu-LISA in Evropsko komisijo, kot to izhaja iz člena 50(2) Uredbe 2018/1240/EU.

112.g člen

Uredba 2018/1240/EU v 34. členu opredeljuje varnostno preverjanje, ki ga bo opravljala nacionalna enota ETIAS z namenom preučitve, ali bi prisotnost državljanov tretjih držav na ozemlju držav članic pomenila tveganje za varnost ali nezakonito priseljevanje oziroma visoko tveganje za epidemijo. V navedeni uredbi je jasno opredeljen izraz »nadzorni seznam ETIAS«, ki se neposredno uporablja tudi v slovenskem pravnem redu. Nadzorni seznam ETIAS vsebuje podatke o osebah, ki so osumljene terorističnega ali drugega hudega kaznivega dejanja ali udeležbe pri njem ali za katere obstajajo stvarni indici ali utemeljeni razlogi za sum, da bodo storile teroristično ali drugo hudo kaznivo dejanje. Elemente nadzornega sistema ETIAS določa četrti odstavek 34. člena Uredbe 2018/1240/EU. Odgovornost in naloge v zvezi z nadzornim seznamom ETIAS so določene v členu 35 Uredbe 2018/1240/EU.

Predlagani drugi odstavek določa teroristična kazniva dejanja in druga huda kazniva dejanja, ki so določena v seznamu kaznivih dejanj, ki je priloga k Uredbi 2018/2140/EU, in na katerih temelji nadzorni seznam ETIAS. Ta kazniva dejanja so navedena v 112.č členu tega zakona in se jim v predlaganem drugem odstavku dodajata še dve drugi kaznivi dejanji, ki izhajata iz navedenega seznama uredbe, in sicer kaznivo dejanje požiga po 222. členu ter javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti po 297. členu KZ-1, ki sta v Uredbi 2018/2140/EU posebej opredeljeni.

Predlagani tretji odstavek določa, da Nacionalna enota ETIAS v roku enega leta po preteku koledarskega leta, ko je bil opravljen vnos podatkov, vsaj enkrat letno izvrši pregled, če je vpis podatkov še potreben.

K 18. členu:

Direktiva 2023/977/EU v recitalu št. 4 med drugim določa, da je za učinkovit boj proti čezmejnemu kriminalu bistvenega pomena, da si pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj hitro izmenjujejo informacije in med seboj operativno sodelujejo. Ker ureditev v 117. členu ZNPPol obsega le posredovanje podatkov, se v naslovu člena, v prvem, drugem, petem in šestem odstavku 117. člena ZNPPol dodajajo še informacije. Ker 117. člen ZNPPol tudi sicer ni konsistenten pri uporabi izrazov »podatki« in »osebni podatki«, se v ustreznih odstavkih črta izraz »osebni«. V skladu s predlagano ureditvijo pa se izraz »osebni podatki« ohranja v tretjem in četrtem odstavku 117. člena ZNPPol, saj je glede na določbe Zakona o varstvu osebnih podatkov na področju obravnavanja kaznivih dejanj³³ in vsebino navedenih odstavkov potrebno razločevanje »osebnih podatkov« od »podatkov«.

Direktiva 2023/977/EU določa, da se informacije z drugimi državami članicami oziroma državami, za katere velja direktiva, primarno izmenjujejo prek enotne kontaktne točke, in sicer se z določenim izjemami posredujejo tako zaprosila za informacije drugim kontaktnim točkam (4. člen) kot informacije, ki so odgovor na zaprosilo (5. člen), ali informacije, ki so posredovane na lastno pobudo (7. člen). Policija prek enotne kontaktne točke informacije izmenjuje tudi s tretjimi državami, za kar pa se ne uporabljajo določbe Direktive 2023/977/EU. Prav tako določbe Direktive 2023/977/EU ne vplivajo na izmenjavo podatkov v okviru uporabe pravil prava EU o posebnih sistemih ali okvirih za take izmenjave, kot sta na primer Direktiva 2016/681/EU in Uredba 2018/1240/EU.

S predlaganim novim, sedmim odstavkom se določa, da policija podatke in informacije ter zaprosila za podatke in informacije prejema in posreduje prek enotne kontaktne točke, pri čemer je umeščenost kontaktne točke v okviru organizacije policije določena s predlagano spremembo 20. člena Zakona o organiziranosti in delu v policiji.³⁴

S predlaganim novim, osmim odstavkom se prenaša opredelitev izraza »informacije« iz četrtega do sedmega odstavka 2. člena Direktive 2023/977/EU, pri čemer gre za vse informacije, ki so policiji dostopne neposredno, kot tudi za informacije, ki jih policija lahko pridobi z uporabo 115. člena ZNPPol oziroma 148. člena ZKP, medtem ko je izraz »podatek« že opredeljen v 15. točki 3. člena ZNPPol. Policiji so neposredno dostopne informacije iz policijskih evidenc in evidenc, do katerih je policiji neposreden dostop omogočen na drugih pravnih podlagah, kot je na primer v primeru evidence zaprtih oseb v skladu z Zakonom o izvrševanju kazenskih sankcij.³⁵ Prav tako se za neposredno dostopne informacije štejejo informacije, ki jih policija pridobi neposredno iz javno dostopnih virov, vključno s spletom in javnimi podatki. Čeprav so navedene informacije že v neposredno dostopnih informacijah, se, da bi se izognili kakršnim koli dvomom, izrecno dodajajo tudi v samo 3. točko osmega odstavka 117. člena. Navedene informacije glede na 2. točko 17. člena Uredbe (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ namreč neposredno pridobiva in obdeluje tudi Europol, da se omogočijo boljše razumevanje kriminalnih pojavov in trendov, zbiranje informacij o kriminalnih združbah in odkrivanje povezav med posameznimi kaznivimi dejanji (recital št. 23). Glede na obravnavane države, ki jih zavezujejo določbe Direktive 2023/977/EU, se bo način izmenjave podatkov in informacij, kot je določen v 117. do 117.č členu, uporabljal za izmenjavo podatkov in informacij z drugimi državami članicami EU in z drugimi državami schengenskega območja, ki niso članice EU. Posledično se iz prvega odstavka tudi črtajo države članice EGS.

Glede na načela, ki v skladu z Direktivo 2023/977/EU veljajo za izmenjavo informacij (3. člen), enotna kontaktna točka do informacij dostopa v skladu s pooblastili na podlagi 115. člena ZNPPol in 148. člena

³³ Uradni list RS, št. 177/20; ZVOPOKD.

³⁴ Uradni list RS, št. 15/13, 11/14, 86/15, 77/16, 77/17, 36/19, 66/19 – ZDZ, 200/20, 172/21, 105/22 – ZZNŠPP in 141/22; ZODPol.

³⁵ Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15, 11/18, 200/20 – ZOOMTVI in 141/22; ZIKS-1.

ZKP, s čimer se upoštevata načeli razpoložljivosti in enakovrednega dostopa. Načelo zaupnosti izhaja iz šestega odstavka 117. člena in 118. člena ZNPPol, načelo lastništva podatkov pa iz petega odstavka 117. člena ZNPPol in 3. točke prvega odstavka 70. člena ZVOPOKD, medtem ko se načelo zanesljivosti podatkov upošteva s petim odstavkom 117. člena ZNPPol ter 4. točko 5. člena in 48. členom ZVOPOKD.

K 19. členu:

117.a člen

S predlaganim novim, 117.a členom se ureja delovanje enotne kontaktne točke v razmerju do drugih držav članic EU oziroma držav, za katere velja Direktiva 2023/977(EU), ne pa tudi s tretjimi državami.

Predlagani prvi odstavek 117.a člena ZNPPol ureja jezik komuniciranja enotne kontaktne točke pri izmenjavi zaprosil in informacij z drugimi državami članicami EU ter uporabo Europolove mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij. Direktiva 2023/977/EU v šestem odstavku 4. člena določa, da se zaprosila za informacije enotni kontaktni točki druge države članice predložijo v enem od jezikov, vključenih na seznam, ki ga je pripravila ta država članica v skladu z 11. členom te direktive, ki določa, da države članice določajo in posodablajo seznam z enim ali več jeziki, v katerih lahko njihova enotna kontaktna točka izmenjuje informacije (seznam vključuje tudi angleščino). Jezik izmenjave zaprosil oziroma informacij pa Direktiva 2023/977/EU določa tudi v tretjem odstavku 5. člena in četrtem odstavku 6. člena, čemur sledi tudi predlagana vsebina prvega odstavka 117.a člena.

Direktiva 2023/977/EU v 16. členu določa, da države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka ali njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj pri posredovanju zaprosil za informacije, informacij na podlagi takih zaprosil ali informacij na lastno pobudo na podlagi II. ali III. poglavja ali na podlagi 12. člena uporabljajo Europolovo mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij (SIENA). Države članice lahko svojim enotnim kontaktnim točkam ali svojim pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj dovolijo, da ne uporabljajo SIENA, kar pomeni da se SIENA uporablja prvenstveno in ne kot edina oblika izmenjave informacij.

Direktiva 2023/977/EU v 16. členu ureja tudi enotni elektronski sistem upravnega poslovanja, ki ga enotna kontaktna točka uporablja kot odložišče in katerega specifične so, poleg povezanosti s SIENO, da avtomatizirano navzkrižno preverja prejeta zaprosila za podatke in informacije s posredovanimi ter drugimi podatki in informacijami, zabeleženimi v sistemu upravnega poslovanja, in omogoča avtomatizirano pripravo statističnih podatkov v zvezi z izmenjavo podatkov in informacij. Gre za preverjanje podatkov in informacij tudi v že prejetih oziroma poslanih zaprosilih, odgovorih in drugih evidencah, do katerih dostopa enotna vstopna točka (ne gre zgolj za policijske evidence). Osebni podatki v sistemu upravnega poslovanja enotne kontaktne točke se hranijo le toliko časa, kot je to nujno potrebno in sorazmerno, ter se nepreklicno izbrišejo, ko hramba ni več potrebna in sorazmerna.

Direktiva 2023/977/EU dalje v recitalu št.16 določa, da lahko države članice pridobijo informacije tako, da zanje zaprosijo enotno kontaktno točko drugih držav članic. Slovenska policija ima enotno kontaktno točko (tako imenovani SPOC »Single Point of Contact«) organizirano v Sektorju za mednarodno policijsko sodelovanje Uprave kriminalistične policije Generalne policijske uprave. S predlogom se tako določa, da enotna kontaktna točka zaprosila ter podatke in informacije kot odgovore na zaprosila ali na lastno pobudo posreduje enotnim kontaktnim točkam drugih držav. Kadar jih posreduje drugim imenovanim organom, jih v vednost posreduje tudi enotni kontaktni točki te države, razen v primeru s predlogom določenih izjem, naštetih v Direktivi 2023/977/EU. S predlogom se v nacionalni pravni red prenaša tudi vsebina prvega in drugega odstavka 4. člena, tretjega odstavka 5. člena, četrtega odstavka 7. člena in 8. člena Direktive 2023/977/EU.

S predlaganim sedmim odstavkom, ki ureja posredovanje informacij Europolu, se v zakon prenaša vsebina 12. člena Direktive 2023/977/EU.

117.b člen

S predlaganim prvim odstavkom novega, 117.b člena ZNPPol se prenaša vsebina tretjega odstavka 4. člena Direktive 2023/977/EU, ki določa, kdaj lahko enotna kontaktna točka zaproša za informacije in podatke druge države. S predlaganim drugim odstavkom se določa minimalna vsebina zaprosila, s predlaganim tretjim odstavkom pa razlogi za nujno obravnavo zaprosila, s čimer se v zakon prenašata določbi četrtega in petega odstavka 4. člena Direktive 2023/977/EU. Predlagana določba določa minimalne standarde, ki jih zaprosilo mora vsebovati, s čimer se poenotita obličnost in vsebina zaprosil, z namenom hitre in kvalitetne izmenjave zaprosil. Policija za izmenjavo zaprosil v posamičnem primeru potrebuje utemeljene razloge, da so zaprosene informacije v drugi državi članici EU na voljo. Gre za standard, ki je v ZNPPol že uveljavljen pri izmenjavi podatkov PNR (prvi in drugi odstavek 112.c člena ZNPPol), in sicer nacionalna enota za informacije o potnikih glede na utemeljene razloge v posamičnem primeru posreduje podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave enotam za informacije o potnikih drugih držav članic EU in agenciji Europol, če nacionalna enota za informacije o potnikih oceni, da je takšno posredovanje podatkov potrebno za njihovo odločanje oziroma odzivanje zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih ali hudih kaznivih dejanj. V primeru izmenjave podatkov in informacij, kot jih ureja predlagani 117.b člen, bo policija ta standard izpolnila, kadar bo v konkretnem primeru zaradi preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj na primer zasegla italijanske registrske tablice, ugotovila, da gre za italijanski račun ali italijansko vozniško dovoljenje in podobno, in bo zato zaprosilo poslala na italijansko enotno kontaktno točko.

117.c člen

S predlogom novega, 117.c člena ZNPPol se ureja posredovanje podatkov in informacij na zaprosila drugim državam članicam EU, upošteva določbo 5. člena Direktiva 2023/977/EU. Vsebina prvega odstavka 5. člena direktive, ki določa časovne okvirje za posredovanje informacij, se prenaša v prvi odstavek 117.c člena. Urejajo se tudi odstopanja od spoštovanja teh časovnih okvirjev. Vsebina drugega odstavka 5. člena direktive, ki ureja ravnanje zaprosene države v primeru potrebe po predhodni sodni odobritve iz 9. člena direktive, se ureja v predlogu drugega odstavka 117.c člena ZNPPol.

Sodna odobritev se nanaša na primere, ko policija do posredno dostopnih podatkov in informacij ne more dostopati sama, ampak le prek sodišča, pri čemer ne gre za podatke, ki bi jih država članica EU pridobila z evropskim preiskovalnim nalogom.

Direktiva 2023/977/EU v tretjem odstavku 6. člena določa možnost zaprosila za dopolnitev in dodatna pojasnila ter tek rokov za posredovanje informacij, v drugem odstavku 6. člena pa razloge za zavrnitev pošiljanja (dela) informacij. Pri tem gre za razloge za zavrnitev posredovanja podatkov in informacij na zaprosilo tujega partnerja, medtem ko gre v 117.a členu za varovalko, da enotna kontaktna točka ne pošlje slovenskega zaprosila v tujino iz razlogov v 6. odstavku 117.a člena. Navedena vsebina direktive se v nacionalni pravni red prenaša s predlogom tretjega in četrtega odstavka 117.c člena ZNPPol.

117.č člen

Direktiva 2023/977/EU v 7. členu določa posredovanje podatkov in informacij na lastno pobudo, in sicer v prvem odstavku fakultativno možnost posredovanja, v drugem odstavku pa obligatorno posredovanje informacij (v primerih hudih kaznivih, razen v primeru izrecno določenih izjem iz točk c ali f prvega odstavka 6. člena direktive oziroma 3. ali 6. točke četrtega odstavka 117.c člena ZNPPol).

Za huda kazniva dejanja se v skladu s tretjim odstavkom 2. člena direktive štejejo kazniva dejanja iz drugega odstavka 2. člena Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ in kazniva dejanja iz prvega in drugega odstavka 3. člena Uredbe 2016/794/EU. Kazniva dejanja iz Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ so v ZNPPol vključena v drugem odstavku 45. člena ZNPPol, dodatno pa se glede na vsebino Uredbe 2016/794/EU v predlaganem tretjem odstavku 117.č člena določata še kaznivi dejanji požiga iz 222. člena in sabotaje iz 357. člena KZ-1. Ker Uredba 2016/794/EU v 3. členu v povezavi s hudimi kaznivimi dejanji določa tudi kazniva dejanja, ki so s hudimi kaznivimi dejanji povezana, se s predlaganim tretjim in četrtem odstavkom novega, 117 č člena ZNPPol ureja tudi navedena vsebina.

K 20. členu:

125. člen ZNPPol taksativno določa vsebino posameznih evidenc, ki vsebujejo osebne in druge podatke ter so določene že v 123. členu ZNPPol. S predlaganimi spremembami se posega v vsebino posameznih evidenc, kot sledi v nadaljevanju.

Evidenca kaznivih dejanj iz 1. točke določa nabor podatkov, ki jih sme policija voditi v zvezi s storitvijo kaznivega dejanja. Poleg podatkov o storilcu sme voditi tudi skupne podatke o oškodovancih, prijaviteljih in drugih osebah, ki so dale obvestila, skupne podatke o fizičnih osebah, pravnih osebah in državnem organu kot prejemniku premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, ter o drugih osebah, na katere je bila premoženjska korist prenesena. Zaradi celovitosti vpogleda v obravnavano zadevo se s predlagano spremembo določa, da se morajo v evidenci kaznivih dejanj voditi tudi skupni podatki o drugih osebah, če so bili zoper njih izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi. S predlagano spremembo se v 1. točki (evidenca kaznivih dejanj) poleg fotografij, avdio- in videoposnetkov posebej navajajo tudi dokumenti, ki nastanejo pri preiskovanju kaznivega dejanja ali zaradi njega, s čimer se v okviru projekta izvajanja elektronske izmenjave podatkov med policijo, državnim tožilstvom in sodiščem omogočata e-hramba (posledično ukinitvev mikrofilma) in uvajanje e-poslovanja v kazenskih zadevah – to je elektronsko pošiljanje dokumentov državnemu tožilstvu in sodiščem.

S predlagano dopolnitvijo 2. točke (evidenca prekrškov) se, upošteva določbo 38. člena Ustave Republike Slovenije, v skladu s katero morata biti nabor in namen zbiranja osebnih podatkov določena z zakonom, smiselno prenaša vsebina iz drugega odstavka 19. člena Pravilnika o policijskih pooblastilih.

S predlagano spremembo 3. točke (evidenca iskanih oseb) se posodablja vsebina celotne evidence, tudi ob upoštevanju kategorij podatkov v SIS, ki jih narekuje Uredba 2018/1862/EU.

S predlagano dopolnitvijo 7. točke (evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek) se določa, da se v evidenci hrani tudi podatek o vrsti komunikacijskega sredstva, ki je bilo nadzorovano. Policija po prenehanju izvajanja prikritih preiskovalnih ukrepov ne hrani več izsledkov prikritih preiskovalnih ukrepov, prav tako odredbe preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca za ukrepe, navedene v 153. členu ZKP (149.a, 149.b, 149.c, 150., 150.a, 150.b, 151., 155. in 155.a člen ZKP), po izvršitvi pošlje pristojnemu tožilstvu in se te na policiji ne hranijo več, saj vsebujejo izsledke prikritih preiskovalnih ukrepov.

Nadzor nad izvajanjem prikritih preiskovalnih ukrepov na podlagi Zakona o parlamentarnem nadzoru obveščevalnih in varnostnih služb³⁶ med drugim izvaja tudi Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb (KNOVS), ki ji je policija dolžna omogočiti izvedbo njenih nalog. Prav tako policija vsake štiri mesece na podlagi 22. člena navedenega zakona poroča KNOVS o izvedenih prikritih preiskovalnih ukrepih, med drugimi tudi o številu in vrsti komunikacijskih sredstev, nadzorovanih v posameznih zadevah. Ker policija ne hrani odredb pristojnih organov, je treba vsaj v minimalnem obsegu KNOVS zagotoviti preglednost izvajanja prikritih preiskovalnih ukrepov.

S predlagano spremembo 8. točke (evidenca preiskav DNK) se namesto vodenja podatka o osebnem imenu osebe, ki je vzorec odvzela, določa identifikacijska oznaka te osebe, prek katere je v nadaljevanju zagotovljena povezava na ime osebe. Preostale spremembe so redakcijske.

S predlagano spremembo 14. točke (evidenca daktiloskopiranih oseb) in 15. točke (evidenca fotografiranih oseb) se namesto vodenja podatka o osebnem imenu osebe, ki je odtise odvzela oziroma osebo fotografirala, določa identifikacijska oznaka te osebe, s katero je v nadaljevanju zagotovljena povezava na ime osebe. Prav tako se opušča vodenje podatka o vzdevku ali lažnem imenu, saj se navedeni podatek že hrani v evidenci kaznivih dejanj. Pri navezavi osebe na zapis v evidenci

³⁶ Uradni list RS, št. 93/07 – uradno prečiščeno besedilo.

daktiloskopiranih oseb in fotografiranih oseb se povežejo tudi vsi drugi podatki, povezani s to osebo, zaradi česar gre za nepotrebno podvajanje podatkov.

Predlagana sprememba 19. točke (evidenca prikritih kontrol) je potrebna zaradi sprejetja Uredbe 2018/1862/EU, ki jo je treba prenesti v notranjo zakonodajo. Ker je ukrep prikrite kontrole (ukrep namenske kontrole se po predlogu za spremembe 44. in 45. člena ZNPPol opušča) zaradi določb navedene uredbe mogoč za večje število predmetov in za negotovinska plačilna sredstva, mora policija tehnično prilagoditi samo evidenco. Posledično je tako treba tudi posodobiti vsebino celotne evidence. Po eni strani se obseg podatkov v evidenci v primerjavi z veljavno ureditvijo glede na dejanske potrebe zmanjšuje, po drugi strani pa se glede na kategorije podatkov o osebah, ki jih vsebuje ukrep razpisa v SIS v skladu z Uredbo 2018/1862/EU, v evidenco dodajajo tudi fotografija, prstni odtisi, odtisi dlani in osebni opis iskane osebe. Prav tako se v evidenco dodajajo podatki, ki omogočajo identifikacijo predmeta ali negotovinskega plačilnega sredstva, za katerega je razpisan ukrep prikrite, poizvedovalne ali namenske kontrole v skladu z Uredbo 2018/1862/EU. Predlagatelj potrebo po vnosu fotografij in prstnih odtisov utemeljuje na podlagi recitalov št. 7, 16, 19 in 20 k Uredbi 2018/1862/EU. V skladu z navedeno uredbo sme policija v okviru interoperabilnosti v SIS vnašati vse podatke, ki bi pomagali končnemu uporabniku potrditi identiteto osebe. Bistvo interoperabilnosti je združevanje različnih informacijskih sistemov, sam element SIS pa že pozna svojo zbirko prstnih odtisov SIS-AFIS, ki se uporablja le za ugotavljanje in potrjevanje identitete. V navedeno evidenco se bodo poleg alfanumeričnih podatkov vnašali fotografije, prstni odtisi in odtisi dlani, ki jih policija že ima, vse z namenom lažje identifikacije. Vsi podatki se izbrišejo iz evidence takoj, ko preneha veljati ukrep. Zaradi invazivne narave ukrepov se tudi zaradi sodelovanja z drugimi državami tako zagotavlja točnost podatkov.

S predlagano spremembo 30. točke 125. člena ZNPPol se spreminja nabor podatkov v evidenci potnikov, prijavljenih na let (API). Nabor podatkov se usklajuje z določili 98. člena Zlet-1, objavljen v Uradnem listu RS, št. 85/24, z dne 4.10.2024, in začne veljati 6 mesecev po objavi v Uradnem listu RS.

Besedilo v 31. točki 125. člena ZNPPol se spreminja v skladu z odločbo Sodišča EU C-817/19, in sicer: – spremenjeno besedilo ZNPPol »podatki iz letalske vozovnice, vključno s številko letalske vozovnice, datumom izdaje, podatkom o enosmernih letalskih vozovnicah in navedbo cene letalske vozovnice s pripadajočimi pristojbinami« pomeni prenos besedila iz 13. točke Priloge I Direktive 2016/681/EU, ki se glasi »Informacije na vozovnici, vključno s številko vozovnice, datumom izdaje vozovnice, enosmernimi vozovnicami in podatki ATFQ (automated ticket fare quote)«; ker morajo biti zakonska določila v slovenskem jeziku, besedilo pomeni prevod kratice in besedila v angleškem jeziku, hkrati pa pomeni bolj podrobno opredeljene podatke, ki jih policija lahko zbira in obdeluje (veljavno besedilo ZNPPol se glasi »datum in kraj izdaje ter drugi podatki z letalske vozovnice«), kar je v skladu zahtevo po jasnosti in pomenski določljivosti predpisov;

– spremenjeno besedilo ZNPPol »poštni naslov, telefonska številka in elektronski naslov potnika« pomeni prenos besedila iz 5. točke Priloge I Direktive 2016/681/EU, ki se glasi »Naslov in kontaktni podatki (telefonska številka, naslov elektronske pošte)«, kar pomeni bolj podrobno opredeljene podatke, ki jih policija lahko zbira in obdeluje (veljavno besedilo ZNPPol se glasi »naslovi in drugi kontaktni podatki iz rezervacije letalske vozovnice«), torej samo kontaktne podatke, ki se nanašajo na potnika in ne na tretje osebe, kar je v 131. točki odločbe Sodišča EU C-817/19 tudi izrecno navedeno (»Glede rubrike 5, ki se nanaša na »[n]aslov in kontaktn[e] podatki[e] (telefonska številka, naslov elektronske pošte),« je treba navesti, da v tej rubriki ni izrecno navedeno, ali se navedeni naslov in navedeni kontaktni podatki nanašajo le na letalskega potnika ali tudi na tretje osebe, ki so rezervirale let za letalskega potnika, tretje osebe, prek katerih je mogoče doseči letalskega potnika, ali celo tretje osebe, ki jih je treba obvestiti v nujnih primerih. Vendar kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 162 sklepnih predlogov, ob upoštevanju zahtev po jasnosti in natančnosti te rubrike ni mogoče razlagati tako, da implicitno dovoljuje tudi zbiranje in pošiljanje osebnih podatkov takih tretjih oseb. Zato je treba navedeno rubriko razlagati tako, da se nanaša le na poštni naslov in kontaktne podatke, in sicer telefonsko številko in naslov elektronske pošte letalskega potnika, na ime katerega je opravljena rezervacija.«);

– spremenjeno besedilo ZNPPol »podatek v zvezi s statusom potnika v okviru programa zvestobe določene letalske družbe ali skupine letalskih družb ter identifikacijska številka tega potnika kot pogostega potnika« pomeni prenos besedila iz 8. točke Priloge I Direktive 2016/681/EU, ki se glasi »Informacije v zvezi s programi za pogoste potnike«, kar pomeni bolj podrobno opredeljene podatke, ki jih policija lahko zbira in obdeluje (veljavno besedilo ZNPPol se glasi »informacije v zvezi s programi za pogoste potnike«), torej samo status potnika in identifikacijsko številko tega potnika, kar je v 133. točki odločbe Sodišča EU C-817/19 tudi izrecno navedeno (»Glede rubrike 8, ki se nanaša na »[i]nformacije v zvezi s programi za pogoste potnike«, je treba navesti, da jo je treba razlagati, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 164 sklepnih predlogov, tako da se nanaša izključno na podatke v zvezi s statusom zadevnega potnika v okviru programa zvestobe določene letalske družbe ali skupine letalskih družb ter na identifikacijsko številko tega potnika kot pogostega potnika. Rubrika 8 torej ne omogoča zbiranja informacij o transakcijah, s katerimi je bil ta status pridobljen.«);

– spremenjeno besedilo ZNPPol »informacije o mladoletnikih brez spremstva, mlajših od 18 let, kot so osebno ime in spol, starost, znanje jezikov, osebno ime in kontaktni podatki skrbnika pri odhodu ter sorodstveno razmerje z mladoletnikom, osebno ime in kontaktni podatki skrbnika pri prihodu in sorodstveno razmerje z mladoletnikom, podatki o zastopniku ob odhodu in prihodu« pomeni spremembo veljavnega besedila ZNPPol, ki se glasi »informacije o drugih morebitnih posebnostih, povezanih s potnikom«. Navedeno besedilo pomeni prenos besedila iz 12. točke Priloge I Direktive 2016/681/EU, ki se glasi »Splošne opombe (vključno z vsemi razpoložljivimi informacijami o mladoletnikih brez spremstva, mlajših od 18 let, kot so ime in spol, starost, znanje jezikov, ime in kontaktni podatki skrbnika pri odhodu ter sorodstveno razmerje z mladoletnikom, ime in kontaktni podatki skrbnika pri prihodu in sorodstveno razmerje z mladoletnikom, podatki o zastopniku ob odhodu in prihodu)«. Novo besedilo torej bolj podrobno opredeljuje podatke, ki jih policija lahko zbira in obdeluje, kar je v 134. in 135. točki odločbe Sodišča EU C-817/19 tudi izrecno navedeno (besedilo 134. točke se glasi: »Glede rubrike 12 je treba navesti, da se ta nanaša na »[s]plošne opombe (vključno z vsemi razpoložljivimi informacijami o mladoletnikih brez spremstva, mlajših od 18 let, kot so ime in spol, starost, znanje jezikov, ime in kontaktni podatki skrbnika pri odhodu ter sorodstveno razmerje z mladoletnikom, ime in kontaktni podatki skrbnika pri prihodu in sorodstveno razmerje z mladoletnikom, podatki o zastopniku ob odhodu in prihodu)«, besedilo 135. točke se glasi: »V zvezi s tem je treba najprej navesti, da izraz »splošne opombe« sicer ne izpolnjuje zahtev po jasnosti in natančnosti, ker kot tak ne določa nobene omejitve glede narave in obsega informacij, ki jih je mogoče na podlagi rubrike 12 zbrati in posredovati enoti za informacije o potnikih (glej v tem smislu mnenje 1/15 (Sporazum PNR med EU in Kanado) z dne 26. julija 2017, EU:C:2017:592, točka 160), vendar seznam med oklepaji ti zahtevi izpolnjuje.«).

S spremembami besedila v 31. točki 125. člena ZNPPol se nabor PNR podatkov, ki jih policija lahko zbira in obdeluje, oži v primerjavi z naborom podatkov v veljavnem 125. členu ZNPPol.

V besedilu se beseda »letalo« zamenjuje z besedo »zrakoplov«, kar je v skladu s terminologijo novele Zakona o letalstvu.

K 21. členu:

Predlagana sprememba prvega odstavka 126. člena ZNPPol je povezana s predlagano spremembo druge alineje prvega odstavka 128. člena, v kateri je natančneje določeno, da se smejo v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol podatki hraniti le do ugotovitve identitete neznanе osebe. V praksi se podatki, če se primerjajo s preostalimi podatki, vnesejo v evidenco, vendar se takoj brišejo (ne hranijo se), če je zadetek pozitiven ali je bila ugotovljena identiteta osebe.

Podatki o DNK in daktiloskopiranju, pridobljeni zaradi izločitve, se zbirajo na podlagi tretjega odstavka 149. člena in so namenjeni samo enkratni obdelavi z namenom izločitve tistih sledi, za katere obstaja verjetnost, da so prišle v stik z osebami iz domačega okolja oškodovancev. Primerjava je torej po sistemu 1 : 1 in se podatki ne vnašajo v nobeno evidenco. Teh oseb nikakor ne moremo enačiti z osebami, katerih identiteto je treba ugotoviti, po drugi strani pa ne gre za osebe, ki lahko zaradi narave

svojega dela kontaminirajo sled. Tem je namenjena evidenca iz 28. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona.

Obdelava podatkov oseb, katerih identiteto je treba ugotoviti, je opredeljena v 42., 128. in 129. členu. Ti podatki se primerjajo s podatki iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena in se obdelujejo, kot je to navedeno v 128. in 129. členu.

S predlagano spremembo drugega odstavka se predlaga poenotenje terminologije s Splošno uredbo o varstvu podatkov.

K 22. členu:

Pri ureditvi seznanitve z lastnimi osebnimi podatki v evidenci iz 1. točke (evidenca kaznivih dejanj), 2. točke (evidenca prekrškov), 7. točke (evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi) in 19. točke (evidenca prikritih kontrol) drugega odstavka 123. člena ZNPPol predlog zakona sledi načinu ureditve seznanitve z osebnimi in drugimi podatki določenim v prvem odstavku 181. člena ZDT-1. Navedena določba določa, da dostop do vsebine osebnih in drugih podatkov iz vpisnikov, imenikov in evidenc, ki se nanašajo na njih, pridobijo posamezniki, na katere se nanašajo, ali druge osebe, ki so v njih navedene v zvezi s pristojnostmi iz prvega odstavka 19. člena tega zakona šele po zastaranju kazenskega pregona ali po pravnomočnosti sodbe. Pred potekom rokov iz prejšnjega stavka pa lahko dostopajo do vsebine osebnih ali drugih podatkov samo v okviru sodnega postopka ali na podlagi odločbe sodišča. Glede na dejstvo, da v skladu s prvim odstavkom 180. člena ZDT-1 državna tožilstva obdelujejo v vpisnikih, imenikih in evidencah tudi osebne in druge podatke, ki so po zakonu, ki ureja kazenski postopek, po zakonu, ki ureja postopek pred organi za prekrške, po tem zakonu ali po drugih zakonih potrebni za odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj in prekrškov, policija v evidencah iz 1., 2., 7., in 19. točke 125. člena ZNPPol seznanitev z lastnimi osebnimi podatki ne more urediti drugače kot je to določeno v ZDT-1

Med temeljne dolžnosti policije spadajo ukrepi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter za varovanje življenja in osebne varnosti ljudi. Policija pri pridobivanju podatkov sodeluje z osebami, ki prostovoljno pošljejo operativne informacije, ali pa jih zaznajo in zabeležijo policisti (11. člen ZNPPol). Vsebine takih operativnih informacij so osebni podatek osebe, na katero se nanašajo. Tudi osebni podatek, ki glede na izraz vsebine določa posameznika, lahko razkriva vir podatka, zato ga mora policija zaščititi, da se zagotovita njegova varnost in anonimnost. S pošiljanjem blokiranih operativnih informacij posameznikom, ki so bili deležni operativne policijske obdelave, bi lahko prišlo do ogrožanja varnosti oseb, ki so pri tem prostovoljno sodelovale, s pošiljanjem blokiranih podatkov iz evidence groženj uslužbencem policije pa bi lahko prišlo do ogrožanja varnosti policistov in drugih ogroženih oseb, navedenih v evidenci iz 5. točke 125. člena ZNPPol, zato gre po mnenju predlagatelja v teh primerih (določene omejitve glede vpogleda v podatke določa tudi veljavni četrti odstavek 127. člena ZNPPol, omejitve pa dopušča tudi 25. člen ZVOPOKD) za upravičeno izjemo, ki je zamejena na čas, dokler trajajo ukrepi za varovanje v skladu s Pravilnikom o varovanju ogroženih uslužbencev policije (ta se na podlagi 33. člena ZODPol uporablja tudi za posameznika, ki je pomagal oziroma pomaga policiji), pri uveljavljanju pravice posameznika do seznanitve s svojimi podatki.

K 23. členu:

Predlagana dopolnitev prve alineje prvega odstavka 128. člena ZNPPol dodatno omogoča prenehanje hrambe podatkov v primerih pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ter takrat ko izbris obsodbe in s tem zakonska ali sodna rehabilitacija nastopita še pred potekom zastaralnega roka. V drugi alineji prvega odstavka 128. člena ZNPPol, ki ureja t.i. biometrične evidence se besedilo »policijska preiskava«, ki ga zakon natančneje ne opredeljuje, nadomešča z izrazom »do prejema odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka«. V nasprotnem primeru bi prišlo do nesorazmerne hrambe biometričnih podatkov (katerih ureditev je bila že predmet ustavnopravne presoje), do zastaranja kazenskega pregona v zadevah, v katerih je policija predhodno podala poročilo po desetem odstavku 148. člena ZKP. Ker se navedena odločitev državnega

tožilca v skladu s prvim odstavkom 134. člena Državnotožilskega reda³⁷ objavi le v internem opomniku, ki je sestavni del državnotožilskega spisa, je v predlagani spremembi drugega odstavka 128. člena ZNPPol dodatno predvideno pošiljanje obvestila o sprejeti odločitvi. Z namenom enotne zakonske ureditve se dodaja tudi obveznost pristojnega državnega tožilca o pošiljanju obvestila o zavrženju kazenske ovadbe in razlogih za zavrženje. Ne gre za novo obveznost državnih tožilcev, saj navedeno že ureja drugi odstavek 8. člena Uredbe o sodelovanju državnega tožilstva, policije in drugih pristojnih državnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin (Uradni list RS, št. 83/10, 28/21 in 87/22).

Predlagana dopolnitev druge alineje prvega odstavka omogoča hrambo podatkov tudi, kadar identiteta osebe ni bila ugotovljena. Dopolnitev poleg tega omogoča tudi prenehanje hrambe podatkov v primeru odstopa enoti specializiranega državnega tožilstva, ki je pristojna za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah (posebni oddelek), saj z odstopom kazenske zadeve drugim organom naloge in pooblastila policije prenehajo, ter takrat, ko izbris obsodbe in s tem zakonska ali sodna rehabilitacija nastopita še pred potekom zastaralnega roka. Ker po odstopu zadeve posebnemu oddelku policija ni več pristojna za obravnavanje navedenih oseb in posledično z nadaljnjimi odločitvami ni več seznanjena (na podlagi petega odstavka 158.a člena ZKP, je predvideno obveščanje predstojnika o zaključenem predkazenskem postopku, na podlagi petega odstavka 199. člena ZDT-1 je predvideno, da državni tožilec z obravnavanjem zadeve seznanjajo policijo, 82. člen Državnotožilskega reda pa ureja le pošiljanje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe, pri čemer se v primeru naznanitev ali obvestil Posebnemu oddelku ta določba ne uporablja), se s predlagano spremembo obravnava problematika hrambe navedenih podatkov v policiji. Nasprotno bi se namreč morali ti podatki hraniti do zastaranja kazenskega pregona. Predlagana zamejitev roka hrambe v teh zadevah ne bo v ničemer ovirala dela posebnega oddelka, saj mora policija hkrati z odstopom poslati podatke za nadaljnje preiskovanje posebnemu oddelku. V skladu s prvim odstavkom 10. člena Pravilnika o organizaciji, obveščanju in delu Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije,³⁸ ki se uporablja tudi za obveščanje posebnega oddelka, je policija dolžna poslati vse podatke o zadevi, zbrane in pridobljene do prejema obvestila. Predlagana sprememba tudi v ničemer ne vpliva na izvajanje določbe drugega odstavka 202. člena ZDT-1, saj bo policija ob pogojih iz navedene določbe še vedno lahko pozneje poslala tudi druge podatke, potrebne za izvajanje nalog policistov in državnih tožilcev posebnega oddelka.

Hramba podatkov v evidenci operativnih informacij (6. točka) se prenaša v novo sedmo alinejo, s čimer se skrajšuje čas hrambe. V večini primerov ni potrebe, da se podatki iz evidence operativnih informacij hranijo do zastaranja kazenskega pregona, zlasti ker operativna informacija nima dokazne vrednosti, temveč je največkrat le indic, na podlagi katerega policisti usmerjajo preiskavo. Roka hrambe v zakonu ni mogoče časovno opredeliti, ker je odvisen od vsebine posamezne operativne informacije, v praksi pa se bo moralo zagotoviti obdobjo sistematično vsebinsko preverjanje aktualnosti, pri čemer je določen triletni skrajni rok hrambe.

Predlagana sprememba v evidenci dogodkov (9. točka) se nanaša na spremembo roka hrambe, pri čemer se hramba podatkov v evidenci podaljšuje s treh na pet let, obenem pa se s predlagano spremembo 129. člena ZNPPol krajša čas hrambe blokiranih podatkov s petih let na dve leti. Z upoštevanjem načela sorazmernosti je predlagan skupen čas hrambe podatkov (vključno s hrambo blokiranih podatkov) sedem let, prej osem let.

Predlagana sprememba v evidenci oseb, ki jim je bila odvzeta prostost (10. točka) in v evidenci zadržanih oseb (23. točka) se nanaša na spremembo roka hrambe, pri čemer se hramba podatkov v navedenih evidencah podaljšuje iz dveh let na štiri leta, obenem pa se s spremembo 129. člena ZNPPol podatki v evidenci po poteku roka hrambe brišejo, s čimer se skupni rok hrambe podatkov ne spreminja in ostaja štiri leta.

³⁷ Uradni list RS, št. 7/12, 29/12, 45/16, 64/19, 191/20, 125/21, 204/21 in 54/23.

³⁸ Uradni list RS, št. 7/12.

Predlagana sprememba v evidenci uporabe prisilnih sredstev (13. točka) se nanaša na spremembo roka hrambe, pri čemer se hramba podatkov v evidenci iz 13. točke podaljšuje iz dveh let na štiri leta, obenem pa se s spremembo 129. člena ZNPPol podatki v evidenci po poteku roka hrambe brišejo, s čimer se skupni rok hrambe podatkov, ne spreminja in ostaja štiri leta.

Hramba podatkov v evidenci prikritih kontrol (19. točka) se prenaša v novo šestnajsto alinejo, saj se v skladu z določbo 55. člena Uredbe 2018/1862/EU razpis izvajanja ukrepa prikrite, namenske ali poizvedovalne kontrole po prenehanju izvajanja vključno z osebnimi podatki izbriše.

Veljavna ureditev je za podatke API in PNR določala enoten rok hrambe šest mesecev. Direktiva Sveta 2004/82/ES z dne 29. aprila 2004 o dolžnosti prevoznikov, da posredujejo podatke o potnikih³⁹ v 6. členu določa: »Po vstopu potnikov ti organi izbrišejo podatke v 24 urah po posredovanju, razen kadar so podatki potrebni pozneje za izvajanje zakonskih pooblastil organov, odgovornih za izvajanje kontrol oseb na zunanjih mejah, skladno z nacionalnimi zakoni in ob upoštevanju določb o varstvu podatkov po Direktivi 95/46/ES.« Z namenom, da se zagotovi spoštovanje rokov hrambe API podatkov (30. točka 125. člena ZNPPol), je za podatke iz 30. točke, torej API podatke, določen rok hrambe 24 ur po pridobitvi podatkov. Rok hrambe za PNR podatke (31. točka) ostaja nespremenjen, torej šest mesecev po pridobitvi podatkov.

Dopolnitev drugega odstavka je predlagana zaradi prenehanja hrambe podatkov tudi v sodbah, s katerimi je bila obtožba zavrnjena, in v primerih pravnomočne ustavitve kazenskega postopka. Policija mora biti za zagotovitev ustrezne hrambe podatkov obveščena tudi o zavrnilnih sodbah (da se prepreči hramba podatkov oseb, ki za očitano kaznivo dejanje niso bile pravnomočne obsojene) in o odstopih zadev v tujino. Črta se obveznost pošiljanja podatkov, ki niso povezani z njihovo hrambo. Dopolnitev drugega odstavka 128. člena ZNPPol posledično dopolnjuje tudi nov način urejanja podatkov iz evidence preiskav DNK, daktiloskopiranih oseb in evidence fotografiranih oseb, ki je bil sprejet z novelo ZNPPol-A na podlagi odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-I-312/11, 13. februar 2014. Ker lahko sodišča na podlagi prvega odstavka 519. člena ZKP ali 84. člena ZSKZDČEU-1 odstopijo nadaljevanje kazenskega postopka v tujo državo, je pomembno, da je policija s tem seznanjena, da lahko od ustrezne države pridobi podatke o zaključku postopka in s tem zagotovi zakonito hrambo podatkov v evidencah iz 8., 14. in 15. točke 125. člena ZNPPol.

Predlagana sprememba tretjega odstavka je redakcijska, saj je v drugem stavku veljavnega tretjega odstavka izostala beseda »dovoljen«.

S predlaganim novim 4. odstavkom se omogoča ministrstvu pristojnemu za obrambo, da ta uporablja podatke, ki jih zbira na podlagi izvajanja pooblastil določenih v tem zakonu, v svojih internih kadrovskih postopkih. Ker je ministrstvo eno bistvenih državnih organov za obrambo države mora kot tako zagotavljati notranjo varnost, nemoteno delovanje in nivo integriteta, kar lahko in mora udeležati tudi preko delovnopравниh disciplinskih postopkov. Ker je določeno, da mora biti tovrstna obdelava določena z zakonom, trenutno velja, da ministrstvo ne sme uporabiti podatkov zbranih pri obravnavanju kaznivega dejanja v lastnih kadrovskih postopkih, kar vpliva na uspešnost izvedbe disciplinskega postopka. Na podlagi navedenega se predlaga sprejetje novega četrtega odstavka.

K 24. členu:

S predlagano spremembo 129. člena ZNPPol se ukinja anonimizacija podatkov, zato se za podatke iz evidenc iz 3., 22. in 24. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol predvideva brisanje podatkov po poteku rokov hrambe določenih v 128. členu ZNPPol. Smiselno se je tako vsebina veljavne prve in druge alineje prvega odstavka 129. člena združila in tako predlagana prva alineja prvega odstavka 129. člena ZNPPol ureja vse evidence, katerih podatki se brišejo takoj po poteku rokov hrambe določenih v

³⁹ UL L št. 261/24 z dne 6. avgusta 2004, str.74; Direktiva 2004/82/ES.

128. členu ZNPPol. Zaradi namena upravljavca, da uredi hrambo podatkov v evidencah policije v skladu z načelom sorazmernosti, je podan predlog, da se po poteku rokov hrambe iz 128. člena ZNPPol brišejo tudi podatki iz 10., 11., 12., 13., 19. in 30. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol. Zaradi določbe 55. člena Uredbe 2018/1862/EU, ki po prenehanju izvajanja ukrepa določa njegov izbris, vključno z osebnimi podatki, se v prvo alinejo prvega odstavka 129. člena ZNPPol, ki določa brisanje podatkov po poteku rokov hrambe, dodaja evidenca iz 19. točke (evidenca prikritih kontrol). Prav tako se v četrti alineji prvega odstavka določa psevdonimiziranje podatkov v skladu s 129. a členom ZNPPol.

S predlagano spremembo prvega odstavka 129. člena ZNPPol se podatki v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol, ki se nanašajo na pogrešano osebo ali ugotovitev identitete neznane osebe ali trupla, z novo drugo alinejo smiselno ločujejo od podatkov, navedenih v drugem odstavku 129. člena ZNPPol, ker niso povezani z dokončanjem pred(kazenskega) in drugih postopkov na državnih tožilstvih in sodiščih, ampak le z ugotavljanjem identitete ali najdbe pogrešane osebe. Postopek se zaključi z najdbo pogrešane osebe ali s forenzično preiskavo.

S predlagano spremembo prve alineje 129. člena ZNPPol se API podatki (podatki iz 30. točke 125. člena ZNPPol) brišejo po poteku 24 ur, vendar le tisti, ki že pred tem ne postanejo del PNR podatkov in se hranijo naprej v evidenci iz 31. točke istega člena, saj so API podatki hkrati tudi del PNR podatkov, navedenih v 31. točki 125. člena ZNPPol.

Tretja alineja prvega odstavka 129. člena ZNPPol pa v zakonodajo vnaša obveznost brisanja PNR podatkov po poteku šestih mesecev od pridobitve (podatki iz 31. točke 125. člena ZNPPol) in sicer za tiste podatke, za katere ni bila potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji iz 112.č člena ZNPPol. Na ta način se zagotavlja načelo sorazmernosti in primerne varstva osebnih podatkov drugih letalskih potnikov. Podrobnejša obrazložitev je razvidna iz obrazložitve k 24. členu.

Z razlogom, da je hramba podatkov v evidencah policije urejena sorazmerno glede na namen zbiranja podatkov je v drugem odstavku 129. člena ZNPPol predvideno blokiranje podatkov za evidenco kaznivih dejanj (1. točka), evidenco prekrškov (2. točka), evidenco identifikacij (4. točka), evidenco groženj uslužbencem policije (5. točka), evidenco operativnih informacij (6. točka), evidenco oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek (7. točka), evidenco preiskav DNK (8. točka), evidenco dogodkov (9. točka), evidenco daktiloskopiranih oseb (14. točka), evidenco fotografiranih oseb (15. točka), evidenco iskanih in najdenih predmetov (16. točka), evidenco izdanih odredb za prepoved približevanja (18. točka), evidenco oseb, ki imajo prepoved udeležbe na športnih prireditvah (21. točka) in evidenco zadržanih oseb (23. točka). S predlogom je tako hramba blokiranih podatkov predvidena le za 14 od 31 evidenc policije iz drugega odstavka 123. člena ZNPPol. Za del evidenc, pri katerih se roki hrambe v 128. členu niso spreminjali, je po preteku le teh predvideno takojšnje brisanje podatkov, za del evidenc pa je s predlogom za spremembo 128. člena ZNPPol sorazmerno podaljšana hramba podatkov (Evidenca dogodkov za dve leti, Evidenca oseb, ki jim je odvzeta prostost za dve leti, Evidenca uporabe prisilnih sredstev za dve leti, Evidenca zadržanih oseb po zakonu, ki ureja nadzor državne meje za dve leti), vendar pa se skupni rok hrambe podatkov iz 128. člena ZNPPol in roka hrambe blokiranih podatkov iz 129. člena ZNPPol ne podaljšuje (Evidenca dogodkov skupaj sedem let, prej skupaj osem let, Evidenca oseb, ki jim je odvzeta prostost skupaj štiri leta, prej štiri leta, Evidenca uporabe prisilnih sredstev skupaj štiri leta, prej skupaj štiri leta, Evidenca zadržanih oseb po zakonu, ki ureja nadzor državne meje skupaj štiri leta, prej skupaj štiri leta).

EVIDENCE	ČAS HRAMBE (do zdaj)	ČAS HRAMBE BLOKIRANIH PODATKOV (do zdaj)	ČAS HRAMBE (novo)	ČAS HRAMBE BLOKIRANIH PODATKOV (novo)
1. evidenca kaznivih dejanj	do ustavitve policijske preiskave ali izdaje	30 let	do prejema obvestila o sprejetju	pet let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena

	<p>sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona</p>		<p>odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis konča brez uvedbe postopka ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe, ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona</p>	<p>zaporna kazen do enega leta, 15 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 25 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen</p>
<p>2. evidenca prekrškov</p>	<p>tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe; če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška</p>	<p>deset let</p>	<p>do prejema obvestila o ustavitvi postopka s strani prekrškovnega organa ali pristojnega sodišča ali do prejema obvestila o zavrnitvi obdolžilnega predloga s strani pristojnega sodišča ali tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe; če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška</p>	<p>deset let</p>
<p>3. evidenca iskanih oseb</p>	<p>dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje ali drug zakonit ukrep, vendar najdlje do zastaranja pregona</p>	<p>anonimizacija</p>	<p>dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje ali drug zakonit ukrep, vendar najdlje do</p>	<p>brisanje</p>

			zastaranja pregona	
4. evidenca identifikacij	eno leto po izvedbi postopka za ugotavljanje identitete	deset let	eno leto po izvedbi postopka za ugotavljanje identitete	deset let
5. evidenca groženj uslužbencem policije	pet let po datumu dogodka	dve leti	pet let po datumu dogodka	dve leti
6. evidenca operativnih informacij	do ustavitve policijske preiskave ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	30 let	do izteka razlogov, vendar najdlje tri leta	deset let
7. evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek	do ustavitve policijske preiskave ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	30 let	do prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis konča brez uvedbe postopka ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe, ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	pet let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 15 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 25 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen

<p>8. evidenca preiskav DNK</p>	<p>do ustavitve policijske preiskave ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona</p>	<p>deset let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 30 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 50 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen</p>	<p>do prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis konča brez uvedbe postopka, do odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah ali do najdbe pogrešane osebe ali do ugotovitve identitete neznane osebe ali identifikacije neznanega trupla ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona</p>	<p>brisanje podatkov po najdbi pogrešane osebe, ugotovitvi identitete neznane osebe in identifikaciji neznanega trupla;</p> <p>pet let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 15 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 25 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen</p>
---------------------------------	---	--	---	--

9. evidenca dogodkov	tri leta	pet let	pet let	dve leti
10. evidenca oseb, ki jim je odvzeta prostost	dve leti po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja, razen videoposnetka, ki se hrani dva meseca po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja	dve leti	štiri leti po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja, razen videoposnetka, ki se hrani dva meseca po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja	brisanje
11. evidenca varnostno preverjenih oseb	pet let	dve leti	pet let	brisanje
12. evidenca pritožb	pet let	dve leti	pet let	brisanje
13. evidenca uporabe prisilnih sredstev	dve leti	dve leti	štiri leta	brisanje
14. evidenca daktiloskopiranih oseb	do ustavitve policijske preiskave ali do najdbe pogrešane osebe ali identifikacije neznanega trupla ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	deset let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 30 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 50 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen	do prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis konča brez uvedbe postopka, do odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah ali do najdbe pogrešane osebe ali do ugotovitve identitete neznanе osebe ali identifikacije neznanega trupla ali do izdaje sklepa o	brisanje podatkov po najdbi pogrešane osebe, ugotovitvi identitete neznanе osebe in identifikaciji neznanega trupla pet let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 15 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 25 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen

			zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	
15. evidenca fotografiranih oseb	do ustavitve policijske preiskave ali do najdbe pogrešane osebe ali identifikacije neznanega trupla ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	deset let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 30 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 50 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen	do prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka, do odstopa oddelku specializiranega državnega tožilstva, pristojnemu za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, ali z zakonom določenim pristojnim organom v obrambnih silah ali do najdbe pogrešane osebe ali do ugotovitve identitete neznane osebe ali identifikacije neznanega trupla ali do izdaje sklepa o zavrženju	pet let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 15 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 25 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen

			kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	
16. evidenca iskanih in najdenih predmetov	dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje	dve leti	dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje	dve leti
17. evidenca vstopov v objekte policije	dva meseca po vstopu v objekt policije	brisanje	dva meseca po vstopu v objekt policije	brisanje
18. evidenca izdanih odredb za prepoved približevanja	tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe; če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška ali do izdaje sklepa o zavrnjenju kazenske ovadbe ali do pravnomočne oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona, v zvezi s katerim je bila osebi izdana odredba o prepovedi približevanja oziroma odredba o prepovedi udeležbe na športnih prireditvah	dve leti	tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe; če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška ali do izdaje sklepa o zavrnjenju kazenske ovadbe ali do pravnomočne oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona, v zvezi s katerim je bila osebi izdana odredba o prepovedi približevanja oziroma odredba o prepovedi udeležbe na	dve leti

			športnih prireditvah	
19. evidenca prikritih in namenskih kontrol	do ustavitve policijske preiskave ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	30 let	do izteka veljavnosti razpisa ukrepa	brisanje
20. evidenca posnetkov policijskih postopkov in določenih javnih zbiranj	45 dni od izdelave posnetka	brisanje	45 dni od izdelave posnetka	brisanje
21. evidenca oseb, ki imajo prepoved udeležbe na športnih prireditvah	tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe; če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona, v zvezi s katerim je bila osebi izdana odredba o prepovedi približevanja oziroma odredba o prepovedi udeležbe na športnih prireditvah	dve leti	tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe; če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona, v zvezi s katerim je bila osebi izdana odredba o prepovedi približevanja oziroma odredba o prepovedi udeležbe na športnih prireditvah	dve leti

22. evidenca odrejenih ukrepov sodišč	do izteka razlogov	anonimizacija	do izteka razlogov	brisanje
23. evidenca zadržanih oseb	dve leti po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja, razen videoposnetka, ki se hrani dva meseca po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja	dve leti	štiri leta po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja	brisanje
24. evidenca fotorobotov	do ustavitve policijske preiskave ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	anonimizacija	do prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis konča brez uvedbe postopka, ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence; če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona	brisanje
25. evidenca pogošanih oseb	do najdbe pogošane osebe oziroma identifikacije neznanega trupla	brisanje	do najdbe pogošane osebe oziroma identifikacije neznanega trupla	brisanje
26. evidenca neidentificiranih trupel	do najdbe pogošane osebe oziroma identifikacije neznanega trupla	brisanje	do najdbe pogošane osebe oziroma identifikacije neznanega trupla	brisanje

27. evidenca operativnih zaznamkov	30 dni od nastanka podatka	brisanje	30 dni od nastanka podatka	brisanje
28. evidenca oseb za izločitev	za uslužbence policije dve leti po prenehanju opravljanja nalog, povezanih z zavarovanjem ali preiskovanjem dokaznega materiala, ali po prekinitvi delovnega razmerja, za druge osebe, ki sodelujejo pri ogledu kraja kaznivega dejanja ali opravljajo dela v laboratoriju, pa deset let po odvzemu vzorca	brisanje	za uslužbence policije dve leti po prenehanju opravljanja nalog, povezanih z zavarovanjem ali preiskovanjem dokaznega materiala, ali po prekinitvi delovnega razmerja, za druge osebe, ki sodelujejo pri ogledu kraja kaznivega dejanja ali opravljajo dela v laboratoriju, pa deset let po odvzemu vzorca	brisanje
29. evidenca gradiv spolnega izkoriščanja mladoletnih oseb	do ugotovitve identitete mladoletne osebe, nato pa se hranijo še 60 let od dneva ugotovitve identitete te osebe	brisanje	do ugotovitve identitete mladoletne osebe, nato pa se hranijo še 60 let od dneva ugotovitve identitete te osebe	brisanje
30. evidenca potnikov, prijavljenih na let (API)	šest mesecev po pridobitvi podatkov	pet let	24 ur po pridobitvi podatkov	brisanje
31. evidenca potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR)	šest mesecev po pridobitvi podatkov	pet let	šest mesecev po pridobitvi podatkov	brisanje, če ni bila potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji iz 112.č člena ZNPPol; če je povezava potrjena, pa njihova psevdonimizacija in brisanje po treh letih od pridobitve

Z namenom upoštevanja načela sorazmernosti obdelave podatkov se krajšajo roki hrambe blokiranih podatkov v evidencah iz 1., 7., 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol. Ker gre za evidence, ki so vsebinsko povezane oziroma se nanašajo na podatke pridobljene v okviru preiskovanja kaznivih dejanj, je njihova hramba po blokiranju urejena skorajda enotno. Razlika je le pri hrambi podatkov v primeru, ko policija pošlje poročilo pristojnemu državnemu tožilcu, ker na podlagi zbranih obvestil in dokazov ugotovi, da ni podlage za kazensko ovadbo. S predlagano spremembo druge alineje drugega odstavka 129. člena ZNPPol so zaradi zagotavljanja sorazmernosti hrambe dodani evidenca kaznivih dejanj in evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek, redakcijsko pa se usklajuje poimenovanje posameznih kaznivih dejanj glede na določbe KZ-1.

S predlagano spremembo tretje alineje drugega odstavka 129. člena ZNPPol se predlaga, da se ne glede na določbe prve alineje tega odstavka podatki v evidencah iz 1. in 7. točke drugega odstavka 123. člena zakona brišejo v 30 dneh od pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe, od odstopa enoti Specializiranega državnega tožilstva, ki je pristojna za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili ali z zakonom, določenim pristojnim organom v obrambnih silah, ter od prejema sklepa o zavrženju, kadar ne gre za primere iz prejšnje alineje (druga alineja ureja le roke hrambe v primeru sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za posamezna kazniva dejanja ter iz razlogov po določbi 161.a in 162. člena ZKP, ne pa tudi v primeru sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za druga kazniva dejanja in zavrženja kazenskih ovadb iz razlogov, navedenih v 161. členu ZKP).

S predlagano spremembo četrte alineje drugega odstavka 129. člena ZNPPol se predlaga, da se ne glede na določbe prve alineje tega odstavka podatki v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena zakona brišejo v 30 dneh od pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe, od odstopa enoti Specializiranega državnega tožilstva, ki je pristojna za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili ali z zakonom, določenim pristojnim organom v obrambnih silah, ter od prejema sklepa o zavrženju, kadar ne gre za primere iz prejšnje alineje (druga alineja ureja le roke hrambe v primeru sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za posamezna kazniva dejanja ter iz razlogov po določbi 161.a in 162. člena ZKP, ne pa tudi v primeru sklepa o zavrženju kazenske ovadbe za ostala kazniva dejanja in zavrženja kazenskih ovadb iz razlogov, navedenih v 161. členu ZKP). V primeru, ko policija pošlje poročilo pristojnemu državnemu tožilcu, ker na podlagi zbranih obvestil in dokazov ugotovi, da ni podlage za kazensko ovadbo, se biometrični podatki hranijo 30 dni od prejema obvestila o sprejetju odločitve državnega tožilca, da se zadeva označi kot rešena in spis zaključi brez uvedbe postopka (glej obrazložitev k predlagani spremembi 128. člena ZNPPol).

V predlagani četrti alineji drugega odstavka 129. člena ZNPPol so združene evidence (2., 4. in 6. točka drugega odstavka 123. člena ZNPPol), za katere je predviden rok hrambe podatkov po blokiranju deset let. Za evidenci iz 2. in 4. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol je že v veljavni 129. členu ZNPPol predviden rok hrambe podatkov po blokiranju deset let, za evidenco iz 6. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol pa ocenjujemo, da je primernejši krajši rok hrambe kot v veljavni ureditvi.

V skladu s predlogom sprememb prvega odstavka 129. člena ZNPPol, se smiselno spreminja tudi peta alineja drugega odstavka 129. člena ZNPPol, saj predlog spremembe prvega odstavka 129. člena ZNPPol predvideva ukinitve hrambe blokiranih podatkov iz evidence iz 10., 11., 12. in 23. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol, obenem pa se hramba blokiranih podatkov iz 5., 9., 16., 18. in 21. točke drugega odstavka 123. člena ZNPPol določi enotno na dve leti.

V tretjem odstavku se briše drugi stavek, ki se nanaša na podatke iz 30. in 31. točke drugega odstavka 123. člena, saj je dostop do teh podatkov urejen v predlogu 112.c člena ZNPPol.

Ker zakon ne predvideva več anonimizacije podatkov, se četrti odstavek spremeni tako, da se po poteku rokov hrambe, ki so določeni v drugem odstavku 129. člena ZNPPol podatki brišejo.

K 25. členu:

S predlagano spremembo člena se izraz »depersonalizacija« nadomešča z ustrežnejšim izrazom »psevdonimizacija«, kot izhaja tudi iz Splošne uredbe o varstvu podatkov in določb ZVOPOKD.

S spremembo drugega odstavka 129.a člena ZNPPol se zakonsko določilo glede hrambe PNR podatkov usklajuje z odločbo Sodišča EU C-817/19. Navedena odločba v 255. točki izrecno navaja, da šestmesečna hramba vseh PNR podatkov, tudi če ni nobenih indicev, da ti potniki sodelujejo pri terorističnih ali hudih kaznivih dejanjih, načeloma ne presega meje, kar je nujno potrebno. Za hrambo PNR podatkov po izteku šestmesečnega obdobja pa odločba Sodišča EU C-817/19 v 257., 258. in 259. točki navaja, da hramba podatkov o potnikih, za katere ni bila ugotovljena nobena druga okoliščina, ki bi kazala na obstoj objektivnih elementov, ki bi lahko dokazovali tveganje v zvezi s terorističnimi ali hudimi kaznivimi dejanji, ni omejena na tisto, kar je nujno potrebno. Če se za potrjene zadetke za potnike potrdi takšna povezava, pa je te podatke dopustno hraniti tudi po šestmesečnem obdobju (259. točka odločbe Sodišča EU C-817/19). Poleg tega odločba Sodišča EU C-817/19 v 261. in 262. točki določa, da bi splošna hramba vseh PNR podatkov za obdobje petih let lahko bila v nasprotju z določili Listine Evropske unije o temeljnih pravicah 2016/C 202/02 (člen 7, 8 in 52/1).

Za uskladitev hrambe PNR podatkov z navedenimi določili odločbe Sodišča EU C-817/19 se tako čas hrambe podatkov za potnike, za katere je bila po preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi potrjena povezava s terorističnimi in drugimi hudimi kaznivimi dejanji, skrajšuje s petih let na tri leta, s čimer se zagotavlja načelo sorazmernosti in primerne varstva osebnih podatkov drugih letalskih potnikov. Ti podatki pa se po izteku šestmesečnega obdobja še vedno psevdonimizirajo v skladu z veljavnim prvim odstavkom 129.a člena ZNPPol, ki ostaja nespremenjen.

Veljavni tretji odstavek se izbriše, saj je njegova vsebina predstavljena v novopredlagani ureditvi 112.c člena ZNPPol.

Veljavni četrti odstavek se izbriše, saj je pristojnost za odločanje o pošiljanju vseh PNR podatkov, ne glede na to, koliko časa je preteklo od njihove pridobitve, torej tudi za razkritje popolnih izvornih PNR podatkov, ki so bili psevdonimizirani po preteku šestmesečnega obdobja od pridobitve, in dostop do njih, urejena v novopredlagani ureditvi 112.c člena ZNPPol. V tej povezavi se opušča tudi vnaprejšnja določitev konkretnega organa odločanja, saj se bo pristojnost za odločanje v posamičnih primerih določala v skladu z določili zakonov, ki urejajo pristojnosti državnih tožilstev in okrožnih sodišč.

Prav tako je besedilo veljavnega četrtega odstavka, ki se nanaša na vsebino podatkov, ki jih morata vsebovati predlog in odredba, predstavljeno v novopredlagani šesti odstavku 112.c člena ZNPPol.

Veljavni peti odstavek se izbriše, saj je njegova vsebina, ki se nanaša na postopek v nujnih primerih, predstavljena v predlagani sedmi odstavku 112.c člena ZNPPol.

Veljavni šesti odstavek se izbriše, saj je njegova vsebina, ki se nanaša na dovoljeno obdobje 24 ur za razkritje popolnih izvornih podatkov in dostop do njih po prejemu ustrezne odredbe predstavljena v 112.c člen ZNPPol in se vsebinsko ne spreminja.

K 26. členu:

S predlagano dopolnitvijo tretjega odstavka 145. člena ZNPPol se na nedvoumen način določa soglasje osebe, ki jo predlagatelj iz sedmega odstavka 142. člena ZNPPol predlaga v imenovanje, zlasti ker mora biti iz soglasja razviden tudi EMŠO predlagane osebe, ki je v nadaljevanju povezovalni znak za preverjanje izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka 145. člena ZNPPol v uradnih evidencah državnih organov (centralni register prebivalstva, kazenska evidenca, evidenca pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, skupna evidenca izrečenih kazenskih točk v cestnem prometu, evidence sodišč,

da oseba ni v kazenskem postopku), pri čemer je podlaga za posredovanje podatkov pristojnih državnih organov na podlagi zahteve ministrstva določena že v veljavnem četrtem odstavku 145. člena ZNPPol.

S predlagano spremembo četrtega odstavka se glede na to, da se za ugotavljanje morebitne obsodbe za prekrške zahteva pravnomočna odločba, pri čemer evidenco pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških in skupno evidenco izrečenih kazenskih točk v cestnem prometu upravlja Ministrstvo za pravosodje Republike Slovenije, črta posredovanje podatkov s strani prekrškovnih organov.

S predlagano spremembo petega odstavka se za razliko od veljavne ureditve določa obligatorna razrešitev, če je podan eden od taksativno naštetih razlogov. V praksi namreč niso izdelani kriteriji, na podlagi katerih bi minister lahko sprejel odločitev, kdaj je neizpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 145. člena ZNPPol, neudeležba obveznih oblik usposabljanja, neupravičena neudeležba dveh sej senata v enem letu ali nevestno opravljanje dela razlog za razrešitev, kar bi pri odločanju lahko vodilo do neenakopravne obravnave oziroma arbitrarne odločitve, medtem ko je fakultativni razlog v primeru zahteve po razrešitvi, ki jo podaja predstavnik javnosti, že na načelni ravni neustrezno koncipiran.

Poleg tega se s predlaganimi spremembami petega odstavka nedvoumno določa, da je razlog za razrešitev neupravičena neudeležba obveznega usposabljanja in ne samo neudeležba kot taka, pri čemer se na zakonski ravni posebej poudarja, da usposabljanja za predstavnike javnosti izvaja Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije. Ministrstvo obvezna usposabljanja praviloma izvede po imenovanju predstavnika javnosti in pred prvo udeležbo predstavnika javnosti na senatu. Če ministrstvo oceni, da je to potrebno (na primer ob spremembi zakonodaje), lahko izvede (neobvezna) periodična obnovitvena usposabljanja. Namen usposabljanj je predstavnike javnosti seznaniti z namenom in potekom pritožbenega postopka ter z njihovo vlogo na sejah senatov. Ministrstvo v ta namen lahko predstavnikom javnosti posreduje tudi gradivo za samoizobraževanje s področja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter policijskih pooblastil.

K 27. členu:

Za preverjanje izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka 145. člena ZNPPol po tem, ko je bil predstavnik javnosti že imenovan, ministrstvo kot obvezen (minimalen) podatek potrebuje osebno ime in EMŠO predstavnika javnosti. Ministrstvo poleg tega za potrebe vabljenja na sejo senata, obveščanja o morebitnih spremembah (preklici, prestavitve sej senatov ...) ter za pošiljanje pritožbene dokumentacije (pritožbe, poročila o ugotovitvah v zvezi s pritožbo) potrebuje tudi kontaktne podatke predstavnika javnosti, in sicer naslov stalnega ali začasnega bivališča ter telefonsko številko in elektronski naslov. Predstavniki javnosti so imenovani za obdobje štirih let od izdaje sklepa o imenovanju. Za spremljanje veljavnosti sklepa, s katerim so imenovani, mora ministrstvo voditi evidenco, ki vključuje tudi podatek o datumu imenovanja. Obdobje imenovanja je prav tako pomembno z vidika določitve upravičenega obdobja hrambe osebnih podatkov predstavnika javnosti, ki se hranijo za čas njegovega imenovanja. Ministrstvo mora zaradi razlogov za razrešitev, kot izhajajo iz petega odstavka 145. člena, v evidenci voditi tudi podatek o datumu udeležbe oziroma morebitnega neupravičenega izostanka s seje senata, enako tudi glede (ne)udeležbe iz obveznega usposabljanja.

Pravilnik o reševanju pritožb zoper delo policistov⁴⁰ v 8. členu tudi določa, da se za člana posameznega senata praviloma določi predstavnik javnosti, ki je bil predlagan v imenovanje z območja, kjer je nastala kršitev. Če to zaradi objektivnih ali subjektivnih okoliščin (kot so na primer konflikt interesov, dvom o nepristranskosti, nedosegljivost, zasedenost) ni mogoče, vodja senata določi člana senata po vrstnem redu s seznama imenovanih predstavnikov javnosti za druga območja. Za potrebe določanja člana posameznega senata glede na območje policijske uprave, kjer se senat izvaja, mora ministrstvo v predlagani evidenci imeti tudi podatke o območjih, za katere so bili predstavniki javnosti imenovani.

Evidenco bo ministrstvo vodilo v elektronski obliki, ki bo z individualnim uporabniškim imenom in zaščitnim geslom dostopna izključno pooblaščenecem ministra za vodenje senatov. Podatki v evidenci

⁴⁰ Uradni list RS, št. 54/13.

se bodo hranili za čas imenovanja predstavnika javnosti (torej za obdobje štirih let oziroma manj, če bodo nastopili razlogi za razrešitev iz petega odstavka 145. člena ZNPPol).

K 28. členu:

Čeprav v skladu z veljavno ureditvijo v 60. členu ZNPPol in v Pravilniku o prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju⁴¹ odredba o prepovedi približevanja vključuje tudi dolžnost kršitelja izročiti ključne prebivališča, kar bi na zakonski ravni lahko uvrstili pod kršitev odredbe iz 60. člena ZNPPol, pa ob upoštevanju veljavne ureditve v tretjem odstavku 162. člena ZNPPol, ki kot zakonski znak prekrška posebej določa kršitev prepovedi nadlegovanja v komunikacijskih sredstvih (čeprav je to prav tako sestavni del odredbe iz 60. člena ZNPPol), se z vidika *lex certa* kot zakonski znak prekrška določa tudi neizročitev ključa prebivališča (glede na predlagano spremembo tretjega odstavka 60. člena ZNPPol pa tudi drugega sredstva za zaklepanje).

V zadnjih letih na športnih prireditvah, predvsem na nogometnih tekmah, pogosto prihaja do hujših izgredov, ki jih izvršujejo pripadniki organiziranih navijaških skupin (na primer nogometna tekma NŠ Mura : NK Maribor 18. februarja 2024 v Murski Soboti, kjer je bilo zaradi uporabe pirotehnike sedem oseb telesno poškodovanih (poškodbe sluha in opekline), med njimi tudi otrok oziroma mladoletnik; nogometna tekma 4. septembra 2021 v Škofji Loki (NK Škofja Loka : MNK Izola), kjer je bilo v pretepu udeleženi okoli 20 oseb, trije nogometaši in en navijač pa so bili telesno poškodovani ...).

Leto	Št. ukrepov po prvem odstavku 62. člena ZNPPol/št. kršitev	Št. ukrepov po šestem odstavku 62. člena ZNPPol/št. kršitev
2019	33/9	0/0
2020	5/2	0/0
2021	10/0	0/0
2022	22/4	2/0
2023	29/19	0/9

Porast števila ugotovljenih kršitev izrečenih ukrepov prepovedi udeležbe na športnih prireditvah v zadnjem obdobju (na primer v letu 2023 je bilo ugotovljenih kar 19 kršitev) in nespoštovanje ukrepa obveznega javljanja na pristojni policijski postaji ob začetku določenih športnih prireditev, ki ga izreče preiskovalni sodnik in pomeni kvalificirano obliko ukrepa prepovedi udeležbe na športnih prireditvah zoper povratnike (od začetka veljavnosti ZNPPol v letu 2013 sta bila do zdaj izrečena dva takšna ukrepa, ki pa sta bila že devetkrat kršena), jasno kaže, da predpisane sankcije nimajo več odvrčalnega učinka. S predlagano spremembo četrtega odstavka 162. člena ZNPPol se zvišuje višina globe, predpisane v razponu, in sicer z veljavnega minimuma 300 EUR na 2.000 EUR in z veljavnega maksimuma 800 EUR na 5.000 EUR (kar je sicer dopustni maksimum predpisane globe za posameznika po prvi alineji drugega odstavka 17. člena ZP-1). Tako se skupaj z drugimi predlaganimi spremembami 62. člena in 63. člena ZNPPol zasledujeta cilj ničelne tolerance do nasilja na športnih prireditvah in specialno preventivna funkcija izrečene sankcije. Hkrati pa se s predlagano spremembo vzpostavlja ustrezno (materialnopravno) varstvo ter pripisuje poseben pomen odločitvam pristojnih državnih organov o izrečenih ukrepih iz prvega in šestega odstavka 62. člena ZNPPol.

K 29. členu:

Ker se s predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZNPPol posega v obstoječe evidence in roke hrambe podatkov, vsebovanih v njih, se v prehodni določbi določa rok za usklajitev evidenc po tem zakonu.

⁴¹ Uradni list RS, št. 49/14.

Predlagatelj ocenjuje, da je glede na novejši razvoj zagotavljanja sistema in pravic s področja varstva osebnih podatkov tako na ravni Evropske unije kot tudi v Republiki Sloveniji treba tudi v ZNPPol pozornost nameniti sorazmernosti rokov hrambe podatkov glede na obseg in točnost podatkov, ki se vodijo v evidencah policije. Ker je načelo varstva podatkov »točnost in posodobljenost podatkov« tesno povezano z načelom zakonitosti, preglednosti in omejitev roka hrambe v evidencah policije, je predlagatelj z namenom njegovega zagotavljanja v predlogu zakona skrajšal roke hrambe blokiranih podatkov v posameznih evidencah policije oziroma zamejil institut blokiranja podatkov v evidencah, kjer je to glede na predhodno dosežen namen obdelave sorazmerno. Pri spremembah, ki se nanašajo na evidenco kaznivih dejanj, evidenco oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi, evidenco preiskav DNK, evidenco daktiloskopiranih oseb in evidenco fotografiranih oseb, je poudarek tudi na razlikovanju med pravnomočno obsojenimi in neobsojenimi posamezniki. Vsebinsko podobne spremembe so predvidene tudi za evidenco prekrškov. Ker predlagane spremembe glede hrambe podatkov v evidencah policije zahtevajo določene tehnične prilagoditve in uskladitve, je v predlogu zakona predviden dvoletni rok za uskladitev evidenc po tem zakonu. Vzporedno z normativnimi dejavnostmi pa bodo policija, državna tožilstva in sodišča nadaljevali aktivnosti za vzpostavitev tako imenovanega »enotnega kazenskega spisa«, ki bo glede na dinamičnost kazenskega postopka in različne možnosti meritornih odločitev pravosodnih organov ključno prispeval tudi k udejanjanju načela točnosti podatkov.

Ker se s predlaganim novim 145.a členom vzpostavlja pravna podlaga za vodenje evidence predstavnikov javnosti, se s predlagano prehodno določbo določa tudi rok za vzpostavitev navedene evidence, to je v treh mesecih od uveljavitve zakona.

K 30. členu:

Določi se, da z dnem začetka veljavnosti tega zakona preneha veljati Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Finančno upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije (Uradni list RS, št. 99/13), saj se s predlogom zakona v notranji pravni red prenaša Direktiva (EU) 2023/977 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o izmenjavi informacij med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic, s katero je bil razveljavljen Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ, ki je bil podlaga za izdajo zgoraj navedene uredbe.

V skladu s predlaganim drugim odstavkom minister za notranje zadeve uskladi določbe podzakonskega akta iz petega odstavka 60. člena (Pravilnik o prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju) z določbami tega zakona v šestih mesecih po začetku veljavnosti tega zakona.

K 31. členu:

20. člen ZODPol ureja pravno podlago in umeščenost enotne kontaktne točke za potrebe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, določene v skladu z Direktivo 2023/977/EU, v notranje organizacijsko enoto generalne policijske uprave, in odnose med njo in pristojnimi organi v Republiki Sloveniji (Policija, Finančna uprava Republike Slovenije, Urad za preprečevanje pranja denarja, ARO) v notranjo zakonodajo.

S predlagano spremembo se dodatno urejajo tudi odnosi s kontaktno točko Strokovno informacijskega centra pri Vrhovnem državnem tožilstvu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SIC VDT), ki deluje kot kontaktna točka uradov za odvzem premoženjske koristi oziroma drugih organov, ki bo v prihodnje opravljal naloge urada za odvzem premoženjske koristi (v nadaljnjem besedilu: ARO), to je sledenja predmetom, uporabljenim za kazniva dejanja, ter premoženjski koristi ali premoženju, ki je, ali bi lahko postalo predmet začasnega zavarovanja ali odvzema, in njihove identifikacije. Sklep Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007 UL L št. 332 z dne 18. decembra 2007, str. 103, o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja premoženjski koristi, pridobljeni s kaznivim dejanjem, ali drugemu premoženju, povezanemu s kaznivimi dejanji, in njihove identifikacije od držav članic zahteva, da ustanovijo urade za odvzem premoženjske koristi, ki bodo

olajšali sledenje premoženjski koristi, pridobljeni s kaznivim dejanjem, in njeno identifikacijo, ter določa minimalne zahteve za lažje čezmejno sodelovanje. Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem v Evropski uniji (UL L št. 127 z dne 29. aprila 2014, str. 39), pa določa minimalna pravila za začasno zavarovanje, upravljanje in odvzem oziroma zaplembo sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem. V Sloveniji ARO trenutno deluje le kot kontaktna točka za mednarodno sodelovanje v okviru SIC VDT RS. Evropska komisija priporoča, da se uradi ARO povežejo z nacionalnimi enotami Europol. Za zagotovitev varnosti informacij, ki si jih izmenjujejo uradi za odvzem premoženjske koristi, pa se za vso komunikacijo med uradi za odvzem premoženjske koristi priporoča uporaba mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij (Secure Information Exchange Network Application – SIENA), ki jo v skladu z Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L št. 135 z dne 24. maja 2016, str. 53; Uredba 2016/794/EU), upravlja Europol. Ker je vedno več zahtev za informacije in obveščevalne podatke, ki so namenjeni (kontaktni točki) ARO v Sloveniji, poslanih prek aplikacije SIENA, ki tako prispejejo do nacionalne enote Europol v Sloveniji in s tem policije, ne pa (tudi) neposredno do kontaktne točke ARO, se s predlagano spremembo urejajo odnosi med nacionalno enoto Europol in (kontaktno točko) ARO na način, ki bo ARO omogočil uporabo aplikacije SIENA. Čeprav drugi odstavek 205. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št., 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21 in 105/22 – ZZNŠPP; ZDT-1) že zagotavlja pravno podlago za dostop slovenske ARO točke do aplikacije SIENA, se s predlagano spremembo v 20. členu ZODPol celovito urejajo odnosi med nacionalno enoto Europol in drugimi organi na področju sledenja premoženjski koristi, pridobljeni s kaznivim dejanjem, ali drugemu premoženju, povezanemu s kaznivimi dejanji, in njihove identifikacije.

K 32. členu:

Glede na določbo 88. člena Uredbe 2018/1240/EU, ki ureja začetek veljavnosti delovanja ETIAS, se s predlagano prehodno določbo določa zamik začetka uporabe novih 112.e, 112.f in 112.g člena, pri čemer bo Evropska komisija datum začetka delovanja ETIAS objavila v Uradnem listu Evropske unije.

Glede na spremenjene določbe členov ZNPPol s področja zbiranja in obdelave PNR podatkov bo treba v veliki meri spremeniti tudi programsko opremo, ki je trenutno v uporabi in nacionalni enoti za informacije o potnikih omogoča strokovno in zakonito zbiranje in obdelavo takih podatkov. Ker gre za zahteven poseg, za katerega je potrebna visoka raven znanja s področja programiranja in posledično večja poraba finančnih sredstev, se s prehodno določbo določa zamik začetka uporabe spremenjenih členov. Informacijska rešitev za preverjanje potnikov v letalskem prometu je zelo specifična, ker vključuje izmenjavo podatkov z letalskimi prevozniki v zastarelem in redko uporabljenem standardu EDIFACT. Standard EDIFACT so razvili Združeni narodi in služi za elektronsko izmenjavo podatkov za upravo, trgovino in transport. Prav tako aplikacija vključuje preverjanje potnikov po različnih nacionalnih in mednarodnih evidencah. Pri preverjanju v evidencah je treba upoštevati, da je treba omogočiti sistem, ki je sposoben iskati med podatki v evidencah in pogosto nepopolnih osebnih podatkov, ki jih posredujejo potniki. Pri razvoju sistema je velik poudarek namenjen tudi sledljivosti uporabe evidenc, saj mora biti jasna individualna sledljivost pri vsakem posegu v evidence. Slovenija je ena od redkih držav, ki je razvila lastni sistem za preverjanja letalskih potnikov.

V policiji se trenutno vzpostavlja sistem ONR na novo platformo, ki zahteva temeljito prenovu programske kode tudi tega sistema. Policija je najela zunanjega izvajalca za izvedbo nujnih popravkov, ocenjuje pa se, da bi za izvedbo nabave in uvedbe nove rešitve potrebovali več kot eno leto.

K 33. členu:

Določa se začetek veljavnosti zakona, to je petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen

(prenos predpisov Evropske unije)

(1) Ta zakon v skladu z 2. (razen 7. člena), 3., 4. in 5. poglavjem Sklepa Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/615/PNZ) in 2., 3., 4., 5. in 6. poglavjem Sklepa Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 12; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/616/PNZ) ter Sklepom Sveta 2008/617/PNZ z dne 23. junija 2008 o izboljšanju sodelovanja med posebnimi enotami za posredovanje držav članic Evropske unije v kriznih razmerah (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 73; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/617/PNZ), Sklepom Sveta 2008/633/PNZ z dne 23. junija 2008 o dostopu imenovanih organov držav članic in Europolu do vizumskega informacijskega sistema (VIS) za iskanje podatkov za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih dejanj in drugih hudih kaznivih dejanj (UL L št. 218 z dne 13. 8. 2008, str. 129; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/633/PNZ) in Okvirnim sklepom Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L št. 350/60 z dne 30. 12. 2008, str. 60), določa:

- pristojne organe za izvajanje Sklepa Sveta 2008/615/PNZ, Sklepa Sveta 2008/616/PNZ in Sklepa Sveta 2008/617/PNZ;
- nacionalne kontaktne točke za oblike sodelovanja policije z drugimi državami članicami za preprečevanje kaznivih dejanj, vzdrževanje in zagotavljanje javnega reda in miru med javnimi zbiranji, ob naravnih in drugih nesrečah ter v kriznih razmerah in pristojnost za določanje nacionalnih kontaktnih točk za avtomatizirano iskanje in primerjavo podatkov ter izmenjavo informacij in podatkov za zagotovitev javnega reda ob pomembnih dogodkih in množičnih prireditvah s čezmejno razsežnostjo ter za ukrepe za preprečevanje kaznivih dejanj s področja terorizma.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 132), v delu, ki ureja obdelavo, zbiranje, uporabo in hrambo podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) s strani pristojnega organa države ter izmenjavo informacij.

19. člen

(sporazumevanje pri opravljanju policijskih nalog)

Za jezikovno sporazumevanje pri opravljanju policijskih nalog morajo policisti upoštevati predpise o slovenščini kot uradnem jeziku ter o rabi italijanščine in madžarščine kot uradnih jezikov na območju občin, v katerih živi avtohtona italijanska oziroma madžarska narodna skupnost. Pri ustnem sporazumevanju z osebami, ki ne znajo slovenščine, policisti lahko uporabljajo tudi drug jezik, ki ga oseba razume, sicer pa tolmača. Gluhi osebi pripada pravica do tolmača skladno z zakonom, ki ureja uporabo slovenskega znakovnega jezika.

33. člen

(policijska pooblastila)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti:

- zbirati obvestila,
- vabiti,
- opozarjati,
- ukazovati,

- ugotavljati identiteto oseb in izvajati identifikacijski postopek,
- iskati osebe,
- izvajati prikrito in namensko kontrolo,
- izvajati prepoznavo oseb po fotografijah,
- izdelovati fotorobote,
- izvajati poligrafski postopek,
- postavljati cestne zapore z blokadnimi točkami,
- uporabljati tuja prevozna sredstva, sredstva za zveze ali druga sredstva,
- opravljati varnostne preglede,
- opravljati preglede oseb,
- vstopati v tuja stanovanja in v druge prostore,
- zasegati predmete,
- opravljati protiteroristične preglede,
- začasno omejevati gibanje oseb,
- privedi osebe,
- prepovedati približevanje določeni osebi, kraju ali območju,
- prepovedati udeležbo na športnih prireditvah,
- prekiniti potovanje,
- pridržati osebe,
- uporabljati prisilna sredstva,
- varnostno preverjati osebe,
- izvajati akreditacijski postopek,
- izvajati policijska pooblastila na vodah,
- zbirati in obdelovati podatke in
- izvajati druga policijska pooblastila, določena v zakonih.

(2) Način izvajanja policijskih pooblastil iz prejšnjega odstavka, razen če ni s tem zakonom določeno drugače, podrobneje predpiše minister po pridobitvi predhodnega mnenja Varuha človekovih pravic.

41. člen **(načini ugotavljanja identitete)**

(1) Policisti ugotavljajo identiteto osebe tako, da osebo na primeren način ustavijo in ji pojasnijo razlog ustavitve ter nato zahtevajo izročitev javne listine z njeno fotografijo, ki jo je izdal državni organ, da listino pogledajo ter primerjajo in preverijo podatke v ustreznih evidencah.

(2) Če je oseba zakrita ali zamaskirana, smejo policisti zahtevati, da se odkrije, zato da lahko nedvomno ugotovijo njeno identiteto.

(3) Če policisti dvomijo o pristnosti javne listine ali je oseba nima ali identitete ni možno z gotovostjo ugotoviti, smejo ugotavljati identiteto z razgovorom, v katerem preverjajo podatke o identiteti s pomočjo podatkov iz evidenc po tem zakonu, uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, drugih listin, s pomočjo drugih oseb ali na drugem kraju ali na način, ki ga predlaga oseba, če je varen in razumen.

(4) Če policisti ne morejo ugotoviti identitete osebe, jo smejo privedi v policijske prostore in izvesti identifikacijski postopek.

(5) Policisti smejo vzeti prstne odtise in odtise dlani ter fotografirati osebo, ki je poskušala nezakonito prestopiti ali je nezakonito prestopila državno mejo.

(6) Zaradi ugotovitve identitete pogrešane osebe in identifikacije najdenega trupla smejo policisti poiskati in zavarovati material za identifikacijo (nosilce biološkega materiala in materiala za pridobitev

odtisov prstov in dlani pogrešane osebe), ob soglasju osebe, ki je s pogrešano osebo v krvnem sorodstvu, pa tudi odvzeti bris njene ustne sluznice.

42. člen **(identifikacijski postopek)**

(1) Identifikacijski postopek zajema preverjanje podatkov v evidencah policije, upravnih organov in drugih zbirkah podatkov, za pridobitev katerih je policist pooblaščen z zakonom, odvzem in primerjavo prstnih odtisov in odtisov dlani, zabeleženje in primerjavo opisa osebe, fotografiranje osebe in primerjavo fotografije s fotografijami drugih oseb, odvzem brisa ustne sluznice ali drugega biološkega materiala in primerjavo profilov DNK ter druga operativna in kriminalističnotehnična opravila. Fotografijo in osebni opis osebe smejo policisti tudi objaviti.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za identifikacijo trupla, ugotovitev identitete in izsleditev iskane osebe, najdbo pogrešane osebe ter za ugotovitev identitete žrtve kaznivih ravnanj.

Prikrita in namenska kontrola

44. člen **(prikrita in namenska kontrola)**

(1) Prikrita in namenska kontrola se izvaja pri mejni in policijski kontroli v notranjosti države na podlagi ukrepov za osebe, vozila, plovila, zrakoplove ali zabojnike, ki so vneseni v schengenski informacijski sistem, skladno z določbami Sklepa Sveta 2007/533/PNZ, z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L št. 205 z dne 7. avgusta 2007, str. 63).

(2) Prikrita kontrola pomeni odkritje razpisane osebe, razpisanega vozila, plovila, zrakoplova ali zabojnika in zbiranje informacij iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Namenska kontrola pomeni pregled osebe, vozila, plovila, zrakoplova ali zabojnika na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, zakona, ki ureja kazenski postopek, zakona, ki ureja postopek o prekrških, ali na podlagi drugih zakonov, ki urejajo postopek pregleda. Če niso izpolnjeni zakonski pogoji za pregled, se namenska kontrola nadomesti s prikrito kontrolo.

(4) Organu, ki je odredil razpis, se pošljejo informacije o izsleditvi razpisane osebe, razpisanega vozila, plovila, zrakoplova ali zabojnika, kraju, času ali razlogu kontrole, o poti in namembnem kraju potovanja, osebah, ki spremljajo osebo, ali potnikih v vozilu, na plovilu ali zrakoplovu, uporabljenem vozilu, plovilu, zrakoplovu ali zabojniku, stvareh, ki jih ima oseba s seboj, in okoliščinah, v katerih so bili oseba, vozilo, plovilo, zrakoplov ali zabojniki izsledeni.

(5) Policisti morajo prikrito in namensko kontrolo uporabljati ter opravljati tako, da čim manj posegajo v pravice osebe, na katero se razpis ukrepa nanaša, in pravice oseb, ki jo spremljajo.

45. člen **(razpis prikrite in namenske kontrole)**

(1) Če obstajajo zadostni dejanski razlogi, da je bilo storjeno, da se pripravlja, izvršuje oziroma organizira kaznivo dejanje iz drugega ali šestega odstavka tega člena, ali če na podlagi celostne ocene te osebe, ugotovljene na podlagi informacij, pridobljenih skladno z zakonom, zlasti na podlagi operativnih informacij policije, kazenskih ovadb, kazenskih postopkov, ki še niso pravnomočno končani, in pravnomočnih kazenskih obsodb, ki še niso izbrisane, obstaja zadostni dejanski razlog, da bo tudi v prihodnje storila kazniva dejanja iz drugega ali šestega odstavka tega člena, se sme za odkritje

kaznivega dejanja ali storilca odrediti razpis prikrite ali namenske kontrole zoper osebo, vozilo, plovilo, zrakoplov ali zabojniki, ki se vnese v schengenski informacijski sistem.

(2) Razpis se sme odrediti za naslednja kazniva dejanja: terorizem po 108. členu, financiranje terorizma po 109. členu, ščuvanje in javno poveličevanje terorističnih dejanj po 110. členu, novačenje in usposabljanje za terorizem po 111. členu, trgovina z ljudmi po 113. členu, uboj po 115. členu, umor po 116. členu, ugrabitev po 134. členu, posilstvo po 170. členu, spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let, po 173. členu, pridobivanje oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu, zloraba prostitucije po 175. členu, prikazovanje, izdelava, posest in posredovanje pornografskega gradiva po 176. členu, neupravičena proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu, omogočanje uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu, velika tatvina po 205. členu, rop po 206. členu, goljufija po 211. členu, izsiljevanje po 213. členu, nedovoljen izvoz in uvoz stvari, ki so posebnega kulturnega pomena ali naravne vrednote po 218. členu, poslovna goljufija po 228. členu, goljufija na škodo Evropske unije po 229. členu, zloraba informacijskega sistema po 237. členu, ponarejanje denarja po 243. členu, ponarejanje in uporaba ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev po 244. členu, pranje denarja po 245. členu, tihotapstvo po 250. členu, hudodelsko združevanje po 294. členu, nedovoljena proizvodnja in promet orožja ali eksploziva po 307. členu, prepovedano prehajanje meje ali ozemlja države po 308. členu, povzročitev splošne nevarnosti po drugem odstavku 314. člena, ugrabitev zrakoplova ali plovila po 329. členu, napad na varnost zračnega prometa po 330. členu, protipravno ravnanje z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po 334. členu, diverzija po 356. členu, ogrožanje oseb pod mednarodnim varstvom po 371. členu, jemanje talcev po 373. členu in piratstvo po 374. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16 in 27/17; v nadaljnjem besedilu: KZ-1).

(3) Razpis prikrite in namenske kontrole s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije. Predlog in odredba morata vsebovati podatke, ki omogočajo določljivost osebe, vozila, plovila, zrakoplova in zabojnika, razlog ter utemeljitev za prikrito ali namensko kontrolo.

(4) Če pisne odredbe ni mogoče pravočasno dobiti in če bi bilo nevarno odlašati, lahko državni tožilec na ustni predlog policije začetek izvajanja ukrepa izjemoma dovoli z ustno odredbo. O ustnem predlogu državni tožilec napiše uradni zaznamek. Pisna odredba, ki mora vsebovati utemeljitev razloga predčasne izvedbe, mora biti izdana najpozneje v 12 urah po izdaji ustne odredbe.

(5) Izvajanje ukrepa sme trajati največ tri mesece, iz tehtnih razlogov pa se s pisno odredbo sme podaljšati vsakič za tri mesece. Skupno sme ukrep trajati 12 mesecev. Če nadaljnje pomembne okoliščine kažejo na to, da je potrebno ukrep še naprej izvajati, se sme ukrep s pisno odredbo izjemoma podaljšati vsakič še za tri mesece, na skupno največ 18 mesecev. Policija preneha izvajati ukrep takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil ukrep odrejen. O prenehanju brez odlašanja pisno obvesti organ, ki je ukrep odredil.

(6) Razpis se sme odrediti tudi za naslednja kazniva dejanja: genocid po 100. členu, hudodelstvo zoper človečnost po 101. členu in vojna hudodelstva po 102. členu, izdaja tajnih podatkov po 260. členu, veleizdaja po 348. členu, napad na ozemeljsko celovitost po 349. členu, uboj predsednika republike po 352. členu, nasilje zoper najvišje predstavnike države po 353. členu, oborožen upor po 355. členu in vohunstvo po 358. členu KZ-1, vendar le na podlagi pisne odredbe generalnega državnega tožilca ali vrhovnega državnega tožilca, ki ga generalni državni tožilec za to posebej pisno pooblasti. Glede pogojev odreditve razpisov in roka njihovega trajanja po tem odstavku se uporabljajo določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena. Predlagatelj razpisa se mora o razlogih za izdajo razpisa še pred izdajo posvetovati z drugimi državami, ki bi morale ta razpis izvesti.

57. člen (privedba)

(1) S privedbo policisti začasno omejijo gibanje osebi ter jo privedejo v policijske prostore, v uradne prostore drugega organa ali na določen kraj.

(2) Privedbo smejo opraviti na podlagi naloga za privedbo. Brez naloga za privedbo smejo privedbo opraviti, če tako določa drug zakon, po določbah tega zakona pa zaradi:

- vabljenja iz petega odstavka 35. člena tega zakona,
- ugotavljanja identitete iz četrtega odstavka 41. člena tega zakona,
- zagotovitve navzočnosti tujca, ki ne izpolnjuje pogojev za vstop, tranzit ali izstop iz države oziroma območja pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma ali
- drugih primerov, ko je to potrebno za izvedbo drugega policijskega pooblastila.

(3) Osebi, zoper katero je izdan nalog za privedbo, policisti nalog izročijo in ji ukažejo, naj gre z njimi in jo opozorijo na posledice, če se bo privedbi upirala ali skušala pobegniti. Če ji zaradi tehničnih ali drugih razlogov naloga ni mogoče takoj izročiti, jo policisti seznanijo z njegovo vsebino. Nalog ji izročijo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa na kraju, kamor je privedena. Če se oseba upira, jo policisti prisilno privedejo.

(4) Če oseba, ki jo je treba privedi, zahteva obveščanje bližnjih, delodajalca ali zagovornika, ji policist to omogoči, takoj ko varnostne razmere to dopuščajo. Če tuj državljan zahteva obveščanje diplomatsko-konzularnega predstavništva države, katere državljan je, predstavništvo obvesti policija. Obveščanje navedenih oseb ne zadrži privedbe ali drugih policijskih ukrepov.

(5) Pred privedbo policisti opravijo varnostni pregled.

(6) Privedba sme trajati le nujno potreben čas. Ko policisti določajo čas začetka izvajanja privedbe, morajo upoštevati vse okoliščine, ki bi lahko vplivale na uspešno izvedbo. Od začetka izvajanja privedbe do izročitve osebe pristojnemu organu ali uradni osebi ne sme preteči več kot šest ur, razen ob nepričakovanih izrednih dogodkih, kot so na primer nepričakovane vremenske razmere, prometne nesreče, tehnične okvare.

(7) O okoliščinah, ki onemogočajo izvedbo privedbe ali zahtevajo njeno odložitev, policisti takoj obvestijo organ, ki je nalog za privedbo izdal.

(8) Za preprečitev prepoznavnosti, če je to nujno zaradi ogroženosti življenja ali zavarovanja dokazov, smejo policisti osebi med privedbo za nujno potreben čas na glavo nadeti posebno zaščitno pokrivalo. O uporabi zaščitnega pokrivala odloči policijski vodja. Posebno zaščitno pokrivalo smejo policisti nadeti osebi tudi na njeno željo.

60. člen (prepoved približevanja)

(1) Če je podan utemeljen sum, da je oseba storila kaznivo dejanje ali prekršek z znaki nasilja ali je bila zalotena pri takem kaznivem dejanju ali prekršku, in obstajajo razlogi za sum, da bo ogrozila življenje, osebno varnost ali svobodo osebe, s katero je ali je bila v bližnjem razmerju v smislu določb kazenskega zakonika in zakona, ki ureja preprečevanje nasilja v družini (v nadaljnjem besedilu: kršitelj), kar policisti ugotovijo zlasti na podlagi dotedanjega grdega ravnanja kršitelja, iz okoliščin, ki jih neposredno zaznajo ob prihodu na kraj dogodka, zbranih obvestil od žrtev ali prič, podatkov centra za socialno delo, humanitarnih in nevladnih organizacij, smejo policisti odrediti prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi (v nadaljnjem besedilu: oškodovanec), ki je kršitelj namerno ne sme prekršiti. Kot kraj se določi kraj, kjer oškodovanec stanuje, dela, se izobražuje, je v varstvu ali se vsakodnevno giblje. Prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi zajema tudi prepoved nadlegovanja po komunikacijskih sredstvih, na kar kršitelja policisti posebej opozorijo.

(2) Prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi odredi policist tako, da kršitelju, na katerega se ukrep nanaša, v policijskem postopku z njim takoj izreče ustno odredbo, naknadno pa v roku, ki ne sme biti daljši od šestih ur, vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu. Pisna odredba mora vsebovati podatke o kršitelju, zoper katerega je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), odrejeni ukrep (ukrep zajema tudi določitev razdalje od kraja oziroma osebe, na kateri se kršitelj ne sme gibati, vendar sme biti ta razdalja največ dvesto metrov), opis ogrožanja (način, obseg, trajanje), utemeljitev razlogov za odrejeni ukrep (prejšnji ukrepi policije, trajajoče ali prejšnje grdo ravnanje in podobno) in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti posredovana v sodno presojo. Policist pozove kršitelja, naj mu pove naslov, kjer mu bo možno vročiti pisno odredbo. Če policist kršitelja ne najde na navedenem naslovu ali naslova noče povedati, mu odredbo vroči tako, da jo pritrudi na oglasno desko pristojne policijske postaje, na kar kršitelja ob izreku ustne prepovedi posebej opozori.

(3) Kršitelj, ki mu je izrečena prepoved približevanja, mora kraj oziroma območje prepovedi takoj zapustiti, policistu pa izročiti ključe prebivališča, v katerem živi skupaj z oškodovancem. Ob neupoštevanju odredbe policist kršitelja odstrani s kraja. O izrečenem ukrepu policija takoj obvesti krajevno pristojni center za socialno delo, ki oškodovanca seznanji z organizacijami, ki so mu na voljo za materialno in nematerialno pomoč in mu na njegovo željo omogoči stik s takšno organizacijo. Če je kraj, ki se mu kršitelj ne sme približati, tudi vzgojno-izobraževalni zavod, ki ga obiskuje otrok ali mladoletnik, ki je oškodovanec, policija seznanji odgovorno osebo vzgojno-izobraževalnega zavoda o trajanju prepovedi približevanja oziroma o ostalih podatkih iz odredbe iz drugega odstavka tega člena, ki so pomembni za zaščito otroka ali mladoletnika.

(4) Policija z odredbo iz drugega odstavka tega člena izreče prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi za 48 ur in jo takoj pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča, ki lahko ukrep potrdi, spremeni ali razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur. Če prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi preiskovalni sodnik potrdi, lahko ukrep izreče za čas do 15 dni, pri čemer mora upoštevati začetek veljave ukrepa, ko ga je izrekla policija. Zoper odločbo preiskovalnega sodnika je v treh dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Pritožbo lahko vložijo kršitelj, oškodovanec in policija. Preiskovalni sodnik vroči odločbo kršitelju na naslov, ki ga je posredoval policiji, če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se odločba pritrudi na oglasno desko okrožnega sodišča. Pritožba zoper odločbo preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.

(5) Postopek izvedbe prepovedi približevanja podrobneje predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, in ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve.

(6) Nadzor nad spoštovanjem prepovedi približevanja določenemu kraju oziroma osebi izvaja policija, ki kršitelja, zalotenega na območju prepovedi približevanja, takoj odstrani s tega območja. Policija o ugotovljenih kršitvah izrečene prepovedi približevanja takoj ustno obvesti preiskovalnega sodnika, naknadno pa tudi pisno.

(7) Policija oziroma preiskovalni sodnik na izkazljiv način obvestita oškodovanca o tem, da lahko v primeru preselitve ali zadrževanja v drugi državi članici, še preden zapusti ozemlje Republike Slovenije, vloži zaprosilo za izdajo evropske odredbe o zaščiti ter o pogojih po zakonu, ki ureja sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije.

(8) Kršitelj, ki kljub izrečeni globi zaradi kršitve prepovedi približevanja ponovno krši odrejeno prepoved, se pridrži po določbah tega zakona.

61. člen
(podaljšanje prepovedi približevanja)

Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bo kršitelj nadaljeval z ogrožanjem tudi po preteku 15 dni, za katere je bila izrečena prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi, lahko oškodovanec pred iztekom ukrepa predlaga preiskovalnemu sodniku podaljšanje ukrepa iz prejšnjega člena do 60 dni. Če so izpolnjeni zakonski pogoji, preiskovalni sodnik do izteka ukrepa izda odločbo, s katero podaljša prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi. Zoper to odločbo je v treh dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Pritožba zoper odločbo preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve. Preiskovalni sodnik pošlje odločbo kršitelju na naslov, ki ga je posredoval policiji, če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se odločba pritrudi na oglasno desko okrožnega sodišča.

62. člen

(prepoved udeležbe na športnih prireditvah)

(1) Če je bila oseba na športni prireditvi ali v zvezi s športno prireditvijo, ki jo določa zakon, ki ureja šport (v nadaljnjem besedilu: športne prireditve), zalotena pri dejanju, ki ima znake prekrška zoper javni red in mir z znaki nasilja ali prekrška iz zakona, ki ureja javna zbiranja, ali pri dejanju, ki ima znake kaznivega dejanja z znaki nasilja in je glede na okoliščine mogoče pričakovati, da bo nadaljevala s takšnimi ravnanji, ji sme policist izreči ukrep prepoved udeležbe na športnih prireditvah za obdobje dveh let. Pričakovane okoliščine nadaljevanja takšnih ravnanj se utemeljujejo zlasti na podlagi konkretnega ravnanja osebe v povezavi z njenim dotedanjim ravnanjem z znaki nasilja.

(2) Policist po obravnavi dejanja, ki ima znake prekrška ali kaznivega dejanja iz prejšnjega odstavka, in ob okoliščinah, ki utemeljujejo izrek ukrepa, osebi takoj z ustno odredbo izreče ukrep prepoved udeležbe na športnih prireditvah. Osebo sme tudi fotografirati. V roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur, mu vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu. Pisna odredba mora vsebovati podatke o osebi, zoper katero je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), odrejeni ukrep, opredelitev okoliščin, ki utemeljujejo izrek ukrepa, in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti posredovana v sodno presojo. Policist pozove osebo, naj mu pove naslov, kjer ji bo možno vročiti pisno odredbo. Če policist osebe ne najde na navedenem naslovu ali oseba naslova noče povedati, ji odredbo vroči tako, da jo pritrudi na oglasno desko pristojne policijske postaje, na kar osebo ob izreku ustne odredbe posebej opozori.

(3) Oseba, ki ji je izrečena prepoved udeležbe na športnih prireditvah, mora športno prireditev takoj zapustiti. Če oseba odredbe ne upošteva, jo policist odstrani s kraja.

(4) Policija odredbo iz drugega odstavka tega člena v 48 urah od izdaje pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča, ki lahko odredbo potrdi ali v primerih, ko iz okoliščin primera izhaja, da niso podani pogoji za izdajo odredbe, razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 15 dni. Zoper odločitev preiskovalnega sodnika je v osmih dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v 15 dneh od prejema pritožbe. Pritožba zoper odločitev preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve.

(5) Policist osebi, ki ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega odstavka tega člena, odredi, da mora prireditveni prostor takoj zapustiti. Če oseba kljub temu nadaljuje s kršitvijo, jo skladno z določbami tega zakona pridrži, dokler se športna prireditev ne konča in se udeleženci ne razidejo.

(6) Osebi, ki je najmanj dvakrat kršila ukrep iz prvega odstavka tega člena, lahko preiskovalni sodnik na predlog policije odredi javljanje na policijski postaji ob začetku določenih športnih prireditev. Preiskovalni sodnik v odredbi določi športne prireditve, ob začetku katerih se mora ta oseba javiti na policijski postaji. Ukrep javljanja na policijski postaji sme trajati, dokler traja ukrep iz prvega odstavka tega člena. Za postopek v zvezi z odredbo o javljanju na policijski postaji se smiselno uporabljajo določbe iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

(7) Oseba, ki se zaradi objektivnih okoliščin (na primer zaradi zdravstvenega stanja, izrednih vremenskih razmer, potovanja v tujino) ne more javiti na policijski postaji, mora o obstoju takih okoliščin takoj obvestiti policijo ter predložiti ustrezna dokazila.

(8) Če na športni prireditvi rediteljsko službo zagotavlja subjekt, ki opravlja dejavnost varovanja javnih zbiranj v skladu z določbami zakona, ki ureja javna zbiranja, varnostniki po predhodni pridobitvi osebnih podatkov od policije o osebah, katerim je prepovedan vstop na športno prireditev, pri vstopu na športno prireditev preverjajo tudi spoštovanje izrečenega ukrepa prepovedi udeležbe na športnih prireditvah. V takih primerih osebi preprečijo vstop na prireditveni prostor.

63. člen **(prekinitev potovanja na športno prireditev)**

(1) Če skupina treh ali več oseb potuje na športno prireditev in že pred odhodom na izhodiščnem kraju potovanja ali med potovanjem krši javni red in kljub opozorilu in ukazu policistov ne preneha s takim ravnanjem, smejo policisti za preprečitev nadaljnjih tovrstnih kršitev odrediti prekinitev potovanja oziroma prepovedati dostop do kraja športne prireditve.

(2) Če je glede na okoliščine mogoče sklepati, da gre za organizirano skupino navijačev, smejo policisti ukrep iz prejšnjega odstavka odrediti tudi, če imajo osebe pri sebi ali v prevoznem sredstvu, s katerim potujejo na športno prireditev, predmete, za katere je verjetno, da bodo uporabljeni za napad ali se bosta z njimi huje ogrozila javni red, splošna varnost ljudi ali premoženja.

(3) Če skupina treh ali več oseb potuje na športno prireditev s prevoznim sredstvom, smejo policisti prekinitev potovanja iz razlogov iz prejšnjega odstavka odrediti tako, da prepovedo nadaljevanje vožnje s tem prevoznim sredstvom proti kraju športne prireditve.

(4) Prekinitev potovanja oziroma dostop do kraja športne prireditve policisti odredijo ustno in traja, dokler se športna prireditev ne konča in se udeleženci ne razidejo. Izrečeno odredbo in razloge za izrek policisti ustrezno dokumentirajo v skladu s prvim odstavkom 130. člena tega zakona.

112.a člen **(zbiranje in obdelava podatkov iz evidence potnikov, prijavljenih na let (API))**

(1) Policija zbira in obdeluje podatke iz 30. točke prvega odstavka 125.člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: podatki potnikov, prijavljenih na let) za namen učinkovitega boja proti nezakonitemu priseljevanju in izboljšanju mejne kontrole ter za izsleditev iskanih oseb in predmetov.

(2) Za učinkovit boj proti nezakonitemu priseljevanju in izboljšanje mejne kontrole policija zbira podatke potnikov, prijavljenih na let, za vse redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki potnike pripeljejo iz tretjih držav na ozemlje Republike Slovenije.

(3) Za izsleditev iskanih oseb in predmetov policija zbira podatke potnikov, prijavljenih na let, za vse redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz tretjih držav ali iz držav članic EU na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.

(4) Enota policije, pristojna za zbiranje podatkov o potnikih, njihovo hrambo, obdelavo ter posredovanje teh podatkov ali rezultatov njihove obdelave (v nadaljnjem besedilu: nacionalna enota za informacije o potnikih), podatke o potnikih, prijavljenih na let, v skladu z namenoma iz prvega odstavka tega člena, obdeluje:

- s preverjanjem in ocenjevanjem potnikov pred njihovim prihodom na ozemlje Republike Slovenije oziroma pred njihovim odhodom s tega ozemlja, da se identificira tiste potnike, ki bi jih morala policija in drugi pristojni organi podrobneje varnostno obravnavati,
- s posredovanjem teh podatkov, da policija ali drugi pristojni organi izvedejo potrebne aktivnosti v posamičnih primerih.

(5) Preverjanje in ocenjevanje potnikov, prijavljenih na let, iz prve alineje prejšnjega odstavka poteka tako, da se ti podatki po prejemu avtomatizirano preverijo v naslednjih evidencah policije iz drugega odstavka 123.člena tega zakona:

- v evidenci iskanih oseb,
- v evidenci pogrešanih oseb,
- v evidenci iskanih in najdenih predmetov,
- v evidenci prikritih in namenskih kontrol in
- v evidenci odrejenih ukrepov sodišč.

(6) Vsa ujemanja pri avtomatizirani obdelavi podatkov iz prejšnjega odstavka se posamično pregledajo še z neavtomatiziranimi sredstvi, da se preverita njihova aktualnost in pravilnost.

(7) Nacionalna enota za informacije o potnikih lahko glede na utemeljene razloge v posamičnem primeru posreduje podatke potnikov, prijavljenih na let, oziroma rezultate njihove obdelave tudi drugim enotam policije in drugim organom v Republiki Sloveniji ali v drugih državah ter mednarodni organizaciji Interpol, če je takšno posredovanje podatkov potrebno za njihovo odločanje oziroma odzivanje in če je takšna obdelava podatkov v skladu z namenom iz prvega odstavka tega člena.

(8) Posredovanje podatkov v skladu s prejšnjim odstavkom lahko nacionalna enota za informacije o potnikih izvede na lastno pobudo takoj po njihovem avtomatiziranem in posamičnem preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi ali na obrazloženo pisno zahtevo, v kateri morajo biti izkazani namen uporabe podatkov, obseg podatkov, ki so potrebni, časovno obdobje, za katero se podatki potrebujejo, in vse pomembne okoliščine v povezavi z njihovo neposredno uporabo.

112.b člen

(zbiranje in obdelava podatkov iz evidence potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR))

(1) Policija zbira podatke iz 31. točke prvega odstavka 125. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: podatki potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic) za vse redne in posebne lete od letalskih prevoznikov, ki svojo prevozno dejavnost opravljajo iz tretjih držav ali iz držav članic EU na ozemlje Republike Slovenije in v obratni smeri oziroma z vmesnim postankom na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Policija podatke iz prejšnjega odstavka zbira in obdeluje zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj iz 112.č člena tega zakona.

(3) Osebni podatki potnikov iz 31. točke prvega odstavka 125. člena tega zakona se med seboj primerjajo za potrditev prave identitete potnikov, na katere se ti podatki nanašajo.

(4) Nacionalna enota za informacije o potnikih v skladu z namenom iz drugega odstavka tega člena podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic obdeluje:

- s preverjanjem in ocenjevanjem potnikov pred njihovim prihodom na ozemlje Republike Slovenije ali pred njihovim odhodom s tega ozemlja, da se identificira tiste potnike, ki bi jih morali policija in drugi pristojni organi podrobneje varnostno obravnavati z vidika dejstva, da bi lahko sodelovali pri terorističnem ali drugem hudem kaznivem dejanju,

- z analitično obdelavo teh podatkov, da se oblikujejo nova nediskriminatorna ocenjevalna merila ali da se posodablja veljavna ocenjevalna merila z namenom identifikacije tistih potnikov, ki bi lahko sodelovali pri terorističnem ali drugem hudem kaznivem dejanju,
- s posredovanjem teh podatkov, da policija ali drugi pristojni organi izvedejo potrebne aktivnosti v posamičnih primerih.

(5) Preverjanje in ocenjevanje potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic iz prve alineje prejšnjega odstavka poteka tako, da se ti podatki po prejemu avtomatizirano preverijo z vnaprej določenimi ocenjevalnimi merili in v naslednjih evidencah policije iz drugega odstavka 123. člena tega zakona:

- v evidenci kaznivih dejanj,
- v evidenci operativnih informacij,
- v evidenci oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek,
- v evidenci prikritih in namenskih kontrol in
- v evidenci odrejenih ukrepov sodišč.

(6) Vsa ujemanja pri avtomatizirani obdelavi podatkov iz prejšnjega odstavka se posamično pregledajo še z neavtomatiziranimi sredstvi, da se preverita njihova aktualnost in pravilnost.

(7) Ocenjevalna merila iz druge alineje četrtega odstavka tega člena se pripravljajo na podlagi analitične obdelave podatkov oziroma informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, in predstavljajo specifične potovalne vzorce storilcev terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj oziroma njihovih žrtev ter zato omogočajo usmerjeno delo policije in drugih pristojnih organov na takšne osebe. Ocenjevalna merila na podlagi pisne in utemeljene ocene tveganja oblikuje in sproti posodablja nacionalna enota za informacije o potnikih v sodelovanju z drugimi enotami policije in drugimi organi s seznama iz osmega odstavka 112.c člena tega zakona.

112.c člen

(posredovanje podatkov o potnikih iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR))

(1) Nacionalna enota za informacije o potnikih glede na utemeljene razloge v posamičnem primeru posreduje podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave drugim enotam policije in drugim organom v Republiki Sloveniji, navedenim na seznamu iz osmega odstavka tega člena, če nacionalna enota za informacije o potnikih oceni, da je takšno posredovanje podatkov potrebno za njihovo odločanje oziroma odzivanje zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona terorističnih ali hudih kaznivih dejanj.

(2) Podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave nacionalna enota za informacije o potnikih pod pogoji, določenimi v prejšnjem odstavku, posreduje tudi enotam za informacije o potnikih drugih držav članic EU in agenciji Europol.

(3) Posredovanje podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave lahko nacionalna enota za informacije o potnikih izvede na lastno pobudo takoj po njihovem avtomatiziranem in posamičnem preverjanju z neavtomatiziranimi sredstvi ali na obrazloženo pisno zahtevo, v kateri morajo biti izkazani namen uporabe podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, obseg podatkov oziroma rezultatov njihove obdelave, ki so potrebni, časovno obdobje, za katero se podatki potrebujejo, in vse pomembne okoliščine v povezavi z njihovo neposredno uporabo. Agenciji Europol se podatki posredujejo izključno na podlagi njene pisne zahteve, ki jo nacionalni enoti za informacije o potnikih posreduje preko svoje nacionalne enote.

(4) Nacionalna enota za informacije o potnikih podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave, za katere je zaprosena, posreduje takoj, ko je to mogoče, če podatki še niso bili depersonalizirani v skladu s 129.a členom tega zakona, sicer pa ravna v skladu s četrtem in petim odstavkom 129.a člena tega zakona.

(5) V nujnih primerih, če je pri obravnavi posameznega terorističnega ali drugega hudega kaznivega dejanja treba izvesti nujne in neodložljive ukrepe za njegovo neposredno preprečitev ali za izsleditev in prijetje storilcev, lahko:

- pristojni organi s seznama iz osmega odstavka tega člena neposredno zaprosijo za podatke oziroma za rezultate njihove obdelave enoto za informacije o potnikih v kateri koli drugi državi članici EU in zaprosilo v vednost pošljejo tudi nacionalni enoti za informacije o potnikih,
- nacionalna enota za informacije o potnikih na podlagi neposredno prejetega zaprosila pristojnih organov drugih držav članic EU, navedenih na seznamu pristojnih organov, ki je objavljen v Uradnem listu Evropske unije, neposredno posreduje podatke oziroma rezultate njihove obdelave tem pristojnim organom.

(6) Nacionalna enota za informacije o potnikih glede na utemeljene razloge v posamičnem primeru posreduje podatke potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic oziroma rezultate njihove obdelave organom tretjih držav, pristojnim za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih kaznivih dejanj, če:

- je to potrebno za namen preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in preгона terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj,
- nacionalna enota za informacije o potnikih v skladu s prvim in četrtem odstavkom tega člena prejme obrazloženo pisno zahtevo pristojnega organa tretje države, v kateri morajo biti izkazani namen uporabe podatkov, obseg podatkov, ki so potrebni, časovno obdobje, za katero se podatki potrebujejo, in vse pomembne okoliščine v povezavi z njihovo neposredno uporabo,
- tretja država soglaša, da bo drugi tretji državi posredovala prejete podatke le, kadar bo to nujno potrebno za namen preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in preгона terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj, in le s predhodno pridobljenim soglasjem policije, razen v izjemnih okoliščinah brez predhodnega soglasja policije, če so takšni prenosi bistvenega pomena za odziv na konkretno in dejansko grožnjo, povezano s terorističnim ali drugim hudim kaznivim dejanjem, in predhodnega soglasja policije ni bilo mogoče pravočasno pridobiti,
- je to v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, v delu, ki se nanaša na prenos osebnih podatkov.

(7) Po vsakem posredovanju podatkov iz prejšnjega odstavka se o tem obvesti pooblaščen osebo za varstvo osebnih podatkov, imenovano v skladu s 112.d členom tega zakona.

(8) Seznam organov, ki so pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in drugih hudih kaznivih dejanj na območju Republike Slovenije in ki lahko nacionalno enoto za informacije o potnikih zaprosijo oziroma od nje prejmejo podatke iz prvega odstavka tega člena ter v skladu s prvo alinejo petega odstavka tega člena za podatke neposredno zaprosijo enoto za informacije o potnikih v drugi državi članici, Evropski komisiji posreduje minister.

112.č člen **(teroristična in druga huda kazniva dejanja)**

Teroristična in druga huda kazniva dejanja v 112.b in 112.c členu tega zakona so: genocid po 100. členu, hudodelstva zoper človečnost po 101. členu, vojna hudodelstva po 102. členu, agresija po 103. členu, terorizem po 108. členu, potovanje v tujino z namenom terorizma po 108.a členu, financiranje terorizma po 109. členu, ščuvanje in javno poveličevanje terorističnih dejanj po 110. členu, novačenje in usposabljanje za terorizem po 111. členu, spravljanje v suženjsko razmerje po 112. členu, trgovina z ljudmi po 113. členu, uboj po 115. členu, umor po 116. členu, uboj na mah po 117. členu, huda telesna poškodba po 123. členu, posebno huda telesna poškodba po 124. členu, protipraven odvzem prostosti po drugem in četrtem odstavku 133. člena, ugrabitev po 134. členu, mučenje po 135.a členu, zloraba osebnih podatkov po četrtem odstavku 143. člena, posilstvo po 170. členu, spolno nasilje po 171. členu, spolna zloraba slabotne osebe po 172. členu, spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst

let, po 173. členu, pridobivanje oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu, kršitev spolne nedotakljivosti z zlorabo položaja po 174. členu, zloraba prostitucije po 175. členu, prikazovanje, izdelava, posest in posredovanje pornografskega gradiva po 176. členu, nedovoljena presaditev delov človeškega telesa in sprememba človeškega genoma po 181. členu, proizvodnja in promet zdravju škodljivih živil in drugih izdelkov po 184. členu, neupravičena proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu, omogočanje uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu, velika tatvina po 205. členu, rop po 206. členu, roparska tatvina po 207. členu, zatajitev po tretjem in četrtem odstavku 208. člena, goljufija po prvem, tretjem in četrtem odstavku 211. člena, izsiljevanje po 213. členu, prikrivanje po tretjem odstavku 217. člena, nedovoljen izvoz in uvoz stvari, ki so posebnega kulturnega pomena, ali naravne vrednote po 218. členu, napad na informacijski sistem po četrtem odstavku 221. člena, povzročitev stečaja z goljufijo ali nevestnim poslovanjem po 226. členu, poslovna goljufija po prvem in drugem odstavku 228. člena, goljufija na škodo Evropske unije po 229. členu, zloraba informacijskega sistema po 237. členu, zloraba položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti po prvem in drugem odstavku 240. člena, nedovoljeno sprejemanje daril po 241. členu, nedovoljeno dajanje daril po 242. členu, ponarejanje denarja po prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku 243. člena, ponarejanje in uporaba ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev po prvem, drugem in tretjem odstavku 244. člena, pranje denarja po prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku 245. člena, uporaba ponarejenega negotovinskega plačilnega sredstva po 247. členu, izdelava, pridobitev in odtujitev pripomočkov za ponarejanje po 248. členu, tihotapstvo po 250. členu, ponarejanje listin po 251. členu, posebni primeri ponarejanja listin po 252. členu, jemanje podkupnine po 261. členu, dajanje podkupnine po 262. členu, sprejemanje koristi za nezakonito posredovanje po 263. členu, dajanje daril za nezakonito posredovanje po 264. členu, hudodelsko združevanje po 294. členu, sodelovanje v skupini, ki stori kaznivo dejanje po drugem in tretjem odstavku 298. člena, izdelovanje in pridobivanje orožja in pripomočkov, namenjenih za kaznivo dejanje po prvem odstavku 306. člena, nedovoljena proizvodnja in promet orožja ali eksploziva po prvem, drugem in petem odstavku 307. člena, prepovedano prehajanje meje ali ozemlja države po 308. členu, ugrabitev zrakoplova ali plovila po 329. členu, napad na varnost zračnega prometa po 330. členu, obremenjevanje in uničevanje okolja po 332. členu, protipravno ravnanje z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po 334. členu, onesnaženje pitne vode po prvem, tretjem, četrtem in šestem odstavku 336. člena, onesnaženje živil ali krme po prvem, tretjem, četrtem in šestem odstavku 337. člena, nezakonito ravnanje z zaščitnimi živalmi in rastlinami po 344. členu, veleizdaja po 348. členu, napad na ozemeljsko celovitost po 349. členu, napad na neodvisnost države po 350. členu, kršitev ozemeljske nedotakljivosti po 351. členu, uboj predsednika republike po 352. členu, nasilje zoper najvišje predstavnike države po 353. členu, nasilje zoper predstavnike tujih držav ali mednarodnih organizacij po 354. členu, oborožen upor po 355. členu, diverzija po 356. členu, sabotaža po 357. členu, vohunstvo po 358. členu, ščuvanje k nasilni spremembi ustavne ureditve po 359. členu, ogrožanje oseb pod mednarodnim varstvom po 371. členu, jemanje talcev po 373. členu, piratstvo po 374. členu KZ-1 in druga kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče.

117. člen

(posredovanje podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam)

(1) Posredovanje osebnih podatkov organu mednarodne organizacije na podlagi mednarodne pogodbe, s katero je Republika Slovenija nanje prenesla izvajanje dela suverenih pravic, ter posredovanje osebnih podatkov državam članicam EU ali Evropskega gospodarskega prostora, se izvaja na podlagi določb ustrezne mednarodne pogodbe, pravnega akta ali odločitve mednarodne organizacije, ali po določbah zakonov, s katerimi se ti pravni akti ali odločitve izvajajo.

(2) Policija sme, če je to potrebno zaradi izvajanja policijskih pooblastil, organom tujih držav ali mednarodnih organizacij, na katere Republika Slovenija ni prenesla izvajanje dela suverenih pravic, na njihovo zaprosilo ali na lastno pobudo, ob pogoju dejanske vzajemnosti posredovati zbrane osebne in

druge podatke. Policija sme določene osebne podatke označiti kot občutljive ter omejiti namen njihove obdelave.

(3) Pred posredovanjem osebnih podatkov organom iz prejšnjega odstavka policija pridobi zagotovila, da ima država, v katero se podatki iznašajo, urejeno varstvo osebnih podatkov in da bo organ tuje države ali mednarodne organizacije uporabil osebne podatke samo za namene, določene s tem zakonom. Državni nadzorni organ, pristojen za varstvo osebnih podatkov, za čezmejno izmenjavo podatkov izda odločbo o ustreznosti varstva osebnih podatkov v tretji državi ali mednarodni organizaciji.

(4) Policija mora zagotoviti, da se v evidenci, iz katere je bil podatek posredovan, zaznamuje, kateri osebni podatki so bili posredovani, kdaj, komu, za kakšne namene in na kakšni podlagi.

(5) Policija mora pri posredovanju podatkov, če je to glede na njihovo vsebino potrebno, posebej navesti, kako so točni, popolni, posodobljeni in zanesljivi, ter zaprositi za enako delovanje organov drugih držav ali mednarodnih organizacij pri čezmejni izmenjavi podatkov. Pri obdelavi prejetih podatkov in druge dokumentacije mora policija ali drug uporabnik upoštevati omejitve, ki jih je določil organ, ki jih je posredoval.

(6) Pri čezmejni izmenjavi iz prejšnjega odstavka se osebni podatki posredujejo le organom za odkrivanje ali pregon ali drugim podobnim organom drugih držav ali mednarodnih organizacij, ki jih potrebujejo za delovanje oziroma odločanje, če njihova obdelava ni v neskladju z nameni iz 1. in 4. člena tega zakona. Organi iz prejšnjega stavka morajo upoštevati omejitve pri obdelavi podatkov, ki jih na podlagi pravnega reda Republike Slovenije določi policija, zlasti zaradi varstva interesov postopkov, tajnosti postopkov, zasebnosti oseb ali varstva domneve nedolžnosti ali pravice do poštenega sojenja.

123. člen **(evidence policije)**

(1) Policija upravlja in vzdržuje evidence, v katerih zaradi opravljanja policijskih nalog uslužbenci policije zbirajo in obdelujejo osebne in druge podatke.

(2) V zvezi z izvajanjem policijskih pooblastil policija vodi in vzdržuje naslednje evidence:

1. evidenco kaznivih dejanj,
2. evidenco prekrškov,
3. evidenco iskanih oseb,
4. evidenco identifikacij,
5. evidenco groženj uslužbencem policije,
6. evidenco operativnih informacij,
7. evidenco oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek,
8. evidenco preiskav DNK,
9. evidenco dogodkov,
10. evidenco oseb, ki jim je odvzeta prostost,
11. evidenco varnostno preverjenih oseb,
12. evidenco pritožb,
13. evidenco uporabe prisilnih sredstev,
14. evidenco daktiloskopiranih oseb,
15. evidenco fotografiranih oseb,
16. evidenco iskanih in najdenih predmetov,
17. evidenco vstopov v objekte policije,
18. evidenco izdanih odredb za prepoved približevanja,
19. evidenco prikritih in namenskih kontrol,
20. evidenco posnetkov policijskih postopkov in določenih javnih zbiranj,

21. evidenco oseb, ki imajo prepoved udeležbe na športnih prireditvah,
22. evidenco odrejenih ukrepov sodišč,
23. evidenco zadržanih oseb po zakonu, ki ureja nadzor državne meje,
24. evidenco fotorobotov,
25. evidenco pogrešanih oseb,
26. evidenco neidentificiranih trupel,
27. evidenco operativnih zaznamkov,
28. evidenco oseb za izločitve,
29. evidenco gradiv spolnega izkoriščanja mladoletnih oseb,
30. evidenco potnikov, prijavljenih na let (API),
31. evidenco potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR),
32. (razveljavljena).

(3) Evidence, katerih upravljevec je policija, so specifično dokumentarno gradivo.

(4) Evidenca iz 29. točke drugega odstavka tega člena vsebuje zbrana, evidentirana in opisana gradiva spolnega izkoriščanja mladoletnih oseb, in je namenjena izvajanju postopkov za ugotovitev krajevnih, časovnih, vsebinskih in drugih okoliščin nastanka teh gradiv. Evidenca je namenjena tudi za izvajanje identifikacije oseb iz teh gradiv s ciljem izslediti in zaščititi oškodovane osebe, odkrivati osumljence kaznivih dejanj, ter zbirati obvestila in dokaze o dejanjih spolnega izkoriščanja oseb, mlajših od osemnajst let.

125. člen **(vsebina evidenc)**

V posameznih evidencah se poleg podatkov iz prejšnjega člena smejo obdelovati dodatni osebni podatki ter drugi podatki ali informacije, kot določa ta zakon:

1. evidenca kaznivih dejanj: vzdevek ali lažno ime storilca, osebni opis, upravna enota kraja rojstva, njegove družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, skupni podatki oškodovancev, prijaviteljev in drugih oseb, ki so dale obvestila, skupni podatki fizične osebe, pravne osebe in državnega organa kot prejemnika premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega oziroma drugih, na katere je bila premoženjska korist prenesena (fizične osebe, pravne osebe, državni organi), podatki o kaznivem dejanju (vrsta, kraj, čas, način, motiv, opis predmetov kaznivega dejanja, škoda, fotografije, avdio in videoposnetki ter druge okoliščine), podatki o vrsti in višini premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, ter podatki o vrsti in vrednosti premoženja, ki ustreza premoženjski koristi in ga je mogoče odvzeti;
2. evidenca prekrškov: poklic in zaposlitev odgovorne osebe pravne osebe in delovno mesto, ki ga zaseda, osebni podatki oškodovancev, odnos med storilcem in oškodovancem ter podatki o prekršku (vrsta, kraj, čas, način storitve, motiv, opis predmetov prekrška, udeleženci, fotografije, avdio in videoposnetki ter posledica), datum pravnomočne odločbe o prekršku ter odrejeni začasni ukrepi;
3. evidenca iskanih oseb: vzdevek ali lažno ime ter fotografija in osebni opis iskane osebe, njene družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, številka, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;
4. evidenca identifikacij: razlog, kraj, čas in prevozno sredstvo ter druge okoliščine ugotavljanja identitete;
5. evidenca groženj uslužbencem policije: podatki o ogroženih osebah, osebah, ki ogrožajo, in pravnih osebah, ki se lahko pojavijo v grožnji, opis grožnje in izvedeni ukrepi;
6. evidenca operativnih informacij: podatki o ugotovitvah in delovanju policije v zvezi s preprečevanjem in preiskovanjem kaznivih ravnanj in opravljanjem drugih policijskih nalog, vključno s fotografijami, avdio in videoposnetki;

7. evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek: vzdevek ali lažno ime osebe, njene družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, številka pisne odredbe državnega tožilca ali preiskovalnega sodnika ter način, obseg in trajanje ukrepov;
8. evidenca preiskav DNK: kraj, čas in razlog odvzema vzorcev DNK, osebno ime osebe, ki je vzorec odvzela, in profil odvzetega vzorca DNK;
9. evidenca dogodkov: podatki o dogodku (vrsta, kraj, čas, udeleženci, škoda in druge okoliščine, fotografije, audio- in videoposnetki);
10. evidenca oseb, ki jim je odvzeta prostost: podatki o odvzemu prostosti (kraj, čas, razlog, videoposnetek in podatki o uveljavljanju pravic ter izvajanju odvzema prostosti);
11. evidenca varnostno preverjenih oseb: šolska izobrazba, poklic, zaposlitev, predkaznovanost preverjene osebe, razlogi, zaradi katerih je bila oseba preverjena, in ugotovitve preverjanja;
12. evidenca pritožb: osebno ime policista, zoper katerega je bila vložena pritožba, osebni podatki o pritožniku, podatki o policijski enoti, podatki o ukrepu, ravnanju ali postopku policista, ki je predmet pritožbe;
13. evidenca uporabe prisilnih sredstev: podatki o policistu, ki je uporabil prisilno sredstvo, podatki o osebi, zoper katero je bilo uporabljeno prisilno sredstvo, podatki o dogodku, v katerem je bilo uporabljeno prisilno sredstvo, ocena uporabe prisilnega sredstva, revizija ocene uporabe prisilnega sredstva;
14. evidenca daktiloskopiranih oseb: vzdevek ali lažno ime, kraj, čas in razlog odvzema prstnih odtisov, na podlagi česa je bila potrjena identiteta osebe, ki so ji bili odvzeti prstni odtisi, osebno ime osebe, ki je odvzela odtise, odtisi prstov in dlani;
15. evidenca fotografiranih oseb: vzdevek ali lažno ime, fotografija, osebni opis, kraj, čas in razlog fotografiranja, osebno ime osebe, ki je fotografirala;
16. evidenca iskanih in najdenih predmetov: osebni podatki o oškodovancu, fotografija oziroma opis predmeta;
17. evidenca vstopov v objekte policije: podatki o vstopu v objekt, čas in datum vstopa ter izstopa, videoposnetek in drugi zapisi sistemov tehničnega varovanja objektov in okolišev;
18. evidenca izdanih odredb za prepoved približevanja: podatki o osebi, ki ji je izdana odredba, datum in ura izdaje odredbe s povzetkom vsebine odredbe, sodišče, ki mu je bila odredba odstopljena v presojo, podatki iz odločbe sodišča z rokom trajanja ukrepa, osebni podatki oškodovanca in njegovega morebitnega zakonitega zastopnika, odnos med storilcem in oškodovancem, podatki o kršitvah odrejenega ukrepa in izvedenih ukrepih, podatki centrov za socialno delo in organizacij, ki sodelujejo pri razreševanju družinskega nasilja;
19. evidenca prikritih in namenskih kontrol: podatki o izsleditvi osebe ali vozila, plovila, zrakoplova ali zabojnika, o kraju, času ali razlogu za kontrolo, poti in namembnem kraju potovanja, osebah, ki spremljajo osebo, ali potnikih v vozilu, na plovilu ali zrakoplovu, uporabljenem vozilu, plovilu, zrakoplovu ali zabojniku, stvareh, ki jih ima oseba s seboj, in okoliščinah, v katerih so bili oseba ali vozilo, plovilo, zrakoplov ali zabojnik izsledeni, številka, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;
20. evidenca posnetkov policijskih postopkov in določenih javnih zbiranj: kraj in čas nastanka posnetka ter posnetek;
21. evidenca oseb, ki imajo prepoved udeležbe na športnih prireditvah: datum in ura izreka s povzetkom vsebine odredbe, sodišče, ki mu je bila odredba odstopljena v presojo, podatki iz odločbe sodišča, podatki o kršitvah odrejenega ukrepa in izvedenih ukrepih ter fotografija;
22. evidenca odrejenih ukrepov sodišč: vrsta ukrepa, sodišče, ki je ukrep odredilo, čas trajanja ukrepa, policijska naloga, ki jo je treba opraviti ob nespoštovanju ukrepa;
23. evidenca zadržanih oseb: podatki o zadržanju (kraj, čas, razlog in videoposnetek zadržanja);
24. evidenca fotorobotov: podatki o kaznivem dejanju, sestavljena računalniška slika, osebni opis storilca kaznivega dejanja ali prekrška, zahtevek za izdelavo fotorobota, uradni zaznamek o izdelavi fotorobota, osebno ime oškodovanca, žrtve ali očividca kaznivega dejanja;

25. evidenca pogrešanih oseb: vzdevek ali lažno ime, fotografija in osebni opis pogrešane osebe, njene družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, čas in kraj ter okoliščine pogrešanja, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;
26. evidenca neidentificiranih trupel: osebni opis, kraj in čas najdbe, fotografija, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;
27. evidenca operativnih zaznamkov: vzdevek ali lažno ime, osebni opis, podatki o dogodku (vrsta, kraj, čas, škoda in druge okoliščine), fotografije, avdio in video posnetki in ostali podatki, ki so glede na vrsto operativnega podatka dostopni policiji, drugi podatki o ugotovitvah in delovanju policije, vezani na preprečevanje in raziskovanje kaznivih ravnanj ter opravljanje drugih policijskih nalog, določenih v zakonih in drugih predpisih v skladu z zakonom. Podatki se vodijo na nestrukturiran način;
28. evidenca oseb za izločitev: profil odvzetega vzorca DNK uslužbenca policije ali druge osebe, ki sodeluje pri ogledu kraja kaznivega dejanja ali opravlja dela v laboratoriju, ter kraj in čas odvzema vzorca;
29. evidenca gradiv spolnega izkoriščanja mladoletnih oseb: fotografije, avdio in videoposnetki in druga podobna gradiva, ki prikazujejo ali so v vzročni zvezi s spolno izkoriščanimi mladoletnimi osebami, tehnični podatki o gradivih, vsebinski zapis gradiva, podatki o kaznivem dejanju, podatki o identifikaciji mladoletne osebe (datum ugotovitve identitete, navedba osebnih podatkov iz prvega odstavka 124. člena tega zakona) ter podatki o izbrisu gradiva;
30. evidenca potnikov, prijavljenih na let (API): podatki o letu, načrtovani in dejanski datum, ura ter kraj vzleta in pristanka letala, število vseh potnikov na letalu, vrsta, številka, država izdaje in datum izteka veljavnosti potovalnega dokumenta, začetni kraj vkrcanja potnika, mejni prehod vstopa potnika na ozemlje držav članic Evropske Unije ter identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika;
31. evidenca potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic (PNR): datum rezervacije letalske vozovnice, datum in kraj izdaje ter drugi podatki z letalske vozovnice, identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika, naslovi in drugi kontaktni podatki iz rezervacije letalske vozovnice, lažno ime potnika, potovalni status potnika, vključno s potrditvami, prijavo na let, informacijami o neizkoriščenih in neodpovedanih rezervacijah ter informacijah o letalskih vozovnicah brez rezervacije, podatki o načinu plačila letalske vozovnice, vključno z naslovom za izstavitve računa, podatki o sedežu in prtljagi potnika, informacije v zvezi s programi za pogoste potnike, informacije o drugih morebitnih posebnostih, povezanih s potnikom, predvideni datum potovanja, popoln načrt potovanja, podatki v zvezi z letom, vključno z informacijami o letih pod skupno oznako, število in osebna imena drugih potnikov, povezanih z isto rezervacijo, informacije o ločitvi skupne rezervacije letalskih vozovnic zaradi spremembe ali odpovedi poti enega ali več potnikov, podatki o potovalni agenciji oziroma potovalnem agentu, vse naknadne spremembe podatkov in vse zbrane podatke potnika prijavljenega na let (API): podatki o letu, načrtovani in dejanski datum, ura ter kraj vzleta in pristanka letala, število vseh potnikov na letalu, potovalni status osebe na letalu, vrsta, številka, država izdaje in datum izteka veljavnosti potovalnega dokumenta, kraj vkrcanja in izkrcanja potnika, mejni prehod vstopa potnika na ozemlje držav članic, podatki o sedežu in prtljagi potnika ter identifikacijska številka potnika iz informacijskega sistema letalskega prevoznika;
32. (razveljavljena).

126. člen

(posebna pravila za vpisovanje podatkov v evidence)

(1) Če so bili podatki o DNK in daktiloskopiranju pridobljeni zaradi izločitve oseb ali ugotovitve identitete osebe, se ne vnašajo v evidence. Določba ne velja za podatke, ki se vnašajo v evidenco iz 28. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona.

(2) Ob pridobitvi podatkov o osebah iz sistema rezervacij letalskih kart se občutljivi osebni podatki ne shranijo v evidenco skupaj z ostalimi podatki, temveč se takoj trajno izbrišejo.

127. člen
(pravica osebe do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki)

- (1) Oseba ima pravico do seznanitve s svojimi podatki v evidencah iz:
- 3., 4., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 28., 29., 30., 31. in 32. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona takoj po vzpostavitvi evidence;
 - in 2. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po pravnomočni odločitvi o uvedbi kazenskega postopka ali postopka o prekršku, če ta ni uveden, pa po zastaranju pregona;
 - 7. in 19. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po ustavitvi policijske preiskave ali pravnomočni odločitvi o uvedbi kazenskega postopka, če ta ni uveden, pa po zastaranju pregona;
 - 11. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po končanem postopku za sklenitev delovnega razmerja v policiji oziroma postopka za razporeditev v varovanje določenih oseb in objektov, okolišev in delovnih mest državnih organov oziroma dovolitev dostopa ali dela pri varovani osebi, organu, objektu, okolišu ali na delovnem mestu;
 - 5. in 6. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po blokiranju podatkov.
- (2) Seznanitev se izvede v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
- (3) Oseba, o kateri so bili zbrani osebni podatki brez njene vednosti in niso bili izbrisani, mora biti o tem obveščena, takoj ko je mogoče, razen za podatke v evidenci iz 27. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, kjer se podatki po preteku roka hrambe izbrišejo, v času obdelave podatka pa se hranijo v nestrukturiranem zapisu.
- (4) Policija sme omejiti osebi vpogled v podatke o policistu, če je to potrebno za zagotovitev varnosti policista.
- (5) Zahtevo za izpis podatkov iz evidence iz 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona policija zavrne, razen ko je takšno zahtevo podalo sodišče, državno tožilstvo ali drug organ v zvezi z odkrivanjem, pregonom ali sojenjem za kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost oseb, mlajših od osemnajst let.

128. člen
(roki hrambe podatkov)

- (1) Podatki iz evidenc, ki jih določa drugi odstavek 123. člena tega zakona, se hranijo:
- v evidencah iz 1., 6., 7., 19. in 24. točke, do ustavitve policijske preiskave ali izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe, če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona;
 - v evidencah iz 8., 14. in 15. točke, do ustavitve policijske preiskave ali do najdbe pogrešane osebe ali identifikacije neznanega trupla ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne ustavitve kazenskega postopka ali do pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe, če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona;
 - v evidenci iz 2. točke, tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe, če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška;
 - v evidenci iz 3. točke, dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje ali drug zakonit ukrep, vendar najdlje do zastaranja pregona;
 - v evidenci iz 4. točke, eno leto po izvedbi postopka za ugotavljanje identitete;
 - v evidenci iz 5. točke, pet let po datumu dogodka;
 - v evidenci iz 9. točke, tri leta po datumu dogodka;
 - v evidencah iz 10. in 23. točke, dve leti po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja, razen videoposnetka, ki se hrani dva meseca po datumu odvzema prostosti oziroma zadržanja;

- v evidenci iz 11. točke, pet let po datumu varnostnega preverjanja;
- v evidenci iz 12. točke, pet let po datumu vložene pritožbe;
- v evidenci iz 13. točke, dve leti po datumu uporabe prisilnega sredstva;
- v evidenci iz 16. točke, dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje;
- v evidenci iz 17. točke, dva meseca po vstopu v objekt policije;
- v evidencah iz 18. in 21. točke, tri leta po dnevu pravnomočnosti odločbe, če te ni, pa štiri leta po času storitve prekrška ali do izdaje sklepa o zavrženju kazenske ovadbe ali do pravnomočne oprostilne sodbe ali do izbrisa obsodbe iz kazenske evidence, če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona, v zvezi s katerim je bila osebi izdana odredba o prepovedi približevanja oziroma odredba o prepovedi udeležbe na športnih prireditvah;
- v evidenci iz 20. točke, 45 dni od izdelave posnetka;
- v evidenci iz 22. točke, do izteka razlogov;
- v evidencah iz 25. in 26. točke, do najdbe pogrešane osebe oziroma identifikacije neznanega trupla;
- v evidenci iz 27. točke, 30 dni od nastanka podatka;
- v evidenci iz 28. točke, za uslužbenca policije dve leti po prenehanju opravljanja nalog, povezanih z zavarovanjem ali preiskovanjem dokaznega materiala, ali po prekinitvi delovnega razmerja, za druge osebe, ki sodelujejo pri ogledu kraja kaznivega dejanja ali opravljajo dela v laboratoriju, pa deset let po odvzemu vzorca;
- v evidenci iz 29. točke, do ugotovitve identitete mladoletne osebe, nato pa se hranijo še 60 let od dneva ugotovitve identitete te osebe;
- v evidencah iz 30. in 31. točke, šest mesecev po pridobitvi podatkov,
- (razveljavljena).

(2) Pristojno sodišče mora pristojni policijski enoti posredovati podatke o uvedbi kazenskega postopka,

- ko je pravnomočno uvedena preiskava,
- ko je obtožnica postala pravnomočna,
- ko je na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava, ali
- če je oškodovanec kot tožilec začel oziroma nadaljeval pregon

in podatke o pravnomočnih oprostilnih sodbah v 30 dneh od pravnomočnosti oziroma začetka ali nadaljevanja pregona. Pristojno državno tožilstvo, pristojno sodišče ali pristojni upravni organ mora pristojni policijski enoti posredovati podatke o izbrisu obsodbe iz kazenske evidence in podatke iz drugega odstavka 121. člena tega zakona v 30 dneh od nastanka podatka.

(3) Dostop do podatkov iz evidenc iz 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 14., 15., 19. in 24. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona je v obdobju, ki je za posamezne evidence določen v prvem odstavku tega člena, pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom. Dostop do podatkov iz evidence iz 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona je državnim organom, pristojnim za začetek, uvedbo in izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka v skladu s predpisi, ki urejajo kazenski postopek, ter nosilec javnih pooblastil s področja socialnega varstva, ko vodijo postopke o osebah, ogroženih zaradi kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost. Dostop do podatkov iz ostalih evidenc je pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi opravljanja njihovih nalog, določenih z zakonom.

(4) Če je identiteta oškodovane osebe iz 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona znana, mora biti seznanjena o hrambi podatkov in o pravici izbrisa iz petega odstavka tega člena.

(5) Izbris podatkov iz evidence iz 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona pred potekom roka njihove hrambe je mogoč le na podlagi pisne zahteve osebe ali njenega zakonitega zastopnika. Policija pred izbrisom upravičeno osebo seznaniti s posledicami izbrisa. Izjemoma sme policija začasno zadržati izvršitev zahteve o izbrisu podatkov, če bi izbris lahko ogrozil ugotovitev identitete druge oškodovane osebe ali če bi izbris lahko oviral potek preiskave kaznivega dejanja.

129. člen (blokiranje podatkov)

(1) Po preteku rokov hrambe iz prejšnjega člena se podatki iz evidenc, katerih upravljavec je policija, blokirajo in naprej obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov z dokumentarnim gradivom, razen podatkov:

- v evidencah iz 3., 22. in 24. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, ki se anonimizirajo;
- v evidencah iz 17., 20., 25., 26., 27., 28., 29. in 32. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, ki se brišejo;
- v evidencah iz 30. in 31. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, ki se depersonalizirajo v skladu s 129.a členom tega zakona.

(2) Po blokiranju se podatki:

- v evidencah iz 1., 6., 7. in 19. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo 30 let;
- v evidencah iz 8., 14., in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo deset let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 30 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 50 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen;
- ne glede na določbe prejšnje alineje se podatki v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo največ osem let od izdaje sklepa o zavržbi kazenske ovadbe za kazniva dejanja hude telesne poškodbe po prvem odstavku 123. člena, posebno hude telesne poškodbe po četrtem odstavku 124. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena in poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena, omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po prvem odstavku 187. člena, nasilja v družini po prvem in drugem odstavku 191. člena, zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po drugem odstavku 192. člena, izsiljevanja po prvem in drugem odstavku 213. člena, poslovne goljufije po prvem odstavku 228. člena, in zlorabe negotovinskega plačilnega sredstva po drugem odstavku 246. člena KZ-1, kadar državni tožilec ravna po določbah petega odstavka 161.a in četrtega odstavka 162. člena Zakona o kazenskem postopku;
- ne glede na določbe druge alineje tega odstavka se podatki v evidencah iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona brišejo v roku 45 dni od pravnomočne ustavitve kazenskega postopka, pravnomočne zavrnilne ali oprostilne sodbe;
- v evidenci iz 2. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo deset let;
- v evidenci iz 4. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo deset let;
- v evidencah iz 5., 10., 11., 12., 13., 16., 18., 21. in 23. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo dve leti;
- v evidenci iz 9. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona in v ostalih evidencah, katerih upravljavec je policija, hranijo pet let.

(3) Dostop do podatkov iz evidenc prejšnjega odstavka je policistom in pristojnim državnim organov dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom. Dostop do podatkov iz evidenc iz 30. in 31. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona je policistom in pristojnim državnim organom dovoljen le skladno z namenom, ki je za podatke potnikov z rezervacijo letalske karte naveden v petem odstavku 112.a člena tega zakona, in sicer za analiziranje podatkov za namen ugotavljanja specifičnih potovalnih vzorcev storilcev kaznivih dejanj iz sedmega odstavka 112.a člena tega zakona ali če je pri obravnavi teh kaznivih dejanj treba izvesti nujne aktivnosti za njihovo neposredno preprečitev, ter za izsleditev in prijetje storilcev.

(4) Po poteku rokov iz drugega odstavka tega člena se podatki anonimizirajo, razen podatkov iz 8., 14. in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, ki se brišejo.

129.a člen (depersonalizacija podatkov)

(1) Po poteku roka iz enaindvajsete alineje prvega odstavka 128.člena tega zakona se podatki v evidencah iz 30. in 31. točke 125. člena tega zakona depersonalizirajo z zakrivanjem vseh podatkovnih elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati posameznega potnika, na katerega se ti podatki nanašajo, zlasti pa:

- osebno ime, vključno s številom in z imeni drugih potnikov na isti rezervaciji, ki potujejo skupaj,
- naslov in kontaktni podatki,
- vsi podatki o načinu plačila, vključno z naslovom za izstavitel računa, če vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika, na katerega se podatki nanašajo, ali katero koli drugo osebo,
- informacije v zvezi s programi za potnike, ki pogosto letijo,
- splošne opombe, če vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika, na katerega se podatki nanašajo, in
- vse zbrane podatke potnikov, prijavljenih na let (API), ki vsebujejo kakršne koli informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče neposredno identificirati potnika.

(2) Vsi podatki potnikov, prijavljenih na let, in podatki potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic se trajno izbršejo iz evidenc po petih letih od njihove pridobitve.

(3) Če v času, ko so podatki iz prvega odstavka tega člena depersonalizirani, obstaja zadostni dejanski razlog, da bi lahko bila izsledena iskana oseba ali da je bilo storjeno, da se pripravlja, izvršuje oziroma da se organizira teroristično ali drugo hudo kaznivo dejanje iz 112.č člena tega zakona, ali če na podlagi celostne ocene za posameznega potnika v letalskem prometu, ugotovljene na podlagi informacij, pridobljenih v skladu z zakonom, zlasti na podlagi operativnih informacij policije, kazenskih ovadb, kazenskih postopkov, ki še niso pravnomočno končani, in pravnomočnih kazenskih obsodb, ki še niso izbrisane, obstaja zadosten dejanski razlog, da bo tudi v prihodnje storil navedena kazniva dejanja, se sme za odkritje iskane osebe ali za odkritje in pregon takšnega kaznivega dejanja ali storilca odrediti razkritje in dostop do popolnih izvornih podatkov potnikov, prijavljenih na let, in do podatkov potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic. Dostop do razkritih popolnih izvornih podatkov je prek nacionalne enote za informacije o potnikih in na podlagi predhodnega obrazloženega zaprosila dovoljen le upravičencem iz sedmega odstavka 112.a člena tega zakona in upravičencem iz 112.c člena tega zakona.

(4) Razkritje in dostop do popolnih izvornih podatkov s pisno odredbo dovoli državni tožilec Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani na pisni predlog upravičencev iz sedmega odstavka 112.a člena tega zakona in upravičencev iz 112.c člena tega zakona, ki ga državnemu tožilcu predloži nacionalna enota za informacije o potnikih. Predlog in odredba morata vsebovati podatke, ki omogočajo določljivost osebe, namen uporabe razkritih podatkov ter utemeljitev za razkritje in dostop do podatkov.

(5) Če pisne odredbe ni mogoče pravočasno dobiti in če bi bilo nevarno odlašati, lahko državni tožilec na ustni predlog policije razkritje in dostop do popolnih izvornih podatkov izjemoma dovoli z ustno odredbo. O ustnem predlogu in ustni odredbi državni tožilec napiše uradni zaznamek. Pisna odredba iz prejšnjega odstavka mora biti izdana najpozneje v 12 urah po izdaji ustne odredbe.

(6) Razkritje in dostop do popolnih izvornih podatkov potnikov, prijavljenih na let, in do podatkov potnikov iz sistema rezervacij letalskih vozovnic sme trajati le 24 ur od njihovega razkritja, potem pa se vsi razkriti podatki ponovno depersonalizirajo.

145. člen (imenovanje predstavnikov javnosti)

- (1) Predstavnike javnosti imenuje in razrešuje minister za štiri leta, z možnostjo ponovnega imenovanja.
- (2) Za predstavnika javnosti je lahko imenovan polnoletni državljan Republike Slovenije, ki:
- ni bil pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti;
 - ni v kazenskem postopku za naklepno kaznivo dejanje, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti in
 - ni s pravnomočno odločbo obsojen za dva ali več prekrškov z znaki nasilja ali za tri ali več hujših prekrškov zoper varnost cestnega prometa, za katere so kot sankcija predpisane kazenske točke.
- (3) Predlagatelji iz sedmega odstavka 142. člena tega zakona za predstavnika javnosti predlagajo osebo, ki na strokovnem področju ali v lokalnem okolju uživa ugled in zaupanje stroke ali soobčanov ter je na podlagi njegovega dosedanjega življenja, ravnanja in obnašanja mogoče utemeljeno sklepati, da bo svoje delo kot član senata opravljal pošteno in vestno.
- (4) Sodišča, prekrškovni in drugi organi morajo na zahtevo ministrstva dati podatke iz drugega odstavka tega člena.
- (5) Pred potekom dobe, za katero je bil imenovan, je predstavnik javnosti lahko razrešen, če:
- sam tako zahteva,
 - ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena,
 - se ne udeležuje obveznih oblik usposabljanja,
 - se neupravičeno ne udeleži dveh sej senata v enem letu ali nevestno opravlja delo.
- (6) Če predstavnik javnosti ne uživa več zaupanja predlagatelja ali notranje organizacijske enote ministrstva, pristojne za reševanje pritožb, se ga lahko po obrazloženi zahtevi razreši.

162. člen (prekrški)

- (1) Z globo 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 10. člena tega zakona.
- (2) Z globo 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 300 do 800 eurov se kaznuje za prekršek kršitelj, ki ne upošteva odredbe iz 60. člena tega zakona ali v času odrejenega ukrepa nadleguje oškodovanca po komunikacijskih sredstvih.
- (4) Z globo od 300 do 800 eurov se kaznuje za prekršek kršitelj, ki:
- ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega odstavka 62. člena tega zakona,
 - ne upošteva odredbe preiskovalnega sodnika iz šestega odstavka 62. člena tega zakona.
- (5) Za prekrške po tretjem in četrtem odstavku tega člena se v hitrem postopku izrekajo globe v okviru predpisanega razpona.

Zakon o organiziranosti in delu v policiji (ZODPol)

20. člen (nacionalna enota Europola)

V generalni policijski upravi je organizirana enota, ki opravlja naloge nacionalne enote Evropskega policijskega urada (Europol), pri čemer sodeluje s pristojnima organoma Republike Slovenije za področji carinskih zadev in preprečevanja pranja denarja.

V . Priloga
Korelacijska tabela

